RILEY THORN

ve

Geçmişten Gelen Öfke

LUCY SCORE

Riley Thorn ve seksi, dövmeli, özel dedektif erkek arkadaşı yeni evlerine taşınmışlardı. En sonunda kendilerine ait bir evleri olmasının yanı sıra, henüz yeni bir cesetle de karşılaşmamışlardı.

Nick eski bir davaya kafayı takmış, uyumayı bile bırakmıştı. Riley ise harap haldeki eski olay mahallini tamir etmekle meşguldü. Ancak Riley elinde şeker olan bir yabancı tarafından kaçırıldığında ve güçleri arızalandığında hayatlarındaki sıradanlık aniden sona erecekti.

Nick ve Riley, her şey paramparça olmadan önce olayları eski usul yollarla çözebilecekler miydi? Yoksa sürpriz bir doğum günü partisi, bir köpek kakası haydudu, kazara çıkmış bir yangın ve geçmişten gelen bir öfke onlara çok mu fazla gelecekti?

ISBN: 978-625-366-220-2
MARTI
/martiyayinlari
9 786253 662202

RILEY THORN VE GEÇMİŞTEN GELEN ÖFKE
Özgün Adı: Riley Thorn and the Blast From the Past
Lucy Score

Çeviren	: Beyza Başer
Yayın Koordinatörü	: Derya Sevim
Editör	: Öznur İlter
Düzelti	: Gülçin Özbek Kuyumcu
Sayfa Tasarım	: Elif Aydın
Kapak Tasarım	: Ali Özer

Türü	: Yetişkin - Romantik
Kitap No	: 2782

1. Baskı: Haziran 2025
ISBN: 978-625-366-220-2
Yayınevi Sertifika No:12330

Copyright © 2022 Lucy Score
Bu kitabın Türkçe yayın hakları Bookcase Literary Agency & Nurcihan Kesim Tekif Hakları Ajansı aracılığıyla Martı Yayın Dağ. San. Tic. AŞ'ye aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz, yayımlanamaz.

Martı Yayın Grubu
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad.
Yılanlı Ayazma Sok. No: 8
Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 483 27 37 - 483 43 13
Fax: 0212 483 27 38
www.martiyayinlari.com
info@martiyayinlari.com

Düzenleme
Ny.ozlem

Baskı ve Cilt:
Türkmenler Matbaacılık Rekl. San. ve Tic. Ltd. Şti.
Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sok. No: 8C
Zeytinburnu / İstanbul
Sertifika No: 43087

LUCY SCORE

RILEY THORN ve Geçmişten Gelen Öfke

Çeviren: Beyza Başer

MARTI

Ninova

Her zaman muhteşem biri olduğu için Casara'ya.

1

30 Ekim Çarşamba, 18:44

Riley kabaca yere fırlatılır fırlatılmaz kurtulma mücadelesi vermeye başladı. Onu üst kata çıkarmışlardı. Müzik ve kıkırtı sesleri çok daha boğuk geliyordu.

Biri kafasındaki şeyi çıkardığında ciğerlerine derin bir nefes doldurmaya çalıştı.

Oda karanlıktı. Bu yüzden ilk olarak burnuna dolan kokuyu aldı ve onu tam olarak nereye götürdüklerini anladı. *Ürpertici ve Kokuşmuş Dolap.*

Aklını başında tutması gerektiğini kendine hatırlattı. Her an polisler gelebilir ve uyuşturucunun etkisi geçebilirdi. Nick ofisinden çıkıp onu kısa sürede bulacaktı. Eğer kötü adamları burada oyalayabilirse herkes güvende olurdu.

Tepedeki ışık yandı.

"Seni *aptal*."

Riley gözlerini kırpıştırarak konuşan kişiyi daha net görmeye çalıştı. Kadında belli belirsiz bir güneyli aksanı vardı.

Tanrı seni korusun türünden kibar bir hanımefendi konuşması değil, bataklıkta yaşayan *timsah güreşçileri** tarzında bir aksandı.

"Yine başlıyoruz," dedi onu yukarı çıkaran adam. "Sana Dolly'yi getirmemi istedin. Ben de sana Dolly'yi getirdim. Yaptığım hiçbir şeyden memnun olmuyorsun."

Kadın elinde tuttuğu silahla öfkeli bir şekilde Riley'yi işaret etti. "Bu kız sence doğru *Dolly Parton*** mı? Aptal kıçını yıllar önce boşamalıydım."

Adam alay edercesine güldü. "O zaman sana iyi haberlerim var çünkü kuzenim Otis'e papazlık yetkisi hiç verilmemiş. Yani biz hiç evlenmedik." Adam *Zorro**** kostümü giymişti. *Punch***** bardaklarını dağıtan misafir oydu.

Kadın, *Guy Fawkes****** maskesini çıkardı ve *Zorro*'ya ters ters baktı.

"Sanırım siz Lurlene ve Royce'sunuz, değil mi?" Riley dolabın arka duvarına yaslandı. Havalandırma ızgarasından bir tıslama sesi duyduğuna yemin edebilirdi.

"Harika." Lurlene kollarını savuşturdu. "İkinci Dolly isimlerimizi biliyor. Demek ki, o sürtük ağzını kapalı tutmamış."

Şapkasını çıkarırken, "Ne olmuş yani?" diye sordu Zorro Royce.

---

* Timsahların yaşam alanlarında gösteriler yapan ve bu hayvanları avlayarak yaşamlarını sürdüren insanlara verilen isimdir. (ç.n.)

** *Dolly Rebecca Parton*, Amerikalı kadın *country* ve *country pop* şarkıcısı ve müzik yazarıdır. (ç.n.)

*** 1919 yılında *Pulp* dergisinde *Johnston McCulley* tarafından yaratılan birçok film ve televizyon dizisine konu olmuş hayali kahramandır. (ç.n.)

**** Alkollü veya alkolsüz, genellikle meyve ve meyve suyu içeren çok çeşitli içecek karışımıdır. (ç.n.)

***** *Guy Fawkes* ya da bilinen diğer adıyla *Guido Fawkes*, Katolik bir İngiliz askeriydi. 1605 yılında gerçekleştirilen barut komplosunda Parlamento Binasını havaya uçurmakla görevliydi. (ç.n.)

"Olan *şu*, şimdi hepsini öldürmek zorundayız."

"Ah, araya girebilir miyim?" Riley elini kaldırdı. "Eminim kimsenin ölmesine gerek kalmayacak şekilde bir çözüm bulabiliriz."

Royce'a bir rulo kâğıt bant atarak, "Kızın çenesini kapat, sonra da elleriyle ayaklarını bantla," diye emretti Lurlene.

Adam karşı çıktı. "Bir yere gittiği yok ki."

"Onu öldürürken bağırmasını ya da kaçmaya çalışmasını istemiyorum."

"Hep böyle kana susamış mıydın?"

"Evet! Otuz yıldır bana dikkat ettiğin bile yok!"

"Görünüşe göre ikiniz de çok stres altındasınız," dedi Riley. Onu esir tutan bu kişilerle bağ kurmanın bir yolunu arıyordu. En sevdiği program *Hayatta Kalmayı Başardı*'da hep böyle söylenirdi. Tabii kaçıran kişilerin, bizi ikinci bir yere götürmelerine izin vermememiz gerektiği de söylenirdi ama bunu zaten beceremediği. "Kendi işinin patronu olmak kolay değil."

"Tanrı aşkına. Her kimsen kapa şu lanet çeneni," diye hırladı Lurlene. Silahını Riley'nin yüzüne çevirmişti. "İyi bantla, Royce."

"Kendini bu kadar kaptırma."

"Eğer *bir an* için bile şehir kulübünün tuvaletlerini temizlemeye ya da daha kötüsüne geri döneceğimi düşünüyorsan, Tanrının beyin koyması gereken kafanda bir taş var demektir. Burada bir milyar dolardan bahsediyoruz. Yat parasını öylece bırakıp gitmeyeceğim."

"Pekâlâ. Tamam. Yine aklını kaçırmana gerek yok. Dolly'nin ölmesini istiyorsan Dolly ölür," dedi Royce mırıl-

danarak. Riley'nin ellerini sertçe tuttu ve bandı bileklerine birkaç kez doladı.

"Bekle." Riley seslendi ama bir sonraki bant parçası ağzını kapatmıştı. Bağlı elleriyle uzanıp bandı çıkarabileceği düşünüldüğünde bu aptalca ve amatörce bir hataydı. Ancak kendi yararına kullanana kadar bu bilgiyi saklamaya karar verdi.

Izgaranın arkasından çok belirgin bir tıslama duyuldu.

Royce hızla ayak bileklerini de birbirine bantladı. "Şimdi mutlu musun?" Kâğıt bandı yere fırlattı. Bant zeminden sekti, ızgaraya çarparak yerinden oynattı.

"Henüz değil." Lurlene kollarını birleştirip ayağını yere vurmaya başladı.

Royce çok sinirliymiş gibi bir şov sergileyerek kemerinden bir bıçak çıkardı ve Riley'nin yüzüne doğru tuttu. Riley irkilip duvara doğru geriledi.

Nick'in doğum günü partisi sırasında, kokuşmuş bir dolapta *ölmeyecekti.*

Duzenleme
Ny.ozlem

2

Beş Gün Önce

25 Ekim Cuma, 08:33

Riley Thorn Yapılacaklar Listesi'ni tek tek tamamlarken psişik olmanın düşündüğünden daha karmaşık olduğunu fark etmişti.

Silindiri boya tepsisinde yuvarladı ve dolapta yanında duran adama çaktırmadan bir göz attı. Gabe insanüstü bir metabolizmaya sahip olduğunu düşündürecek kadar uzun, geniş ve kaslıydı. Riley'ye arkası dönük bir halde kendi boya silindiriyle düzenli bir şekilde çalışıyordu. Yeni evindeki yaşanabilirliği şüpheli yedi misafir odasından birine bitişik olan *Ürpertici ve Kokuşmuş Dolap*'ın duvarlarına astar sürüyorlardı. Buna rağmen esmer teni ve siyah spor kıyafetleri hâlâ tertemizdi.

Buna karşılık Riley, patlayıncaya kadar *Dost Hayalet Casper*• ile güreşmiş gibi görünüyordu.

• *Casper The Friendly Ghost*, *Famous Studios*'un aynı adlı animasyon çizgi dizisinin ana kahramanı olan kurgusal karakterdir. (ç.n.)

"Odaklanmak için duraksıyorsun." Gabe konuşurken arkasını bile dönmemişti.

Yakalandım.

Yaptığı işe geri dönerek, "Affedersin. Bir şeyler yaparken psişik olma işi sandığımdan daha zormuş," dedi Riley.

Aslında psişik olmakla ilgili her şey zordu.

Ona ait olmayan davetsiz düşünceler, zihin okumanın kafa karıştırıcı etiği, sürekli karar vermek zorunda kalması... Mısır gevreği reyonundaki adamın cuma günü kovulacağını bilmesine gerek var mıydı? Lastik mağazasındaki tamircinin, Marmella teyzesinin şömine saatini miras bırakmak istediğini ama Kuzen Bruno'nun cenaze sırasında onu çaldığını söylemesi için Riley'ye gerçekten ihtiyacı var mıydı?

"Tekrar dene. Duvarı boya ve zihnini aç," diye yönlendirdi Gabe.

Riley derin bir nefes aldı ancak burnuna "topraksı" ve çürümüş bir şeyin kokusu gelir gelmez pişman oldu. Bir zamanlar burada kesinlikle bir şey yaşıyordu. Eğer boya işi kokuyu bastırmazsa, psişik garaj kapılarının sonuna kadar açılacağım gözünde canlandırabiliyordu.

Fiziksel görevlerle dikkatleri dağılmışken zihin okuma pratiği yapıyorlardı. Genelde birinin zihnini okumak için Riley'nin, zihnindeki Pamuk Şekeri Dünyası dediği yere gitmesi gerekiyordu. Kafasının içinde var olan pofuduk bulutlar ve kendisiyle şifreli iletişim kuran dost canlısı, görünmez ruh rehberleriyle dolu bir yerdi.

Elbette ara sıra yoldan geçen bir yabancının rasgele dü-

şüncelerini de duyduğu oluyordu. Fakat katil bir belediye başkanı ve bombalı bir seri katil gibi son olaylar, anlık zihin okuma ihtiyacının önemini göstermişti.

Evet. Kulağa geldiği kadar tuhaftı.

Nick'in ne yaptığını merak etti. Ardından bunu zaten bildiğini düşündü. Nick ağustostan beri aynı şeyi yapmaya devam ediyordu.

Dün gece yine yatağa gelmemişti. Front Caddesi'ndeki harabe bir konaktan başka bir harabe konağa taşındıklarından beri, özel dedektif sevgilisi yataklarında geçirdiği vaktin çok daha fazlasını yeni ev ofisinde geçirmişti. Yaz boyunca yaptıkları düzinelerce seksten sonra şimdi sadece haftada iki veya üç kez sevişebiliyorlardı.

Bunun için büyükannesini suçluyordu.

Ünlü medyum Elanora Basil, bir adamın karşısına geçip altı yıl önce ortadan kaybolan ve ölümünün ağırlığını hâlâ taşıdığı kadının aslında ölmediğini söylediğinde ortalığın karışması kaçınılmazdı.

Nick o uğursuz yaz gününden beri, Beth Weber'ı bulmak için çabalarını iki katına çıkarmıştı. Soruşturma dosyalarındaki adımlarını yeniden izliyor, eski tanıklarla görüşüyordu. Eski isimsiz ihbarları tekrar gözden geçiriyordu. İnternetteki faili meçhul dava forumlarındaki söylentileri araştırıyordu.

Nick geçmişe saplanıp kalırken Riley sessizce geleceğe bakıyordu. Sabahları Gabe'le çalışıyor, öğleden sonralarını işe ayırıyordu. Ancak Nick bir süredir yeni bir dava almadığından, Santiago Dedektiflik'in ofis müdürü olarak iş yükü önemli ölçüde hafiflemişti. Bunun yerine, sekiz yatak odalı

harap bir *Tudor* tarzı konağın ev sahibesi olarak asla sonu gelmeyen Yapılacaklar Listesi'ni tamamlamaya çalışıyordu.

"Anda kalmak bir yetenektir," dedi Gabe arkasından.

Kahretsin. Bu sabah beyni çok gevezeydi ve ilk defa düşüncelerin hepsi kendisine aitti.

Silindiri tekrar boya tepsisine batırdı. Biraz daha astar alması gerekiyordu. Ayrıca ön verandaya balkabakları yerleştirmeliydi. Biraz düzenlemeyle burayı "perili ev" görüntüsünden çıkarıp...

Gabe imalı bir şekilde boğazını temizledi.

Sinirli bir şekilde iç geçirdi. O bir psişikti. Lanet olsun, hem de güçlü bir psişikti. Yani öyle sayılırdı. Yetenekli kadınlardan oluşan uzun bir soyun sonuncusuydu. Lanet bir duvarı boyarken aynı anda lanet bir zihni okuyabilirdi.

Zihinsel moral konuşması tamamlandığında gözlerini duvara dikti ve silindiri YouTube'da gördüğü gibi *V* şeklinde hareket ettirmeye başladı. Ağzından nefes alarak, onlarca yıllık lekelerin üzerini kalın bir kat yumurta kabuğu beyazı leke örtücüyle boyamaya devam etti.

"*İskelet, barmene ne söylemiş?*"

"Ha! Yaptım," diye zaferle duyurdu Riley. Sonunda Gabe'in mesajı beynine ulaşmıştı.

"Yine duvar boyamayı bıraktın."

"Kahretsin!"

"Harika işler başarabilirsin, Riley. Bunu yapabilirsin."

Sıktığı dişlerinin arasından, "Bunu yapabilirim," dedi Riley.

Beyaz boyaya odaklandı. Geçmişi silen temiz, taze bir başlangıç, boş bir sayfaydı.

"Bir bira ve bir paspas istemiş." Zihninde belirdiğini bile fark etmeden espri ağzından çıkıvermişti. Döndüğünde Gabe'in büyük ve gururlu gülümsemesiyle karşılaştı.

"İyi iş çıkardın."

"Sen de öyle." Gabe'in boyadığı duvar bitmişti, üstelik mükemmel görünüyordu. Adamın üzerinde hâlâ bir damla bile boya lekesi yoktu. Dolabın arka tarafındaki havalandırmada bir şey hışırdadı. "Hadi gidelim ve bunu kahvaltı yaparak kutlayalım."

Boya malzemelerini temizlediler, ardından aşağı indiler. Riley evde susamlı *bagel* kalıp kalmadığını merak etti. Geçen hafta tek başına iki paket *bagel* yemişti ve nedense bu sabah canı daha da çok çekiyordu.

Merdivenlerden inerken kaşlarını çattı. "Pastırma kokusu alıyor musun?"

Gabe de havayı kokladı. "Gerçekten çürümekte olan bir cesetten çok, kahvaltılık et gibi kokuyor," diye onayladı.

Riley yüzünü buruşturdu. Nehir kıyısındaki yarım dönümlük *Tudor* tarzı konağı ucuza kapatmışlardı. Bunun en büyük nedeni, o yaz gizli geçitte öldürülen ve evi kokutan adamdı. Kız kardeşi Wander, ziyarete geldiğinde psişik burnunu korumak için hâlâ burun tıkacı takmak zorunda kalıyordu.

Nick'in soruşturmasına ara verip biraz domuz pastırması kızarttığını umarak aceleyle mutfağa girdi.

Turuncu çiçekli duvar kâğıdıyla kaplanmış geniş bir odaydı. Dolaplarla tezgâhlar birbiriyle tam olarak uyuşmasa da çok uyumsuz sayılmazdı. Set üstü ocak yeniydi, fırın

Riley'den daha eskiydi ve devasa *Kelvinator* buzdolabı *Jura Dönemi*•'nden kalmaydı.

Mor saçlı Bayan Penny ortopedik ayakkabılarını odanın merkezindeki iğrenç sarı masanın üzerine uzatmış, eski ve yeni her şeyin tam ortasında oturuyordu. Seksen bir yaşındaki enerjik Lily Bogdanovich, bir tavada domuz pastırmalarının cızırdadığı eski ocağın başından onlara bir maşa sallıyordu. Kızartma tavasının sapında simler parıldıyordu. Riley'nin aşırı büyük köpeği Burt, umut dolu gözlerini pastırmadan ayırıp kuyruğunu sallayarak onlara baktı.

Riley derin bir nefes verdi. "Bu görüntü köpeğin nereye gittiğini açıklıyor. İkinizin burada ne işi var?"

"Dün seni evlerimizin arasındaki bahçeyi biçerken gördüğümde bunun bir kahvaltı daveti olduğunu anlamıştım," dedi Lily mutlulukla. "Kahvaltı hazırlamak için senin mutfağının ışığı daha iyi."

"Ama bizim için kapılardan birini açık bırakmayı unutmuşsun, ben de vestiyerdeki camı kırdım," diye ekledi Bayan Penny.

Bugün komşularıyla bahçe bakımı ve ziyaret adabı hakkında tartışmaya harcayacak enerjisi yoktu. Kendine bir fincan kahve alıp düzgünce etiketlenmiş üç panonun yan yana asılı durduğu köşeye yöneldi. Riley'nin Yapılacaklar Listesi olarak etiketlenmiş panoyu duvardan aldı ve *kokuşmuş dolaba astar sür* ile *Gabe'le alıştırma yap* maddelerinin üzerini bir hışımla çizdi. Ardından *vestiyerdeki camları temizle* maddesini ekledi. Nafile bir çabayla Nick'in Yapılacaklar Liste-

• Dünyaya dinozorların egemen olduğu jeolojik zaman dilimlerinden biridir. Yaklaşık 145 milyon yıl önce sona ermiştir. (ç.n.)

si'ni duvardan indirdi, birkaç sayfa geriye gitti ve *çimleri biç* ile *ofis kapısının mandalını tamir et* maddelerinin hemen altına *kırık vestiyer penceresini değiştir* maddesini ekledi.

Çimleri biç maddesinin üzerini çizmek istiyordu ama çoktan kendi listesine ekleyip üstünü çizmişti. Nick'in en azından notlarına bakması umuduyla bu işin gelecek hafta da onun listesinde kalabileceğine karar verdi.

Yaşlı ev arkadaşına bakarak, "Bugün saçlarınız son derece mor görünüyor, Bayan Penny," dedi Gabe. İhtiyar baş belalarıyla birlikte yaşadığı sırada, Riley'nin daha iyi bir medyum olmasına yardım etmek için o da yan odaya taşınmıştı. Riley taşındıktan sonra bile bebek bakıcısı, ampul değiştirici ve yangın söndürücü görevleriyle orada kalmaya devam etmişti.

"Teşekkürler," diye karşılık verdi Bayan Penny. "Senin de kafan bugün oldukça parlak görünüyor."

"Fark etmen çok hoş. Kahvaltı için ne hazırlıyorsun, Lily?"

Lily ve ikiz kardeşi Fred, yandaki Bogdanovich Konağı'nın ortak sahipleriydi. Hem ev arkadaşıydılar hem de yemek tariflerini yeniden yaratmak gibi bir hobileri vardı. Bazıları güzel oluyordu, bazılarıysa tam bir felaketti. Pastırma güvenli görünüyordu ama Riley'nin fırında tüten şeyle ilgili endişeleri vardı.

"Yumurta, pastırma ve *Cracker Barrel** mücver güveci." Lily, buğulanmış gözlüklerinin üzerinden Riley'ye baktı. "Bir tavadan fazlasına ihtiyacın olduğunu biliyorsun, değil mi?"

* Amerikan restoran ve hediyelik eşya mağazaları zinciridir. (ç.n.)

"Tencere ve tavalar Satın Alınacaklar Listesinde." O da en az Tamir Edilecekler Listesi kadar uzundu. Riley dikkatini ağzının her tarafına çikolata bulaşmış olan kadına çevirdi. "Bayan Penny, ne yapıyorsunuz?"

"Hiç." Bayan Penny önündeki masanın üzerinde duran küçük şeker ambalajlarına rağmen yalan söylüyordu.

"Onlar *şeker mi şaka mı** gecesi içindi!"

Yaşlı kadın omuz silkti. "Kimsenin yemesini istemiyorsan onları saklamalıydın. Herkesin bulabileceği şekilde ortaya koymuşsun."

"*Saklamıştım.*" Riley, Nick'le birlikte ilk zulayı yanlışlıkla yedikten sonra yeni şeker zulasını boş mutfak dolaplarından birine saklamıştı. Cadılar Bayramı için sevdikleri şekerlerden almanın berbat bir fikir olduğu belliydi.

"Evet ama *Jelly Krimpets*** zulanla birlikte glütensiz lahana cipslerinin arkasına koymuşsun. O lahana cipsi atıştırmalıklarını sadece annenden gizleyebilirsin, benim gibi uzman bir özel dedektiften değil."

"Nick'in işinde ortak olmak seni otomatik olarak özel dedektif yapmaz," diye hatırlattı Riley.

"Kim demiş."

"Pennsylvania eyalet yasaları. Bak, soruşturmalar ve lisanslar üzerine çalışıyorum." Riley, *eBay*'den satın aldığı bir ders kitabını havaya kaldırdı. Devam etmeden önce duraksayıp kapaktaki simleri üfledi. "Birlikte çalışabiliriz."

"Çalışmak inekler içindir," dedi Bayan Penny umursa-

* Cadılar Bayramı akşamında kostümlü insanların bu cümleyle evden eve dolaşıp şeker topladığı bir gelenektir. (ç.n.)

** Meyve jölesi ya da reçel dolgulu, baton kek çeşididir. (ç.n.)

mazca. Çikolata bulaşmış elleriyle bir başka mini *Butterfinger** paketini daha açtı. "Ben yaşadıklarımla deneyim kazanacağım."

Riley iç çekerek mutfakta ilerledi ve ekmek çekmecesini karıştırdı. Susamlı *bagel* yoktu. *Lanet olsun.*

O sırada Gabe önündeki masaya kâğıt bir poşet bıraktı. "Susamlı *bagel* ve vegan krem peynir aldım."

Riley ileri atılıp poşeti arkadaşının ellerinden aldı. "Ver çabuk!"

Bagel'lere ulaşabilmek için neredeyse poşeti yırtıyordu.

"Birileri aç ve öfkeli," diye gözlemledi Bayan Penny.

"Aç ve öfkeli değilim," dedi Riley. Bir çeşit vitamin eksikliği varmış gibi bir haftadır canı susamlı *bagel* çekiyordu. Bu hafta aldığı üçüncü paketti. Ayrıca her gece, başı dönerek uyanana kadar süslü ayakkabılar ve atlıkarıncada düzenlenen kostüm partilerinin olduğu rüyalar görüyordu.

Yüksek bir gümbürtünün ardından gelen bir dizi vurma sesi dikkatlerini çekti.

Burt'ün kulakları dikildi ve koşar adımlarla mutfaktan çıktı.

Riley de elindeki *bagel*'i bırakıp köpeği takip etti.

Sesler dışarıdan değil, Nick'in kapısı kapalı ofisinden geliyordu.

Kapıya doğru yaslanarak seslendi. "İyi misin?"

Başka bir gümbürtüyle şiddetli bir tıkırtıdan sonra sessizlik oldu. "Hayır," diyen mutsuz bir yanıt geldi.

Riley kapı çerçevesinin üzerine uzanıp anahtarı buldu. "Bazen kapı kapanırken mandal sıkışıyor. Hatırladın mı?"

---

* Üzeri sütlü çikolatayla kaplanmış, iç kısmı çıtır fıstık ezmesinden oluşan bir kalıp şekerdir. (ç.n.)

"Şimdi hatırladım," dedi Nick gürleyerek.

"Yapılacaklar Listende." Anahtarı sokup kapıyı açmaya çalıştı.

"Zamanı gelince halledeceğimi söyledim, Thorn. Şimdi beni *buradan çıkar*."

Kilit hızla açıldı ve Riley sürgülü kapıyı ittirdi. "Tanrım."

Nick Santiago seksi, gamzeli yüzünden çıplak ayaklarına kadar çırılçıplaktı. Görülmeye değer çok şey vardı. Sıkı ve sert kaslar, güçlü kolların üzerindeki koyu renkli dövmeler, doğru miktarda göğüs kılı, kalın bacaklar ve her zaman harekete hazır görünen muhteşem bir penis...

Erkek arkadaşı yan dönünce Riley kıçında birkaç parça sim parladığını fark etti. "Yine mi uykunda soyundun?"

Nick kendine bakıp omuz silkti. "*WNEP**'in, Beth kaybolduğunda yaptığı özel yayını tekrar izlerken uyuyakalmışım." Sabahın huysuzluğu bir an için yok oldu ve bakışları yumuşadı. "Sen nasıl uyudun?"

"İyi." Yine o rüyayı gördüğünü Nick'in bilmesine gerek yoktu.

Riley'nin boya sıçramış kollarını incelerken, "*Stay-Puft Marshmallow Man***" ile kavga falan mı ettin?" diye sordu.

"Gabe'le hem eğitim hem de temizlik işlerini arttırdık. Kokuşmuş dolaba astar sürdük," dedi başını iki yana sallayarak.

Çıplak Nick ona doğru uzanıp parmaklarını eşofmanının kemerine geçirdi. "Sana bu konuda yardım edeceğimi söylemiştim."

* Pennsylvania'da bir televizyon kanalıdır. (ç.n.)

** Hayalet Avcıları serisinden bir karakterdir. (ç.n.)

"Biliyorum." Omzunun üzerinden ofisindeki savaş alanına baktı. "Ama meşgulsün ve Gabe için sorun değil."

"Beth'i bulur bulmaz, söz veriyorum evde sana daha çok yardımcı olacağım."

Pandora'nın kutusunu açmak yerine, Riley küçük bir gülümsemeyle yetindi. "Tabii. Sorun yok."

"Günaydın." Ellerini belinden sırtına doğru kaydırdı.

Karşısında erirken, "Günaydın," dedi Riley. Nick'in dokunuşu onun için doğal bir afrodizyaktı.

"Nasılmış benim kızım?"

"Uygunsan bugün biraz çıplak kaliteli zamana hayır demem." Elini Nick'in göğsünden aşağıya, karın kaslarına doğru kaydırdı. "Uzun zaman oldu."

"Hey! Riley! Çikolata şurubunu nerede saklıyorsun?" diye bağırdı Bayan Penny. Aceleyle girişe çıktığında ağzının kenarları hâlâ çikolata içindeydi. Onları gördüğünde çift odaklı gözlüklerinin arkasındaki gözleri parlamıştı. "Burada Çıplak Erkek Poposu şifresi geçerli, Lily!"

Tiz sesli bir çığlık mutfak duvarlarında yankılanırken, "Kahretsin," diye mırıldandı Nick.

Lily son hızla sallanan kapıdan çıkıp girişe doğru koştu. Nick'i gördüğünde kayarak durdu. "İşte bu birinci sınıf bir erkek poposu."

Erkek arkadaşı onun vücudunu bir kalkan misali kullandığı sırada, Riley yaşlı kadının haksız olmadığını düşünüyordu. Kalp şeklindeki yara iziyle bile harika bir popoydu.

Nick homurdandı. "Neden evimizdeler?"

"Mutfağımızın ışığı daha iyiymiş."

"Cadılar Bayramı şekerleriniz de daha güzel," dedi Bayan Penny.

"Ayrıca daha sıkı erkek popoları var," diye araya girdi Lily.

"Herkes mutfağa dönsün." Riley ihtiyar komşularına kesin bir emir verdi. "Nick sen de pantolonunu bul."

Lily dudak büktü. "Oyunbozan."

Üzerini giyip mutfakta onlara katıldığında, "Bu hafta neden canın bu kadar çok susam çekiyor?" diye sordu Nick. Bayan Penny'nin henüz mideye indirmediği bir *KitKat* bulup yemeye başladı.

Lily şok içinde nefes alarak elindeki maşayı düşürdü ve her yere pastırma yağı sıçrattı. "Riley, *hamile* misin?"

Yediği çikolata Nick'in boğazma kaçtı. Riley onun yüzündeki panik ifadesinin oksijensizlikten mi, yoksa hamile olabileceği fikrinden mi kaynaklandığını anlayamadı.

Bayan Penny elindeki *Hershey* çikolatası paketiyle Riley'nin karın bölgesini işaret etti. "Göbek çevrenin biraz şiştiğini fark etmiştim." Riley kaşlarını çatarak göbeğine baktı.

"Heimlich manevrası yapmamı ister misin?" diye sordu Gabe endişeyle.

"Ne? Hayır!" Riley kekeledi. "Yani... hayır, hamile değilim. Belki Nick'in bu manevraya ihtiyacı vardır." Bu hafta doğum kontrol haplarını üç kez kontrol etmişti. Ayrıca seks hayatındaki dramatik düşüşle birlikte, ihtimaller kesinlikle bir "hay aksi" bebeği lehine değildi.

Nick, Gabe'i geçiştirip *KitKat*'ı bir yudum kahveyle yuttu. "Emin misin?" Sesi çatallaşmıştı.

"Eminim," dedi Riley kuru bir sesle. Sonra Nick'e sırtını dönüp *bagel*'ini dilimlemeye başladı.

Gabe masada Bayan Penny'ye katıldı ve kendine sıvılaştırılmış ıspanak gibi görünen uzun bir bardak çıkardı.

Nick gözlerini kıstı. "Bir saniye. Siz sürü halinde gezersiniz. Fred ve Willicott nerede?"

Tam o an evin içinde bir yerden elektrikli bir alet sesi yükselince Nick koşarak odadan çıktı.

"Bakın, sizi ne kadar sevsem de öylece eve girip yemek yapamaz..." Riley bir an duraksayarak koridordan gelen sesleri dinledi. "Ya da sormadan tadilata başlayamazsınız." İki dilim *bagel*'i ekmek kızartma makinesine attı ve kolu indirdi.

"Hey, ben burada çalışıyorum. Burada olmam *gerekiyor*." Bayan Penny çikolata bulaşmış ellerini havaya kaldırdı. Seksen yaşındaki kadın, artık Nick'in özel dedektiflik şirketi Santiago Dedektiflik'in gizli sayılmayan bir ortağıydı. Riley, Nick'in bu karardan pişman olacağına emindi.

"Sadece gelmeden önce haber verseydiniz ya da en azından zorla girmeseydiniz iyi olurdu diyorum."

"Ben de diyorum ki, hepimize bir anahtar verirsen daha fazla cam kırmadan istediğimiz gibi girip çıkabiliriz." Bayan Penny kollarım göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. Burnunun ucunda çok az bir sim parçası vardı.

"Mahremiyetinizi asla ihlal etmek istemem," dedi Gabe ciddiyetle. Kahverengi gözlü yavru köpek bakışları Cadılar Bayramı şekeri dolu kâseye kaydı.

Riley gözlerini devirdi. "Keyfine bak. Ben biraz daha şeker alırım."

Gabe şeker kâsesine gömülürken kol kasları neşeyle şişti.

Nick mutfağa dönüp yuvarlak bir testereyi buzdolabının yanındaki üst rafa itti. "Son kez söylüyorum, tadilat konusunda yardımınızı istersem size sorarım," dedi arkasından gelen adamlara.

90'lar erkek pop gruplarını andıran uçları sarı peruğunu okşarken, "Şu seksi kadınlara bakın," diye seslendi Fred. Şalvar tarzı bol bir pantolon ve üstünde *Yoga Vücuda İyi Gelir* yazan bir tişört giymişti. Bogdanovich ikizleri karşı cinse şehvet duymak konusunda piyasayı ele geçirmişe benziyorlardı.

Bay Willicott da Fred'in arkasından içeri girdi. Adam yaşlı bir Denzel Washington'dan farksızdı... tabii çoğunlukla Denzel'in huysuz ve kafası karışık bir versiyonuydu.

Ekmek kızartma makinesi *bagel*'lerini dışarı fırlattığında, Riley omzunun üzerinden Gabe'e bir bakış atarak buzdolabından vegan olmayan krem peyniri kaptı.

Nick arkasından yaklaşıp ellerini kalçalarına yerleştirdi. "Bugün bebek bakıcılığı yapman gerek, Thorn." Kirli sakalım boynuna sürttü.

Riley bıçağını düşürdü. "Yine mi? Ben de senden beni tekrar atışa götürmeni isteyecektim. Paslandığımı hissediyorum."

"Beth'i bulur bulmaz her şey normale dönecek. Söz veriyorum. Sadece biraz daha dayanmana ihtiyacım var." Dudakları boynunu gıdıkladı. "Lütfen, Thorn?"

Buna karşı koyamazdı.

"Tamam ama bana borçlusun. Beth'i bulduğunda yapa-

cağın ilk iş, üst kattaki Kokuşmuş Dolapta neyin çürüdüğünü bulmak olacak."

Nick'in sırıtışı ölümcüldü. Gamzelerinin parıltısı dizlerinin bağını çözmüştü.

"Senin için her şeyi yaparım, Thorn."

Lily şarkı söylermiş gibi mırıldandı. "Kahvaltı hazır."

3

25 Ekim Cuma, 10:01

Nick kahvaltıdan sonra ofisine geçerken yaşlı komşularını mümkün olduğunca evden kovmaya çalıştı. Girişin solundaki ikinci odayı ofisi olarak kullanıyordu çünkü Riley'nin ön taraftaki ofisine bağlıydı. Ne yazık ki aradaki kapı panellerle kapatılmıştı. *Ofis kapısındaki panelleri sök* maddesi, Yapılacaklar Listesi'nin dördüncü ya da beşinci sayfalarında bir yerlerdeydi.

Bir ara mutlaka yapacaktı. Zaten bir ara yapacağı çok şey vardı. Ofisini düzenlemek, biraz mobilya almak da buna dahildi. Geçici olarak kullandığı çalışma masasını Riley'nin babasından ödünç almıştı ve boya lekeleriyle kaplanmış katlanır bir masaydı. Odanın ortasına tekerlekli büyük bir beyaz tahta yerleştirmiş, üstüne düzinelerce fotoğraf asıp keçeli kalemle notlar karalamıştı.

Şimdilik burası, bir karakolun dosya odasıymış da onlarca yıl biriktirilen evrak işlerini her tarafa kusmuş gibi görü-

nüyordu. İçerisi bembeyazdı. Zemine ve tüm düz yüzeylere yayılan kâğıt yığınları, ofisini şubat ayında Liberty Dağı Kayak Merkezi'ne benzetmişti.

Sorun yoktu. Şu an için işlevseldi.

Beth Weber'ın kayboluşuna ilişkin her detay cevaplarıyla birlikte bu odadaydı. Sadece anahtarı bulması gerekiyordu.

Kahvesinden bir yudum aldı ve tahtanın ortasına asılı fotoğrafı inceledi. Koyu saçları, daimi çapkın gülümsemesi ve muzip kahverengi gözleri vardı. Beth lisedeyken neşeli amigo kızlardan biriydi. Üniversitede daha neşeli bir kız kardeşlik kulübü üyesiydi. Annesini sinir edip abisini delirtmeyi sevdiği kadar... dikkat çekmeyi ve güzel şeyleri de seviyordu.

Nick'in başka bir anneden kardeşi ve eski ortağı olan Harrisburg Polis Departmanı'ndan Dedektif Kellen Weber, kız kardeşinin ortadan kayboluşunu çok zor atlatmıştı. İkisi için de çok zordu. Üstelik yıllardır süregelen testosteron geleneği yüzünden bu durumla hiç de iyi baş edememişlerdi. İkisi sürekli birbirini suçlamış, hatta Riley'yle tanışana kadar bunun arkadaşlıklarını mahvetmesine izin vermişlerdi.

Beth kaybolalı altı uzun yıl olmuştu. Hiçbir ipucu ya da umut olmadan altı yıl geçmişti. Altı yıllık keder, kaybedilenin asla bulunamayacağına dair yavaşça bir kabullenmeye dönüşmüştü. Ta ki Riley'nin büyükannesi ünlü medyum ve başının belası kendini beğenmiş Elanora Basil, Beth'in ruhuyla iletişime geçemeyeceğini çünkü Beth'in ölmediğini söyleyene kadar...

Bir anda tekrar Weber'la ortak olmuşlar, kaybolan bir izi ortaya çıkarmaya çalışıyorlardı.

Sadece bu sefer umutluydular.

"Selam."

Nick, Beth'in gülümseyen yüzünden başını çevirdiğinde Riley'nin kapıda durduğunu gördü.

Bu ilişkiye başlayalı dört ay olmuştu ve Riley ne zaman bir odaya girse hâlâ göğsünde garip bir parıltı hissetmesine neden oluyordu. Bugün kot pantolonla kırmızı bir atlet giymiş, üzerine tüylü bir hırka geçirmişti. Kalın dalgalı saçları, tüm kadınların tercih ettiği ve tüm erkeklerin çözmek istediği o dağınık topuzlardan biriyle toplanmıştı.

"Söz veriyorum, Beth'le başını ağrıtmaya devam etmeyeceğim. Sadece gerçekten buna odaklanmam gerekiyor." Arkasındaki dağınıklığı işaret etti.

Kız arkadaşının sıcak kahverengi gözleri, ona dönmeden önce "bunu" dediği her şeyi incelemek için odada gezindi. "Seni özlüyorum," diye itiraf etti.

"Beni nasıl özleyebilirsin? Birlikte yaşıyoruz. Birlikte çalışıyoruz. Birlikte seks yapıyoruz," diye takıldı.

"Biraz... meşgulsün."

Nick aralarındaki mesafeyi kapattı.

Riley Thorn istediğini bilmediği, hak ettiğini düşünmediği her şeydi. Beth'i bulup eve getirir getirmez, tam olarak nasıl hissettiğini Riley'nin de bilmesini sağlayacaktı.

Sutyeninin rengini görmek için bir parmağını atletinin yakasına taktı. Atletiyle eşleşecek şekilde kırmızıydı.

"Seni takdir edemeyecek kadar meşgul değilim."

"Göğüslerimle mi konuşuyorsun?"

"Memelerden uzaklaş, Nicky." Nick'in kuzeni Brian

ve karısı Josie yanlarına geldiler. Brian sandalyesini onlara doğru yürütürken karısına çapkın bakışlar atmayı ihmal etmiyordu. Saçları dağılmıştı, gömleğinin bir düğmesi de eksikti. Josie ise halinden memnun bir yırtıcı kuş gibi görünüyordu. Baştan aşağı siyah giyinmişti. Tırnaklarındaki ürkütücü mor renkli oje, yoğun ve buğulu göz kalemiyle uyumluydu.

Brian, teknoloji ve basit bilgisayar korsanlığı söz konusu olduğunda Santiago Dedektiflik'in gizli silahıydı. Bilgisayar dehası olmanın yanı sıra, iflah olmaz bir dedikoducuydu. Josie ise şirketin kas gücüydü. Nick, birinin ödünü patlatmaya ihtiyaç duyduğunda Josie'yi işini yapması için gönderirdi.

Dışarıdan bakıldığında tuhaf bir çiftti. Ancak dış görünüş altında Nick, Brian ve Josie'nin hayatta gerçekten önemli olan şeylere dair derin bir bağ paylaştıklarını biliyordu. Antika silah koleksiyonu yapmaya duydukları ortak ilgi de bunlardan biriydi.

"Selam, çocuklar," diye selamladı Riley. "Bebek yapma işi nasıl gidiyor?"

Çift birbirine bir bakış daha attı ve bu seferki düpedüz ahlaksızdı.

Yanlarından geçip ofise girerken, "Pratik yapmak mükemmelleştirir," dedi Josie.

Ofise girmeden önce Brian'ı durdurarak, "Ne oluyor?" diye sordu Nick.

Masum bir tavırla, "Doğaçlama personel toplantısı," dedi kuzeni.

"Sizi personel toplantısı için çağırmadım."

"Doğaçlama oradan geliyor zaten, *patron*," diye yanıtladı Josie.

Nick, Riley'ye bir bakış attı. "Thorn?"

Riley ellerini kaldırdı. "Hiç bana bakma. Bu her ne ise benim hiçbir ilgim yok."

"Sen benim psişik kız arkadaşımsın. Ne olacağını bana daha olmadan söylemen gerekiyordu."

Nick'in yanından geçip ofise girerken, "Bunu unutmamaya çalışırım," dedi Riley.

Nick öfkelenmeye başlamıştı. Buna ayıracak vakti yoktu. Takip etmesi gereken ipuçları, çözmesi gereken düğümler vardı. Beth Weber dışarıda bir yerlerdeydi ve Nick onu bulacaktı.

"Brian." Sesi uyarı doluydu.

Kuzeni omzuna vurdu. "Sakin ol, Nicky. Bunun olacağını biliyor olmalıydın."

Sorun da buydu. Ne olacağı konusunda bir fikri yoktu. Üstelik Nick Santiago'nun nefret ettiği bir şey varsa, o da sürprizlerdi.

Elinde bastonuyla girişten hızla yürürken, "Bensiz başlamayın," diye bağırdı Bayan Penny. Burt de cömert göğsünden dökülen kırıntıları toplayarak peşinden koşuyordu. "Alabileceğimiz bazı davalar buldum!"

"Sabırsızlanıyorum," dedi Brian fısıldayarak. Nick'in şaşırtıcı derecede gürültülü gizli ortağıyla birlikte ofise girdi.

Nick derin bir nefes verip kaçmayı düşündü.

"Asla başaramazsın. Koşu sürem seninkinden neredeyse tam bir dakika daha hızlı," diye seslendi Josie içeriden.

"Siktir," diye mırıldanarak ofise girdi ve bu baş belalarıyla içeride kilitli kalmamak için kapıyı açık bırakmayı unutmadı. "Hadi bitirelim şu işi."

Riley masasına yaslanmıştı. Burnu seğiriyordu. Bu saçma toplantının ne hakkında olduğunu bilmiyorsa bile şimdi bildiğine bahse girerdi.

Bayan Penny, Lily ve Fred'in bodrumundan çıkardığı ucuz kanepeye yığıldı. Klasörlerden yere saçılan kâğıt şelalesini görmezden geldi.

Nick kapıya en yakın kitaplığa dayanıp kaçış seçeneklerini açık tuttu.

Brian boğazını temizleyerek Nick'in masasının arkasında küçük, ölümcül bir muhafız gibi duran Josie'ye yalvarırcasına baktı.

Kadın gözlerini devirdi. "Pekâlâ. Ben yaparım." Bakışlarını Nick'e sabitledi. "Paralı dosyaları tekrar almaya başlamalısın."

Muhtemelen ayaklanmayı sezen Burt sessizce Nick'in ayaklarının dibine oturdu.

"Nedenmiş o?" Kollarını göğsünde kavuşturup küstah çalışanına devam etmesi için meydan okudu.

Josie hiç de gözü korkmuş gibi görünmüyordu. "Tüm zamanını ve kaynaklarını para getirmeyen bir dava için harcıyorsun. Sen paralı işleri geri çevirirken biz de sinek avlıyoruz."

Çenesi kaskatı kesildi. "Bunun benden başka birini ilgilendirdiğini sanmıyorum."

Riley huzursuzca masasının köşesine doğru kaydı.

"Hiç para kazanmadan bu koca çatıyı başının üstünde nasıl tutacaksın?" Bayan Penny'nin tavrı talepkârdı.

"En azından başımın üstünde bir çatı *var*."

"Bak, Nicky," diye araya girdi Brian. "Beth'i bulmanın öncelik olduğunu anlıyoruz. Kimse bundan vazgeçmeni istemiyor. Sadece biraz denge sağlaman gerektiğini düşünüyoruz, yoksa zor bir döneme girebiliriz."

Bayan Penny tekrar söze girdi. "Bu işe *Ocean City*'deki bir balina leşi gibi batışını izlemek için yatırım yapmadım."

Nick ellerini yumruk şeklinde sıktı. Kimse Nick Santiago'ya ne yapacağını söyleyemezdi. Özellikle kendi evinde, kendi işiyle ilgili hiç söyleyemezdi.

"Thorn?" Buradan başka her yerde olmayı tercih edermiş gibi duran Riley'ye odaklandı.

Riley yüzünü buruşturdu. "Ah. Evet?"

"Sen de böyle mi düşünüyorsun?"

"Sanırım iki tarafı da anlayabiliyorum?"

İstediği cevap bu değildi. "Arkamı kolladığın için sağ ol."

"Ah, kes şu yaralı maço saçmalığını," diye homurdandı Josie. "Riley sana gerçekleri söyleyemeyecek kadar kibar. Ben değilim. Her şeyi sıçıp batırıyorsun. Burası bir işyerine bile benzemiyor. Saplantısı olan dengesiz bir psikopatın inine benziyor."

Kimse Josie Chan'in insaflı olduğunu söyleyemezdi.

Riley araya girdi. "Sanırım Josie ve Brian'ın söylemeye çalıştığı şey şu, hepimiz boştaki işleri seve seve üstleniriz. Böylece sen de Beth'i bulmaya odaklanabilirsin."

"Boştaki işleri alabilmemiz için bekleyen işler olmalı," dedi Brian. "Hepimiz burada durmuş, sen faili meçhul bir davanın her ayrıntısını incelerken paralı işleri geri çevirmeni izliyoruz."

Son birkaç haftadır birkaç paralı işi geri çevirmişti. Ne olmuş yani?

Tamam. Pekâlâ, sadece birkaçını değildi. *Hepsini.* Büyütülecek bir şey yoktu. Zamanını boşanma evraklarını teslim etmek, uyduruk bir engellilik dolandırıcılığı üzerinde çalışmak *ve* Beth'i bulmak arasında bölüştürmeyecekti. Her biri bu davanın onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordu. Onu rahat bırakması gereken onlardı.

Asıl söylemek istediklerini göz ardı ederek, "O zaman onu bulmaktan vazgeçeyim. Hepinizin söylediği şey bu," dedi Nick. "Muhtemelen hayatta olduğu gerçeğiyle yetinmeli ve maaş çeklerinizi ödemeye odaklanmalıyım."

Burt, muhtemelen daha da aptalca bir şey söylemeden önce çenesini kapatması için bir uyarı olarak Nick'in bacağına sertçe yaslandı.

Tırnaklarını incelerken, "Ah, harika! Karşınızda, Seçici İşiten Nicky," diye espri yaptı Josie.

"Gevşememi mi istiyorsunuz? Denge mi istiyorsunuz?" Nick öfkelenmişti.

"Yani, evet," diye kabul etti Brian.

"Pekâlâ." Nick, Bayan Penny'ye döndü. "Penny, elinde ne var?"

"Birkaç tane birinci sınıf dosya getirdim," diyen Penny canlanarak koltukta doğruldu.

Nick çıkan sesin bir osuruk mu, yoksa altındaki koltuk iskeletinin gıcırtısı mı olduğunu bilemiyordu.

"Can kulağıyla dinliyorum." Ekibinin geri kalanı kaçmak istermiş gibi görünüyordu.

Anlaşılan yeni ortağı emeklilik sonrası kariyeri için çok hevesliydi. Ne yazık ki, Santiago Dedektiflik'te ne yaptıklarını hâlâ tam olarak kavrayamamıştı. Şimdiye kadar önerdiği davalar arasında kayıp bir araba anahtarını bulmak, çevrimiçi video oyunlarından birinde hile yaptığını düşündüğü bir çocuğu soruşturmak ve Jimmy Hoffa*'nın ortadan kayboluşunu çözmek vardı.

Bel kısmı lastikli pantolonunun arkasından bir tablet çıkardı. "Pekâlâ. Arkadaşım Esther pislik torununun, onun *Big Top* figürlerini çalıp *eBay*'de sattığını düşünüyor."

Brian elleriyle yüzünü ovuşturup inledi. "Sıradaki."

Bayan Penny tekrar kıpırdadı ve bu kez Nick bunun bir osuruk olduğundan yüzde doksan emindi. "Tamam. Sorun yok. Spor salonunda, flört uygulaması profilinde kendini olduğundan çok daha seksi göstermek için fotoğraflarıyla oynayan bir adam var."

"Profilinin neye benzediğini nereden biliyorsun?" diye sordu Riley.

"Lily buldu. İkisi de *Hook Up* kullanıyor." Bayan Penny'nin açıklaması hazırdı.

Harika, şimdi de ellerinde bir flört uygulamasında kandırılmak için çırpınan bir seksenlik vardı.

"Telefonuna ebeveyn kontrolü koyduğunu sanıyordum," dedi Riley ona.

* 1975 yılında ortadan kaybolan bir sendika lideridir. (ç.n.)

"Listemde," dedi Nick savunmacı bir tavırla. Listesinde çok şey vardı.

"Bu pisliğin yanına kâr kalmasına izin veremeyiz. Bir beşliğin internette de beşlik görünmesi gerekir. Dokuz gibi davranması yasalara aykırı," diye diretti Bayan Penny.

"Hı hı. Başka?" Nick tekrar sordu.

Bayan Penny gözlüklerini düzeltip ekrana baktı. "Gelinimin yeğeninin kuzeni okulda Lance adında bir ahmak tarafından zorbalığa uğruyor."

Nick daha da kötü bir tane olması gerektiğinden emin bir şekilde bekledi.

"Bir de Köpek Kakası Haydudu var."

Bingo.

Ekibi toplu bir şekilde tavana doğru göz devirirken, "Ne?" diye sordu Nick.

"Köpek Kakası Haydudu." Bayan Penny tekrarladı. "Hani bazı tuhaf tipler teslimat şoförleri için atıştırmalık bir şeyler bırakır ya?"

Riley araya girdi. "Bu hoş bir şey, tuhaf değil."

"Tuhaf," diye üsteledi Bayan Penny. "Her neyse, birisi bu atıştırmalıkları çalarak yerine köpek pisliği bırakıyor. Tüm mahallede! Bu serseri bir sürü ayakkabıyı mahvetti. Kimse haydudun bir sonraki hamlesinin ne zaman olacağını bilmiyor. Bence onu iş üstünde yakalayalım ve kakayı ona yedirelim!" Vurgulama için avucunun içine bir yumruk attı.

Oda rahatsız edici bir sessizliğe büründü.

"Bu *birinci sınıf* davalardan hiçbirini almamamız gerektiğini düşünenler?" diye sordu Nick.

Bayan Penny dışında herkes elini kaldırdı.

"Peki bu işyerinin sahibi kim?" Herkes elini indirdi. Bayan Penny ve Nick ellerini kaldırdılar.

"Tebrikler. Elimizde bir sürü dosya var. Josie, sen biblolarla ilgilen."

"Ama yaşlılardan ve biblolardan nefret ederim," diye yakındı Josie.

"Bri, sen de spor salonundaki adamın olduğu gibi göründüğünden emin ol."

Kuzeni öfkeyle dişlerini gösterdi. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Nick onu duymazdan geldi. "Penny, sen kaka işini al."

"Evet!" Kutlama amaçlı havaya yumruk attı.

"Thorn." Bir isyanla karşı karşıya kalacağı konusunda onu uyarmış olması gereken güzel, psişik kız arkadaşına baktı. "Sen de soruşturmalara daha fazla katılmak istiyordun. Tebrikler. Bugün şanslı günün. Zorba Lance ile ilgilen."

Riley ona bir kaşını kaldırarak baktığında başının belada olduğundan yüzde seksen yedi emindi.

Jossie homurdandı. "Zorbayı *ben* istiyordum."

"Ben de bir avuç mızmız baş belasmdan oluşmayan bir ekip istiyordum," dedi Nick çıkışarak. "Sanırım hiçbirimiz istediğimizi alamıyoruz."

Brian ellerini kaldırdı. "Dur bakalım. Bu davalardan nasıl para kazanacağız?"

"Bu yedi dokunuşun bir parçası. Nasıl anlamazsın," diye açıkladı Bayan Penny.

"Kime dokunuyoruz ve silah kullanabilir miyiz?" diye sordu Josie.

"Bu bir pazarlama kanunu, aptallar. Yedi kez bedava denemeden kimse bir şey satın almaz," dedi Bayan Penny.

Nick bunun saçmalık olduğundan yüzde doksan dokuz emindi.

"Yani para kazanmak istiyorsak hizmetlerimiz için *kimseden* ücret almamamızı mı öneriyorsunuz?" diye tekrarladı Riley dikkatle.

"Aynen öyle. Her potansiyel müşterinin yedi davası ücretsiz oluyor, sonra da sekizinci dava için ücret alıyoruz," dedi Bayan Penny gururla. "Bizi yeni *Disco Biscuit** tedarik eden bir uyuşturucu satıcısı gibi düşünün. Müşterilerinizi bağımlı yapmak istediğiniz için onlara yedi tane bedava veriyorsunuz."

"*Disco Biscuit* mi?" Riley tekrarladı. "Çok yaşlıyım."

"Bununla bir sorunun yok mu, Nicky?" Brian açıklığa kavuşturmak için sordu.

"Neden olsun?" Nick meydan okumayla karşılık verdi.

Josie masasının arkasından çıkıp ona ters ters baktı. "Buna pişman olacaksın, Santiago." İşaretparmağını Nick'in göğsünde bir basınç noktasına sapladı.

Bu dokunuş, anında dizlerinin üzerine çökmesini sağladı. "Ah!"

Karısını geri çekerken, "Onu rahat bırak, bebeğim. Bu ruh halinde nasıl olduğunu biliyorsun," dedi Brian.

Nick göğsünü ovuşturarak yavaşça ayağa kalktı. "Hangi ruh hali?"

Kuzeni ona baktı. "İnatçı, aptal gibi davranan ve 'kimse

* 1960'larda bazı uyuşturucular için kullanılan isimdir. (ç.n.)

bana bir şey söyleyemez çünkü ne istersem onu yaparım ruh hali'."

Ah! Şu ruh hali.

Brian'la birlikte kapıya yönelirken Josie, Riley'ye döndü. "Başın sağ olsun."

4

25 Ekim Cuma, 10:42

"Saha gezisi yapacak vaktim yok." Bayan Penny, Riley'nin *Jeep*'indeki yolcu koltuğunda homurdanıyordu. "Yakalamam gereken bir Köpek Kakası Haydudu var."

"Uzun sürmez," diye söz verdi Riley. Beyaz bir limuzin tamponuna yanaşırken şerit değiştirdi.

Susquehanna Nehri üzerindeki Harvey Taylor Köprüsü'nden Batı Kıyısı'na doğru ilerledikleri sırada, "*Bahse girerim bugün sarı tuna yakalayabilirim*," dedi Jimmy amcasının ruhu. *Jeep*, balıkçı teknesinde yediği dev sandviç yüzünden zamansız bir şekilde öldüğü güne kadar ona aitti. Riley, arabayla birlikte balık sever amcasının ruhunu da miras almıştı.

Limuzin onunla aynı hizaya gelip yan yana gitmeye başlamıştı. Renkli camları sürücüyü görmesini engelliyordu.

Arka koltuktan, "Bu çok uzun bir araç," diye gözlemledi Gabe. Köpek Burt bakmak için başını ön koltukların arasına soktu.

"Daha önce hiç limuzin görmedin mi?" diye sordu Riley.

"Hayır. Kim bu kadar uzun bir arabaya ihtiyaç duyar ki? Uzun boylu insanlar mı?"

"Zenginler ya da zenginlerin çocukları," dedi Bayan Penny. "Muhtemelen birkaç serseri genç, mezuniyet balosundan önce arabaya servis yapan bir *Taco Bell*'e giderken eğleniyordur. Hey, kim *taco* yemek ister?"

Limuzin geride kalıp daha güvenli bir mesafeden *Jeep*'i takip etmeye devam etti.

"Sonra yemek yeriz. Önce yardımınıza ihtiyacım var."

"Ne konuda? Bugün çok gazlıyım, o yüzden ağır iş yapamam."

Riley bir neden bulmaya çalıştı ve sonra aklına ilk gelen söyledi. "Nick'in sürpriz doğum günü partisi için kostüm seçerken yardımına ihtiyacım var. Doğum günü Cadılar Bayramı'nda." Nick'e arkadaşları ve ailesi için bir yeni eve taşınma partisi düzenlemeyi önerdiğinde, kendini köpekbalıklarıyla dolu bir akvaryuma atmayı tercih edeceğini söylemişti.

"O zaman doğru kişiye geldin. Ben Cadılar Bayramı'nda harikayımdır," dedi Bayan Penny. "Nasıl bir şey düşünüyorsun? Sürtükçe? Seksi? Pornografik?"

"*Parti için bir balıkçı gibi giyinebilirsin*," diye önerdi Jimmy amca.

Coşkulu bir ses tonuyla, "Bu sürpriz sosyal etkinlik konusunda çok heyecanlıyım," dedi Gabe. "Hep bir sürpriz partiye davet edilmek istemişimdir."

Riley dikiz aynasından ona baktı. "Hiç gitmedin mi?"

"Hiç. Benim geldiğim yerde doğum günlerini kutlamayız," dedi hüzünle.

"*Nereden* geliyorsun ki?" diye sordu Riley.

Gabe'in geçmişi gizem doluydu ve kimse sevimli yüzeyinin altına inmeyi başaramamıştı.

Gabe'in yüzünde barışçıl bir gülümseme belirdi. "Birçok yerden."

"Daraltabilir misin? Manhattan? Miami? Montreal?"

"Kaç striptizci çağırmayı düşünüyorsun?" Bayan Penny araya girdi.

"Striptizci nedir ve sürpriz bir parti için genellikle kaç tane gerekir?" diye sordu Gabe.

Riley direksiyondaki tutuşunu sertleştirdi. Bayan Penny, Gabe'e egzotik dansın ne olduğunu anlatırken başının ağrıyacağını hissedebiliyordu. Tüm bu "Nick'in ortağına bebek bakıcılığı yap" olayından bıkmaya başlamıştı.

Nick'in soruşturma yüzünden dikkatinin çok dağınık olduğunu biliyordu. Ekibin geri kalanının endişelenmeye başladığını da fark etmişti. Nick'in, psişik yetenekleri olan kız arkadaşından kendisine yardım etmesini istememiş olması elbette gözünden kaçmamıştı. Gerçi Riley de gönüllü olmamıştı.

Şimdi hepsi bunun bedelini ödüyordu ve bunu düzeltmek Riley'ye kalmıştı.

Tek yapması gereken Beth'i bulmak, Bayan Penny'nin Harrisburg halkını korkutmasını engellemek ve Nick'i saplantısından kurtarmaktı. Tüm bunları iş iflas edip de evi kaybetmeden önce yapmalıydı.

Camp Hill'deki 69 Dogwood Sokağı'nda bulunan iki katlı tuğla binanın önüne geldiğinde, Bayan Penny zavallı Gabe'e striptiz kulüplerindeki şampanya odalarını anlatıyordu ve Riley'nin baş ağrısı iyice artmıştı.

Limuzin yavaşça yanlarından geçerek sokağın aşağısına doğru ilerlemeye devam etti.

Emniyet kemerini çözerken yandaki Chelsea Strump'ın evine bir göz attı. İzdiham yaratan bir ineğin, devrilen bir çitin ve intikam peşindeki bir delinin neden olduğu hasar zümrüt yeşili çimlerden tamamen silinmişti. Yıkılan çalılıklar yenilenmiş, simler tazyikli su ile yıkanmış ve yeni çitin Strump tarafı parlak beyaza boyanmıştı.

Çitin ailesinin tarafındaki renk cümbüşü daha çok 1960'lara bir övgü gibiydi.

"Hah. Şurada kaçırıldığın zamanı hatırlıyor musun?" Bayan Penny sorarken Riley'yi kaburgalarından dürttü.

"Bir şeyler çağrıştırıyor," dedi kuru bir sesle.

"Sorun ne?" Blossom Basil-Thorn açık duran ön kapıdan seslendi. Elindeki çay kupasının üzerinde "*Barış, Sevgi ve Tanrıça*" yazıyordu.

Penceredeki neon ışıklı, "*Psişik Okumalar*" yazılı tabela bu sabah yanmıyordu.

Riley'nin annesi pazartesi, çarşamba ve cumartesi günleri evin dışında tarot okumaları yapıyordu. Blossom ortalamanın üzerinde bir tarot okuyucusuydu ama annelik içgüdüleri daha etkileyiciydi.

"Selam, anne." Herkes *Jeep*'ten inerken annesine seslendi. "*Parti planlaması* konusunda yardımına ihtiyacımız var."

Blossom yalanın kokusunu alır almaz gözlerini kısmıştı.

Riley çaktırmadan Bayan Penny'yi işaret ettiğinde annesinin kaşları, kıvırcık saçlarına doğru yükseldi. "Ahhh... Tamam, tatlım," dedi abartılı bir şekilde. "İçeri geçin. Merhaba, Burty oğlum."

Burt koşarak büyükannesinin yanına gitti ve güzel bir masajın tadını çıkardı.

Babasının, intikam ineği Daisy arka bahçeden möö'lüyordu.

"Komşu Chelsea'nin sizi Daisy'den kurtulmak zorunda bırakmadığına inanamıyorum." Çocukluğunun geçtiği eve girdiklerinde Riley her yerden ev yapımı sabunla rezene çayı kokusu aldı.

"Tüm o kaçırılma ve patlama olayından beri bize hiçbir şey söylemeyecek kadar korkuyor. Ne zaman arka bahçeye çıksak içeri kaçıp kapıyı kilitliyor. Harika bir olay!"

"Babam nerede?" diye sordu Riley.

"Pazara inek şampuanı bakmaya gitti."

Tabii ki gitmişti.

"Hadi işe koyulalım. Daha köpek kakası izi süreceğim." Bayan Penny, ellerini göğüs yüksekliğindeki pantolonunun ceplerine soktu.

"Bayan Penny, Cadılar Bayramı kostümü konusunda uzmanlığınıza ihtiyacım var." Riley onu merdivenlere doğru itti. "Nick'in partisi için uygun bir şey olmalı."

Yaşlı kadın neşelendi. "Tamamdır! Hallediyorum."

"Dolaplardan başlayıp bir de tavan arasına bakabilirsiniz," diye önerdi Blossom.

"Oldu bil."

"Babamın iç çamaşırı çekmecesinden uzak dur." Riley kadının arkasından seslendi. Gabe ve annesine doğru dönmeden önce Bayan Penny gözden kaybolana kadar bekledi. "Yardımınıza ihtiyacım var."

Blossom gözlerini devirdi. "Biliyorum, tatlım. Kartlarım ve kristallerim hazır; bu çay da baş ağrın için."

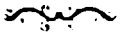

"Yani bu Beth denen kişiyi bulmak mı istiyorsun?" Blossom en sevdiği tarot destesini karıştırırken kaşlarını çattı.

Güneş odası pencerelerden süzülen sonbahar güneşiyle sıcacıktı. En sevdiği inek arkadaşı Daisy, onu sebze bahçesinde kovalarken Burt neşeyle havlıyordu.

Bayan Penny'nin, ailesinin eşyalarını karıştırdığı ikinci kattan bir dizi gümbürtü ve tıkırtı sesi duyuluyordu.

Riley başını salladı. "Evet."

Gabe çoktan bir meditasyon minderine bağdaş kurarak oturmuştu. Spor yapmaya hazırlanırmış gibi omuzlarını ve kollarını esnetti.

"Emin misin?" Annesinin alnında endişe çizgileri oluşmuştu.

"Neden olmayayım?"

"Beth sadece Dedektif Weber için değil, Nick için de önemli biriydi. Onu bulmamn ilişkiniz için ne anlama geleceğini bilmiyoruz."

"Anne, ben daha çok Beth'i bulamamanın doğuracağı

sonuçlardan endişeliyim. Ya ortadan kaybolduğundan beri hayatının her günü işkence görüyorsa?"

Blossom saçmalama dermiş gibi elini savuşturdu. "O sadece *The Vampire Diaries*•'de olur."

"Peki ya sapığın biri onu alıp küflü bir bodruma kilitlediyse ve onun sekiz karısından biri olduysa..."

"Pekâlâ. Tamam. Gerçek hayat da korkutucu. Sadece sonuçları düşündüğünden emin olmaya çalışıyorum. Bir keresinde kocası emeklilik birikimlerini sıfırlayarak yirmi iki yaşındaki striptizci kız arkadaşına bir apartman dairesi alan bir kadına okuma yapmıştım. Karısı onu ezdi ve arabasını apartmanın girişine çarptı. Sonra da hapse girdi."

"Şampanya odasında mı tanışmışlar?" diye sordu Gabe.

"Biliyor musun, sormak hiç aklıma gelmedi."

Riley dikkatlerini çekmek için ellerini salladı. "Nick'in, Beth'i bulamadığı her gün takıntısı artıyor. Neredeyse hiç uyumuyor. Yemek yerken altı yıllık dava dosyalarını kâğıt tabak ve peçete olarak kullanıyor. Cidden odasının her yerinde mayonez ve ekmek kırıntıları var. Beth'i bulmaya odaklanabilmek için paralı işleri de almıyor. Onu ne kadar çabuk bulup geri getirirsek, işler o kadar çabuk normale döner."

Tabii normal mümkünse...

Riley'nin kendine karşı dürüst olabildiği nadir anlarda... mesela gecenin bir vakti Nick henüz yatağa gelmemişken yorganın altına girdiği ve bir kâse dondurma eşliğinde en sevdiği hayatta kalma programını izlediği sırada, Beth'i bulma konusunda biraz gergin olduğunu itiraf edebilirdi.

• *L.J. Smith* tarafından yazılmış bir kitap serisidir ve daha sonra bu kitaplardan uyarlanarak aynı isimle bir televizyon dizisi haline getirilmiştir. (ç.n.)

Nick kadınla hiç çıkmamıştı bile, yani Harrisburg bölgesindeki nadir kişilerden biriydi. Kellen Weber'ın küçük kız kardeşiyle flört etmesinin sadece arkadaşını sinirlendirmek için olduğunu söylemişti. Ancak Beth'in ortadan kaybolmasıyla Nick'in hayatı öyle çok karışmıştı ki, onu kurtarmak her şeyi milyonlarca farklı şekilde değiştirebilirdi. Uzun zamandır kayıp olan kadını kurtarıp ona oracıkta deliler gibi âşık olması, Riley'nin kıçına tekmeyi vurarak onu Lily'yle ya da daha kötüsü Bayan Penny'yle aynı odayı paylaşmak zorunda kalacağı Bogdanovich konağma geri dönmeye zorlaması da buna dahildi.

Riley kollarını *pretzel* gibi birbirine dolamış olan Gabe'e baktı. "Konağa geri dönmem gerekirse, Burt'le birlikte senin odanda kalabilir miyiz?"

Kaslı ruhsal rehberi gülümsedi. "Bundan onur duyarım. Kırık kalbin iyileşene kadar Dondurma Çarşambaları düzenleyebiliriz."

Riley arkadaşının kaslı kolunu okşadı. "Sen en iyisisin, Gabe."

"Fark etmen çok hoş."

Ön kapı yavaşça açılıp kapandı. Riley'nin kız kardeşi Wander, yoga kıyafetleri içinde dünya dışı ve ışıltılı görünüşüyle süzülerek odaya girdi. "Yardıma geldim. Merhaba, Gabriel."

Kız kardeşi ve Gabe arasında tatlı bir bakışma oldu. Riley birbirlerine âşık olduklarından oldukça emindi ama ikisi de el ele tutuşmaktan daha fazlasını yapmamıştı. Daha sonra bu konuya burnunu sokması gerekecekti.

"Wander'ın güçlerinin bize ekstra bir destek olması umuduyla kız kardeşini çağırdım," diye açıkladı Blossom.

"İyi fikir, anne."

Tüm Basil kadınlarının psişik yetenekleri vardı. Riley'nin büyükannesi Elanora korkunç bir insan ve güçlü bir medyumdu. Blossom tarot kartı okuyucusuydu. Riley gelecekten görüler görüyor, ölülerle konuşuyor ve bazen de canlıların zihinlerini okuyabiliyordu.

Wander'ın ise psişik bir burnu vardı.

Kız kardeşi çoktan ölmüş bir dedenin tıraş losyonunu, Riley'nin gizli geçidindeki ölü adamı ya da Jimmy amcanın nemli bir ağustos günü yanlışlıkla *Jeep*'te bıraktığı balık soğutucusu gibi kokuların yankılarını ayırt edebiliyordu.

"İyi düşünmüşsün," dedi Riley. "Selam, Wander."

Kız kardeşi onu aloe-vera kokulu bir kucaklamayla karşıladı ve vegan deri postacı çantasını karıştırmaya başladı. "*Wiccan** arkadaşım Mertha, yer bulma büyüsü kolyesini ödünç almama izin verdi. Denemekten zarar gelmeyeceğini düşündüm."

Birinin titiz büyük teyzesi Eugenia tarafından yaptırılmış gibi görünen büyük, çirkin bir tılsım çıkardı. Riley yüzünü buruşturdu ve bunun bir varsayım değil, bir görü olduğunu fark etti.

Kafasının içinde, "*Bu tılsımın bizzat Sör Theobold Vincent tarafından tasarlandığını bilmenizi isterim*," dedi birinin büyük teyzesi Eugenia.

"*Kusura bakma, büyük teyze Eugenia, tılsımın gerçekten çok güzel.*"

* 20. yüzyılın ortalarında ortaya çıkan bir modern pagan dinidir. (ç.n.)

Dikkatini tekrar yaşayanlara verdi. "Pekâlâ, tam olarak ne yapmalıyız? Birden ruh rehberlerimle konuşmaya dalabildiğimi biliyorum ama daha planlı bir şeyler yapacağımızı umuyordum. Bize daha belirgin cevaplar verecek bir şeyler." Ruh rehberleri henüz anlamadığı garip bir tür görsel şifreyle konuşuyordu.

Blossom avuçlarını birbirine sürttü. "Bence güçlerimizi birleştirmek için bir çember oluşturmalıyız. Gabe, sen Riley ve Wander ruh rehberleriyle konuşurken onlara yardım et. Ben de şu kolye zımbırtısını kullanacağım ve eğer hepsi başarısız olursa kartlarıma danışacağım."

"Bu harika bir plan," dedi Gabe.

Blossom bu övgü karşısında gülümsedi.

Yukarı kattan sifon sesi geldi.

"Harika. Bayan Penny anne ve babamın dolaplarını karıştırmaktan sıkılmadan önce Beth'i bulmamız gerekiyor," diye ekledi Riley.

"O zaman çember olalım. Zaman kaybediyoruz," dedi Blossom.

Riley'nin yüzüne bir meditasyon minderi çarptı. Wander annelerinin ona doğru fırlattığını yakaladı.

Gabe'in yanında yere oturdular ve ortalarına tılsımı, birkaç tane kristali, tarot kartlarıyla Birleşik Devletler'in bir haritasını koydular.

"Pekâlâ, millet. Hadi gösteriye başlayalım." Riley, Nick'in çantasından çaldığı Beth'in bir fotoğrafını çıkarıp yığına ekledi. "Bu kadını arıyoruz. Elizabeth Weber. Hazır mısınız?"

Psişik Oyunbazlar Ekibi kafalarını salladı, ellerini birleştirdi ve gözlerini kapadı.

Riley, ruh rehberi âlemi adını verdiği yere düştü.

"Tanrım. Birileri bu sabah sevişmek istediyse bile sevişememiş," diye takıldı Blossom.

"Anne!" diye tısladı Riley uyarırcasına.

"Seks oldukça doğal bir şey. Bu yüzden utanmana gerek yok."

Riley, Wander'ın hüzünlü bir şekilde iç çektiğini duyduğunu düşündü. "Lütfen seks hayatlarımız yerine, Beth'e odaklanabilir miyiz?"

"Tabii ki, canım."

Bulutlar parlaklaştı ve Riley bir anlığına ruh rehberlerinin neye benzediğini merak etti. Ruh rehberleri bulutların kendisi miydi, yoksa göğün arkasında saklanan bir şeyler mi vardı? Onlar insan mıydı? Süper modeller gibi mi, normal insanlar gibi mi görünüyorlardı? Yoksa evrenin etrafında koşuşturarak enerjik yemişler toplayan küçük pastel renkli sincaplar mıydı?

Sol eline doğru Gabe'den ince bir enerji akışı hissetti ve bu durum odaklanmasını sağladı. Sağında Wander'ın enerjisi, bir kadeh şampanyanın içindeki baloncuklar gibi hafif ve narin bir şekilde kenetlenmiş ellerinin arasında dans ediyordu.

Uzaklardan bir yerden, annesinin kartları karıştırırken sessizce bir şeyler mırıldandığını duyabiliyordu.

"Pekâlâ, ruh rehberleri. Hadi bir oyun oynayalım. Beth Weber'ı bulmak için yardıma ihtiyacım var." Riley fotoğraftaki görüntüyü aklına getirip iyice konsantre oldu.

Bulutlar dağılmaya başladığında kendini hazırladı. Bek-

lenti kanında yükselerek kalbinin daha hızlı çarpmasına neden oldu. Ardından vücudu Peter Pan gibi sislerin arasında uçmaya başladı.

Etraf karanlıktı ve müzik duyuluyordu. Kafasının içinde bir Christina Aguilera kulüp şarkısı gümbürdüyordu. *Ayakkabılar*. Eflatun rengi platform topuklu ayakkabılar bir tür pürüzlü, gri halının üzerinde hareket ediyordu.

"Bu biraz fazla spesifik olabilir," dedi Riley. "Daha genel bir konuma ne dersiniz?"

Kendini hazırlamayı unuttu ve ayakkabı görüsünden çıkıp başka bir görüye girerken midesi bulandı. Gözlerinin önünden hızla sahneler geçti. Bir *fastfood* restoranı, evler, ticari binaların bulanık görüntüsü... Görü bir daire haline gelene kadar sahneler etrafında dönüp durdu. En sonunda bilincinin spot ışığı altında, mükemmel bir susamlı *bagel* parladı.

"Ciddi misiniz?"

Midesi guruldadı. Gabe'in enerjisi onu sabitlemeseydi bir sarsıntıyla bedenine geri düşecekti.

"Kahretsin," diye mırıldandı.

"Susamlı tavuk ve *Miss Dior* kokuları alıyorum." Wander yanında oturduğu yerden fısıldadı. Kokuları ayırt etmeye çalışırken burnu seğiriyordu.

"Susamlı tavuk mu?" Riley tekrarladı. *Neden her şey susamlıydı? Besin eksikliği falan mı vardı, yoksa bu gerçek bir ipucu muydu?*

Wander'a hitap ederek, "Yeteneğin gerçek bir mucize," dedi Gabe.

"Teşekkür ederim, Gabe." Samimi bir şekilde kirpikleri kırpıştı.

"Riley, sen ne gördün?" diye sordu annesi. Tılsımı hâlâ Pennsylvania üzerinde tutuyordu. Yoksa Maryland miydi? Çok iyi bir harita değildi.

"Bunun hareket etmesi gerekmez mi?" diye sordu Riley.

Annesi omuz silkti. "Belki ülkede değildir. Eski küreyi getirmeliydim."

Riley ayakkabılarla başlayıp *bagel* ile biten kafa karıştırıcı görüsünü anlattı.

"Susamlı yiyecekler? İlginç bir tema," dedi Gabe.

"Ne anlama geldiği konusunda bir fikriniz var mı?" diye sordu Riley.

Blossom kızına baktı. "Hamile misin?"

"Hayır! Tanrım, anne."

"Ben River'a hamileyken canım kaju ezmeli *smoothie* çekiyordu. Altı ay boyunca günde iki tane içtim," diye anımsadı Wander.

"Hatırlıyorum. Ama hayır, hamile değilim. Bu hafta bir düzine susamlı *bagel* yemem ve Wander'ın susamlı tavuk kokusu almasına bakacak olursak bunun hamilelik değil, bir ipucu olduğunu rahatlıkla varsayabiliriz."

"Bu daha iyi olur," dedi Blossom. "Sonuçta Beth geri döner de Nick'le aranızdaki her şeyi mahvederse..."

Riley kuru bir sesle araya girdi. "Teşekkürler, anne."

"Belki tarot okuması bize daha fazlasını söyler." Wander umutla öneride bulundu.

"İyi düşündün, tatlım."

Blossom kartları karıştırıp seçilen kartı açarken, Riley'nin kalça eklemleri şikâyet etmeye başlasa da sessizlik içinde oturdular.

Zafer dolu bir şekilde kartı kaldırarak, "Kupa sekizlisi," dedi Blossom.

Riley rahatlayıp derin bir nefes verdi. Kupa sekizlisi şiddet, ölüm ya da yaklaşan bir kıyamet öngörmüyordu. Mutlu bir karttı.

"Yeni bir macera seziyorum. Her şeyden uzaklaşmak ve her şeye yeniden başlamak," diye devam etti Blossom.

Riley omuzlarının gerildiğini hissetti. "Bu Beth için bir kart mı?"

Annesi omuz silkti. "Onun için okuma yapmaya çalışıyorum ama onunla bağlantılı herkes için olabilir."

Beth'le bağlantılı herkesten bahsediyordu. Buna Nick Santiago da dahildi.

Riley huzursuz hissetti... üstelik canı susamlı tavuk çekiyordu.

Bayan Penny kolları giysilerle ve en azından bir tanesi iyi bir banyo havlusuymuş gibi görünen, Blossom'a ait şeyleri kucaklamış olarak odaya girdi. "Her şey hazır. Kimler aç?"

Duzenleme
Ny.ozlem

5

25 Ekim Cuma, 11:22

Christian Blight asla saygın bir vatandaş sayılmazdı. Bunun nedeni yalnızca boynundaki dövmeler ya da kafasının altındaki sarı sıçankuyruğu dışında kafasını kazıtmış olması değildi. Hatta turuncu Camp Hill hapishane tulumunun altında biriktirdiği yirmi kilo kasla da ilgisi yoktu.

Bunun nedeni o soğuk ve mavi gözlerindeki hesapçı bakıştı.

Bir gardiyan kelepçeleri çıkarırken o gözler Nick'e çevrilmişti.

"Nicky Santiago. Çabuk döndün?" Blight konuşurken çürük masanın karşısındaki sandalyeye oturdu.

Hapishane ziyaret odaları hem mahkûmu hem de ziyaretçiyi diğerinin dünyasına rahatsız edici derecede yaklaştıran ürpertici bir ortam yaratıyordu.

Gardiyan odadan çıktığı sırada, "Belki seni özlemişimdir," dedi Nick arsız bir şekilde.

Ninova

"Belki de senin ve polis arkadaşının masum bir adamı taciz etmekten başka yapacak daha iyi bir işiniz yoktur."

"Tutuklandığında kargo pantolonunda bir düzine *X* poşeti bulundu, ukala," diye belirtti Nick.

Adam masummuş gibi ellerini açtı. "Benim pantolonum olmadığını söylemiştim."

Nick'in son altı yıldır dinlediği tanıdık bir melodiyi tekrar ediyordu. "Buraya pantolonunla ilgili konuşmaya gelmedim."

Blight, Nick'in bakışlarına karşılık verdi. "Dur tahmin edeyim," dedi sırıtarak. "Sen ve polis sevgilin, yangını başlatanın ben olduğumu bugün itiraf edeceğimi ve arkadaşınızın kaybolmasıyla bir ilgim olduğunu söyleyeceğimi düşünüyorsunuz."

"Öyle de denebilir."

Blight keyifsiz bir şekilde gülümsedi. "Senin adına üzgünüm ama bugün şanslı günün değil."

Nick, bir mahkûma psişik kız arkadaşının psişik büyükannesinin onlara Beth'in ölmediğini söylediğini anlatacak değildi. "O kayıp kızın bir adı var ve sen de biliyorsun. Onu tanıyordun. Buna rağmen her nedense hâlâ gerçeği söyleyemeyecek kadar korkaksın."

"Bugün yine 'savunmacı erkek tepkisini kışkırtma' tekniğini mi kullanacaksın?"

Nick kollarını birleştirerek adama bakmaya başladı.

Blight yangın mahallinde çekilmiş bir videonun ortaya çıkması sayesinde, Beth'in kaybolmasından birkaç gün sonra Nick ve Kellen'ın radarına girmişti. Görüntüler sadece depodaki patlamayı göstermekle kalmıyordu. Aynı zamanda

Christian Blight'ın, elinde ışıklı çubuk olan Beth Weber'la hararetli bir konuşma yaptığını da ortaya koyuyordu.

Yangın, Beth ve bazı kıkırdak kız arkadaşlarının katıldığı yasadışı bir *tekno* partisi sırasında çıkmıştı. Beth ve arkadaşları olay yerindeki polislere ilk tanık ifadelerini vermiş, ardından eve gönderilmişlerdi. Beth ertesi gün ortadan kaybolmuştu.

Yangın bir kundaklama olarak kayıtlara geçmiş ve asla çözülememişti.

Potansiyel bir tanıkla kibar bir sohbet olması gereken olay, Blight'ın onlara silah çekip ikinci katın penceresinden atlamaya çalışmasıyla şartlı tahliye ihlalinden tutuklanmaya dönüşmüştü.

Adam ilk günden beri sinir bozucu bir şekilde hem Beth'in kaybolması hem de kundaklama olayında masum olduğunu savunuyordu. Nick'in daha da sinirini bozan şey ise Blight'ın, Beth hakkında bir şeyler bildiğinden emin olmasaydı adamdan gerçekten hoşlanabileceği gerçeğiydi.

Nadir görülen bir gülümsemeyle, "Santiago, dünyadaki en iyimser, en inatçı orospu çocuğu falan olmalısın," dedi Blight.

"Görüyorum ki, her güne yeni bir kelime yazılı tuvalet kâğıtları işine yarıyor," diye gözlemledi Nick.

Blight ortaparmağıyla el hareketi çekti. "Siktir git. Burada İngilizce, Felsefe ve İşletme diplomaları aldım."

"Tebrikler, *Jane Austen. Schrödinger'in kedisini** öldürüp para aklamak için çevrimiçi bir döküntü dükkânı mı açtın?"

* Bir kedi sonunda onu öldürebilecek bir şeyle birlikte bir kutuya kapatılırsa, kutu açılıncaya kadar kedinin canlı mı, yoksa ölü mü olduğunun bilinmeyeceğini belirten paradoksa dayalı bir düşünce deneyidir. Kutu açılıncaya kadar kedinin hem ölü hem de canlı olabileceğini belirtmek için söylenmekte ve üst üste binme kavramını açıklamak için kullanılmaktadır. (ç.n.)

Blight çenesini eğdi. "Aktif dinlemeyi gösteren katmanlı bir hakaret. Belki de altı yıl önceki o aptal polis değilsindir."

"Bak, dostum." Nick kollarını kavuşturdu. "Ben akıllı bir *eski* polisim. Bu da senin için kötü haber çünkü bu iyi davranmak zorunda olmadığım anlamına geliyor."

Blight eğlenmiş görünmeyi başararak başını salladı. "*Delilik* ne demek biliyor musun?"

"Daha çok kıçını tekmelemek ne demek onunla ilgileniyorum."

Düşmanı homurdandı. "Bu dünyada sadece iki duygu vardır; sevgi ve korku. Sen korkuyla hareket ediyorsun, dostum."

Felsefe diploması Blight'ın tepkiselliğini bir Budist keşişine indirmişti. Nick, cezası iki kez artırılan eski Blight'ı özlüyordu. Bir keresinde bir gardiyanın hayalarına yumruk atmış, bir keresinde de bir mahkûm arkadaşını çamaşır makinesinde boğmaya çalışmıştı. Üstelik iki kurban da bunu hak etmişti. Ancak Nick'in, Blight'ın bir kahraman olduğunu düşünmekle işi yoktu.

Yorulmuştu, bıkmıştı ve onun Beth'le ilgili bir şeyler bildiğinden emindi.

Elini masaya vurdu. "Dinle, seni sıçankuyruklu çakma tarikat lideri. Beth'i tanıdığını ve onun kaybıyla bir ilgin olduğunu biliyorum."

"Kanıtın nerede?" Blight dişlerini göstererek sırıtınca, Nick yumruklarıyla tüm dişlerini dökmek istedi. "Beni böyle taciz etmek için sadece birkaç haftan kaldı biliyorsun, değil mi? Yakında çıkacağım. Artık rasgele gelip beni

sorgulamak için sürükleyemeyeceksin. Islah oldum, orospu çocuğu."

Islah olmuşmuş, pislik.

Christian Blight hapisten çıkarak suç hayatına geri dönecekti.

Ancak şimdi bir işletme diplomasına sahipti. Bu yüzden muhtemelen uyuşturucu satmak dahil, hangi suçu işlemeye karar verirse versin daha da iyi olacaktı.

Nick öne doğru eğildi. "Çıktığında belki Weber kapına gelemez ama ben bir vatandaşım. Annenin yemek masasına da gelirim. *Steelers* *maçında *Arooga***'da yanındaki bar taburesine otururum. Kız kardeşini kahrolası manav reyonunda takip ederim. Pazar günleri büyükanneni kiliseye götürürüm. Sen bana Beth Weber'ın nerede olduğu hakkında bildiklerini anlatana kadar durmam."

Blight'ın soğuk gözlerinde bir şey belirdi. Karanlık ve tedirgin edici bir şeydi.

"Sevgi ve korku," diye tekrarladı. "Sevdiğim insanlarla uğraşmaya başlarsan sana korkmak için bir neden veririm."

"Kulağa bir tehdit gibi geliyor."

Blight ellerini kaldırdı. "Sadece söylüyorum. Takıntını aileme bulaştırırsan ben de senin aileni ziyaret ederim. Belki babanın restoranlarından biriyle başlarım, insanlara internette baban hakkında boktan yorumlar yapmaları için birkaç yeni neden veririm. Ya da Doktor Santiago'nun ofisine uğrayıp reçeteli ilaç satışları hakkında konuşurum."

---

* *Pittsburg Steelers*, bir Amerikan Futbol takımı olmanın yanı sıra *AFC*'deki en eski kulüptür. (ç.n.)

** İlk olarak 2008 yılında Pennsylvania, Harrisburg'da kurulup "Barbekü ve Spor Barı" konseptiyle şubeleşen bir restoran ve bar zinciridir.

Nick büyük bir çaba harcayarak ifadesini soğukkanlı tut-mayı başardı.

Blight öne doğru eğilip parmaklarını birleştirdi. "Elbette o güzel psişik kız arkadaşınla uzun uzun sohbet etmeyi çok isterim. Tam bir bela mıknatısı gibi duruyor."

Bir anlığına kanının donduğunu hissetse de Santiago öf-kesi hızla kanını kaynatmaya başlamıştı. "Riley'nin ya da ailemin yanına yaklaşırsan hapishaneyi unutabilirsin. Ölü kıçına kıymıklar batıran boktan bir çam tabutun içinde me-zarlığa gidersin."

Blight neşeden uzak şekilde gülümsedi. "O zaman anlaştık."

"Buraya yaptığım tüm ziyaretlerden ne anladım, biliyor musun?" Nick sıktığı dişlerinin arasından sordu.

"Ne anladın?"

"Bir gardiyanın o kapıyı açması otuz beş saniye sürüyor." Bunu söyler söylemez üzerine atıldı ve tatmin edici bir sağ kroşe indirdi. Blight'ın başı geriye savrulurken Nick'in ek-lemleri sızlamıştı.

"Burnuma vurmak zorunda mıydın? Şimdi doğru düzgün nefes alamayacağım." Adam burnunu tutarak şikâyet etti.

"Evet. Zorundaydım." Blight'ın burnundan damlayan kanın tadını çıkarmakla çok meşgul olduğundan adamın hamlesini görmedi. Gözüne gelen yumrukla beyninde şim-şekler çaktı.

"Ah! Eklemlerin neden bu kadar sivri? Ustura falan mı kullanıyorsun?"

"Eğlenmek için beton duvarları yumrukluyorum, aptal herif."

Kapı hızla açıldı ve elinde yarım bir sandviç tutan sıkkın görünümlü bir gardiyan içeri girdi. "Ne halt oldu burada?"

Bright'ı işaret ederek, "Ayakkabı bağcığına takılıp duvara çarptı," dedi Nick.

"Onun da burnumdan akan kandan ayağı kaydı ve yüzünü masaya çarptı," diye ekledi Blight.

Nick çabucak onayladı. "Aynen böyle oldu."

"İkiniz de pisliksiniz," dedi gardiyan.

Telefonu çaldığında Nick hapishanenin otoparkında gözüne bir kutu soğuk *Pepsi* tutuyordu.

Dedektif Ahmak.

"Ne?" Telefonu tersleyerek açtı.

"Cidden az önce Christian Blight'ın burnunu mu kırdın?"

"Polis dedikoduları bugün çok hızlı. Clarence araya girmek için sandviçini bile bırakmadı."

"Blight'ın sana karşı suç duyurusunda bulunabileceğini biliyorsun." Kellen yine o kibirli "kanunlara uyan kıçımda bir sopa var" sesiyle konuşuyordu.

"O başlattı," dedi Nick kendini savunarak.

"Hapishaneye gidip onu sorgulaman için o mu seni *zorladı?*" Kellen ona inanmış görünmüyordu.

"Sorgu değildi, daha çok bir konuşmaydı."

"Harika. Belli ki yine *o* ruh hallerinden birindesin."

"Biliyor musun, eğer birileri regl olduklarını ima ettiğinde kadınlar böyle hissediyorsa, daha fazla aptalın suratına sandalyeyle vurulmamasına şaşırıyorum," diye söylendi Nick.

"Neden Blight'la konuşmaya gittin?" Kellen dikkatinin dağılmasına izin vermeye niyetli değildi.

Nick elini saçlarının arasında gezdirdi. "Sadece eski ipuçlarının üzerinden geçiyorum. Yeni bir şey yok."

"Yine aynı hikâyeyi mi anlattı?"

"Her zamanki gibi."

Kellen küfretti.

"Dinle, dostum. Onu bulup eve getireceğiz," diye vurguladı Nick.

"Haftalar oldu, Nicky. Yeni hiçbir ipucumuz yok ve daha fazla insan gücü olmadan olduğumuz yerde sayıyoruz."

"Sakın sen de 'pes edelim' diye mızmızlanmaya başlama." Bugün bu nakaratı yeterince duymuştu.

"Pes etmemiz gerektiğini söyleyen kim?"

"Lanet olası tüm ekibim. Bayan Penny dahil hepsi, bugün bir görüşme için beni köşeye sıkıştırdılar. Beth'i aramak için çok fazla zaman harcadığımı ve asıl işimi yapmaya yeterince zaman ayırmadığımı düşünüyorlar."

"Öyle mi yapıyorsun?"

"Siktir git. Bunun ne kadar önemli olduğunu en iyi sen biliyorsun. Onu eve getirmeye hiç olmadığımız kadar yakınız. Şu anda önemi olmayan davalarla zamanımı boşa harcayamam."

Kellen bir süre sessiz kaldıktan sonra iç çekti. "Bence Riley'yle konuşmalıyız."

Nick dilini tuttu. "Kendi başımıza ilerleme kaydediyoruz."

"Psişik kız arkadaşının psişik büyükannesi, bize Beth'in hayatta olduğunu söyledi. Bunu davayı yeniden açmak için

bir neden olarak kullanamam. Yine de onu bulmak için en iyi seçeneğimizin Riley'yi kullanmak olduğunu düşünüyorum."

Riley'yi kullanmak. Kelimeler beyninde yankılandı. "Onu bu işe bulaştırmamıza gerek yok."

"Sürekli bunu söylüyorsun."

"Çünkü bunu kastediyorum."

"Onunla konuşmak için senden izin almama gerek yok, biliyorsun değil mi?" diye belirtti Kellen.

"Riley'den bu işe karışmasını istemiyoruz. Ne zaman birimizin onun yardımına ihtiyacı olsa, kendini ateş hattında buluyor." Onu tekrar tehlikeye atmaya hiç niyeti yoktu.

"Bu yüzden ona kendini nasıl koruyacağını öğretmiyor musun? Ona ateş etmeyi ve kendini savunmayı gösteriyor, durumsal farkındalık alıştırmaları yapıyorsun."

Morarmış gözünün altındaki kas seğirmeye başlamıştı. Beth'in davası öncelik kazanıncaya kadar... bunları *yapıyordu.*

"Bak, Beth'in ortadan kaybolmasından her kim sorumluysa tehlikeli biri olduğu belli. Kız arkadaşımı hedef haline getirmeyeceğim, sen de öyle."

Beth'i daha hızlı bulması anlamına gelse bile bunu yapmayacaktı.

Riley'nin, Beth'den uzak durmasına ihtiyacı vardı. Bunu kendi başına halletmesi gerekiyordu.

6

25 Ekim Cuma, 11:33

Hepsi tekrar *Jeep*'e doluşurken, "Tam bir zaman kaybıydı," diye mırıldandı Riley.

"Şaka mı yapıyorsun? Cadılar Bayramı partisi için seçtiğim kıyafete bak." Bayan Penny, Thornlardan "ödünç aldığı" kumaş yığınından dantelli beyaz bir gecelik çıkardı.

Riley kucağındaki telefonuyla uğraşıyordu. "Nick'in partisine *öyle* bir şey giyemem. Bu annemin! Ya ailesini de davet edersem?"

"Bunu senin için seçmedim. Bu *benim* kostümüm. Seksi ve baştan çıkarıcı bir kadın olacağım. İnternette şu üst bacağa takılan zımbırtılardan bulabilir miyim?"

Gabe arka koltuktan destekleyici bir sesle konuştu. "Senden çok hoş, vücut olumlayıcı baştan çıkarıcı bir kadın olacak."

"Kahretsin ki öyle."

Riley kaldırımdan uzaklaşmaya çalışırken ödünç iç ça-

maşını giymiş yaşlı komşusunun görüntüsünü zihninden silmeye çalışıyordu. Yorgundu, açtı ve Beth'in nerede olduğuna dair hâlâ hiçbir fikri yoktu.

"Telefonunu versene. Dedektif moduna geçmek için yeni izlere ihtiyacım var," dedi Bayan Penny.

Riley telefonunu uzatarak 15. otoyola doğru ilerledi.

"Şimdi nereye gidiyoruz?" diye sordu Gabe.

"Öğle yemeğine. Canım Çin yemeği çekti." Kız kardeşi sayesinde susamlı tavuk için can atıyordu.

"Sanırım araştırmam öğle yemeğinden sonraya kadar bekleyebilir," dedi yaşlı komşusu.

"*Ben de bir egg roll*'a *hayır demem.*" Jimmy amca, Riley'nin kafasmda bağırdı.

Drake'in şarkıları eşliğinde, büyük bir köpeğin masada oturmasına aldırmayan tek Çin restoranına doğru yolun yarısına gelmişlerdi. Tam o sırada Riley dikiz aynasında beyaz bir ışık huzmesi gördü.

Tanıdık görünüşlü bir limuzin, üç araba geride şerit değiştirdiğinde kalbi hızla atmaya başladı.

Bir medyum olarak tesadüflere güvenmemeyi öğrenmişti.

Kararlılıkla, zihnini limuzine ve içindekilere yönlendirirken araba sürmeye odaklanmak için elinden geleni yapmaya çalıştı.

"Her şey yolunda mı?" Gabe'in sesi çalan müziği bastırmıştı.

Avuç içleri direksiyonda terlemeye başlasa bile, "Evet. Tamamen harika," diye yalan söyledi Riley. Ruhsal olarak

---

• Çin mutfağına ait popüler bir atıştırmalık ve mezedir. (ç.n.)

yoğun geçen bir sabahın ardından tükenmeden çoklu görev yapmak, başlı başına yeterince zordu.

"Biliyor musunuz, hayat hiç de berbat değil." Bayan Penny gösterge panelinde ritim tutarken sesli düşünüyordu. "Parti için yeni, seksi bir kıyafetim var. Şimdi bir tabak biftek ve brokoli yiyeceğim. Bir de çalışmam gereken yeni bir dosya var."

Riley kendi şeridinde kalmaya ve psişik olmaya odaklanmış, ter dökmekle meşgul olduğundan cevap veremedi. Limuzinden gelen herhangi kötü niyetli bir sinyal yok gibiydi ama arabada köpeği, en iyi arkadaşlarından biri ve yaşlı bir kadın varken işini şansa bırakmak istemiyordu.

O yüzden gaza basarak yolcularını koltuklarına yapıştırdı.

Bayan Penny heyecanla bağırdı. "Yihuu! Yangın nerede?"

"Yangın falan yok. Sadece acıktım," dedi Riley. Yasal hız sınırının otuz kilometre üzerinde bir süratle Harrisburg'a doğru köprüden geçti.

Jeep sarı ışıkta geçip şehrin göbeğine doğru ilerlerken, trafik ışığı zamanlama tanrıları onun yanındaydı.

Kuzey 3. Cadde'den sola dönene kadar gözlerini dikiz aynasındaki kırmızı ışıkta kalan limuzinden ayırmadı.

China China on yıl önce kapanmış olan eski bir *Pizza Hut*'ın yerine açılmıştı. Park yeri yıkılmıştı ve çizgiler çoktan aşındığı için müşteriler canları nereye isterse oraya park edebiliyorlardı.

Riley arabayı ön kapıda durdurdu. "Siz içeri girin, benim yerime de sipariş verin. Yapmam gereken bir iş olduğu aklıma geldi."

Bayan Penny'ye arabadan inerek yemeğe gitmesini ikinci kez söylemesine gerek kalmadı. Kadın koltuktan kalktı ve otuz saniyeden kısa bir süre içinde restoranın içindeydi.

"Tehlike mi seziyorsun?" Gabe açık pencereden sordu.

Burt arabadan inmeden önce Riley'nin omzunu, boynunu ve çenesini yaladı.

"Her şey yolunda. Az önce o limuzini tekrar gördüm. Bizi gerçekten takip etmediklerinden emin olmak istiyorum. Ben dönene kadar Burt ve Bayan Penny'yi güvende tutabilir misin?"

"Tabii ki. Dikkatli ol, arkadaşım."

"İyi olacağım," diye söz verdi Riley.

Otoparktan lastik yakarak çıkarken Gabe'i ve köpeğini aynı endişeli ifadelerle arkasından bakarken bıraktı.

Geldiği yola geri dönüp, "Gel de oynayalım, şüpheli limuzin," diye kısık sesle söylendi.

Çok beklemesine gerek kalmadı. Limuzini kaldırımın kenarında, bir blok ileride üç park yeri kaplamış şekilde buldu. Gözlerini yoldan ayırmadan soğukkanlı davranarak yanından geçti.

"*Bu Çin böreği yiyemeyeceğim anlamına mı geliyor?*" diye merakla sordu Jimmy Amca.

"Sana sonra Çin böreği alacağım. Sadece önce kaçırılmayacağımızdan ya da öldürülmeyeceğimizden emin olmalıyım. Öncelikler vardır."

"*Sinirlenmene gerek yok.*"

Riley, ölü amcasını görmezden geldi ve dikiz aynasından limuzinin *U* dönüşü yapıp onu takip etmesini izledi.

Yemi yutmuştu.

Limuzinin içindekileri arkadaşlarından uzaklaştırmanın verdiği rahatlama, bundan sonra ne yapacağına dair hiçbir fikri olmadığını fark etmesiyle kısa sürdü.

Hâlâ herhangi bir cinayet hissi almıyordu. Sadece endişe, heyecan ve *Christina Aguilera* müziğinin garip bir karışımı vardı.

Yolcu koltuğunda telefonunu aradı. Nick bu sabahki ekip toplantısı yüzünden hâlâ sinirli olsa bile araya girerek kendisini kurtarmakta tereddüt etmeyeceğini biliyordu.

Ancak telefonu orada değildi.

"Lanet olsun, Bayan Penny," diye inledi.

Telefonu yoktu. Yardım yoktu. Onu kimin takip ettiği konusunda bir fikri yoktu. Günü hızla kötüden daha kötüye gidiyordu.

Tercihen şahitler eşliğinde kim olduklarını öğrenmesi gerekiyordu.

"Hay aksi." Bu durumu derhal ve muhtemelen güvenli bir şekilde sona erdirmek için aklına gelen tek bir yol vardı.

Riley caddenin ortasında aniden frene basarken, "*Bu iyi bir fikir mi?*" diye sordu Jimmy amca.

"Bu noktada fark eder mi, Jimmy amca?" Kapısını açıp arabadan fırladı.

Çift şeritli yoldan limuzine doğru yürümeye başladığında limuzin de aniden durdu. Kocaman güneş gözlükleri takan ve elinde büyük boy buzlu kahve tutan bir kadın, limuzinin arkasındaki minivandan komaya basıyordu.

"Öldürülme ihtimalime karşı orada kal," diye seslendi Riley kadına.

"Bir cinayete tanıklık edecek vaktim yok. Çocuğum az önce resim öğretmeninin üzerine kustu." Kadın bağırdı ve minivanı diğer şeride kırıp hızla uzaklaştı.

Riley limuzine yaklaşırken gergin bir enerjinin yükseldiğini hissetti. Bu enerji kendi adrenali ile birleşip onu hızla limuzine götürdü. "Hey! Camın arkasındaki! Neden beni bir sapık gibi takip ettiğini söylemek ister misin?" Parmaklarını sürücü camına vurdu.

Cam açılmadı.

Onun yerine arka kapı açıldı ve eflatun, platform topuklu ayakkabılar asfalta değdi.

"Gerçekleşene kadar bir anlam ifade etmeyecekse, psişik bir görü tam olarak ne işe yarar?" Riley ruh rehberlerine mırıldandı.

Karşılığında ruh rehberleri, özür dilediklerini varsaydığı bir sinyal gönderdiler.

Riley arka koltuktan kimin çıkacağını bilmiyordu ama kesinlikle leopar desenli mini bir elbise giymiş, kıvrımlı bir sarışın beklemiyordu.

Kadının saçları çok fazlaydı ama bu saçlar iri göğüslerini dengeliyordu. Büyük boy güneş gözlükleri ve etkileyici göğüs dekoltesini gösteren minyatür altın külçelerine benzeyen devasa bir kolye takmıştı. Parası yüzünden yaşlı bir adamla evlenmiş, bağış toplamaya *brunch*'a giden bir kadın gibi görünüyordu.

Kadın ona belli belirsiz aptal eski kocasının "kadın yüzü körlüğüne" sahip nişanlısı, sarışın ve iri memeli yerel hava durumu sunucusu Bella Goodshine'ı hatırlatıyordu. Bu durum, yabancı hakkında kötü hissetmesine neden oldu.

Dış görünüşüyle gurur duyup buna yatırım yapan bir kadınla karşılaştığında, her zamanki gibi kendini son derece gösterişsiz hissetti. Muhteşem takipçisine bir puan daha...

Talepkâr bir tavırla, "Neden beni takip ediyorsun?" diye sordu Riley.

Kadın sanki bu soruyu bekliyormuşçasına ona gülümsedi. "Şey, aslında uzun hikâye." Sesi özür dilermiş gibiydi. "Biraz dolaşmaya ne dersin, ben de her şeyi açıklarım? Bir paket antioksidan içeren *harika* bitter çikolatam var, paylaşabiliriz."

"Cidden beni şekerle aracına almaya mı çalışıyorsun?"

Leopar desenli takipçi, ağır bir suç işlediği gerçeğini hiç düşünmemiş gibi parlak pembe dudaklarını büzdü. Ardından neşeleyle kıkırdadı. "Şimdi sen söyleyince, sanırım öyle yaptım. Hay aksi!"

Riley sözü dolandırmamaya karar verdi. Derin bir nefes alarak kadının düşüncelerine odaklandı. Pamuk şekeri bulutları hızla zihninde belirdi. Sabahkinden biraz daha sönük görünüyorlardı. Daha sönük ve daha az pofuduklardı.

"Merhaba, ruh rehberleri."

Bulutlar dönmeye başlamadan önce ancak bu kadarını söyleyebilmişti. Yavaşça dönmeye başlayan bulutlar gittikçe hızlandı. Hızlanan bir atlıkarınca gibi başını döndürüyorlardı.

"*Skittles** renkli kusmuk döngüsünü yavaşlatmak ister misiniz, yoksa ben..."

Bulutlardan Riley'nin göremeyeceği kadar hızlı bir şekil-

* Renkli ve meyve aromalı bir şekerlemedir. (ç.n.)

de fotoğraflar fırlamaya başladı. Pistte bir uçak vardı. Fakat daha odaklanamadan fotoğraf kaybolmuştu.

Karanlık bir oda, kalın kadife perdeler, ipek duvar kâğıtları ve sayvanlı kocaman bir yatak gözüne ilişti. Yatakta birinin olabileceğini düşündü ama sonra duvar kâğıdı kayboldu, yerine ucuz paneller geldi. Lüks yatak, zemine atılmış bir şilte ve bazaya dönüşmüştü.

Karanlık bulut kasırgasının içine geri çekilirken Riley'nin midesi kasıldı.

"Sen iyi misin? Çok iyi görünmüyorsun." Ses çok uzaklardan geliyor gibiydi. Bunun leopar desenli takipçisi mi, yoksa bilincinin kıyısındaki başka biri mi olduğunu anlayamadı.

Bacaklarının tutmadığını hissetti, ardından elleriyle dizleri acıdı. Bu hissettiği kendi acısı mıydı, başkasının mıydı? Midesini zorlayan bulantı kesinlikle kendisine aitti. Baş dönmesi dünyayı altüst ettiği için diğer her şey çok bulanıktı.

"Ah, Tanrım. Bu hiç hoşuma gitmedi," diye inledi ruh rehberlerine. Durmaya niyetleri yok gibiydi.

Yatak kayboldu, hızla yerine bir araba geldi. Ucuz bir sedandı. Riley sürücüyü göremiyordu ama büyük bir heyecan dalgası seziyordu. Mutlu bir bekleyiş hâkimdi.

Şimdiyse artık araba da araba değildi. Penceresi olmayan bir minibüstü. Heyecan yerini karanlık bir duyguya bırakmıştı.

Tehlike.

Biri... bir sarışındı. Hayır, bir dakika esmer biriydi. Her şeyden habersiz minibüsün yanından geçip gidiyordu. Kapı sessizce açıldı. Görüntü bir anda dağıldı.

Sıcaklık.

Kavrulduğunu hissetti. Tehlikeli derecede sıcaktı. Çığlık atacakmış gibi oldu, bir an sonra çevresindeki herkesin zaten çığlık attığını duydu. Panik, kafa karışıklığı ve bir şeyler daha hissediyordu. Sıcaklık katlanarak artarken hissettiği şey, kesinlikle ona ait olmayan bir tatmin duygusuydu.

Öğretilmesi gereken dersler.

"*Ne dersi? Kimin öğrenmesi gerekiyor?*" Zayıfça sordu.

"Sanırım kusacak," dediğini duydu birinin.

Sonra sıcaklık kayboldu. Görünmez, kozmik bir elektrik süpürgesi tarafından emildi. Riley tekrar sendelediğini hissetti. Üstelik bunun fiziksel bedeninden mi, yoksa psişik yol tutmasından mı kaynaklandığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Tek görebildiği yoğun, koyu bir karanlıktı.

Bir dakika.

Uzakta parlayan pembe bir şey vardı.

Hayır, pembe değildi.

Sarı.

Yeşil.

Turuncu.

Mutlu.

Sinirli.

Eyvah!

Hay aksi, kusmak üzereydi ya da bayılacaktı. Belki ikisini de yapardı.

Susamlı tavuk...

Karnı çok açtı.

Nick çok kızacaktı.

Renkler kaybolmadan ve karanlıkta yalnız kalmadan önceki son düşüncesi buydu.

7

25 Ekim Cuma, 11:50

Riley kendine geldiğinde tereyağı yumuşaklığında bir derinin üzerindeydi ve Wander'la birlikte mağazalardan aldıkları pahalı parfüm örneklerinden birinin kokusu burun deliklerini gıdıklıyordu. Ağzı kurumuştu. Başı ağrıyor, beyni sürekli dönüyormuş gibi hissediyordu.

Yavaşça kendini bir gözünü açmaya zorladı.

Bir çift doğal olmayan mavi göz ona bakıyordu. "Ah, güzel! Yaşıyorsun," dedi mavi gözlü kişi.

"Lens mi takıyorsun?" Riley'nin sesi çatallaşmıştı.

"Evet," diye coşkuyla cıvıldadı gözbebekleri. "Beğendin mi? Avrupa'dan getirttim. Işıkta renk değiştiriyorlar. Dr. Picard'ın numarasını verebilirim."

"İnsan kaçıran birinden kontakt lens tavsiyesi almak istemiyorum," dedi Riley mırıldanarak. Başını yana eğdi ve çevresini tanımaya çalıştı.

Leopar desenli mini elbiseli kadının yanı sıra krem rengi

Ninova

deri koltuklar, gri halı ve içinde bir şişe şampanya ile daha önce bahsi geçen çikolatanın bulunduğu suni ahşap bir bar gördü. Arkada hafifçe *Christina Aguilera*'nın *Back to Basics* albümü çalıyordu.

Evet, kesinlikle limuzindeydi. *Harika.* Kaçırılmanın ilk kuralı, *ikinci bir yere götürülmene izin verme.*

Ne kadar süre baygın kaldığına bakılırsa her yerde olabilirlerdi. New Jersey veya Perry County'nin yolunu yarılamış olabilirlerdi. Ya da sarışın bombaların cesetleri yok etmek için kullandıkları herhangi bir yere gidiyor olabilirlerdi.

Off. Nick *kesinlikle* çok kızacaktı. Belki Beth'in kaybolduğuyla ilgili takıntısı onun lehine işlerdi. Belki de fark etmezdi.

"Seni kaçırmadım, şapşal. Sadece şoförüme bilinçsiz bedenini arka koltuğa taşıttım, sonra da arabayı sürüp gitmesini sağladım."

Riley yavaşça oturur pozisyona geçti. Nerede olduklarını anlamak için pencereden dışarı bakmak istedi ama duruşundaki değişiklik başının tekrar dönmesine neden oldu. Yorulmuştu, başı dönüyordu ve hâlâ kusmayı düşünüyordu.

En azından araba hareket ediyormuş gibi hissetmiyordu. Kıpırdamadan oturmak iyiydi.

Kapıya doğru yığıldı. "Alınma ama bu tam olarak adam kaçırma gibi duruyor. *Jeep*'im nerede?"

"*Savannah's on Hanna* otoparkında. Biliyorsundur. Centilmenler kulübü? Arabanı Harrisburg'un ortasında çalışır halde, kilitlenmemiş durumda bırakmak istemedim. Dikkatli olmakta fayda var. Suçlular her yerde."

"Sen iyi bilirsin, insan kaçırıyorsun." Riley ellerini yüzünde gezdirerek baş dönmesinin geçmesini diledi.

Psişik güçlerini kucaklamak için çıktığı isteksiz yolculuğun başlangıcında, gördüğü her görü başının dönmesine ve midesinin bulanmasına neden oluyordu. Ancak bu çok daha kötüydü. Yorgundu, bütün bedeni titriyordu. Ağzı kurumuştu, hâlâ midesi bulanıyordu. İlaç mı içirmişlerdi?

Gabe bilirdi.

Bekle, Gabe...

Burt.

Bayan Penny.

Hay aksi. Muhtemelen susamlı tavuğunu çoktan yemişlerdi.

"Kendimi tanıtamadan bayıldın," dedi yabancı kadın. "Ben Sesame*."

Riley ellerini yüzünden çekip kadına bakmaya başladı. "Ciddi misin?"

Takipçi Sesame neşeyle başını salladı.

Burun kemerini sıkarak, "Pekâlâ, bu her şeyi açıklıyor," diye mırıldandı. "Tamam, Sesame. Neredeyiz? Hangi saat dilimindeyiz? Bana ilaç mı içirdin? Ayakkabılarını nereden aldın?"

Kendisini esir alan kişi koyu mor renkli *smoothie*'sinden coşkuyla bir yudum aldı ve ayakkabılarına hayranlıkla baktı. "Teşekkürler! Bunlar *Chelsea Paris*. *Harika* bir tasarımcı."

"Önemli soruya odaklanmakta üstüne yok. Ulusal Muhafızları aramadan önce erkek arkadaşımın yanına gitmem için beni bırakma ihtimalin nedir?"

* İngilizce susam anlamına gelmektedir. (ç.n.)

"Erkek arkadaşın mı?" Sesame kelimeyi sanki ağzında likörle ıslatılmış bir kiraz varmış gibi söyledi. "Konuyu açtığına sevindim çünkü bu kesinlikle kız kıza konuşmamız gereken bir gündem maddesi!"

"Daha çok beni neden kaçırdığın konusunda kız kıza konuşmak isterim. Sonra bana samimiyetle nerede olduğumuzu ve 'Beni Öldür ya da Gitmeme İzin Ver' ayrımının hangi tarafına yakın durduğunu söylersin."

"Aman Tanrım. Çok eğlencelisin. Araştırmalarım bu kadar komik olduğunu söylememişti." Sanki bu heyecan ona fazla gelmiş gibi Sesame koltuğunda kıpırdandı. "Seninle başladığım için *çok* mutluyum. Bence çok yakın arkadaş olacağız."

"Harika. Kadınları bodrumuna kilitledikten sonra onları en yakın arkadaşıymış gibi davranmaya zorlayan bir tür seri insan kaçırıcı mısın?" Kadın deri kıyafetlerinden ve kremlerden bahsetmeye başlarsa, kesinlikle kapıdan fırlayıp sürünerek kaçmaya çalışacaktı.

Sesame ona doğru bir el salladı ve güldü. "Dur artık! Çok komiksin."

Riley'nin dayandığı kapının tam karşısındaki açıldı ve takım elbiseli bir adam göründü.

Panikle adamı uzaklaştırmak için bir ayağını ve iki elini kaldırmıştı.

Ancak adam onu yakalayıp araçtan sürüklemek yerine, içi yeşil bir sıvıyla dolu büyük bir bardağı Riley'ye doğru uzattı.

"Teşekkürler, Wilhelm," dedi Sesame.

"Döşemeye ya da halıya dökmeyin." Adamda belli belirsiz bir Alman aksam vardı. Riley'ye attığı bakış, ondan tam da bunu yapmasını beklediğini gösteriyordu.

"Ekstra dikkatli olacağız," diye söz verdi Sesame.

Riley çatık kaşlı adamın uzattığı bardağı almayınca Wilhelm elindeki içeceği bardaklıklardan birine yerleştirdi. Parmaklarını önce gözbebeklerine sonra da Riley'ye doğrultarak ortadan kayboldu.

"Wilhelm döşeme konusunda *çok* titizdir," dedi Sesame.

Riley içeceğe baktı. "Beni tekrar zehirleyemezsin." Bir şeyler içmeye ihtiyacı vardı. Ağzı çöl kadar kuruydu.

"Bu zehir değil, seni şapşal. *Fresh Pressed*'in enerji veren *smoothie*'lerinden. Kendine geldiğinde seni canlandıracağını düşündüm. Bu arada, Harrisburg'un sağlık bilincine sahip tüketicileri nihayet kucakladığını görmek *çok* güzel."

"*Fresh Pressed* mi? Harrisburg mu?" Riley tekrarladı. "Hâlâ Harrisburg'da mıyız?"

İçindeki umut, yerinde durmayan çılgın bir enerji gibiydi.

"Elbette öyleyiz. Bayıldığında başını vurmadın, değil mi? Yoksa öncesinde mi vurdun? Sürekli atlıkarıncalardan bahsettin. Psişik görü sırasında böyle mi oluyor? Daha önce hiç gerçekten psişik biriyle tanışmamıştım ama sen ve büyükannen hakkında çok araştırma yaptım."

Riley'nin başı artık vertigodan değil, kafa karışıklığından dönüyordu. Ağzı da hâlâ tozlu bir kanyon kadar kuruydu. *Smoothie* daha iyi görünmeye başlamıştı.

Çatallaşmış sesiyle, "Psişik olduğumu nereden biliyorsun?" diye sordu. Ağzının en ufak bir tükürük üretmesine bile razıydı.

Sesame şaşırmış görünüyordu. "Hedef kitlesine hiç araştırma yapmadan satış yapan bir iş kadınıymışım gibi mi görünüyorum?"

Kendisini kaçıran kişinin bir araştırmacıya benzeyip benzemediği hakkında hiçbir fikri yoktu, bu yüzden *smoothie*'yi kaparken sorunun retorik olduğunu varsaydı. İhtiyatı elden bırakarak büyük bir yudum aldı. Kötü değildi, aslında onu yeşil yapan şeyin tadını bile alamıyordu.

Gözlerinin arkasında kör edici bir acı hissedene kadar höpürdetmeye devam etti. "Ahh! Beynim dondu! Ya da zehirlendim! Hangisi emin olamıyorum!"

"Kesinlikle zehirlenmedin. Yani *olabilir* tabii ama söz veriyorum, eğer zehirliyse Wilhelm ve ben yapmadık. Belki barista kötü bir gün geçiriyordur. Ya da lahana çiftçisi bir tür yasadışı böcek ilacı kullanmış olabilir," dedi Sesame tüm olasılıkları düşünerek.

Acı gitgide azaldı, ardından tamamen kayboldu. Riley rahatlayıp koltuğunda geriye doğru yığıldı. "Tanrıya şükür. Sadece beynim donmuş."

Fakat beyin donması ona Gabe'i düşündürmüştü. Gabe'i düşününce de onun ne kadar endişelenmiş olabileceği aklına geldi.

"Ah, güzel!" diye neşelendi Sesame. "Şimdi kendini daha iyi hissettiğine göre, sana hikâyemi anlatabilirim."

"Sonra gidebilir miyim?" diye sordu Riley ısrarla.

"Gitmek istemeyeceğini umuyorum ama söylediklerimi dinledikten sonra kesin olarak gitmek istersen seni durdurmayacağım." Sesame dostça omuz silkti.

Bu kadının anlatacağı hiçbir şey burada kalmak istemesini sağlayamazdı.

"Harika, başlayalım o zaman." Leopar Memeli Sesame hikâyesini ne kadar hızlı anlatırsa, buradan o kadar çabuk çıkabilirdi.

Sesame elindeki *smoothie*'yi tekrar bardaklığa koydu ve kalabalığa hitap etmeye hazırlanan bir konuşmacıymış gibi ellerini elbisesinin üzerinde düzeltti. Riley belli belirsiz bir heyecan dalgası hissetti ama son psişik keşif deneyimini hatırlayınca buna odaklanmamayı tercih etti.

"Söylediğim gibi, adım Sesame."

"Hı hı. Evet. Orayı anladım. Bu sabah beni ve arkadaşlarımı takip etmeye karar verdiğin kısma geçelim."

"Ah, birden sona atlamayı sevmem. Bu bir kitaba başlamadan son bölümünü okumaya benzer. Ben *spoiler* vermem." Sesame umursamazca elini salladı.

"Pekâlâ." Riley iç çekti. "Baştan başla." *Smoothie*'sini eline alıp dikkatle bir yudum içti. Kafası patlamadığı için memnun bir şekilde bir yudum daha içti.

Sesame ellerini kucağında birleştirdi. "Pekâlâ, her şey doğduğumda başladı."

"Hayır. Olmaz. Tanıtıcı bölümü dinleyemem. Ana bölüme ya da ilgili kısma geç," diye ısrar etti Riley.

Kendini esir eden kadının altdudağı büküldü. "Biliyor musun, buraya gelmek ve seni bulmak için çok çaba harcadım. Biraz olsun nedenini merak edeceğini düşünmüştüm."

"Üzgünüm. Haklısın. Lütfen devam et." *Smoothie* gerçekten daha iyi hissetmesini sağlamıştı. Daha sık taze sı-

kılmış meyve sularından içmeliydi. Belki o zaman teni de Sesame'ninki gibi daha parlak ve nemli olurdu.

"Sesame benim gerçek adım değil."

Riley şaşırmış gibi yaparak bir elini göğsüne götürdü. "Yok artık, gerçekten mi?"

"Evet, değil mi? Yani şimdi Sesame gibi *görünüyorum.*" Bir eliyle yüzünü ve göğüslerini gösterdi. "Ama karşında gördüğün bu güzel hanımefendi birkaç yıl önce yoktu."

"Yakın zamana kadar var olmayan biri için oldukça olgun görünüyorsun," diye gözlemledi Riley. Dikkatle Sesame'nin mükemmel göğüslerine baktı.

"Sen var ya." Sesame kıkırdadı. "Neyse... ne diyordum, gerçek adım Beth."

Riley'nin içeceği boğazına kaçtı ve 180 derecelik bir yay çizerek Wilhelm'in değerli koltuk döşemesinin üzerine yeşil *smoothie* fışkırttı.

8

25 Ekim Cuma, 12:14

"Telefona cevap veren kolun mu kırıldı?"

Nick ofis kapısına baktığında Bayan Penny ve Gabe'in aynı anda içeri girmeye çalıştıklarını gördü.

"Sonra ararım," diyerek masa telefonunu kapattı.

Bayan Penny'nin üzerine attığı *burrito*•'dan son anda sıyrıldı. *Burrito* arkasındaki kitaplıktan sekip büyük bir gürültüyle yere düştü.

Burt koşarak odaya daldı, yerdeki *burrito*'nun üzerine atlayıp bir lokmada yuttu.

Köpeğin *burrito* radarı hiç yanılmıyordu.

"Kahretsin, Penny," diye inledi Nick. "İnsan yemeği yiyince nasıl olduğunu biliyorsun."

"Öğlen yediklerinden sonra bir *burrito*'dan ölmez." Yaşlı kadın solgun, buruşuk elini sallayarak onu geçiştirdi.

Nick'in bugün sindirim sıkıntısı çeken bir köpekle uğraşacak vakti yoktu. "Öğle yemeğinde ne yedi?"

• Meksika mutfağına ait, dürüme benzeyen bir yemektir. (ç.n.)

Ninova

"Bir tabak susamlı tavuğun yanında bir de Çin böreği yedi," diye duyurdu Gabe.

"Riley ikinizi öldürecek," dedi Nick.

"*Burrito*'yu bu yüzden fırlattım." Bayan Penny kızgındı.

"Riley sizi öldüreceği için mi?" Nick anlamaya çalışıyordu. Yaşlı iş ortağıyla yaptığı konuşmalar genellikle gözlerinin sürekli seğirmesiyle sonuçlanıyordu. Muhtemelen yaşlı kadmla ortaklığı konusunda Riley'nin uyarılarını dinlemeliydi. Kendini savunması gerekirse, o sırada sarhoştu.

Bayan Penny kollarım havaya kaldırıp kol kaslarını salladı. "Sanki lanet bir tost makinesiyle konuşuyorum."

Yumak halini almış konuşmayı toparlayarak, "Bayan Penny ve ben, Riley için endişeleniyoruz," dedi Gabe.

Nick gözüne masaj yapmaya başladığı anda irkildi.

Hapishanede suratına yumruk yedikten sonra eve gelmiş ve "Ev Güvenliği İçin Alınacak Boktan Şeyler" listesine birkaç madde eklemişti. Sonra kaldığı yerden, Beth'in dava dosyasında listelenen tanıkları kızdırmaya devam etmeye koyulmuştu.

Üç sinir bozucu bağlantı kurmayı başarmıştı. Ancak hepsi davadan vazgeçip onları rahat bırakmasını istediklerini söylemişti. Sadece bu bile başının ağrıması için yeterliydi. Bu ikisi, onu tam anlamıyla bir anevrizmaya itecekti.

Zonklamayı engellemek için başparmaklarını gözbebeklerinin köşelerine bastırdı. "Pekâlâ. Riley için neden endişeleniyoruz?"

"Aptal telefonunu açsaydın bilirdin. Lahana Güveci durumu söz konusu!"

Komşularının saçma sapan şifrelerini hatırlama çabasıyla hafıza bankasını yokladı. "Eve biri mi girdi?" diye sordu. "Sizinkine ya da bizimkine?"

"Kahvaltıda bir kâse 'Koca Aptal Buğday Gevreği' mi yedin?" Bayan Penny ortopedik ayakkabısını yere vurdu.

"Bildiğim kadarıyla hayır," diye cevap verdi Nick. Burt başını kucağına sokmuş, ağzındaki fasulye püresini mutlulukla yalıyordu. Köpeğin başını okşadı ve fasulye püresi osuruğunun, üst kattaki misafir odasının iğrenç duvar kâğıtlarının bir kısmını soyup soymayacağını merak etti. "Lahana Güveci şifresi bunun için değil mi? Biri bilinen bir seri katil tarafından hedef alındığındaysa da Parıltılı Kaka."

Kelimeler ağzından çıkarken bile kulağa saçma geliyordu.

Bayan Penny yine ellerini havaya kaldırdığında, Burt umutla başka bir *burrito* fırlatılmasını bekledi. "Tamam. Kız arkadaşının bizi *China China*'da bırakıp bir daha geri dönmemesinin şifresi nedir? *Marmaduke*•'u alacak bir Uber bulmanın ne kadar zor olduğunu biliyor musun?"

"Eminim Riley sizin için geri dönmediyse, iyi bir nedeni vardır."

Birinin bu ikiliyi aracında istememesi için milyonlarca neden düşünebilirdi. Hatta onları kendi ofisinde bile istemiyordu.

Eğer *Tweedle Dee* ve *Tweedle Kaslı Kol*••'u ofisinden çıkarabilirse, Harrisburg'un emekli itfaiye şefini arayabilirdi. Böylece adamı bisiklet kursuna gitmeden yakalayıp deponun kundaklanması konusunda onu tekrar sorguya çekebilirdi.

• Animasyon bir komedi filminin başkahramanı olan köpeğin adıdır. (ç.n.)

•• Kitap karakterleri *Tweedledum* ve *Tweedledee*'ye gönderme yapılmaktadır. (ç.n.)

Gabe kibarca devasa bir el kaldırdı. "Araya girebilir miyim? Sanırım Bayan Penny yanlışlıkla önemli bir bilgiyi atlıyor."

Nick adama konuşması için eliyle işaret etti, ardından kundaklama olayındaki müfettişin raporunu içeren dosyayı açtı. "Söyle bakalım, *Dwayne Johnson*."

"Riley bizi bıraktı çünkü şüpheli, uzun bir araç bizi takip ediyordu."

Bayan Penny alnına bir tokat atarak gözlüklerini kaydırdı. "Ah, evet. Limuzin. Onu unutmuşum."

Nick, İki Silahşörler'i ofisinden *ve* evinden kovmanın eşiğindeyken duraksadı. "Ne limuzini?"

"Biz senin ameliyatını planlarken bizi Riley'nin ailesinin evine kadar takip eden..."

Gabe iriyarı bir adama göre fazlasıyla hızlı hareket edip koltuk yastıklarından birini kaptı ve Bayan Penny'nin yüzüne tuttu.

"Ufff!" Yaşlı kadın yastığı çekmek için kollarını salladı.

"Onu dinleme. Kızarmış yiyeceklerle dolu ve saçma sapan konuşuyor," diye ısrar etti Gabe.

"Ne limuzini?" Nick sorusunu tekrar ederken sinirlerine hâkim olabilmek için son gücünü kullanmıştı.

Bayan Penny en sonunda yastığı uzaklaştırmayı başardı. "Osuruk gibi kokuyor! İğrenç!"

"Bir limuzin bizi Riley'nin ailesinin evine kadar takip etti. Öğle yemeği için evden ayrıldığımızda tekrar ortaya çıktı. Riley güvenliğimizden endişe ederek bizi restorana bıraktı ve onları uzaklaştırdı."

Nick kalbinin durduğunu, ardından aşırı hızda yeniden atmaya başladığını hissetti. Tanıdık bir panik duygusuyla sandalyesinden fırladı.

"Bu onu son görüşümüz oldu," dedi Bayan Penny. "Soğumaması için susamlı tavuğunu yemek zorunda kaldık. Yani, Burt ilk tabağı yedikten sonra biz de ikinci tabağı isteyip yedik."

Endişeli bir şekilde, "Riley güvenli olunca döneceğine söz verdi ama dönmedi," diye devam etti Gabe.

"Telefonum nerede?" Nick çalışma masası olarak kullandığı boktan masanın üzerindeki evrakları sanki bir porno yıldızıymış gibi çılgınca etrafa saçarken haykırdı.

Siktiğimin ofisi neden bu kadar dağınıktı?

Ayrıca kız arkadaşı neden sürekli kendini tehlikeli durumlara sokma ihtiyacı hissediyordu? Kötü insanlara fazla yaklaşan uslu kızlara ne olduğunu bilmiyor muydu?

Kendisi de daha dikkatli olmalıydı. Hiçbir şey öğrenmemiş miydi?

Burt masanın etrafında hızla dolaştı ve arama ekibinin bir parçası olmak istiyormuşçasına ortalığı karıştırdı.

Bayan Penny omuz silkti. "Biz nereden bilelim? Riley'nin muhtemelen kaçırılıp öldürüldüğünü anladığımızda seni aramaya çalıştık ama cevap veremeyecek kadar meşguldün. Gerçekten tüm bunlar senin suçun."

"Yardımcı olmuyorsun, Penny," diye hırladı Nick. Kahve masasının üzerine atılarak çöpleri karıştırmaya başladı. Eski gazete kupürleri, polis raporlarının fotokopileri, dün geceki soğuk pizzadan kalanlar... Yoksa geçen haftanın soğuk pizzası mıydı?

En sonunda telefonunu, dibinde küf oluşmuş bir kahve fincanının altında buldu.

Dikkati çok dağılmıştı. Bir kez daha kafasını kendi kıçına sokmuş ve bedelini başkası ödemişti.

Titreyen ellerle Riley'yi aramaya çalıştı.

"Tanrım, keşke aramak bizim aklımıza gelseydi," dedi Bayan Penny. Kısa bir süre sonra Riley'nin telefonu çaldı. Odanın içindeydi.

Yaşlı ortağı pantolonunun cebinden kız arkadaşının telefonunu çıkarıp ona doğru salladı.

Kano büyüklüğündeki ayaklarına üzüntüyle bakarak, "Riley'nin telefonunun hâlâ Bayan Penny'de olduğundan haberimiz yoktu," dedi Gabe.

"*Jeep*'te müzik dinlemeyi istemek benim suçum değil."

Jeep.

Nick onlara sırtını dönüp uygulamaları arasmda gezindi. "*Jeep*'iyle gitti, değil mi?"

"Dinlemiyor musun?" Bayan Penny cıyaklayan bir sesle sordu.

Onu duymazlıktan gelerek takip uygulamasını açtı. *Jeep*, Hanna Caddesi'ne park edilmişti.

"*Savannah's*'da ne işi var?"

"Çıplaklar kulübü mü? Ooo, evlat! Şimdi Gabe'e gerçek hayattan bir şampanya odası göstereceğiz. Benimle kal, koca adam. Seni tüm eğlenceli konularda eğiteceğim," diye söz verdi Bayan Penny.

"Siktiğimin anahtarları nerede?" Nick ekranındaki kırmızı noktaya bakarak hırladı ve bir yandan da ceplerini yokladı.

İçinde kötü bir his vardı. Riley'yi bulur bulmaz ona kişisel güvenlik hakkında bir hafta sürecek gürültülü derslerden birini verecekti. Sonra da onu hafta sonu için uzaklara götürecekti. Yaşlı komşuların, kayıp kişilerin ve şüpheli limuzinlerin olmadığı bir yere.

"Willicott'ın arabasını ödünç alacağım," diye gönüllü oldu Bayan Penny. "Gabe'le birlikte seni takip ederiz. Eğer orada değilse, tekrar gelmesi ihtimaline karşılık yakınlarda bekleriz. Şüpheli görünmemek için olabildiğince az kişiye ihtiyaç var."

Nick anahtarlarını bulmak için ofisini ararken paniğin onu ele geçirdiğini hissedebiliyordu. "Lanet olsun, burası neden bu kadar dağınık?"

Kahretsin. Başkalarının haklı olmasından nefret ediyordu. Hayal kırıklığı içinde yazı tahtasını tekmeleyerek yere düşürdü.

"Kendini kaybedeceğini söylemiştim," diye fısıldadı Bayan Penny.

Salya kaplı anahtarlığı havaya kaldırıp, "İyi Çocuk Burt anahtarlarını buldu," dedi Gabe. Köpek kuyruğunu sağa sola sallarken Kansas'tan gelen bir kayıp ihbarının üzerinde oturuyordu.

Nick adamın elinden anahtarları aldı. Hızlıca Burt'ün başını okşayıp kapıya doğru ilerledi. "Siz ikiniz eve gidin ve telefonlarınızın başında bekleyin. Riley ararsa derhal beni arayın."

Bayan Penny burnundan güldü. "Sanki telefonuna cevap verecekmiş gibi konuşuyor."

Nick dişlerini sıkarak ona ters ters baktı. "Cevap *vereceğim*. Önceliğimiz Riley'yi bulmak. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

"Köpek Kakası Haydudu'nun kurbanları böyle düşünmüyor ama," dedi yaşlı kadın.

Nick bu sefer hırlayınca yaşlı kadın tehditkâr bir tavırla bir *burrito* daha kaldırdı. "Sıkıyorsa gel, dostum."

"Bu *burrito*'lar nereden çıkıp duruyor?" Nick anahtarlarını cebine sokarak telefonundan Kellen'ı aradı.

"Mutsuzdum. Mutsuzlaşınca kan şekerim düşüyor. O yüzden şoförü arabaya servis yapan bir *Taco Bell*'e götürdük," diye açıkladı Bayan Penny.

"Ben de *gordita** denen bir şey yedim. Bayan Penny bunu 'duygularını yemek' olarak açıklıyor," dedi Gabe.

Tüm bunlar amatörlerle çalıştığı ve yaşlı kadınlardan para aldığı için başına geliyordu.

Riley'yi bulup yanına kelepçeleyecek, ayrıca onu bir daha kimsenin alamaması için bu evi son teknoloji güvenlik sistemleriyle donatılmış bir kaleye dönüştürecekti.

"Yüzün iyi mi?" Gabe endişeyle ona bakıyordu. "Yaralanmışa benziyorsun."

"'Seni İlgilendirmez' tabelasına çarptım," diye çıkıştı Nick.

Burt'ün kulakları dikildi ve koşar adım odadan çıktı.

"Weber'ı arıyorum. Sen de Brian ve Josie'yi ara. Neler olduğunu anlattıktan sonra benimle *Savannah's*'da buluşmalarını söyle," dedi Gabe'e.

* Meksika mutfağına ait, içi çeşitli malzemelerle doldurulmuş mısır unu hamuru kızartmasıdır. (ç.n.)

Adam asilce başını salladı. "Bundan onur duyarım."

"Çıplaklar kulübüne gitmemizi istemediğine inanamıyorum." Bayan Penny homurdandı.

"Neden striptiz kulübüne gidiyorsunuz?"

Nick duyduğu sesle arkasını döndü. Riley'yi yani güzel, canlı ve başı çok dertte olan kız arkadaşını kapıya yaslanmış buldu. Solgun ve sarsılmış görünüyordu. Hızlı bir sayımla bütün uzuvlarının hâlâ yerinde olduğunu doğruladı.

Burt sanki Nick kadar endişelenmiş gibi Riley'nin etrafında dans etti.

"Ah, güzel. Ölmemiş." Bayan Penny *burrito*'sundan bir ısırık aldı.

Halsiz bir şekilde, "Köpeğimin nefesinin neden susamlı tavuk koktuğunu açıklamak isteyen var mı?" diye sordu Riley.

"Hangi cehennemdeydin?" Nick buyurgan bir tavırla sorsa da bacakları onları ayıran mesafeyi hızla geçmiş, sonra onu göğsüne bastırmıştı.

"Immmh mmh."

Tutuşunu yavaş yavaş gevşetince Riley ona baktı. "Sanırım kaybolduğumu fark etmişsin," dedi yumuşak bir sesle.

"Yemin ederim, Thorn. Eğer bir sapığı daha uzaklaştırmaya karar verirsen, seni Kokuşmuş Dolaba kilitlerim."

İçinde hissettiği *seni seviyorum ve güvende olduğun için çok rahatladım* hissini tam olarak ifade etmiş sayılmazdı. Ancak kız arkadaşının, onu bu palavraları anlayacak kadar iyi tanıdığından emindi.

"Ben de seni seviyorum. Aslında gerçek bir tehlikede değildim. Yüzüne ne oldu?"

"Kaba bir tabelanın saldırısına uğramış," diye açıkladı Gabe.

"En az bir saat hiçbir yere gitmene izin vermeyeceğim," dedi Nick. "Sonra ders başlıyor ve önümüzdeki bir hafta boyunca benden üç metreden fazla uzaklaşamayacaksın."

"Ne oldu burada, Santiago? Boğuşma falan mı?" Dedektif Kellen Weber elleri takım elbisesinin ceplerinde odaya girdi.

Bir lokma biftek ve fasulye püresi eşliğinde, "Bu Nick'in temizlik tarzı," dedi Bayan Penny.

Eski ortağını, "Burada ne yapıyorsun?" diye tersledi Nick.

Riley araya girdi. "Ben aradım. İkinizi de ilgilendiren bir konu var."

"Ne konusu?" Kellen hemen ona dönmüştü.

"Seni gördüğüme çok sevindim, Riley." Gabe'in gözleri buğuluydu.

"Seni korkuttuğum için üzgünüm."

Nick onu bırakmayı reddettiği için Riley garip bir şekilde kollarının arasında dönerek Gabe'e sarıldı.

"Böyle başlayan bir porno izlemiştim," dedi Bayan Penny.

Riley iç çekip Gabe'i bıraktı. "Ortamı mahvettiğiniz için teşekkürler, Bayan Penny."

Yaşlı kadın kızarmış *burrito*'yu şerefe dermiş gibi havaya kaldırdı. "Ne zaman istersen."

Burt'ün arkasından bir gürültü geldi ve köpek sanki kendi pis kokusundan kaçabilecekmiş gibi sıçradı.

Riley inledi. "Neden herkes ona insan yemeği verip duruyor?"

"Çok özür dileriz," dedi Gabe ciddiyetle. "Bayan Penny pantolonuna karides koymaya çalışırken Burt öğle yemeğini yedi."

Bayan Penny savunmaya geçti. "Karides harika bir gece yarısı atıştırmalığıdır."

"Biri burada neler döndüğünü açıklayabilir mi?" diye sordu Kellen.

"Riley bir limuzin tarafından kaçırıldı ve *Savannah's*'a götürüldü," dedi Bayan Penny. "Kaçmadan önce sana zorla dans ettirdiler mi?"

"İyi misin?" diye sordu Gabe.

"Çok kurabiye yemişsin de kusacakmışsın gibi bir halin var," dedi Bayan Penny. "Bu arada kurabiye var mı?"

"İyiyim." Riley ısrar etse de solgun yüzünde kesinlikle yanlış bir şeyler vardı.

"Otursan iyi olur," diye karar verdi Nick. "Otur ve kimin peşinden gitmem gerektiğini söyle."

Riley ellerini sertçe Nick'in göğsüne koydu, ardından onunla Kellen'a bir bakış attı. "Bence Bayan Penny ve Gabe, Burt'ü dışarı çıkarınca hepimiz oturmalıyız."

Nick bundan hiç hoşlanmamıştı.

9

25 Ekim Cuma, 12:30

Riley konağın oturma odasını seviyordu. Sonuçta artık bir yarasa kolonisi tarafından istila edilmiyordu. Evin ön tarafındaki geniş, havadar odayı internetten ve garaj satışlarından bulduğu uyumsuz, atıl mobilyalarla seyrek bir şekilde dekore etmişti. Siyah mermer şöminenin yanında ikiz pencere koltukları vardı. Ön pencerelerden Susquehanna Nehri, Front Caddesi boyunca güneye doğru tembelce akıyordu.

Fakat odadakiler manzarayla ilgilenmiyordu. Herkes beklenti içinde ona bakıyordu.

Beth... şey, Sesame ile yaşadığı tuhaf psişik karşılaşma yüzünden hâlâ sersem gibiydi. Kendini bitkin, şaşkın ve patlatmak üzere olduğu bombanın etkisine tamamen hazırlıksız hissediyordu.

Erkek arkadaşının kucağında hafifçe kıpırdadı. "Nick, hayatta olduğuma sevindiğini biliyorum ama bunu yapabilmem için beni bırakman gerekiyor."

"Olmaz. Ah, bu arada akşam yemeğe gidiyoruz. Hafta sonu da seni kumsala götürüyorum."

Aşırı korumacı erkek arkadaş rutininin verdiği güvenle Riley yanağını okşadı. "Teşekkür ederim ve çok isterdim. Ama içimden bir ses, bir dakika içinde yapacak daha önemli bir işin olacağını söylüyor."

"Hiçbir şey senden daha önemli değil," diye şiddetle karşı çıktı.

Dizlerinin bağının çözülme nedeni psişik grip gibi bir şey yaşamasının etkileri miydi, yoksa Nick'in romantikliği miydi emin olamıyordu.

"Kusacağım!" Bayan Penny köşeye yerleştirilmiş çiçekli bayılma kanepesinden şikâyet etti. Elinde bir paket kızarmış domuz derisi cipsi vardı.

Gabe kapının yanında duran hasır sallanan sandalyeden cesaret verici bir şekilde gülümsedi. Öne doğru her sallanışında sandalye de gıcırdıyordu.

"Kaba olmak istemem, Riley ama morgda beni bekleyen bir adli tabip var," dedi Kellen saatine bakarak.

Bu cesedin, cinayet masası dedektifinin öncelik listesinde alt sıralara düşmek üzere olduğunu hissedebiliyordu.

Riley kendini Nick'in kucağından kurtarıp ayağa kalktı. Fırtına mevsiminde bir yolcu gemisinin güvertesinde duruyormuş gibiydi. "Pekâlâ, bir an önce söyleyeceğim. Bugün biriyle tanıştım."

"Yüksek sesle konuş. Çiğneme sesinden seni duyamıyorum," diye haykırdı Bayan Penny.

Nick aniden ayağa kalktı. "Benden ayrılıyor musun?

Çünkü gitmene izin vermem. Dikkatimin dağıldığını biliyorum ama hepsi geçti..."

Riley onu tekrar sandalyeye itti. "Senden ayrılmıyorum." Kapıdaki hareketlilik gözüne çarptı.

Elinde bir çorba tenceresi taşıyan ve Riley'nin birkaç ay önce çamaşır odasında kaybolan yeşil hırkasını giyen Bay Willicott'ı gördü.

"Sen de kimsin?" diye sordu gözükmeyen birine.

"Git git. Uzaklaş, yaşlı adam." Dışarıdan fısıltılı bir cevap duyuldu.

"Hay aksi," dedi Riley mırıldanarak. Bunun nasıl olması gerektiği konusunda katı talimatlar almıştı.

Burt, Domuz Derisi Cipsi nöbetini bırakıp ziyaretçileri koklamak için girişe çıktı.

Talepkâr tavrıyla, "Willicott kiminle konuşuyor?" diye sordu Nick.

"Ben de bunu söylemek istiyordum." Riley takip etmesi gereken notların yazılı olduğu *Fresh Pressed* peçetesini çıkardı. Boğazını temizleyerek okumaya başladı. "Her insanın hayatına, varlığı özlenen özel bir insan girer... Ah..." Duraksadı ve gözlerini kısıp dağılmış mürekkebe baktı. "Yoklukla ilgili bir şey."

"Konuşma gibi bir şey mi okuyorsun?" Kellen şöminenin yanında durduğu yerden seslendi.

"Çalışıyorum ama peçeteye yeşil *smoothie* bulaşmış. Bir tükürme olayı oldu da."

Şöminenin altındaki altın meleklerden birinin kulağı gürültüyle Kellen'ın arkasındaki zemine düştü. Riley bunu

görmezden gelerek peçetede kaldığı yeri buldu ve okumaya devam etti. "Bu kişi hayatınıza döndüğünde kendisiyle birlikte neşe de getirir ve... okuyamadığım bir şey... onu özleyenler tekrar tam hisseder."

Okumak tüm vücudundaki sızıyla birlikte başını da ağrıtıyordu.

"Thorn, bu da ne böyle?" Nick tekrar ayağa kalktı. "Bugün bir tarikata falan mı katıldın?"

Riley onu durdurmak için elini göğsüne koydu. "Sanmıyorum. Uzatmayacağım, işte kayıp parçanız."

Bir patlama sesi duyuldu ve kapı girişinde pembe konfetiler uçuştu. Burt sevinçle havaya zıplayıp konfetileri yakalamaya çalıştı.

"Umarım bu sim değildir," diye mırıldandı Bayan Penny.

"Ta daa!" Sesame kalçasıyla Burt'ü yolundan çekmiş, kollarını iri göğüslü bir çete lideriymiş gibi havaya kaldırarak kapıda belirmişti.

Bay Willicott yanına sokuldu. Elinde tuttuğu tencereyle, "Istakozumu görmek ister misin?" diye sordu.

Sesame tencerenin kapağını kaldırıp girişe fırlattı. Büyük buluşma pozisyonuna geri dönerken, "Git getir," dediği anda Bay Willicott kapağın peşinden koştu.

Riley yatağa girmeyi ve on sekiz saat kadar uyumayı diliyordu.

"Başka bir seri katille arkadaş olmadın, değil mi?" Nick artık onu geçmeye çalışmıyordu.

Riley ona bakmak için döndüğünde oda da dönmeye başlayınca hareketinden anında pişman oldu. Wander'ın ma-

hallesindeki bahçe satışından aldığı berjer koltuğa yaslandı. "Onu tanıyor musun?"

"Bayan Konfeti'yi tanıyor muyum? Hayır. Kim bu? Seni *Savannah's*'a götüren kişi mi?"

Tanrım. İşler hiç iyi gitmiyordu.

Riley aynı derecede sinirli ve kafası karışmış görünen Weber'a dikkatle bir bakış attı.

"Selam, Kelly. Selam, Nicky. Benim Beth." Sesame kollarını indirdi.

Nick kaskatı kesildi. Riley elinin altındaki kalp atışlarını hissedebiliyordu.

Kellen da olduğu yerde donmuş, kapıdaki kadına bakıyordu.

"Görünüşe göre polis altına yapmak üzere," diye fısıldadı Bayan Penny.

"Bu, kaybolması Nick ile Dedektif Weber arasında kafa göz yarmaya varan bir sürtüşmeye neden olan ve Elanora aslında hayatta olduğunu bildirene kadar öldüğü sanılan Beth mi?" Gabe sallanmayı bırakarak sordu.

Kollarını tekrar kaldırırken, "Evet, benim," dedi Sesame. Kimse tepki vermeyince kollarını iki yanına indirdi. "Neden sevinçten zıplayıp bana sarılmıyorlar, Riley?"

"Sana şok geçirebileceklerini söylemiştim."

Bu hafif bile kalırdı.

Nick üzerine basılmış bir akordeon gibi kısık, hırıltılı bir ses çıkardı.

Kellen'ın ağzı açık kalmıştı. Bayan Penny ona bir parça domuz derisi fırlattı. Cips çenesine çarparak yere düşünce Burt mutlu bir şekilde yedi.

"Lanet olsun. Iskaladım." Ayağa kalkıp daha iyi bir açıdan denemeye çalıştı.

Riley ne yapacağını şaşırmıştı. Tüm oda şok ve kafa karışıklığıyla titreşiyormuş gibi hissediyordu. Üstelik bu konuda bir şey yapamayacak kadar yorgun, fazlasıyla bitkin durumdaydı. "İyi misin?" diye sordu Nick'e.

Başını iki yana salladı. "Sanırım."

Kellen aniden şiddetli bir nefes alma sesi çıkardı. Elleriyle boğazını tuttu.

"Ha! Tam isabet." Bayan Penny havaya bir zafer yumruğu savurdu.

"Pekâlâ. Sanırım boğuluyor," dedi Riley. Kendini birazcık histerik hissediyordu. Yanına gitmeye çalıştı ama dizlerinin bağı çözüldü ve sandalyeye yığılmakla yetinmek zorunda kaldı.

"Bu gerçekten de beklediğim karşılama değildi," diye dudak büktü Sesame.

"Heimlich manevrası konusunda eğitimliyim." Gabe sallanan koltuktan fırladığında sandalyenin kolları çatırdadı ve yere devrildi.

"Nazik ol!" Riley hemen arkadaşını uyardı.

Gabe kocaman kollarını mavinin korkunç bir tonuna bürünen Kellen'a doladı. "Gevşesen iyi olur," diye önerdi.

"Bu ıstakoz uyanmadan önce mutfak ne tarafta?" Bay Willicott girişte durduğu yerden gürledi.

Gabe kapalı yumruklarını Kellen'ın karnında geriye ve yukarı doğru itti.

Bir ses daha duyulur duyulmaz domuz cipsi adamın bo-

ğazından fırladı. Hepsi ağır çekimde yüksek, zarif bir yay çizerek süzülüşünü izledi.

Burt kendini püsküllü bir sedirin üzerinden havaya fırlatırken Riley inledi. "Hayııır."

Artık çok geçti.

Köpek ıslak domuz derisini ağzıyla yakaladı ve patileri halıya çarpmadan önce zaferle yuttu.

"Burada neler oluyor?" Josie ve Brian şaşkınlıkla dehşet karışımı bir duyguyla kapıdan onlara bakıyordu.

10

25 Ekim Cuma, 12:36

Nick plastik bir bardağa altı parmak *bourbon* doldurdu ve yarısını içti.

Boğazının yanması, şokun yarattığı sisi dağıtarak oturma odasını tekrar netleştirdi. Sertçe tek elektrik prizine baktı. Burası altı metreye dokuz metrelik bir odaydı ve tek bir prizi vardı. Lanet olası evin geri kalanıyla birlikte görmezden geldiği Tamir Edilecekler Listesi'ndeydi. Beth'i bulur bulmaz halletmeyi planladığı liste...

Ancak bir tanığı konuşturması ya da bulmacanın eksik parçasını bulup silahla saldırması gerekmemişti. Bunun yerine Beth Weber olduğunu iddia eden bir kadın, kız arkadaşını kaçırarak ödünü kopardıktan sonra rahatça evine girmişti.

Kahrolası gün çok uzun sürmüştü, üstelik daha yeni öğlen olmuştu.

Kadının altı yıl önce ortadan kaybolan kızla hiç alakası

Ninova

yoktu. Hiçbir "Nicky ve Kelly" taklidi, kanepesinde oturan iri memeli ve leopar desenli kadının Beth Weber olduğu konusunda onu ikna edemeyecekti.

Bunun bir aldatmaca olduğuna karar verdi. Elindeki bardağı ezdiği için bardak uğursuz sesler çıkarıyordu. Aldatmaca olmak zorundaydı.

Brian elinde bir torba buz ve bir bandajla odaya geri döndü.

"Al bakalım." Malzemeleri kanepede oturmuş, incinmiş kaburgalarını tutmakta olan ve yanındaki Beth'e -ya da gerçek adı her neyse- bakmakta olan Weber'a uzattı.

Gabe daha fazla zarar vermeden önce Willicott'la Bayan Penny'ye evlerine kadar eşlik etmek üzere ayrılmıştı.

Josie tehditlere karşı her zaman tetikte olduğundan, "Beth'i" boğması gerekebileceği durumlar için kanepenin arkasında nöbetçi pozisyonu almıştı.

Nick'in bakışları, yavaş ve derin nefesler alıyormuş gibi görünen Riley'ye kaydı.

Ona gitmek istedi. Saçlarını yüzünden geriye doğru çekip kız arkadaşını sorunun ne olduğunu söylemeye zorlamak istiyordu çünkü bu ilişkide zihin okuyan kendisi değildi. Fakat ayakları yere yapışmış gibiydi.

Elinde ve bileğinde bir ıslaklık hissetti. Aşağı bakınca bardağı tamamen ezdiğini fark etti. Aceleyle bardağın içinde kalanı içip kollarını yaladı. Otuz dolarlık bir içki şişesi söz konusuydu.

Bardağı şömine rafının üzerine bıraktı ve bakışlarını botlarına çevirip soğuk mermere doğru eğildi.

Riley yaklaştığını hissetmiş gibi başını kaldırdı. O an sanki bugün dünyanın çekim gücü yamulmuşçasına yana doğru eğildi.

"İyi misin?" diye sordular aynı anda.

"Önce sen," dedi Nick üsteleyerek.

Riley ellerini kot pantolonunun arka ceplerine soktu. "Tabii. Evet. Çok iyiyim. Sen?"

"Harika. Muhteşem."

"Güzel. İyi." Riley başını salladı ve geri giderken ayağı takılıp kitaplığa çarptı.

Nick kaşlarını çattı. "Sarhoş musun?"

"Hayır! Tek kişilik *bourbon* içme yarışını kazanan sensin."

"Susamıştım. Noel arifesinde içkiyi fazla kaçıran Martin amcam gibi tökezleyen sensin."

"İyiyim," dedi ama hiç de iyi görünmüyordu.

Nick eliyle ensesini ovuşturdu. "Ee... dolandırıcı, değil mi? Sahtekâr?" Beth Weber altı yıllık açıklanamayan bir kayıptan sonra öylece evine gelemezdi.

Riley nefesini vererek dudağını ısırdı. "Emin değilim."

"Emin değil misin? Ruh rehberlerin söyleyemiyor mu?"

Riley'nin bakışları kanepeye kaydı. "Onu... zihnini okumakta zorlanıyorum."

"Bu da ne demek?" Sabırsız bir pislikmiş gibi konuştuğunun farkındaydı ancak koşullar ve *bourbon* bunu gerektiriyordu.

Riley başını sallarken aniden durup gözlerini sımsıkı kapattı.

"Yeter. Derhal oturuyorsun, Thorn."

Saldırgan bir tavırla, "İyiyim," diye tekrar etti Riley.

"Gerçekten mi?" İşaretparmağıyla omzundan dürttü ve kız arkadaşı geriye doğru sendelediğinde sırıttı.

Onu kollarından tutarak sandalyeye oturttu. "Lanet olası yerinde otur ve ben kim olduğunu, ne istediğini öğrenene kadar İri Memeli Barbie'den uzak dur."

"Buyurgan," diye mırıldansa da ayağa kalkmaya çalışmamıştı.

Kız arkadaşının hayalet görmüş gibi bir hali vardı... *Boş versene.* Kadın düzenli olarak hayaletlerle konuşuyordu. Hayalet gibi *görünüyordu.* Kaşlarını çatıp bir elini alnına götürdü. "Ateşin yok."

"Ben *iyiyim.* Git, konuş onunla."

Nick iki elini ensesinde birleştirdi ve şişmiş gözünün altındaki seğirmeyi görmezden geldi.

"Ee, *Beth*... son altı yıldır hangi cehennemdeydin?" Josie kanepenin arkasına yaslanmış, elinde bir sustalıyla oynuyordu. Brian, Kellen ve "Beth'in" önünde oturmuş, parmaklarını dizüstü bilgisayarının klavyesine yerleştirmiş halde kadının ağzından çıkacak her şeyi araştırmaya hazır bekliyordu.

Nick bir anda ekibine karşı minnettarlık duydu.

Çoğu zaman pislik olsalar ve o sabah bir isyan çıkarmaya çalışsalar bile, iş başa düştüğünde hâlâ arkasını kolluyorlardı.

"Bunların yasadışı olduğunu biliyorsun, değil mi?" Weber, Josie'nin elindekine bakıyordu.

"Endişelenecek daha büyük dertlerin olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Artık adım Sesame." Kanepedeki kadın dikkatleri tekrar kendine çekti.

Nick omzunun üzerinden iki avucunu da havaya kaldırmış olan Riley'ye baktı.

Bu son zamanlardaki tuhaf aşermeleri açıklıyordu.

"Pekâlâ, Sesame," dedi Josie. "Buraya geliyorsun ve Beth Weber olduğuna inanmamızı bekliyorsun ama ona hiç benzemiyorsun."

Sesame kıkırdadı. Bu ses Nick'in hafızasının derinliklerinde bir yerlerde çınladı. "Yüzüm artık çok daha güzel görünürken beni ciddiye almanızı beklemiyordum. Bu yüzden kanıt getirdim."

Leopar desenli küçük çantasına uzanıp dikdörtgen şeklinde katlanmış küçük bir kâğıt parçası çıkardı. Kâğıdı Josie'ye uzatınca o da açmak için şiddetle salladı.

Brian'a uzatırken, "DNA sonuçları," diye mırıldandı.

"Pekâlâ, bu kısmı atlatalım da bir şampanya patlatarak kutlayalım." Sesame koltuğun ucuna doğru kaydı.

"Şampanyamız yok," dedi Nick. Kollarını göğsünde kavuşturmuştu.

"*Elbette* yok, Nicky." Sesame gülümsediğinde burnunun kırışması neredeyse Beth'e benziyordu. "Birkaç şişe alması için şoförümü gönderirim."

"Şoförün mü var?" diye sordu Josie. "Adı, doğum tarihi ve sosyal güvenlik numarası ne?"

"Çok tatlısın," dedi Sesame. "Wilhelm'e sonra geliriz. Bu arada, hafıza kaybını hiç duydunuz mu?" Kimse bir şey söylemeyince devam etti. "Anıların unutulmasıyla sonuçlanan tıbbi bir durum."

"Hafıza kaybının ne olduğunu biliyoruz." Josie tersledi. "Pembe dizi izleyen herkes hafıza kaybının ne olduğunu bilir."

"Harika!" Sesame ellerini kucağında birleştirdi. "Yani, ben de hafıza kaybı yaşadım. Uyandığımda ne Harrisburg'u ne Beth Weber'ı ne de başka bir şeyi hatırlıyordum. Yanımdaki insanlar ailem oldukları ve başımdan yaralandığım konusunda ısrar ettiler."

Josie, Nick'e döndü. "Patron? Sen ilgilenmek ister misin?"

Nick, Weber'a bir bakış attı. Hâlâ herhangi bir şey yapabilecekmiş gibi görünmüyordu. "Pekâlâ," diyerek öne çıktı. "Yanındakiler kimdi? Seni kaçıranlar mı?"

Sesame ona gülümsedi. "Sorduğuna sevindim, Nicky. Birlikte olduğum insanlar Hemsworthlerdi. Onların eşimin ailesi olduklarını düşündüm."

"Neden böyle düşündün?"

"Çünkü oğulları evli olduğumuzu söyledi."

"Sen de ona inandın mı?" Josie'nin sesi kuşkuluydu.

Sesame omuz silkti. "Beni eve götürüp bana anne diye seslenen üç oğlanla tanıştırdı. Duvarlarda fotoğraflarımız asılıydı. Yalan söylediğinden hiç şüphelenmedim."

"Neredeydiniz?" diye sordu Nick.

"Arizona'da küçük bir kasabada."

"Ne yani, rasgele bir adam kafana vurarak seni ülkenin diğer ucuna götürdü ve 'Cehennemin Dibi'nden Arizonalı Sesame Hemsworth' olduğuna ikna mı etti?"

"Nicky, bunun kulağa inanılmaz geldiğinin farkındayım ama..."

"Öyle mi, 'Beth'?" derken elleriyle tırnak işareti yaptı.

"Bildiğimiz huysuz, Nicky." Tıpkı gerçek Beth gibi Sesame de etkilenmemişti. "Artık Sesame denmesini tercih ediyorum ama daha rahat edecekseniz Beth diyebilirsiniz."

"Şey desem nasıl olur..."

Gözünün ucuyla gördüğü bir hareket dikkatini çekince hakaretini yarıda kesti. Riley sandalyede daha da çöküp gözlerini kapatmış, başını yana eğmişti.

"Thorn? İyi misin?" Aceleyle yanına gitti.

Riley inleyerek fısıldadı. "İyi hissetmiyorum."

"Su içmek ister misin? Ya da bir şeyler yemek? Yemeğini Burt yedi. Köpeğin öğle yemeğini yediğinden beri muhtemelen açlıktan ölüyorsundur."

"Sadece dönmenin durmasını istiyorum," diye fısıldadı kısık sesle.

Nick kendini çaresiz hissediyordu. Nefret ettiği bir şey varsa, o da oturma odasındaki yalancılar ve çaresiz hissetmekti. "İşte." Sandalyeyle birlikte onu duvara doğru sürükleyerek bir elini duvara dayadı, ardından bacaklarını bir ayağı zemine basacak şekilde ayarladı. "Daha iyi misin?"

Riley tek gözünü açıp aynı anda hem midesi bulanmış hem de eğlenmiş göründü. "Ne yapıyorsun?"

"Bir el duvarda. Bir ayak yerde. Üniversitedeyken sarhoş baş dönmeleri için işe yarıyordu."

"Riley, yine mi başın dönüyor? Bir *smoothie* daha ister misin? Wilhelm'e mesaj atabilirim," diye teklif etti Sesame.

"Hayır, teşekkürler. Sen hikâyeni anlatmaya devam et."

Nick ikilemde kalmıştı. Bir yandan onu yatağına kadar

taşıyarak zorla zencefilli gazoz ve çorba içirmeyi, kaçırıldığı yetmezmiş gibi bir de kendini hasta ettiği için Riley'ye ders vermek istiyordu. Diğer yandan bu iri memeli sahtekârı ifşa edip Kellen'ın onu tutuklamasını istiyordu.

Josie konuya geri döndü. "Bu adam seni niye kaçırmış ki?"

"Şey, orası biraz bulanık. *Sanırım* Harrisburg'da bir şeyler yapması için bir marangoz tutmamla ve ona hemen ödeme yapmamamla ilgili bir şeydi. Fatura hakkında tartışırken kafamı çarpmış olmalıyım. Sonrasında bir baktım ki, ben Sesame Hemsworth'üm ve marangoz da kocam. Daha sonra ailesinin eczanesinde çalışmaya başladım. Kendimi sudan çıkmış balık gibi hissediyordum ve bunun nedenini hafıza kaybına bağlıyordum. Çok geçmeden üç çocuğuyla sanki benimmiş gibi bağ kurmaya başladım," diye açıkladı Sesame.

Altdudağı titriyordu.

"Benim çocuklarım olduklarını düşündüm." Sonra feryat etmeye başladı. "Ama değillerdi. Her şey bir yalandı ve kim olduğumu hatırladığım zaman hepsi toplanıp Kolombiya'ya kaçtıııı."

"Yani, Güney Karolina* mı?" Josie kadının sıkıntısını görmezden gelerek üsteledi.

"Hayıııır! Güney Amerikaaaaaaa."

Nick içini bir şey gıdıklayınca Sesame'yi dikkatle inceledi.

Kadın gerçek gözyaşları olmadan ağlıyordu. Beth Weber başını beladan kurtarmak için elinden geleni yapan yetenekli bir oyuncuydu ama hiçbir zaman gerçek gözyaşı dökmekte ustalaşamamıştı.

* Güney Karolina'da aynı şekilde telaffuz edilen Columbia şehrine atıf yapılmaktadır. (ç.n.)

Birçok insan komutla ağlayamaz, diye hatırlattı kendine. *Birçok insan aynı şekilde kıkırdar ve burunlarını kırıştırır*

Bu kadın Beth değildi, olamazdı. Kendi özgür iradesiyle ortaya çıkıp geldiğini bir konfeti yağmuruyla anons etmişken olmazdı. Nerede yanlış yaptığını bulamamışken olmazdı. Bir şeyleri doğru yapmamışken olamazdı.

"Yani ortadan kayboluşunun depo yangınıyla bir ilgisi yok muydu?" diye sordu Nick.

"Hangi depo yangını?" diye sordu kısık bir sesle. "Hafıza kaybına yol açan her şeyi hâlâ hatırlamıyorum. Bir suça mı tanıklık ettim?"

Brian boğazını temizleyerek başıyla Nick'i çağırdı.

Nick isteksizce Riley'nin yanından ayrılıp kuzeninin yanına gitti.

"Sonuçlar onaylandı. Gerçek bir laboratuvar. Gerçek personel. Gerçek sonuçlar." Ekranı Nick'e gösterdi. "Sesame Hemsworth, Beth Weber."

"Söylemiştim," dedi Sesame neşeyle.

Kellen gıcırdayan kapıya benzer bir ses çıkardı.

"Siktir." Nick *bourbon* kokan bir nefes vererek gözlerini Yeni ve Belki De O Kadar Gelişmemiş Beth'e dikti. "Otursam iyi olacak."

11

25 Ekim Cuma, 13:22

"Sen bu ucuz gösteriye kanıyor musun?" Josie postalıyla Riley'nin ayağını dürterek sordu.

Riley gözlerini açtı ve başı omuzlarının üzerinden takla atmaya çalışmadığında rahatladı. Oturma odasında yalnız kalmışlardı. Sipariş ettiği pizza gelene kadar idare etmesi için Nick ona atıştırmalık bir şeyler hazırlıyordu. Sesame buzdolabına şampanya dolduruyor ve kardeşini limuzin şoförüyle tanıştırıyordu. Brian, muhtemelen Sesame'nin hikâyesini doğrulamak için son hızla odadan çıkmıştı.

"Tek kelimesine bile kanmıyorum," diye kabul etti.

Josie derin bir nefes verdi. "Tanrıya şükür, bu evde meme bağışıklığı olan tek kişi ben değilim."

Riley yüzünü buruşturdu. "İğrenç. Kellen'ın kız kardeşinin göğüslerine baktığını hiç sanmıyorum."

"Kız kardeşi olduğunu hemen öğrenmedi, değil mi?" Josie konuşurken şöminenin köşesine yaslanmıştı.

Her türlü tehdide karşı hazırlıklı olmak için ayaklarının çıkışa bakmasını tercih eden biriydi.

"Nicky'nin, Beth'in hayatta olmasına sevindiğini biliyorum ama o kadın altı yıldır kayıp olduğunu açıklamak için resmen *Overboard* filminin konusunu anlattı."

"Harika bir film," dedi Riley başını ovuşturarak. "Kadın konuşurken sürekli Kurt Russell'ı hayal eden bir tek ben varım sanıyordum."

"Gerçekten Beth olabilir ama son altı yıldır ne yaptığı konusunda yalan söylüyor. Yani, 'sahte kocam beni bir sürü estetik ameliyat olmaya zorladı' ve 'küçük bir kasabada eczane satış görevlisi maaşıyla limuzin şoförü tutabilirim' numaralarını cidden yutuyorlar mı?"

"Mutlular," dedi Riley. "Doğru düşünemiyorlar."

Josie başının arkasını mermere vurdu. "Nick'e söylemen gerekiyor."

"Benim mi? 'Takıntın bizi işimizden edecek' konuşmasına nasıl tepki verdiğini gördün. Şimdi ne söylememi istiyorsun? 'Nick, Beth'e kavuşmak harika olsa da bence her konuda yalan söylüyor ve Kellen'la sen bunu göremiyorsunuz' falan mı?"

"Yani, ben onun saf bir aptal olduğunu ima ederdim ama seninki de iyi."

Riley inledi. "Neden *sen* söylemiyorsun?"

"Çünkü beni dinlemez. Muhtemelen seni de dinlemeyecek ama sen kız arkadaşısın. Korkup kaçamazsın. Partneri olarak onun aptallığını yüzüne vurmak senin görevin."

"Hiç tebrik kartı yazmayı düşündün mü?" Riley yorgun

bir şekilde elleriyle yüzünü ovuşturdu. Kendini biraz daha dengeli, çok daha yorgun hissediyordu. Eğer o ve Josie haklılarsa, Beth... yani Sesame yalan söylüyorsa işler çığırından çıkmak üzereydi.

"Tebrik kartlarından nefret ederim," dedi Josie.

"Listede yaşlıların ve bibloların altına eklerim."

"Ruh rehberlerin Bayan Yalancı hakkında ne söylüyor?"

Riley girişte kimsenin kulak misafiri olmadığını kesinleştirmek için kapı aralığına baktı. "Bilmiyorum. Ne zaman zihnine girmeye çalışsam, dünya ele geçirilmiş bir karnaval aracı gibi dönmeye başlıyor. Bir saniyeden daha uzun süre hiçbir şey göremiyorum. Odaklandığım zaman da başka bir şeye dönüşüyor. Onunla tanışırken sokağın ortasında bayıldım."

Josie'nin koyu mor dudakları sıkıca büzüldü. "Onun bir cadı ya da bir tür şeytani psişik olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?"

"Ne bileyim? Şeytani psişik diye bir şey var mı ki?"

Josie alay edercesine güldü. "Her şeyin şeytanisi vardır."

Riley dik oturmaya çalıştı. "Bir açıklaması ve umarım bir de tedavisi olmalı. Hayatımın geri kalanını psişik bir yol tutması hastalığıyla geçirmek istemiyorum."

"Belki Gabe sorununun ne olduğunu biliyordur?" diye önerdi Josie.

Riley neşelendi. Bunu anlayabilecek biri varsa o da Gabe'di. Yani Gabe veya büyükannesiydi. Büyükannesini mecbur kalırsa düşünürdü. "Hâlâ burada mı?"

Josie başını iki yana salladı. "Bayan Penny, onu Willicott'ın ıstakozunu komşunun tuzlu su akvaryumuna geri vermeye götürdü."

"Sadece Bogdanovich konağının otuz metrelik çevresinde duyabileceğin cümleler."

"Selam." Nick elinde bir tabak fıstık ezmeli tost ve bir zencefilli gazozla odaya geldi. "Bunları ye."

Erkek arkadaşının ruh halini normal insan yöntemleriyle ölçmek imkânsızdı. Riley de henüz sarhoş Pamuk Şekeri Dünyası'na bir ziyaret daha yapacakmış gibi hissetmiyordu.

Nick ona ters ters bakıyordu. Bu *kötüye* işaretti.

Ancak tostunu çaprazlama kesmişti. Bu *iyiye* işaretti.

"Teşekkürler," dedi tabağı elinden alırken.

Nick kâğıt havlunun köşesini önlük gibi Riley'nin tişörtünün boynuna soktu. "Yine de sana sonra bağıracağım."

Riley iç çekip tostundan bir ısırık aldı. "Evet, anlamıştım."

"Sanırım Sesame geri döndüğüne göre, şu gizemli Hemsworthleri araştırmaya başlamalıyız. Değil mi, patron?" Josie umutla sordu.

"*Ben* Beth'i kaçıran piçleri araştırmaya başlayabilirim."

"Sesame." Josie ve Riley onu düzelttiler.

"Her neyse. Ekibim zaten *birinci sınıf* dosyalarla meşgul. Bu yüzden bu soruşturmayı tek başıma yürütmek zorundayım."

Josie'nin gözleri tehlikeli bir şekilde kısıldı. "Seni hain, kinci..."

"O cümleyi bitir, ben de önümüzdeki ay Penny'nin önerdiği tüm davaları sana vereyim."

"Yapmazsın."

"Ah, yaparım çünkü ben hain ve kinci bir mağara adamıyım."

"Bu benim söyleyeceğim şeyin yanında çok kibar kalır," diye karşılık verdi Josie.

"Mesaj alınmıştır. Şimdi ikile, Jos."

"Bu istismara katlanmak zorunda değilim. Gidip kocamı bulacağım." Omuzlarının üzerinden iki ortaparmağını aynı anda kaldırdı ve küçük peri ayaklarının üzerinde hışımla odadan çıktı.

"Bu hiç hoş değildi," dedi Riley. Zencefilli gazozundan bir yudum aldı.

"Hoş biri sayılmaz," diye katıldı Nick.

"Ben *seni* kastettim."

"Patron benim. Ekip hizadan çıktığında, onları tekrar hizaya sokmak bana düşer."

"Evet ama *o* kadar da hizadan çıkmış sayılmazlarsa?"

Nick ona bir bakış attı. "*Et tu**, Thorn-ay?"

Riley tam gözlerini devirecekken vazgeçti. "Hadi ama. Sen bile bu kadar inatçı değilsindir."

"Dene bakalım."

"Seninle savaşacak kadar iyi hissettiğimi sanmıyorum."

"İşin özü ben haklıydım. Beth'i arıyordum ve onu buldum." Tostundan bir parça alıp köşesini ısırdı.

"Sen Beth'i arıyordun ve *ben* onu buldum," diye karşı çıktı Riley.

Zor bir gün geçirmişti. Bütün gününü adeta kusturucu bir kuyruklu yıldızın üzerinde geçirmiş gibi hissediyordu. Bunun yanı sıra erkek arkadaşının, yıllarca aradığı kadının beklenmedik dönüşü karşısında ne hissettiğini de anlayamıyordu. Şimdi her şey altüst olmuş gibiydi.

Nick omuz silkti. "Bana göre bunun çok bir önemi yok.

* Franszca "Peki ya sen?" anlamına gelmektedir. (ç.n.)

Bir şeyi başarmak için yola çıktım. Başarıldı. İş batmadı. Herkesin endişeleri yersizdi. Ben haklıydım. Herkes hataliydı. Şimdi herkes sonuçlarına katlanmak zorunda."

Nick'in mantığını ya da kendisini ekibin geri kalanıyla aynı kefeye koymasını umursamadı.

"Bu liderlik için yararlı bir yaklaşım *değil*." Sanki bir yastığa *hollandez** sos yapmayı öğretmeye çalışıyor gibiydi.

"Dinle, Thorn. Santiago Dedektiflik demokrasiyle yönetilmiyor. Buna alış."

"Tamam da *beni* neden cezalandırıyorsun? Ben ayaklanma başlatmadım. Davaya ne kadar zaman harcadığın hakkında hiç konuşmadım."

Nick bir elini dizine koydu. "Sen başlatmadın ama durdurmadın da. Üstelik beni uyarmadın. Birbirimizin arkasını kollamalıydık."

"Birimiz inatçı bir pislik olsa bile mi?"

Nick burnunu sıktı. "En azından sen tatlı bir inatçı pisliksin."

Eğer ikisinden biri acilen konuyu değiştirmezse, fıstık ezmeli tostu onun inatçı ahmak suratında parçalayacaktı. Rahatlamak için derin bir nefes aldı. Sonra bir tane daha aldı.

"Kusacak mısın?" diye sordu Nick endişeyle.

"Hayır," dedi kibarca. "Beth'in... şey... Sesame'nin geri dönmesi hakkında ne düşündüğünü soracaktım."

Mutlu muydu?

Sesame'nin yalan söylediğini biliyor muydu?

* Yumurta sarısı, eritilmiş tereyağı ve limon suyu ile hazırlanan bir sostur. (ç.n.)

Yalan söylediğini fark edemeyecek kadar mutluluktan gözleri kör mü olmuştu?

Beth'e her zaman âşık olduğunu ve onunla bu saçma ilişkiyi sürdüremeyeceğini anlamaya başlamıştı ama Riley'den kibarca taşınmasını nasıl isteyeceğini bilmiyor muydu?

"İyi." Nick hızlıca başını salladı.

"İyi mi?" diye tekrar etti. *İyi?* Beth'in yıllar süren keder ve endişeden sonra yeniden ortaya çıkması hakkında söyleyeceği tek şey bu muydu?

"Evet. İyi."

"Harika." Ses tonu alışılmadık derecede iğneleyiciydi.

"Şimdi tek yapmam gereken onu kaçıran pislikleri bulup hayatlarını mahvetmek ve bir daha ona yaklaşmamalarını sağlamak."

"Muhteşem. Şey, konu dışı ama *Overboard* filmini hiç izledin mi?"

"Hayır, neden?"

"Hiç."

12

25 Ekim Cuma, 14:30

Riley horlamanın ortasındayken kibar bir boğaz temizleme sesine uyandı.

Gözlerini açtığında Gabe ona bakıyordu. "Neredeyim ben? Herkes nerede? Bethame nerede? Yani Sesame."

Evin içinde bir yerlerden kahkaha sesleri yükseliyordu.

"Diğerleri amaçsız odada pizza yiyorlar." *Amaçsız oda* evin arka tarafında, yemek odasıyla mutfak arasındaki güneş odasıydı. Odanın garip bir düzeni vardı ve henüz gerçek bir mobilya yoktu çünkü Riley bu alanın ne işe yaradığını çözememişti.

Daha iyi hissettiğini fark etti. Hâlâ yorgundu. Tıpkı midesini üşüttüğü zamanların ertesi gününde olduğu gibi hâlâ biraz sersemlemiş hissediyordu ama daha dengeliydi. Esnedi. "Neden yemek odasında değiller?"

"Avize tavandan masanın üzerine düşüp kırıldı," diye açıkladı Gabe. "Nick'in kuzeninin küçük ve korkutucu eşi Josie, senin beni görmek istediğini söyledi."

Ninova

Riley oturunca Gabe'in ellerinin ve kollarının *taco* temalı bandajlarla sarılı olduğunu gördü. "Sana ne oldu?"

"Bir kabuklu tarafından defalarca yaralandım."

"Vay canına. Heimlich manevrasıyla bir adamı kurtar, sonra aynı gün bir ıstakoz saldırısına uğra."

"Bu akşam günlüğümde birçok renkli deneyimi paylaşacağım."

Yakınlarda şiddetli bir horlama duyuldu. Riley etrafına bakındı ve Burt'ü, muhtemelen kanepeden alıp ayaklarının dibine koyduğu bir yastık yığınının üzerinde buldu.

"Burty oğlum, sen de zor bir gün geçirdin, değil mi?"

Burt başını mandalina rengi püsküllü yastıktan kaldırdı. Dili ağzının kenarından dışarı çıkmış, sevimli bir şekilde sersemlemiş görünüyordu.

"Bazen ne söylediğimizi anlıyormuş gibi bakması gerçekten tüyler ürpertici," diye gözlemledi Riley.

"Bence de. Benimle Burt'ün dil bilgisi hakkında mı konuşmak istiyordun?" Gabe, köpeğin İngilizceyi ne kadar anladığı konusunda felsefe yapmaktan çok keyif alacakmış gibi görünüyordu.

"Aslında psişik bir konuydu. Yapabilirsem yürürken konuşalım."

Burt, *yürüyüş* kelimesini duyduktan sonra onsuz gitmelerine izin vermezdi. Bu yüzden tasmasını aldılar ve birlikte ön kapıdan çıkıp Front Caddesi'nde güneye doğru yürümeye başladılar. Öğleden sonra havası sıcaktı, nehir kıyısındaki ağaçlar gösterişli bir kırmızı ve altın rengindeydi. Doğa pillerini şarj ederken temiz hava kendini daha iyi hissetmesini sağladı.

Riley yürüdükleri sırada Sesame'ye verdiği tepkiyi hızlı bir şekilde açıkladı. Köpeğin koklayıp işemesi için birkaç adımda bir duruyorlardı.

Gabe düşünceli bir şekilde kaşlarını çattı.

"Ne düşünüyorsun? Bir şekilde güçlerimi yaktım mı?" Her ne kadar "normal" olmayı istese de aniden psişik güçlerini kaybetme fikri sinir bozucuydu.

"Dinlenmek en değerli kaynağımızdır. İyi dinlenmiş bir psişik iyi bir psişiktir. İyi uyuyor musun?"

Riley kaçamak konuştu. "İyi uyuyor gibiyim." Bu doğru sayılmazdı. Nick geceleri yatağa gelmeyi bıraktığından beri o da iyi uyumuyordu. "Bir çeşit psişik savunma olabilir mi?" diye sordu. Burt bir karahindibayı ısırıp kaldırma tükürdü.

"Psişik bir savunmaya sahip olmak için kişinin psişik olması gerekir," diye açıkladı Gabe.

"Yani bir çeşit yeteneği olabilir mi? Nick ve Kellen bundan hiç bahsetmediler, ayrıca benim... yeteneklerime olan yakınlıkları göz önüne alındığında bundan bahsedeceklerini tahmin edersin." Güçlerine hâlâ yetenek derken rahatsız oluyordu çünkü çoğunlukla başını belaya sokmaktan başka bir işe yaramıyorlardı.

"Yetenekli olan herkes buna sahip olduğunu fark etmez," diye açıkladı arkadaşı.

"Şu an felsefe mi yapıyorsun, yoksa ciddi misin?"

"Belki ikisi de... ya da hiçbiri."

Riley nefesini dışarı verdi. "Eğer psişik savunma diye bir şey varsa psişik saldırı da var mıdır?"

Gabe bahçesinde dikkatle dolaşan bir keşiş gibi yavaş ve

ölçülü adımlarına devam etti. "Yeteneklerini kişisel çıkarları için kötüye kullananlar vardır."

İki koşucu kaldırımda yanlarından hızla geçti.

"*Merhaba, muhteşem ayı adam. O omuzlara atlayıp günbatımına doğru sürmek isterdim.*"

"*Ah! O köpek mi osurdu, yoksa nehirdeki bütün balıklar mı öldü?*"

Riley içten içe kendini kutladı. Belli ki psişik becerileri geri geliyordu.

"Pekâlâ. Sesame'nin bir çeşit psişik olduğunu anlamanın en iyi yolu nedir? Piyango numaralarını tutturmasını ve ölülerle konuşmaya başlamasını mı bekleyeceğiz?"

"Biri hakkında bir şeyler öğrenmenin en iyi yolu, kendini onun yerine koyarak zaman geçirmektir."

"Bunu gerçek anlamda söylediğini sanmıyorum?" Buradan bakınca Sesame'nin yeri harika duruyordu.

"Maalesef hayır. Psişik gribinin nedenlerini değerlendirebilmemiz için tetikleyiciyle zaman geçirmemiz gerektiğine inanıyorum."

"Hay aksi. Bunu söyleyeceğini biliyordum," dedi Riley ağlamaklı bir sesle.

"Elbette. Sen bir psişiksin."

Burt çimenlerin üzerindeki bir noktanın etrafında ciddiyetle dönerek kaka öncesi ritüelini gerçekleştirmeye başladığında yürümeyi bıraktılar. Riley susamlı tavuk, *burrito* ve domuz kabuğu cipsini kaldırabilecek kadar büyük bir poşet getirmiş olduğunu umuyordu.

"Tamam. Beth'le zaman geçiririz. Yani Sesame'yle. Peki

bu tekrar olursa ne yapacağım? Bildiğimiz 'ruhsal garaj kapılarını kapat' numarasının muhtemelen yardımcı olacağını biliyorum ama savunma halindeyken birinin zihnini okuyamam."

Burt daire çizmeyi hızlandırmıştı.

"Birkaç gün dinlenip kendine geldikten sonra sana savunma için yeni bir teknik öğreteceğim. Bu sabahki çalışmamızla hemen hemen aynı."

Riley dudağını ısırdı. Birkaç gün dinlenmek kulağa lüks geliyordu. Zaman ise sahip olamayacağı bir lükstü. "Birkaç günümüz olduğunu sanmıyorum. Sesame bir şeylerin peşindeyse bunun ne olduğunu bir an önce öğrensek daha iyi olur." Gözucuyla Gabe'e baktı. "Neler olduğunu anlar anlamaz dinleneceğime söz veriyorum."

Gabe yavaşça başını salladı. "Güçlerinin tükenmediğinden eminsen."

"Eminim," dedi Riley hızlıca.

"İyi çünkü tükenmiş olsalardı ve sen kendini zorlamakta ısrar etseydin, ruhsal olarak yaralanabilirdin."

"Ruhsal olarak yaralanmamın imkânı yok," diye diretti.

"O zaman çalışma yapmanın tam zamanı. Başarılı olmanı sağlamak için Sesame'nin yanında sana eşlik edeceğim. Birlikte daha güçlüyüz."

Harika. Birlikte daha güçlü ve daha sersemlemiş olabilirlerdi.

"Sen iyi bir arkadaşsın, Gabe."

Burt çılgınca daireler çizmeyi aniden bırakarak çömeldi. İki insan da ona mahremiyet sağlamak için kibarca arkalarını döndü.

"O zamaaaaan. Wander'la aranız nasıl?" Riley, Susquehanna Nehri'ne bakarken ayak bileklerini döndürmeye başladı.

Gabe kısa süre önce büyükannelerine karşı gelip Wander'la bir dondurma randevusuna çıkmış ve kız kardeşine olan sevgisini itiraf etmişti. Fakat bildiği kadarıyla çift henüz çıplak kalmamıştı.

Gabe'in gülüşü yumuşacık, hülyalı bir hal aldı. "Wander büyük bir bilgeliğe ve güzelliğe sahip bir lotus çiçeği."

İri adam sevinçten kendine sarılsa Riley şaşırmazdı.

"Yani... iyi misiniz?"

"Harikayız. Wander harika. Ben de onun yanındayken harikayım." Gabe öyle bir iç çekti ki, Riley üç metre önlerindeki çalı yapraklarının oynadığına yemin edebilirdi.

Canlı pembe bir spor sutyeniyle ona uygun bir tayt giymiş olan bir başka koşucu yaklaştı.

"*Vay canına. Şu adamın kı... Ah, Aman Tanrım! Şu köpekten çıkan bir dondurma mı?*"

Eve dönerlerken Gabe centilmence iki tuvalet torbasını da taşımakta ısrar etti çünkü bir tanesi kesinlikle yeterli değildi. Ayrıca Riley'ye savunma oluştururken aynı anda atağa geçerek, psişik saldırılardan korunabileceği basit bir teknik gösterdi.

"Sanırım anladım. Açık psişik garaj kapılarına bir çeşit perde çekmek gibi," diye açıkladı Riley. Araba yolundan ön verandaya uzanan çatlak yürüyüş yolunu takip ediyorlardı. Betonun yeniden dökülmesi ve peyzajın kaldırılması gere-

kecekti. Bu noktada neyin yabani ot, neyin kasıtlı dikilmiş bir şey olduğunu anlayamıyordu. Hepsi listedeydi.

Dostane bir tavırla, "Kulağa yerinde bir benzetme gibi geliyor," dedi Gabe.

Kapı pat diye açıldı ve Bayan Penny elinde bir parça pizzayla eşikte belirdi. "Bu pislik de nereden çıktı?" diye sorarken pizza tutan eliyle torbaları gösteriyordu.

"Burt'ten. Ona koca bir tabak Çin yemeği, ardından da bir *burrito* yedirdiğini hatırlamıyor musun?"

Bayan Penny ya çiğneme sesinden onu duyamıyordu ya da Riley'nin söyledikleriyle ilgilenmiyordu. "Bunu laboratuvara götürüp inceletsem iyi olacak. Bu davada aradığım kırılma noktası olabilir."

Burt'ün tasmasını çıkarırken, "Bu, kelimenin tam anlamıyla beş dakika önce ondan çıktı," diye itiraz etti Riley.

"İyi bir dedektif asla bir şüphelinin sözlerine itibar etmez."

"Ben *şüpheli* miyim?"

"Masumiyeti kanıtlanana kadar herkes şüphelidir," dedi Bayan Penny. "Ben bile Köpek Kakası Haydudu olabilirim. Soruşturmamı tamamlayana kadar bundan emin olamayacağım."

"Senin için endişelenmeye başlıyorum," diye itiraf etti Riley.

Yaşlı kadın elindeki pizza parçasını omzunun üzerinden atıp kaka torbalarına uzandı. "Ver onları bana."

Burt pizzanın peşinden uçarcasına eşikten atladı. Gabe torbaları uzatırken Riley pes ederek iç geçirdi. "Hem laboratuvara nasıl girebiliyorsun ki?"

Gözlüklerinin üzerine devasa, koyu renkli bir gözlük camı geçirdi. "Bu gizli bilgi," dedi Bayan Penny. "Köpek Kakası Haydudu olup olmadığını bildiririm."

Yaşlı kadın elinde "kanıtla" uzaklaşmaya başladığında, "Hadi ya, teşekkürler," diye cevap verdi.

İçeride pizza partisi hâlâ devam ediyor gibiydi. Amaçsız Odaya kadar kahkahaları takip ettiler. Kellen, Nick, Brian ve Sesame'yi, Riley'nin bodrumdan getirdiği hırpalanmış poker masasının etrafında otururken buldular. Nick'in dikkati Beth'i aramaktan dağılmış olsa da bu konuda biraz heyecanlanmıştı. O zamanlar Riley, onun poker oynayacak birden fazla arkadaşı olacağını varsaymasının tatlı bir iyimserlik olduğunu düşünmüştü. Adamın erkek arkadaşlarıyla olan geçmişi hırçınlık doluydu.

Josie karşı köşede oturmuş, stres içinde bir dilim *pepperoni** pizza yiyor ve mutlu ekibe ters bakışlar atıyordu.

Limuzin şoförü Wilhelm de köşede *squat* ve *lunge* hareketleri yapıyordu.

"Bu hiç de tuhaf değil," dedi Riley.

"*America's Next Pop Star* için seçmelere girdiğim zamanı hatırlıyor musun?" diye sordu Sesame.

"Annemin seni ilk kez evlatlıktan reddettiği zamanı mı diyorsun?" diye takıldı Kellen. "Cezalıyken yatak odanın penceresinden tırmanıp, bir lise son sınıf öğrencisiyle seni Manhattan'a götürmesi için konuşmuştun."

"*Doğum günün kutlu olsun* şarkısını söylerken sesi çamaşır makinesindeki kedi gibi çıkan biri olarak, bir şovun seçmelerine katılman çok cesurcaydı," dedi Nick.

* Amerikan salam çeşididir. (ç.n.)

Sesame lahana salatasından bir çeri domatesini ona doğru fırlattı. "Çok komik, Nicky. Mesele yetenekli bir şarkıcı olmak değildi. Keşfedilmek için yeterince ilgi çekici olmakla ilgiliydi."

Kellen gözlerini devirdi. "Unutmuşum. Ünlü olmak için doğmuştun."

Yanına doğru yaklaşırken, "Bir şeyler yapmalısın," diye tısladı Josie. "Bu hatun az önce Arizona'dan buraya nasıl geldiğini açıklamak için *Dumb and Dumber* filminin konusunu anlattı ve o salaklar - salak kocam da dahil - sanki onlara kaşıkla çikolata şurubu yediriyormuş gibi bunu yiyorlar."

Riley nefesini verip omuzlarını yuvarladı. "Tamam. Hadi şu işi bitirelim artık. Gabe?"

Arkadaşı metanetle başını salladı. "Ben hazırım."

Riley poker masasında Nick'in yanına oturdu. Gabe de arkasında dikildi.

"Daha iyi görünüyorsun," dedi Nick.

Nick'in onu kucağına çekmeye, alnına dokunmaya ya da öpmeye çalışmadığını fark etmekten kendini alamadı. Kaçırılmadığına sevinen Aşırı Sevgi Dolu Nick, Sesame eve girer girmez ortadan kaybolmuştu.

Annesi o sabah aklına bu şüphe tohumunu ekmemiş olsaydı, Riley onun her hareketinden bir anlam çıkarmazdı. Ancak annesi o tohumu ekmişti, Riley artık Nick'in her sözünü ve davranışını analiz ediyordu.

Bu ona kendini bambaşka bir şekilde berbat hissettiriyordu.

"Daha iyi hissediyorum. Sanırım sadece garip bir virüstü," diye geveledi.

"Pizza ister misin?" Brian yağlı kutuyu ona doğru itti.

İstemediğini göstermek için bir elini kaldırdı. "Sanırım şimdilik hayır." Sesame'ye döndü. "Sesame, bu arkadaşım Gabe. İkinizin o kaos ortamında tanıştığınızı sanmıyorum."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Gabe. Ne tür spor yapıyorsun?" diye sordu Sesame. "Kas tonusun olağanüstü. Bu kaslar için adam öldürebilecek kişisel antrenörler tanıyorum. Hiç modellik ya da oyunculuk yapmayı düşündün mü? Bir çırpıda zengin ve ünlü olurdun."

"İkisini de düşünmedim."

Riley hemen konuyu değiştirdi. "Ah, pekâlâ... Nick ve Kellen'la ilgili başka ne gibi eğlenceli anıların var?"

"Milyonlarca," dedi Sesame neşeyle.

Kellen'ın düğün prova yemeği ve bir tür yılanla ilgili bir hikâye anlatmaya başladığında Riley dikkatle ruh rehberlerinin dünyasına gitti. Bulutlar o gün daha önce içinden geçtiği kasırgayla onu karşılamak yerine, normal pastel tonlarına geri dönmüştü. Belki eskisi kadar pofuduk ya da parlak değillerdi, yine de normal sayılırlardı.

Gabe'in varlığını hissedince bir anda sakinleşti.

"*Pekâlâ. Plan şöyle. Ben bu garaj kapılarını açacağım, kendimi delilik atlıkarıncasından koruyacağım. Size gelince ruh rehberleri, Bethame hakkında bana elinizden geleni söyleyeceksiniz. Anlaştık mı?*"

Bulutlar biraz daha parlak titreşti. Cılız bir yanıttı ama bir cevap sayılırdı.

"*Bunu evet olarak alıyorum. Yapalım şu işi.*"

"*Ben de şu işi yapmaya hazırım*," dedi Ruh Gabe.

Ruhsal garaj kapılarının yavaşça yükseldiğini hayal ederken kendi kendine "*Lütfen kusmayayım*," diye dua etti.

Gabe'in sesi nazikçe talimat vermeye başlamıştı. "*Koruyucu kalkanı yerleştir.*"

Riley büyük bir gayretle kapı açıklığı boyunca uzanan renkli bir perde hayal etti. İplerin her bir teli koruyucu mor bir parlaklıkla ışıldıyordu.

"Tıpkı bir paravan kapı gibi," dedi kısık bir sesle.

"Nasıl?" Sesame beklenti içinde Gerçek Dünya Riley'sine bakarak sordu.

Eyvah. Sesli konuşmuştu.

Nick de anlayamadığı seksi bir ifadeyle ona bakıyordu.

"Ahhh." Aklı tamamen boşaldı.

Kapı ile kafiyeli, inandırıcı bir cümleye dönüştürebileceği ne vardı?

Sapı?

Yapı?

Çapı?

"Bir kap istediğini söyledi," dedi Josie onu kurtararak.

"Ah, evet. Aynen öyle söyledim." Riley iki litrelik sodaya uzandı ve birazını pizzanın yanındaki boş plastik kaplardan birine boşalttı. "Peki, Sesame, hafıza kaybından önceki hayatını hatırlamak nasıl bir şeydi?"

Sesame gözlerini hızla kırpıştırdı. Kalın kirpikleri sanki gerçek bir esinti yaratabilecekmiş gibi görünüyordu. "Şey, birincisi aşırı bunaltıcıydı. Asla hatırlamayacağımı sanıyordum ama sonra bir mağazada duruyordum ve her şeyi bir anda hatırladım."

Riley'nin burnu seğirdi ve kafasının içindeki bulutlar dağıldı. Kendini lüks bir mağazada, doğal olmayan bir pozda duran vitrin mankeninin yanında buldu. Yanında sırtı Ruh Dünyası Riley'sine dönük bir adam vardı. Adamın uçları kıvrılmış gür, siyah saçları vardı ve neredeyse hiç poposu yoktu.

Sesame menekşe renginde süet bir mini elbiseye hayranlıkla bakıyordu. Elbiseyi gülümseyerek havada tutarken Bay Poposuz'a döndü. Riley içine kendisine ait olmayan mutlu bir sıcaklık yayıldığını hissetti. Fiyat etiketine bakıp irkildi. "İki bin beş yüz dolar mı? Ciddi misin?"

"*Çok güzel bir elbise*," dedi Ruh Gabe.

Sonra birden elbise ve adam kayboldu, lüks giysiler şekil değiştirmeye başladı.

"*Ah, kahretsin. Yine oluyor.*" Riley alnından ter boşaldığını hissetti. Mağaza eriyip yok olurken ve bir marketin şarküteri reyonu olarak yeniden belirirken burnu tekrar seğirdi.

Midesi bulanıyor, başı şiddetli bir şekilde dönüyordu.

Sesame oradaydı. Ancak 2.500 dolarlık bir mini elbiseye hayranlıkla bakmak yerine, besleyici atıştırmalıklarla dolu bir sepeti itiyor ve bir paket organik sosisliye bakıyordu.

Her şey bulanıktı, üstelik bir şekilde yerçekimi Riley'yi yanlış yönden çekiyordu.

"*Perdeni güçlendir.*" Ruh Gabe'in sesi de kusmanın eşiğindeymiş gibi geliyordu.

Dikkatini beyninin baş döndürücü spiralinden uzaklaştırmaya çalıştı ama boşunaydı.

"Altı yıl hafıza kaybı yaşadım ve hatırlamamı sağlayan şey sosisli sandviçler oldu," dedi Sesame kıkırdayarak.

"Babam her zaman sosis ızgara yapmayı severdi," diye hatırlattı Kellen.

"*Yardım edin, ruh rehberleri.*" Riley görüde kalmak için mücadele ederken sıkılmış dişlerinin arasından yalvardı. Bir yandan savunma yapıp, aynı anda Sesame'nin düşüncelerine erişmek için gösterdiği çabadan dolayı terliyordu. Fakat kafasının içindeki bulutlar bir kasırga misali dönüyordu. Pembelerle maviler tekrar bulanıklaştı ve kendini ruhlar dünyasından tükürülmüş gibi hissetti.

Sarsıcı bir gümbürtüyle bedenine geri döndü. "Ah, Tanrım. İğrenç," diye inledi. Oda çok hızlı döndüğü için Nick, Brian, Kellen ve Sesame'nin ona aklını kaçırmış gibi bakmalarını hiç umursamadı. Wilhelm bunu fark etmemiş gibiydi çünkü *squat* hareketine geçmişti.

"Sen iyi misin?" Sesame endişeli görünüyordu.

Riley onun zihninden bir şeyler, herhangi bir şey okumaya çalıştı. Kötü niyet, beynini mahvettiği için suçluluk, zafer... ancak tek hissettiği gerçek bir endişeydi.

"Çok iyiyim," diye yalan söyledi.

"Ben iyi sayılmam," dedi Gabe.

Riley kafasının kopma ihtimaline karşı tüm vücudunu dikkatle çevirerek ona baktı. Burt yüzünü yalarken arkadaşı yerde yatıyordu.

"Sen mi ben mi, dostum."

"İkinizin nesi var böyle?" diye sordu Nick. Kellen da onlara şüpheyle bakıyordu.

"Grip zehirlenmesi olmalı," dedi Riley ağzında gevelеyerek.

Sesame araya girdi. "Grip mi demek istedin, yoksa besin zehirlenmesi mi?"

"Evet. Yatağa gitmeliyim, böylece ölebilirim," diye mırıldandı Riley.

"Ben sanırım birkaç saat burada kalacağım," dedi Gabe.

"Bu arada Beth'i... şey, Sesame'yi evime götürsem iyi olur. Böylece bahsettiğiniz her ne haltsa, ikimizden birine bulaşmadan önce yerleşebilir," diye duyurdu Kellen.

Kellen ve kız kardeşi odadan çıkarken Riley arkalarından seslendi. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Ön tarafta buluşuruz, ben de sizinle geleyim," dedi Nick.

Harika. Şimdiden Sesame'yi ona tercih etmeye başlamıştı. Bu berbattı.

Nick'in sandalyesini masadan geriye ittiğini duydu, sonra güçlü kolların onu kaldırdığını hissetti.

"Burnunun seğirdiğini gördüm." Nick kollarını ona sararak kapıya doğru yönelmişti.

Riley gözlerini kapatıp başını göğsüne yasladı. "Alerjidendir."

"Alerji ve grip zehirlenmesi. Travma geçirmiş bir kadının kafasını kurcalamaya çalışmıyorsun yani?"

"İnandırıcı bir bahane uyduramayacak kadar başım dönüyor. Sadece doğruyu söylediğinden emin olmak istedim. Zarar görmeni istemiyorum."

"Sesame'yi rahat bırak, Thorn. İzni olmadan beyninde gezintiye çıkmanı istemiyorum."

"Ama yalan söylüyor," dedi Riley zayıf bir sesle. "Sadece seni korumaya çalışıyorum."

Nick merdivenleri çıkmaya başlarken onu daha yukarı itti. "Tekrar söylüyorum. Onu rahat bırak. Sen kendini korumak için endişelen, onu ben hallederim."

"Gabe ne olacak?"

"Bir kamyon kiralayıp onu kanepeye taşıtırım." Nick yatak odasının kapısını tekmeleyerek açtı. Riley'yi yatağa yatırdı ve üzerine eğildi. "Şimdi, ben gitmene izin verene kadar bu evde kalacaksın."

Bütün oda dönüyordu.

"Beni cezalandıramazsın. Ben bir yetişkinim."

"Bunu sonra tartışırız."

Riley tartışamayacak kadar perişandı.

13

25 Ekim Cuma, 15:55

Nick'in birkaç yıl önce oraya son gidişinden bu yana Constance Weber'ın evi, hatta kadının kendisi de hiç değişmemişti.

Beyaz çiftlik evinin kapısını kömür grisi triko bir takım, rahat spor ayakkabıları ve yüzündeki çizgileri ortaya çıkaran çatık kaşlarıyla açtı. Gümüş rengi saçları her zamanki gibi topuzdu. Huysuz tavrının kafa derisine saplanmış saç tokalarından kaynaklandığını düşünmek Nick'in hoşuna gidiyordu. Hesaplamalarına göre, Constance -Connie değil- altmışlı yaşlarının başındaydı. Ancak hep daha yaşlı görünmeye çalışıyormuş gibi bir hali olurdu. Sanki başkalarına ettiği en büyük iltifat olan "iyi bir Hıristiyan" olarak, dünyadaki yaşama araf gözüyle bakmanın görevi olduğunu hissediyordu.

Makyaj yapmaz, bunun "fahişeler ve yalancılar" için olduğunu söylerdi. Sade altın nikâh yüzüğü ve zincire asılı

bir haç dışında takı takmazdı. Gardırobu tamamen griler ve bejlerden oluşurdu çünkü siyahın çok dramatik olduğunu, renklerin dikkat çekmek isteyen kadınlar için olduğunu düşünürdü.

Başka bir ifadeyle, kadın pek eğlenceli biri sayılmazdı.

"Merhaba, Kellen," dedi Constance. Ardından Nick'e delici bakışlarından birini attı. "Nicholas."

"Bayan Weber. Her zamanki gibi çok sevimlisiniz."

Kadın burnunu çekti. "Yalnızca en basit günahkârlar dış görünüşlerine önem verirler."

"Anne, bir haberimiz var. Girebilir miyiz?" dedi Kellen.

Kadının gözleri kısıldı ve bakışları kapısının eşiğindeki adamlar arasında gidip geldi. "Eğer Gladys Walsh'un torunu ve onun 'ev arkadaşı' Darius'un paylaştığı türden bir haberse girmemenizi tercih ederim."

Nick'in bildiği kadarıyla, bu kadın ömrünü kendi inanç anlayışını şekillendirmekle geçirmişti ve bu da kendisi gibi olmayan herkese karşı olabildiğince yargılayıcı davranmayı gerektiriyordu. Cemaatin ya da liderliğin "fazla kabullenici" olduğunu hissettiği her seferinde kilise değiştirmiş ve sonunda kiliseye gitmeyi tamamen bırakmıştı.

Şimdi pazar günlerini hiç kimseye hoşgörü göstermeyen sanal bir mega kiliseye giderek geçiriyordu.

Riley gelmediği için neredeyse üzülüyordu. "Çok Sevgili Anne" hakkında onun görüşünü almak eğlenceli olabilirdi, yine de kimsenin girmemesi gereken bazı alanlar vardı.

Kellen sıkıntıyla boğazını temizledi. "Nick ve ben çıkmıyoruz, eğer endişelendiğin buysa."

Nick en tatlı sırıtışını takındı. "Benden daha kötüsünü bulur, öyle değil mi?"

Constance sanki kapıyı açmaya değer olup olmadıklarına karar vermeye çalışıyormuş gibi onlara bir kez daha sertçe baktı. "Pekâlâ. Kahve demliğini az önce temizledim ve sizin için yenisini demleyemem."

"Her zaman çok zevklisindir, Connie," dedi Nick eşikten adım atarken.

"Zevk." Sanki ayıp bir kelimeymişçesine burun kıvırdı.

Constance gibi bir annesi varken Kellen'ın daha berbat durumda olmaması gerçekten bir mucizeydi. Tabii Nick bunu arkadaşına söyleyecek değildi. Kellen büyük ihtimalle bunu iltifat olarak alırdı.

Potpuri ve artrit kremi kokan küçük karo girişe adım attılar. Vestiyerin yanında bir metre boyunda kadife bir çarmıha gerilme tablosu vardı. Kuzular bile kaşlarını çatmıştı.

Hemen konuya girerek, "Beth yaşıyor," dedi Kellen.

Eğer bu akılalmaz haberi verdiği kişi kendi annesi olsaydı, Nick söylemeden önce onu sarhoş ederdi. Fakat Kellen ve Constance'ın ilişkisi her zaman anne-oğuldan çok iki yabancının ilişkisi gibi gelmişti.

Constance'ın uçuk yeşil gözlerinde bir şeylerin titreştiğini fark etti ama yüzünde hiçbir şaşkınlık belirtisi yoktu. Kadın kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Nasıl bu kadar eminsin?"

"Sürpriz!"

Constance, Nick ve Kellen'ın arkasından kollarını bir yarışma programı sunucusuymuş gibi havaya kaldırmış halde beliren Sesame'ye baktı.

Burun delikleri hafifçe açıldı ve dudakları tamamen kaybolana kadar birbirine daha da sıkı yapıştı.

"Elizabeth," dedi en sonunda. Kimse bu kadının fazla sevecen olduğunu söyleyemezdi. Hatta sadece sevecen olduğu bile söylenemezdi. Nick kadının damarlarında kan yerine, buzlu su aktığından emindi.

Girişe adım atarken, "Aslında artık adım Sesame," dedi uzun süredir kayıp kızı. "Ama merak etme, anne. Bana böyle seslenmekten hoşlanmayacağını tahmin etmiştim."

"Sana kesinlikle böyle *seslenmeyeceğim*. Adın Elizabeth."

Sesame bu cansız karşılamadan yılmayıp annesini omuzlarından tuttu ve yanağına coşkulu bir öpücük kondurdu. "Seni de tekrar görmek çok güzel, anne. Özlemişim!"

Constance burun kıvırdı. "Sanırım beklenmedik misafirlerin, ev sahipleri için ne kadar zahmetli olduğunu düşünmeden burada kalmayı planlıyorsun."

"Bir dakika," dedi Nick.

Kellen ona dirsek attı, ardından dirseği Nick'ten çok onun canını acıtınca homurdandı. "Bu işe karışmayacağına söz vermiştin."

Nick böyle bir söz vermişti. Ancak merakı ve damara basmaktan hoşlanması bu anlaşmayı geçersiz kılıyordu.

"Sadece bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum," diyerek Constance'a döndü. "Kızın altı yıldır kayıp. Öldüğünden o kadar emindin ki, mezarlığa boş bir vazo koydun. Ama hayatta ve iyi olduğunu öğrendiğinde ona söylediğin ilk şey, onun evinde kalmasının ne kadar rahatsızlık verici olduğu mu?"

"Uzatma, Santiago." Kellen dişlerinin arasından mırıldanmıştı.

"Bu arada. Stajın için bana para borçlusun," dedi Constance kızına.

"Eminim halledebiliriz." Sesame, tüm annelerin buzlar kraliçesi karşısında yılmadan devam etti. "Ayrıca endişelenme. Kellen'la birlikte kalıyorum. Vay canına! Burası bir zaman kapsülü gibi." Küçük bir sehpaya yaklaşıp en az yirmi yıllık, çerçeveli bir aile fotoğrafını eline aldı. Fotoğrafta gülümseyen tek kişi Beth'di.

Constance çerçeveyi kızının elinden alarak tekrar yerine koydu. "Demek artık evdesin."

"Evet ve arayı kapatmak için sabırsızlanıyorum."

"Eminim hayatındaki çoğu şeyi onaylamayacağım," diye tahmin yürüttü Constance.

"Anne, kız kaçırıldı ve oradan daha yeni kaçtı," dedi Kellen.

Constance boynundaki haç kolyesine dokundu. "Sana kötü kadın gibi giyinmenin sonuçları olacağını söylemiştim. Belli ki gittiğinden beri bir şey öğrenmemişsin."

"Pekâlâ, hanımefendi, biliyor musunuz?" diye başladı Nick.

Ancak Kellen önüne geçip göğsüne vurdu. "Yapma."

Nick, Kaktüs Constance'a ağzının payını vermek için tek yapması gerekenin arkadaşını kaburgalarından itmek olduğunu biliyordu. Fakat buna değmezdi.

"Seni görmek her zaman bir zevk, Connie. Şeker mi, şaka mı günü için şeytan kostümünü giyerken yardıma ihtiyacın olursa bana haber ver."

Kapıyı göstererek, "Evimden defol," dedi Constance.

Nick sırıttı. "Memnuniyetle."

Kaldırıma geçip telefonunu çıkardı.

Nick: *Seni bir gün Weber'ın annesiyle tanıştırayım. Harika biri.*

Riley: *Gerçekten mi?*

Nick: *Hayır! Berbat bir insan. Çocuklarının seri katile dönüşmemesi bir mucize.*

Riley: *Çok geç sayılmaz.*

Nick: *Sen ve Tüysüz Mamut nasılsınız?*

Riley: *Daha az ölüm gibi. Daha çok çöp gibi.*

Akşam yemeği getirmesini isteyip istemediğini sormaya başlamıştı ki, Kellen ve Sesame evden çıkıp kaldırımda yanına geldiler.

"Eh, *bu* samimi ve heyecan vericiydi," dedi Nick. "Weber'ın kıçındaki sopayı nereden bulduğunu anlayabiliyorum ama senin nasıl böyle biri olduğunu anlayamıyorum."

Sesame saçlarını savurdu. "Benim kendim olmaktan kurtulamadığım gibi o da kendisi olmaktan kurtulamıyor. Ben sadece onu parmağımda oynatmanın kolay yollarını öğrendim."

Bu doğruydu. Tanıdığı Beth harika bir yalancıydı. Kendi çıkarları için gerçeği esnetip değiştirebiliyordu. Büyüleyici bir şekilde manipülatifti. Sık sık onun iyi bir gizli polis olabileceğini düşünürdü.

Weber'ın telefonu çalınca sert bir şekilde, "Weber," diyerek açtı.

Gözlerinde parıltıyla, "Bu onun iş sesi," diye fısıldadı Sesame.

"Nereden biliyorsun?" Nick omuz omuza dikilirlerken sordu.

"Sesi yarım oktav düştü ve gözlerinin arasındaki çizgi daha da derinleşti." Sesame ağabeyinin yüzünü işaret etti. "Hatırlat da bir estetik cerrah tavsiye edeyim. Küçük bir botoks dokunuşu bu izi hemen düzeltir."

Diğer yandan Beth'in yüzünde hiçbir iz yoktu. Doğruca yüzünüze karşı yalan söyleyebilirdi, üstelik bunu asla bilemezdiniz. Gerçekliği kendine göre yeniden yazma konusunda her zaman bir yeteneği olmuştu.

"Çok gözlemcisin. Neden polis olmadın?" diye sordu Nick.

Sesame kahkaha attı. "Hiç zengin bir polisle tanıştın mı?"

"Yalnızca kirli olanlar."

"Aynen öyle. Ayrıca para kazanırken eğlenmeyi tercih ederim."

"Limuzinle kaçabildiğine göre iyi iş çıkarıyor olmalısın," dedi Nick.

"Anlaşılan iş konusunda yetenekliymişim. Kayınvalidemin modası geçmiş dükkânını alıp çok uluslu, büyüyen bir işletmeye dönüştürdüm," diye açıkladı Sesame gururla.

"Yani zenginsin?"

"Yeterince değil."

Nick meraklanmıştı. "Annen neden nerede olduğunu sormadı?"

"Sormadı mı?" Mavi gözleri irileşmişti ve bakışları masumdu.

"Hayır. Sormadı. Onun için bile fazla görünüyor."

Sesame neşeli bir şekilde omuz silkti. "Annemin ne düşündüğünü kim bilir. Muhtemelen şoktaydı. İnsanlar beklenmedik haberlere her türlü tepkiyi verirler."

Weber telefonu kapatarak yanlarına geldi. "Birkaç işi halletmek için karakola gitmem gerekiyor. Neden benimle gelmiyorsun, ifade verebilirsin, Sesame?"

"İfade mi?" diye tekrarladı.

"Dosyan hâlâ kapanmadı. İfade verince soruşturmayı tekrar başlatabiliriz."

Sesame ellerini ovuşturmaya başladı. "Ben... Ben bunu bir süre aramızda tutacağımızı ummuştum."

"Beth... yani Sesame, o aile hâlâ dışarıdayken bunu asla geride bırakamazsın. Ya başkasına da yaparlarsa?" Kellen nazik konuşuyordu.

Nick de bunu geride bırakamazdı.

Gözlerinde akmamış yaşlar birikirken, "Yalnızca ifade vermeye hazır değilim," dedi Sesame. "Çok travmatik."

"Tehlikede misin?" diye üsteledi Kellen.

Sesame ayağını yere vurdu. "Tabii ki hayır!"

Nick araya girdi. "Nasıl emin olabiliyorsun?"

"Ben... Ben eminim işte. Şu an bunun hakkında konuşamam. Çok yorucu."

"Bak, Weber. Altı yıl oldu zaten. Birkaç gün daha beklenir," dedi Nick.

"Ben bir polisim. Öylece oturup suçluların insan kaçırma gibi şeylerden paçayı sıyırmasına izin vermeyiz. İzler yok oluyor. Sen de biliyorsun."

"Kız kardeşine tanık muamelesi etmenin bir Weber için bile duygusuzca olduğunu da biliyorum."

Kellen kız kardeşine döndü. "Seni altı yıl boyunca tuttular ve ailenin ölü olduğuna inandırdılar."

"Biliyorum ama her şey çok... çok üzücü." Altdudağı titremeye başladı. "Sadece konuşmaya hazır olduğumu sanmıyorum ve ülkeyi terk ettiklerine göre bu konuda yapabileceğin bir şey de yok." Bunun üzerine yüzünü ellerinin arasına gömdü ve bir feryat kopardı.

Kellen'ın midesine vurarak, "İyi iş," dedi Nick.

Adam acı dolu bir nefesle iki büklüm oldu. "Senden nefret ediyorum," diye hırladı.

Nick hıçkırarak ağlayan Sesame'yi gösterdi. "Pislik olmayı kesersen ben de kırık kaburgalarına vurmayı bırakırım."

Kellen ona ters ters baktıktan sonra pes etti. "Pekâlâ. Sesame, seni zorladığım için üzgünüm. Sadece güvende olduğunu bilmem gerekiyor ve bunun için işimi yapmalıyım."

"Onlar suç dehası değil, Kelly. Ülkeye geri dönüp tekrar unutmam için kafama vuracak değiller."

Kellen az önce ruhunu şeytana... ya da annesine satması istenmiş gibi görünüyordu. "Tamam." Bir elini saçlarının arasından geçirerek diken diken yaptı. "Ama er ya da geç bana neler olduğunu anlatmak zorundasın."

Sesame başını salladı. "Anlatacağım. Söz veriyorum. Hazır olduğumda."

"Biri içeri girip ejderha kadına uzun zamandır kayıp olan kızının ölümden döndüğünü kimseye söylememesini tembihlemeli mi?" Nick başparmağıyla Weberların evini işaret etti.

Sesame başını iki yana salladı. "Annem kimseye söylemez."

Nick yemek almış, kafasında düşüncelerle bulmacanın parçalarını birleştirmeye çalışarak eve doğru gidiyordu. Tam o sırada telefonu çaldı.

"Ne haber, Jos?"

"Palyaçolar."

"Ne olmuş onlara?"

"Yaşlı Bayan Esther'in değerli biblolarının hepsi palyaço," diye hırladı.

"Ben bir sorun göremiyorum."

"Palyaçolardan *nefret* ederim. Palyaçolardan yaşlı insanlardan nefret ettiğimden daha çok nefret ederim. *Stephen King*'in *It* filmini ikinci sınıftayken pijama partisinde izledim ve bir daha kendime gelemedim. Şimdi benden yaşlı bir kadının iğrenç palyaço koleksiyonunu aptal torununun *eBay* hesabından kurtarmamı mı istiyorsun?"

Kendini beğenmiş bir tavırla, "İş istediğini söyleyen sendin," diye hatırlattı Nick. "Hepimiz seçimlerimizin sonuçlarını ödemek zorundayız."

"Sana bunu ödeteceğim, Nicky Santiago."

"Bundan şüpheliyim."

Telefonu kapatıp arabayı evin önüne çekti. Arabadan inmek yerine kendi seçimlerini ve bunların getirebileceği sonuçları düşündü.

İsteksizce mesajlarını açtı.

Nick: *Birkaç hafta içinde boynunda dövmeler olan, kafasını kazıtmış bir yabancı ofisine gelirse onunla konuşma. Beni ara. Sonra da polisleri ara. Aynısı babam için de geçerli.*

Annem: *Yine ne yaptın?*

Nick: *Neden hep benim bir şey yaptığımı düşünüyorsun?*

Annem: *Çünkü hep bir şey yapıyorsun.*

14

26 Ekim Cumartesi, 08:44

Sesame üzerinde açık kırmızı dar bir tayt ve gerçek bir koyundan yapılmış gibi görünen uyumlu bir *sweatshirt*'le ağabeyinin apartmanından çıkarken onlara el salladı. Sarı saçları yüksek bir atkuyruğu şeklinde toplanmıştı.

"Sade giyinmiş gibi hissediyorum," dedi Blossom arka koltuktan.

Riley de öyle hissediyordu. Ayrıca yorgundu, ağrısı vardı ve hâlâ biraz sersem gibiydi. Fakat tüm bu Sesame durumunda bir tür saatin işlediğini hissettiği için iyileşerek kaybedecek zamanı yoktu.

"Tamam, millet. Planı hatırlayalım," dedi Wander'ın hibrit minivanındakilere.

"Sesame'yi yogaya götürüyoruz ve Nick'e söylemiyoruz," dedi Gabe yan koltuktan.

Riley, arkadaşının da plana uymasından memnundu. Gabe onu psişik tükenmişliğe yaklaştığı ve kendini çok zor-

Ninova

larsa ciddi zarar göreceği konusunda uyarmıştı. Tabii bunu daha Gabevari bir dilde söylemişti, yani kulağa bundan daha felsefi geliyordu.

Daha önce de yorgun ve bitkin düştüğü olmuştu. Bu onu bir cinayeti çözmekten, hayat kurtarmaktan alıkoymamıştı. Buna da dayanabilirdi. Nick "ayak işlerini" halletmek için dışarı çıkar çıkmaz, evden sıvıştığını öğrenmediği sürece bir zararı olmayacağını düşünüyordu.

"Güzel," dedi Riley. "Wander?"

Direksiyonun arkasındaki Wander, stil konusunda Sesame'ye rakipti. Turkuaz renkli bir yoga taytı ve ona uygun göbeği açık bir üst giymişti. Kimse bu kadının üç çocuk doğurduğuna inanmazdı. "Savunmasını aşmaya yardımcı olmak için dersin sonunda ekstra uzun bir meditasyon yapacağım."

Riley başıyla onayladı. "İşte o sırada güçlerimizi birleştirip aradan geçmeye çalışacağız."

Blossom arka koltuktan elini kaldırdı.

"Evet, anne?"

"Sadece psişik zorbalığa karşı olduğumu söylemek istiyorum. Ahlaki olarak bunu destekleyemem."

Riley inledi. "Anne, psişik yanına saldırıp bir rakipten kurtulmaya çalıştığımı mı ima ediyorsun?"

"Hayır. Elbette öyle değil, tatlım. Sadece bazen Basil kadınlarının, birinin hayat arkadaşlarımızın peşinde olduğunu düşündüğümüzde biraz delirdiğini söylüyorum."

Blossom'un yanından öne doğru eğilerek, "Doğru," dedi babası Roger. "Bir keresinde annen, ikinci kuzeni Karen'la

edepsizce dans ettiğimi sandı ve bana koca bir *cheesecake* fırlattı."

"Meğer baban, *tofu* nedeniyle boğulduğu için ona Heimlich uyguluyormuş. Tanrım, kendimi aptal gibi hissetmiştim."

"Dün Gabe de Dedektif Weber'a, Heimlich uyguladı," dedi Riley.

"Öyle mi?" Wander etkilenmiş gibiydi.

Tüm mütevazılığıyla, "Önemli bir şey değildi," diye geçiştirdi Gabe.

"Gayet kahramancaydı," dedi Riley ısrarla.

Blossom'a dönerek, "Güçlerimizi asla kötü niyetle kullanmayız," diye güvence verdi Gabe.

"Söylemeye çalıştığım şu, zihnini okuyamaman onun kötülük peşinde olduğunu göstermez."

"Bak. Başına gelenler hakkında dürüst davranmıyor. Yani hâlâ tehlikede olabilir," dedi Riley. "Buraya gelmeden önce nerede olduğu hakkında öğrenebileceğimiz her şey, onu güvende tutmamıza yardımcı olabilir. Ayrıca zihnini okumaya çalıştığım her sefer, şiddetli araba tutması etkisiyle sonuçlanırsa hiçbir şey öğrenemem."

"Peki. Tamam," diye teslim oldu Blossom. "Ama bu zavallı kız ders sırasında küçük bir felç geçirir ya da yüzünde kızarıklıklar oluşursa cezalısın, Riley Thorn."

"Herkes beni cezalandırmaya ne kadar da meraklı." Mırıldanarak annesine cevap verdiği sırada Sesame minivana binip yanma oturdu.

"Beni yogaya davet ettiğiniz için çok teşekkür ederim," dedi neşeyle. "Matımı çıkarmayalı yıllar olmuş."

"Ne demek." Riley araçtakilerin geri kalanıyla Sesame'yi tanıştırdı.

"Ne tür yoga yapıyorsun?" Wander onları stüdyoya doğru götürmek üzere hareket etti.

"Favorim sıcak yoga. Terlemeye bayılıyorum."

"Arizona'nın kuru bir sıcağa sahip olduğu söylentileri doğru mu?" diye sordu Riley.

"Kesinlikle doğru. Oraya ilk gittiğimde, 'Bu Pennsylvania'nın neminden çok daha rahat' demiştim."

Sesame kuru sıcağın saç hacmi üzerindeki etkilerinden bahsederken Riley aynada annesinin bakışlarıyla karşılaştı.

Kendini beğenmiş bir tavırla kaşlarını kaldırarak, "*Gördün mü, söylemiştim*," dercesine telepatik iletişim kurmaya çalıştı. "*Pennsylvania'yı terk ettiğini kabul ediyor.*"

Blossom gözlerini devirdi. "*Evet, her neyse. Tamam. Ama yine de yüzünde kızarık olmasına izin veremem.*"

Wander'ın yoga stüdyosu Camp Hill'deki 21. Cadde'de, iki katlı tuğla bir binanın ikinci katında yer alıyordu. Alt katında, eskiden kalma küflü hazineleri iyi paraya satan bir antika dükkânı vardı.

Wander minivanı arka sokaktaki son boşluğa çekti ve hep birlikte araçtan indiler.

Riley en iyi arkadaşı Jasmine'in şık *Lexus SUV*'undan indiğini gördü. Jasmine Patel, erkeklerin -ve bazı kadınların- cümlenin ortasında söyleyeceklerini unutmalarına neden olan türden bir güzelliğe sahipti. Matını Jasmine ve Sesame arasına koymamayı aklına yazdı.

"Vay canına. Thornlar artık sürü halinde mi dolaşıyor?" Jasmine telefonundan başını kaldırarak seslendi.

"Sadece çevre için üzerimize düşeni yapıyoruz," dedi Blossom.

"Ne yapıyorsun?" Riley yanına gelen arkadaşına seslendi.

"Yarına teslim edilmek üzere tüyler ürpertici gerçekçi örümcekler mi, yoksa sahte yılanlar mı sipariş etmeliyim karar vermeye çalışıyorum."

"Kötü mü ayrıldınız?" diye sordu Riley. Başarılı bir yaşlılık hukuku avukatı olan Jasmine'in erkek zevki şaşırtıcı derecede kötüydü. Ya yanlış bir erkek için yanıp tutuşuyor ya da ondan intikam alıyordu.

"Evet. Şimdi Greg bana nişanlı olduğunu söylememesinin bedelini ödemek zorunda."

"Neden ikisinden de sipariş etmiyorsun? Böylece bir dahaki sefere hazır olursun," dedi Riley.

"İyi fikir. Sepete eklendi. Ee, yeni kız kim?" diye sordu Jasmine.

"Bugünlük kendisi benim yeni arkadaşım Sesame."

"Anlaşıldı. Detayları dersten sonra anlatırsın?"

"Kesinlikle."

Binanın yan kapısına doğru ilerlediler. Riley yanındakiler için kapıyı tutarken antika dükkânının vitrinindeki rafya yelpazelerine hayranlıkla bakan siyah, kıvırcık saçlı yalnız bir adam gördü. Güneş gözlükleri ve yelpazesi yüzünden yüzünün büyük bir kısmı görünmüyordu.

Riley bir şeyler hissetti. Belli belirsiz bir... Neydi bu?

Özlem?

Hayal kırıklığı?

Hüzün?

Daha net anlayabilmek için odaklanmaya çalıştı ama odaklanamayınca adam binanın ön tarafından gözden kayboldu.

"Geliyor musun, Rye Ekmeğim?" diye sordu Roger.

"Evet, baba. Hadi gidelim."

"Hey, şu pembe kız yine sende kusma isteği uyandırırsa bana haber ver. Ben icabına bakarım."

Babasına sırıttı. "Nasıl bakacaksın?"

"Çocukken seni araba tuttuğunda ne yaptıysam onu yapacağım."

"Bütün camları açıp bana 'Kusma' diye bağıracak, sonra da zencefilli gazoz mu alacaksın?"

"Evet ama bu sefer camı açtığımda onu pencereden dışarı atacağım."

"Sağ ol, baba. Umalım da bir kadını ikinci kattan aşağı atmamız gerekmesin."

"Olursa, bana sadece 'pencere' de. Gerisini ben hallederim," diye söz verdi Roger.

Merdivenleri hızla çıktılar ve stüdyoya girdiler.

"Kahretsin," dedi Riley fısıldayarak. Marie Santiago ön sırada tepeden tırnağa *Lululemon** giymiş bir şekilde vücudunu esnetiyordu.

"Sorun ne?" Sesame, Riley'nin yanına gelerek sordu.

"Nick'in annesi," derken başıyla Marie'yi işaret etti. O sırada Marie, Gabe'e *gel buraya* bakışı atıp yanındaki boş yeri okşuyordu.

"Aman Tanrım. Hâlâ çok züppe ve yargılayıcı, aynı za-

* Spor ve günlük giyim ürünleri üreten bir Kanada markasıdır. (ç.n.)

manda zarif biri mi? Hem ne düşündüğü umurunda olmasın istiyorsun hem de onayını almak istiyorsun, değil mi?" diye sordu Sesame.

Riley tepeden tırnağa pembe giysiler içindeki kadına baktı. Gözleri bugün lavanta rengiydi. "Evet. *Kesinlikle* öyle ama beni asla onaylamayacak. Çok iyi bir ilk izlenim bırakmadım."

"Ne kadar kötü olabilir?"

"Benim bir evsiz olduğumu düşündü."

"Neden böyle düşündü ki?" Sonra o lavanta rengi gözler Riley'nin başından çıplak ayaklarına kadar gezindi. "Neyse. Eminim yola gelir."

Riley üstüne baktı.

Siyah taytının bir dizinde, Burt'ün *taco* sosu lekesi bulup yemesi yüzünden bir delik vardı. Ayrıca dünkü gizemli hastalığından dolayı sersemlediğinden bulabildiği ilk temiz tişörtü kapmıştı. Onun kendisine değil de Nick'e ait olduğunu çok geç fark etmişti.

"Dersten sonra alışverişe gitmeye ne dersin?" diye sordu Sesame.

Riley avıyla daha fazla zaman geçirmesini sağlayacağı için bu iyi niyetli teklife aldırmamaya karar verdi. "Çok isterim."

Kadın tiz bir çığlık atıp ellerini çenesinin altında birleştirdi. "Alışverişe bayılırım!"

"Anlamıştım."

"Hepiniz hoş geldiniz. Yerlerinize geçerseniz başlayalım," diye seslendi Wander. Kosta Rika'daki zanaatkârlar

tarafından elle dokunmuş, organik vegan yoga matının üzerinde zarif bir şekilde oturdu.

Riley matını babası ve Sesame'nin arasına serdi. Jasmine önündeki sıradaydı, şimdiden dikkatini çekmek için yarışan iki üstsüz erkeğin arasına sıkışmıştı. Gabe ön sıradan, omzunun üzerinden bakarak başını salladı. Riley gergin bir şekilde başparmağıyla onay verdi. Biri omzuna dokununca arkasında yaşlı komşusu Fred'i buldu. Yeni bir peruk takmıştı, üstelik peruğun ortası sahte bir şahin gibi kalkıktı.

"Yeni ilaçlarım yüzünden mi, yoksa bu sınıftaki herkes gittikçe daha mı güzelleşiyor?" diye fısıldadı adam.

"Sanırım Wander güzelliği kendine çekiyor." Riley ona kısık sesle cevap verdi. "Saçını beğendim."

Fred saçını kedi okşar gibi sevdi. "Teşekkürler. *David Beckham* koleksiyonundan. Keçi sakalı da sipariş etmiştim ama o henüz gelmedi."

Marie keskin tonda, "Şşt!" diye seslenip ön sıradan sert bir bakış fırlattı.

"Pardon." Riley ona da fısıldayarak cevap verdi.

İlahi söyleyen keşişlerin sesi odayı doldururken, "Başlayalım," dedi Wander.

15

26 Ekim Cumartesi, 09:46

Sesame'nin büyük göğüsleri yoga yapmasını engellemiyormuş gibi görünüyordu. Güneşi selamlama hareketlerini kolaylıkla yapmış, ağaç duruşunda bir kez bile sallanmamıştı. Hatta bir şekilde, karga duruşunda ellerinin üzerinde dengede durmak için etkileyici göğüslerinin ağırlığını eşit olarak dağıtmayı başarmıştı.

Riley bunu çok fazla öne eğilip neredeyse burnunu zemine çarpmadan bir saniye önce fark etti.

Cesaret verici bir şekilde, "İyi deneme," diye fısıldadı Sesame.

Roger'ın yanından ona seslenerek, "Pes etme, tatlım," dedi Blossom. İkisi de burunlarını tehlikeye atmayacak şekilde karga duruşu yapıyorlardı.

Riley'nin çenesinden bir damla ter akıp mata düştü. Wander'ın yoga dersleri hiçbir zaman çocuk oyuncağı gibi olmazdı ama yanında Sesame vardı, ayrıca yargılayıcı Marie

ön sıradaydı. Psişik vertigo nöbetinden sonra yeterince uyuyamamışken kendini yere yığılmaya hazır hissediyordu.

Sesame birdenbire olağanüstü güçlü karnını kasıp bacaklarını geriye doğru uzattı ve hafifçe yüksek bir *plank* şeklinde yere indi. Arka sıradakiler hafif bir alkış kopardı.

Lanet olsun.

Riley umutsuzca küçük bir sıçrayış yaparak ağırlığı tamamen ellerinin üzerinde olana ve ayak parmakları yere değene kadar öne doğru eğildi. Şimdi çirkin, şekilsiz bir kargaydı. Doğada görülse, az önce bir vitrin camına çarptığını düşündürecek türden bir kuştu ama hareketi yapmış sayılırdı.

Marie'nin saygın görünümlü karga duruşunu düzelttiği yerden, "Harika işti, millet. Kendinizi mata bırakabilirsiniz," dedi Wander.

Başıyla Riley'ye işaret verdi.

En sonunda sırtüstü yatıp ceset pozuna geçmeden önce dersin son pozlarına doğru ilerlediler. Pekâlâ, Riley yüzüstü düşmüştü. Diğer herkes karın kaslarını çalıştırarak kontrollü bir şekilde aşağı yuvarlandı. Bir dahaki sefere bu konuda ustalaşmaya karar verdi.

"Bu iş sende, Rye Ekmeğim," diye fısıldadı babası yanından.

Babasının elini sıkarken titrek bir nefes aldı. Bunu hallederdi... yani halledecekti. *Muhtemelen*. Nick'in mesafeli davranması yüzünden dikkati *o* kadar dağılmamıştı ya da bir gece daha uykusuz kaldığı için bitkin düşmüş sayılmazdı. İyiydi. Tamamen, yüzde yüz iyiydi.

"Gözlerinizin kapanmasına izin verin," dedi Wander yumuşak bir sesle.

Riley sınıftakileri takip ederek gözlerini kapattı.

"Şimdi kalp çakranızın açıldığını, bir fener gibi zümrüt yeşili renginde parladığını hayal edin."

Riley komutları duymazdan gelip dik oturdu ve ruh rehberi dünyasına daldı.

Pamuk şekeri bulutları buradaydı. Kesinlikle eskisi kadar parlak ya da pofuduk görünmüyorlardı ama bunun ne anlama geldiği konusunda endişelenecek zamanı yoktu.

"Şimdi dikkatinizi üçüncü göz çakranıza yöneltin. Açıldığını ve koyu mor bir renkte parladığım hayal edin." Wander'ın sesi artık uzaklardan geliyor gibiydi. "Burada güvendesiniz. Kendinizi serbest bırakabilirsiniz."

Riley derin bir nefes alıp verdi. "*Pekâlâ, ruh rehberleri. Destek alarak bir kez daha deneyeceğiz. Kafamı dönen bir mikrodalga tabağın üzerindeymişim gibi hissettirmeden bana Sesame hakkında elinizden geleni gösterin.*"

Riley her zamanki gibi tam renkli bir görü yerine bir şey hissetti.

Yalnızlık.

Burt'ün ödül maması istediğinde yaptığı gibi nazikçe ama ısrarla onu dürtüyordu.

Sesame üzgün müydü? Görünüşte çok mutlu ve neşeliydi. Görüleri neredeydi? Neden hiçbir şey göremiyordu?

Üzerine sıcak bir dinginlik çöktü, o anda Gabe'le birlikte ailesinin de onunla olduğunu fark etti.

Artık gölgeli titreşimler görüyordu. Riley hiçbir şeyi net

olarak seçemiyordu. Ancak bir adam, bir öpücük ve baş döndürücü bir aşk esintisi vardı. Belki de bunlar anılardı? Yoksa bu Sesame'nin istediği ama sahip olmadığı bir şey miydi?

Başka bir duygunun süzüldüğünü hissetti. Bu... sağlam hissettiriyordu. Umuttan daha sert, daha keskindi. Kararlılık gibiydi.

Sesame üzgündü ve bir çeşit amaç duygusuyla bunu bastırıyordu.

Vay canına. Motivasyon böyle mi hissettiriyordu? Riley sadece kendisinin ya da bir başkasının hayatı söz konusu olduğunda bu kadar yoğun bir odaklanma ve güdülenme yaşamıştı.

Diğer insanlar maratonlara hazırlanmak, tıp fakültesi boyunca hiç durmadan sabırla çalışmak gibi işlerini bu duyguyla mı yapıyorlardı?

Kararlılık artık yalnızlığı tamamen gölgede bırakmıştı. Sesame'nin amacı her neyse, bu onun için üzüntüsünde debelenmekten daha önemliydi. Üstelik Riley nedenini anlayabiliyordu. Hüznün hiç enerjisi yoktu, solgun ve uyuşuktu. Ancak kararlılık, üç bardak *espresso*'yla demlenmiş bir gökkuşağı gibi hissettiriyordu.

Gölgelerin arasından daha fazla şey görmeye başladı. Kırmızı kadife, ışık parlamaları, yere kadar uzanan bir elbise, bir kadının belinde bir erkek eli ve başarı hem de diğer insanların gördüğü türden bir başarı...

"Nereden geldiğinizi hatırlayın," dedi Wander sınıfa. "Sizi buraya neyin getirdiğini düşünün."

Her şey bir renk ve his bulanıklığı içinde geri sarmaya

başladı. Başı, ısınan bir atlıkarınca gibi yavaşça dönüyordu. Anında annesinden, kız kardeşinden ve Gabe'den kendisine doğru gelen bir enerji desteği hissetti.

Ardından gölgelerin arasından onu gördü.

Neredeyse çocuk yaşta sayılacak bir adama baktı. Sevimliydi. Bir arabanın içinde oturuyordu ve biri ona doğru koşuyordu. Riley sevinçten başının döndüğünü hissetti. Bir damla ter aktı ki, bu kesinlikle onun teriydi. Fakat sevinç bir başkasına aitti. Sonra sanki biri parmağını şıklatmış gibi kayboldu. Erkek çocuğun yerini, uğursuz bir şeytani ikize benzeyen biri aldı. Komik bir keçisakalı ve kötü adam tarzı kaşları vardı. Kollarında birini tutuyordu. Geriye doğru sürüklediği, ona direnen biri vardı.

Kalbi hızla atmaya, dünya gittikçe daha büyük bir hızla dönmeye başladı.

"Olamaz. Yine başlıyoruz," diye inledi.

"*Dayan, tatlım*," diye seslendi Ruh Blossom.

"*Paravanını güçlendir.*" Ruh Gabe bulutların ardında bir yerden cesaret verdi.

Riley altındaki matı parmakları sızlayıncaya kadar kavradı ve etrafındaki psişik ağı güçlendirmeye odaklandı. Elinden gelen her şeyi yaptı, yine de yeterli değildi.

Bir şey patladı. Bulutlardan biriydi. Sonra bir tane daha ve bir tane daha... İğne batırılmış balonlar gibi birbiri ardına patlıyorlardı. Burası bulutların ışıltısı olmadan karanlık ve soğuktu. Bir boşluktan ibaretti.

Panik hissetti ve bunun kendisininki olduğunu anladı.

"*Şimdi yavaşça bedeninize dönün.*" Wander'ın sesi yan-

kılanarak Riley'ye ulaştı. Başını döndüren gölgeler uzaklaştı. Boş ruh dünyası aniden devrildi ve Riley bedenine geri dönüp gözlerini açtı.

Sınıftaki herkes gerinerek birbirlerine yoga sonrası gülümsemelerini sunarken Gabe, annesi ve Wander onu izliyordu.

"Birini pencereden atmama gerek var mı?" Roger yüksek sesle fısıldamıştı.

Riley başını iki yana salladı. "Sanırım hayır, baba."

Sarsılmış ve keyifsiz hissediyordu. Tam olarak başı dönmüyordu ama sanki bağım kaybetmiş gibi bir şekilde uçuyordu. Stüdyoya baktığında bir şeylerin yanlış gittiğini fark etti. Çok yanlıştı çünkü kimsenin düşüncelerini duyamıyordu. Tek bir fısıltı bile yoktu.

"Bu bir sorun yaratacak mı?" diye sordu annesi.

"Ne?" Psişik takımı Pamuk Şekeri Dünyası'nın büyük patlamayla sona erdiğine tanık olmuş muydu?

"Bu." Blossom ön sırayı, Sesame ve Nick'in annesinin sohbet ettiği yeri işaret etti.

"Hay aksi."

Ayağa kalkıp bir yoga matının üzerinden atlamaya çalıştı. Dizleri tutmayınca üstsüz adamlardan birinin üzerine düştü.

Sendeleyerek odanın önüne doğru ilerlerken, "Pardon," diye mırıldandı.

"İşte buradasın," dedi Sesame geniş gülümsemesiyle. "Ben de tam Bayan Santiago'ya..."

"*Doktor* Santiago," diye düzeltti Marie buyurgan bir şekilde.

"Her neyse. Ne diyordum? Riley'nin, oğlunu baştan çıkarıp elimden kapması beni *çok* hayal kırıklığına uğrattı. Tam da kazara hamile kalma planımı devreye sokmak üzereydim."

Riley hızla gözlerini kırpıştırdı. "Ahhh."

Sesame dramatik bir şekilde nefes verdi. "Gerçekten Bayan Nick Santiago olacağımı düşünmüştüm. Beni her tatilde yemek masanızda hayal edebiliyor musunuz, Bayan Santiago? Sanırım ev hapsi bilekliğim henüz çıkmamış olduğundan, muhtemelen sizin bize gelmeniz gerekirdi."

Riley'ye bakarak, "Kim bu kadın?" diye sordu Marie.

"Bu Sesame."

"Nick'in eski kız arkadaşı." Sesame bir kolunu Riley'nin omuzlarına attı. "Benden ayrıldıktan sonra Nick'le birlikte olduklarını fark ettiğimde, bu kadını ne kadar uzun süre takip ettiğimi anlatmama gerek bile yok. Nick'in onu aldattığını düşündürecek ayrıntılı bir oyun mu sahnelesem, yoksa vakit harcamadan onu arabayla ezsem mi karar veremiyordum. Ama Riley çok iyi kalpli, akıllı, çekici ve sadık bir kadın çıktı. Bu yüzden onunla arkadaş olmaya, evlenmek için tuzağa düşürecek başka birini bulmaya karar verdim."

Marie, Sesame'ye sanki ayakkabısının altına yapışmaya cüret eden bir sakızmış gibi baktı.

"Ayyy!" Sesame cıyakladı. "Zengin olup olmadığını görmek için terli ve seksi adamın cüzdanını çalacağım. Eğer zenginse, onunla otoparkta romantik bir tesadüfle tanışırım. Tanıştığımıza çok memnun oldum, Bayan Santiago."

Sesame stüdyodan çıkarken, "Doktor... ah, boşver gitsin. Bu saçma hikâye doğru mu?" diye sordu Marie şok içinde.

Riley omuz silkti. "Söylediği diğer her şey kadar doğru."

Marie ürperdi. "Eh, pekâlâ. İyi... günler."

Riley ağzı açık kalmış halde Nick'in annesinin stüdyodan çıkışını izledi.

Sesame, Marie gidene kadar bekledikten sonra dans ederek Riley'nin yanına döndü.

"Bu da neydi böyle?" diye sordu Riley.

Sesame onu omzuyla dürttü. "Riley Thorn oğlunun kalbini çalmasaydı neler olabileceğine bir bakıştı."

"Bana boğulmadan ya da gözlerini devirmeden *iyi* günler diledi," dedi Riley. "Bu bana söylediği en nazik şeydi. Sen şeytani bir dehasın."

Sesame uzun atkuyruğunu omzunun üzerinden attı. "Seyircilerimi tanıma konusunda çok yetenekliyimdir. Her neyse, bizi alması için Wilhelm'i aradım. Alışveriş poşetleri için limuzinin bagajı inanılmaz geniş."

Riley gözlerini kırpıştırdı. "Eee, kulağa... iyi geliyor." Annesi ve Wander'ın tuvalettin önünden ona el salladıklarını gördü. "Sadece önce... tüm ailemle birlikte tuvalete gitmem gerekiyor. Biz böyle yakınızdır."

"Bu hoş olmalı," dedi Sesame anlayışla.

Riley tuvalete girince neredeyse sınıftaki herkesin burada olduğunu gördü. Tek bir kabini, duvara monte edilmiş bir lavabosu ve bir çöp tenekesi olan küçük bir tuvaletti. Blossom lavabonun üzerine oturmuş, Roger ise çöp tenekesinin üzerine çıkmıştı. Gabe klozetin kapağına oturmuştu,

yanında da Wander vardı. Dışlanmaktan hoşlanmayan Fred ise tuvalet rezervuarının üzerinde oturuyordu.

Riley kapıyı kilitlerken, "Bu hiç de şüpheli değil," dedi Jasmine bez değiştirme masasından.

"Pekâlâ, işte Jas için kısaltılmış versiyon," diye başladı Riley. "Sesame aslında altı yıl önce bir deponun bombalanmasına tanık olduktan sonra kaybolan Beth Weber. Dava zaman aşımına uğradı. Dün ortaya çıkıp bunca zamandır hafıza kaybı yaşadığını iddia edene kadar öldüğü sanılıyordu ama ben buna inanmıyorum."

"Tamaaaaaam. Öyleyse neden zihnini okumuyorsun?"

"Her denediğinde neredeyse bayılıyor," diye açıkladı Blossom. "Biz de psişik moral desteği için geldik."

Riley başparmağıyla annesini gösterdi. "Aynen söylediği gibi. Herkes ceset pozunda rahatlamışken birlikte onun savunmasını aşmaya çalıştık."

"Doğal olarak," dedi Jasmine.

Arkadaşını hiçbir şey şaşırtamazdı. Riley gecenin bir yarısı onu arayıp kazara birini öldürdüğünü söyleyebileceğini, Jasmine'in bir muşamba, iki kürek ve suç mahallinde olmadıklarına dair bir mazeretle geleceğini biliyordu.

"Sanırım Sesame'yi kaçıran adamı gördüm," diye devam etti Riley.

Tuvaletteki herkes etrafına üşüştü.

"İşte bu yüzden sana ve kız kardeşine her zaman minibüslerinde şeker satan yabancıların yanına gitmemenizi söyledim," dedi Blossom.

"Ben de sürekli kurutulmuş et ve patates cipsi kokusu aldım," diye mırıldandı Wander.

Roger araya girdi. "Burası çok sıcak. Bir cam açacağım."

"Adam seksi miydi? Arabası neydi?"

"Burada ne yapıyoruz?"

Son sorular Jasmine ve Fred'den gelmişti. Gabe sessizliğini koruyordu ve yakışıklı yüzündeki kaşları alışılmadık bir şekilde çatıktı.

Riley uluslararası *sakinleşin* sembolü olarak ellerini kaldırıp indirdi. "Sakin olun, millet. Sonuçta işe yaradı. Sizin yardımınız sayesinde bayılmadan ya da kusmadan içeri girebildim ve kimsenin pencereden atılmasına gerek kalmadı."

"Ha?" dedi Jasmine.

Blossom yanındaki Roger'a dirsek attı.

"Boş ver. Sesame'yle alışverişe gideceğim ve normal bir kız kıza sohbetin bana bir şey gösterip gösteremeyeceğine bakacağım."

"Ah, kesinlikle ben de varım," diye atıldı Jasmine. "Mesajdan bile yalanın kokusunu alırım. Ayrıca yeni ayakkabı almalıyım. En sevdiğim *stiletto*'larımı dün aptalın tekine fırlattım."

"Baban ve ben buradan çıkacağız. Sağlık merkezinden biraz pancar suyu almamız gerekiyor. Bugün almazsak ekşiyecek."

"Sanki fark varmış gibi," dedi Roger mırıldanarak.

"Sadece pembe dışkının erkeksi olmadığını düşündüğü için huysuzlanıyor," diye açıkladı Blossom. "Onun tarafından tehdit edilmene rağmen Sesame'nin yüzüne kaynar su dökmediğin için seninle gurur duyuyorum, tatlım."

"Vay canına. Teşekkürler, anne."

"Ah! Nick'in doğum günü partisi için özel *kombucha*'lı *punch*'ımdan yapıyorum," dedi Blossom.

"Parti mi?" Riley tekrarladı.

Açıklama Wander'dan geldi. "Gabe bize Nick'e vereceğin sürpriz partiden bahsetti."

"Evet. İlk sürpriz partime katılacağım için çok heyecanlıyım," diye itiraf etti Gabe.

"Doğru. Nick'in sürpriz doğum günü partisi," dedi Riley. Yalanı dönüp dolaşıp kendini yakalamıştı.

Jasmine ellerini kalçalarına koydu. "Cadılar Bayramı için sürpriz bir parti düzenliyorsun ve bana söylemedin mi?"

"Şey..."

Annesinin lavabodan kalkmasına yardım ederken, "Kostümümü seçtim bile," diye gururla açıkladı babası.

Jasmine devam etti. "Tema ne?"

"Daha o kadarını düşünmedim," diye itiraf etti Riley.

Fred tuvalet rezervuarının üstünden konuştu. "Ben İskoç lordu olacağım."

Herkes kostümlerini tartışmaya başladığında Riley'nin iç dünyasındaki panik bir kademe daha arttı.

Gabe yanma geldi. "Sen iyi misin?"

Özel bir konuşmanın ne yeri ne de zamanıydı, bu yüzden doğruca onun göğüs kafesine bakıp beyaz bir yalan söyledi. "İyiyim. Sadece biraz yorgunum."

Doğrusu tam olarak ne hissettiğini o da bilmiyordu. Sadece işleri berbat ettiğini biliyordu. Üstelik durum oldukça kötüydü. Kendini tam da Diana Hendricks'in lisedeyken ön çapraz bağlarının yırtılmasının ardından futbol sahasına yığıldığı zamanki gibi hissediyordu.

"Bir şeylerin ters gittiğini hissettim. Güçlerinin..."

"Hey! Baksana." Riley arkadaşının kaslı göğsüne vurup sözünü kesti. "Neden sen ve Wander öğle yemeği yemiyorsunuz? Bugün çok yardımcı oldunuz, bence bir molayı hak ettiniz. Belki benim için bir parti temasına karar verirsiniz?"

Gabe ters giden bir şeyler olduğunu unutarak duruşunu dikleştirdi. "Bu önemli görevi bana mı emanet ediyorsun?"

"Sana emanet etmeyeceğim hiçbir şey yok," dedi Riley dürüstçe.

Wander'ın utangaç gülüşü tuvaleti aydınlattı. "Seninle öğle yemeğine gitmeyi çok isterim. Hiç *Vegetable Hunter*'a gittin mi, Gabe?"

Kız kardeşinin sorusunu, "Hiçbir şey bana bundan daha fazla zevk veremez," diye cevapladı yanındaki dağ adam. Ardından tekrar Riley'ye döndü. "Dikkatli ol ve lütfen telefonunu yaşlı birine verme."

"Söz," dedi Riley arkadaşının kolunu sıkarak. Aslında daha ziyade çimdiklemiş sayılırdı çünkü parmakları Gabe'in kolunun üst kısmını tam olarak kaplamıyordu. "Ah, bekleyin! Herkes dağılmadan önce, en önemli şeyi unutmayın..."

"Nick'e söylemek yok," dediler hep bir ağızdan.

16

26 Ekim Cumartesi, 10:15

Nick bir karton kutunun üzerinde tek taraflı satranç oynayan adama yaklaşırken, "Yetki alanının dışındasın," diye seslendi. Arkadaşı Perry'nin üzerinde iki beden büyük bir rugby kazağı ve tüylü, şık bir fötr şapka vardı.

Perry satranç tahtasından başını kaldırmadan bir eliyle beyaz sakalını taradı. "Nicky Santiago. Arkadaşını mı arıyorsun?"

Nick elindeki ikinci kahveyi adama uzatıp tahtanın karşısına oturdu. "Bunu nereden biliyorsun?"

Perry, duyarcı çocukların deyimiyle barınma sorunu olan biriydi. Günlerini 3. Cadde'nin üç blokluk bir bölümünde tek kişilik mahalle bekçiliği yaparak geçiriyordu. Geceleri demiryolu raylarının yakınındaki harap bir kulübede uyuyordu. İş sahiplerinin ve bölge sakinlerinin cömertliğine çok fazla güvenmiyordu. Ayrıca şehirde olan her şeyden haberi vardı. Mahallelinin onu kaç kez bir apartman dairesine yer-

leştirmeye çalıştığı düşünüldüğünde Nick, Perry'nin göçebe yaşam tarzının çoğunlukla kendi tercihi olduğundan şüphe-leniyordu.

"Hissettim diyelim. Şuradaki çöplükten bir ceset çıkar-makla meşgul." Perry başıyla, polislerin kordon altına aldığı sokağın sonunu gösterdi.

"Tanıdığımız biri mi?" diye sordu Nick. Bu sabah hâlâ solgun ve biraz sarsılmış görünen Riley'yi, kendisi dönene kadar hareket etmemesi konusunda kesin talimatlar vererek yatağında bırakmıştı. Ardından spor salonuna gitmiş, yaz-dan beri kullanmadığı spor çantasında çürük bir muz bul-muştu. Tatmin edici bir antrenmandan sonra, Brian'ın şeref-siz Hemsworthler hakkında bir şeyler bulup bulamadığını görmek için kuzeninin evine gitmişti.

Tam da şüphelendiği gibi, Brian'm bulduğu kayda değer tek Hemsworthler, Hollywood filmlerinde oynayan türdendi.

Sesame yalan söylüyordu ve Nick onun kimi koruduğunu bilmek istiyordu. Kendisini, ağabeyini ya da onu kaçıranla-rı...

Perry omuz silkerek uzun, sivri taşlardan birini başka bir kareye taşıdı. Nick bir satranç ustası değildi.

"Yok. Sadece kafasını çarpıp çöp konteynerine düşen bir aptal."

"Yani cinayet değil mi?"

"Kazara kendini öldürmek cinayet sayılmıyorsa değil."

Ayağa kalkarken, "Ona haber veririm," dedi Nick.

"Dikkatli ol," diye uyardı Perry.

"Her zaman dikkatliyim."

Arkadaşı burnundan güldü. "Neredeyse hiç değilsin. En azından henüz başına bela açmadın."

Perry iğnelemeyi ustalıkla kullanırdı.

Elbette zamanında birkaç acele karar vermişti. Öfkesine yenik düşerek gösterişli bir partide bir katille yüzleştiği zaman da buna dahildi. Psikopat, Nick'in hem ofisini hem de evini yakıp ona misilleme yapmıştı. Tabii sonunda her şey yoluna girmişti. Riley'nin yanına taşınmış, yeni bir televizyon almış ve yangında yanan tüm evrakları hiçbir zaman düzenlemek zorunda kalmamıştı.

"Belirsiz felsefi tartışmalarımızı ne kadar sevsem de yapacak işlerim var," dedi Nick.

"Bütün zamanını çalışarak geçiren ve güzel kız arkadaşlarıyla yeterince vakit geçirmeyen erkekler hakkında ne derler bilirsin." Perry atıyla Nick'in piyonlarından birini yere devirdi.

"Ne derler?"

"Aptal olduklarını."

Burnundan gülme sırası Nick'deydi. "Görüşürüz, Per."

"Kahve için teşekkürler, Nicky. Gelecek hafta canın köfteli sandviç çekerse yarısına itiraz etmem."

Nick omzunun üzerinden el salladı ve acil durum ışıklarının olduğu yöne doğru ilerledi.

Olay yerine vardığında bantların altından geçip birkaç üniformalıya başıyla selam verdi ve çöp konteynerine doğru yürüdü. Sıra evlerden birinin duvarındaki iskelenin yan tarafına itilmiş, paslı bir inşaat konteyneriydi.

Arada sırada beyninden çok parası olan bir yatırımcı, şeh-

rin boktan bir mahallesindeki boktan bir evi onarmaya karar verirdi. On kişiden biri başarılı olurdu. Geri kalanların parası ve sabrı tükeniyor, biri yepyeni pencerelerini vurduğunda veya çöp konteynerinde ölü bulunduğunda pes ediyorlardı.

Elini yumruk yaparak metale vurdu. "Tak tak."

Kellen kafasını kaldırıp Nick'i görünce gözleri kısıldı. "Sahipsiz bir ölümün olay mahalline öylece giremezsin."

Sadece Dedektif Kellen Weber, kız kardeşinin ölümden döndüğü sabahı çöp ve cesetlerin arasında geçirmeyi tercih ederdi.

"Komik. Sanırım az önce tam da bunu yaptım."

Adli tabibin minibüsü kaldırıma yanaşırken Weber çöp konteynerinden yavaşça çıktı. Adamın pantolonuyla beyaz gömleği hâlâ tertemizdi ama çenesinin yapısı Kellen'ın dünkü domuz kabuğu fiyaskosu yüzünden hâlâ acı çektiğini gösteriyordu.

"Burada bekle." Kellen, eski ortağına emir verip adli tabiple konuşmak üzere lateks eldivenlerini çıkardı.

Nick çöp konteynerine baktı ve Çavuş Mabel Jones'u alnında büyük bir çukur olan otuzlu yaşlarının ortalarında beyaz bir adamın cesedinin yanında gördü. *Otu Yasallaştırın* yazılı tişörtü kurumuş kan ve genellikle çöp kutularında bulunan diğer sıvılarla lekelenmişti.

"Cennette bir gün daha mı, Jonesy?"

Kadın ona sırıttı. Dizlerine kadar çöpe ve cesetlere batmış olsa da Jones'un siyah saçları sıkıca yapılmış topuzdan kurtulmaya cesaret edemiyordu. "Nicky Santiago. Seni çöplüğüme getiren nedir?"

"Patronla konuşmam gerekiyor."

"Bunun için tam gününü seçmişsin. *Men's Wearhouse*'da bir alana bir bedava indiriminden beri onu bu kadar iyi bir ruh halinde görmemiştim."

İfadesiz bir şekilde, "Öyle mi?" diye sordu.

Mabel elini uzatınca onu yukarı çekti. Kadın hafifçe yere inip üniformasının pantolonundaki inşaat tozunu silkeledi.

"Ver bakalım," dedi elini kahvesine uzatarak. Nick kahveyi uzattı.

Sıcak kahveden bir yudum alırken adamın yüzünü inceliyordu. "Bir şey biliyorsun."

"Birçok şey biliyorum," diye geçiştirdi Nick.

Mabel iyi içgüdüleri olan akıllı bir kadındı ve sorgu odasında dehşet vericiydi. Bunlar birkaç yıl önceki dört randevuluk kısa ilişkileri sırasında hoşuna giden şeylerdi. Bu durumda ise işine yaramıyordu.

İşin aslını öğrenene kadar Beth Weber'ın nerede olduğunu ne kadar az kişi bilirse o kadar iyiydi.

"Patronun neden kravat gardırobunu iki katma çıkarmış gibi göründüğünü biliyorsun. Olay ne?"

Nick omuz silkti. "Belki sonunda sevişmiştir."

Mabel burnundan gülerek kahvesini geri uzattı.

Aniden arkasında belirip, "Çavuş Jones, umarım bir siville bilgi paylaşmıyorsunuzdur," dedi Kellen.

"Ürkütücü," diye fısıldadı Jonesy.

"Kiliseye giden bir vampir gibi." Nick, kadının söylediklerini onayladıktan sonra Kellen'a döndü. "Siyahi *Hulk Hogan** kaburgalarını ezdiği için hıyarlık yapma."

---

* *Terry Gene Bollea*, ring adıyla *Hulk Hogan* olarak bilinen, Amerikalı emekli bir profesyonel güreşçidir. (ç.n.)

"Olay mahallimden uzak durursan hıyarlık yapmama gerek kalmaz. Ayrıca başka bir cesedin üzerine kusmana izin veremem."

"Bir kere," diye çıkıştı Nick. "Yalnızca bir kere kustum."

"Belli ki dün kimse sevişmemiş," dedi Mabel kendi kendine.

"Özel hayatımla bu kadar ilgileniyorsan, cesedi çöp konteynırından çıkarması için adli tabibe yardım edebilirsin, Çavuş."

"Çok isterim, Dedektif." Mabel sahte bir gülümsemeyle cevap verdi ve yeni bir çift eldiven giyip çöplüğe geri döndü.

"Burada ne yapıyorsun, Nicky?" diye sordu Kellen.

"Brian, Arizona'da ne işler döndüğünü araştırıyor ve tarife uyan Hemsworth adında bir aile bulamadı."

"Yasadışı bir şey yapmazsa iyi olur."

"Sen adalet sisteminin ne kadar bozuk olduğunu kabul etmeyi reddederken, adalet sisteminin ne kadar önemli olduğuna dair TED konuşmanı es geçelim ve bu pislikleri bulmakta ikimizin de çıkarı olduğundan bahsedelim."

Kellen konuşmasını sindirmek için kendi dişlerini çiğniyormuş gibi görünüyordu. "İhtiyacımız olan tüm cevaplar tek bir kişide var," dedi sonunda.

"Evet, bir kadını istemediğinde nasıl konuşturursun?"

"Onu sorguya çeker ve çözülene kadar hikâyesini kurcalamaya başlarsın."

"Boşanmış olmana şaşırmamalı."

"Siktir git, Nick. Meşgulüm. Uğraşmam gereken bir ce-

set var. Kaburgalarım tebeşir tozuna dönmüş gibi hissediyorum. Tek istediğim kız kardeşimden cevap almak ama o konuşmuyor."

"Kazara ölüm. Salak kafayı bulmuş, kafasını şuradaki açıkta duran kirişe çarpmış ve bir çöp konteynerine dalmış. Dava kapandı."

"Prosedürlerimizin olmasının bir nedeni var." Kellen dalgın bir şekilde kaburgalarını ovuşturdu.

Bu aralarındaki eski bir tartışma konusuydu. Mecazi kafa atma olayı gerçeğe dönüştüğünde, Nick sinirlenerek teşkilatı terk etmişti. "Bak, sadece 'Kim Olduğunu Biliyorsun'u nasıl konuşturacağımıza odaklanalım. Onu öylece merkeze götürüp Jonesy ile bir odaya atamayız."

Kellen omzunun üzerinden arkasına baktı, ardından Nick'i dinleyen kulaklardan uzaktaki kaldırıma doğru yönlendirdi. "Çok geç olmadan ifade vermesine ihtiyacımız var ama hazır olmadığını söylüyor."

"Nasıl hazır hale getireceğiz? En azından neler olduğunu bize anlatacak kadar hazır."

"Bilgi almak için üsteleyince mutfağımda *ağladı*."

"Ona telefon rehberiyle mi vurdun? Anneni hapse atmakla tehdit mi ettin?"

"Hayır! Kibar bir şekilde sordum. Sonra birden huysuzlanarak hıçkırmaya başladı ve henüz başa çıkamayacağı kadar travmatik olduğunu söyledi. Ben de kendimi bok gibi hissedip soru sormayı bıraktım."

"Gerçek gözyaşı mıydı?" diye üsteledi Nick.

"Ben nereden bileyim? Ona çay yapmakla ve daha büyük

bir dolabıyla ebeveyn banyosu olduğu için kendi odamı vermekle meşguldüm."

"Bu pislikler hakkında bir ipucu bulabilmemiz için bize yeterince şey anlatması gerekiyor." Nick söylediklerinde ısrarcıydı.

"Ayrıca onları adalete teslim etmemiz için," diye ekledi Kellen imalı bir şekilde.

"Ya da Arizona'ya bir yolculuk yapar, herkesle konuşur ve dönerken cesetleri çöle gömeriz."

"Belki de cinayet masasının yarısının duyabileceği aktif bir olay mahallinde cinayet planlamak istemezsin?" dedi Kellen.

"Beth'in kaybolmasından sorumlu olan pisliği parmaklıklar ardına koymakla gerçekten tatmin olacak mısın?"

Kellen pilot gözlüklerini taktı. "Adalet budur."

Nick gözlerini devirdi. "Ailen sen çocukken daha az *Columbo*•, daha çok *Punisher*•• izlemeliymiş."

"Zorla düzen sağlamak adalet değildir. Anarşidir."

"Bana bu aileyi komaya sokuncaya kadar dövmek isteyen en küçük bir parçan bile olmadığını mı söylüyorsun?"

Kellen güneş gözlüklerini çıkardı. "Benden ne istiyorsun, Nicky? Son altı yıldır kız kardeşimin nerede olduğunu bilmediğim için uyuyamadığımı söylememi mi istiyorsun? Ya da dün gece ilk kez onun yaşadıklarının ölümden daha kötü olmasından korktuğum için uyuyamadığımı mı? Bundan kim sorumluysa siktiğimin değersiz hayatının geri kalanında benim hissettiklerimi hissetmesini istiyorum."

• Cinayet masası dedektifini konu alan bir suç dizisi. (ç.n.)

•• Suçla savaşmak için ölümcül yöntemler kullanan bir kanunsuzu konu alan dizi. (ç.n.)

Nick omzuna vurdu. "İşte böyle. Karanlık tarafta oynamak iyi hissettirmiyor mu? Tüm bu kanun ve düzen işlerini bırakıp Santiago Dedektiflik'e katılmaya, mahkeme sisteminin elinden kaçan her pisliğin peşine düşüp zorla yola getirmeye ne dersin? Bizden bir TV filmi yaparlar."

Kellen ellerini kalçalarına koyarak zemini inceledi.

"Hadi ama. Kulağa iyi geliyor, değil mi?" diye alay etti.

"Tam bir baş belasısın," dedi Kellen yakınarak.

Nick sırıttı. "Thorn da aynısını söylüyor."

"Onu hak etmiyorsun."

"Hadi canım! Bunu ona hatırlatmazsan sevinirim."

"Daha iyi mi?"

"Dün akşam *Machu Picchu* ile bozguna uğramış gibiydiler. Bugün evde kalıp dinlenmesi için onu zorladım. Sadece grip olduğunu söylüyor."

"Güzel. Ee, kız kardeşimi nasıl konuşturacağız?" diye sordu Kellen. "İkimiz de cevap vermek istemeyen bir kadını ikna edecek donanıma sahip değiliz."

"Bu konuda bir fikrim var. Açık iletişim konusunda bizi eğitecek bir kadına ihtiyacımız var."

Kellen burnundan güldü. "Sanırım ikimizin annesi de o listede yok."

Marie Santiago ve Constance Weber'ın herhangi birine dürüst olmak için güvenli bir alan sağlaması fikri iki adamı da güldürdü. En azından sedye yanlarından geçene kadar...

17

26 Ekim Cumartesi, 11:22

"Neden gri olanı beğendiğini çok iyi anlıyorum ama bu kırmızı da *alev* diye bağırıyor." Sesame eline kırmızı bir bluz tutuşturdu ve onu soyunma odasına doğru itti.

Elinde şampanya kadehiyle, "O haklı, Riley," diye katıldı Jasmine.

Anlaşılan kadınlar bir butik mağazasına limuzinle geldiklerinde şampanya ikramı alışveriş deneyiminin otomatik bir parçası oluyordu.

Riley isteksizce perdeyi kapatıp eline zorla tutuşturdukları kıyafetlere baktı. Spor mağazasında kontrolünü kaybetmemiş ve indirim reyonundan yirmi iki dolara delik olmayan, hafif çirkin ama son moda bir tayt almıştı. Hem Sesame hem de Jasmine ona cüzdanını açtırmaya kararlı görünürken kafasında dönen düşünceler dikkatini dağıtıyordu. Evi terk etmekle kalmayıp Sesame'nin işine burnunu sokmaya karar verdiğini öğrenirse, kendisiyle konuşmayacak olan erkek

arkadaşına sürpriz bir Cadılar Bayramı partisi hazırlamak için sadece birkaç günü vardı.

Üstüne üstlük, Pamuk Şekeri Dünyası yok olduğundan beri ne bir yabancının düşüncelerini duymuş ne de bir görü ışıltısı görmüştü. Bir kez olsun kafasındaki tek ses kendi sesiydi.

"Bu korseyi kim koydu buraya? Sadece rahat giyinmek istiyorum," diye yakındı perdenin üstünden. *Bir de iflas etmemek.*

"Ben de rahat ederken sahip olduklarını göstermeni istiyorum," diye üsteledi Sesame. "İkisinden birini seçmek zorunda değilsin. 'Yerde Bulduğum İlk Şey' mağazasından giyinmek zorunda değilsin."

"Bu kızı sevdim." Mağazanın içinde bir yerden Jasmine'in sesini duydu. "Şu an konuşan şampanya mı, yoksa bu eskimiş *mom-jean* şort benim için mi yapılmış?"

"Senin için yapılmış," dedi Sesame. "Külotlu çorap ekle, böylece sonbaharda da giyebilirsin."

Şimdiye kadar sürekli alışveriş yapmışlar, bir türlü kız kıza sohbet edememişlerdi. Riley kazağı başından geçirdi. "Kazağın gerisi nerede?" diye sordu aynaya bakarken.

Arkasındaki perde hızla açıldı, Sesame ve Jasmine omzunun üzerinden aynadaki görüntüsüne baktılar.

"Bu bir *crop top*," diye açıkladı Sesame.

"Seksi bir *crop*, Ry. Göğüslerine baksana."

Göğüsleri kare yaka içinde güzel görünüyordu. Ancak pantolonun içine sokabileceği ya da poposunu gizleyebileceği kadar uzun değildi.

"Göğüslerim iyi ama popoma bir bak."

"Ah, bakıyorum zaten," dedi Jasmine. Hırlama sesi çıkararak şakacı bir şekilde görünmez pençelerini Riley'ye doğru salladı.

"Popomu *görebiliyorsun*."

"Bunu kötü bir şeymiş gibi söylüyorsun," dedi Sesame.

"Popom selülitli. Ayrıca olması gerekenden daha büyük."

Buyurgan tavrıyla, "Herkesin selüliti vardır ve neden bir başkasının poponun çok büyük olduğunu söylemesine izin veriyorsun?" diye sordu Sesame.

"Griffin eskiden iç çamaşırı çekmeceme yağ aldırma broşürleri bırakırdı."

Sesame kaşlarını çattı. "Griffin de kim ve birinin onun kaybolduğunu fark etmesi ne kadar sürer?"

"Griffin, Riley'nin bir metre boyunda ve kulak pamuğu büyüklüğünde aleti olan koca bebek eski kocası," dedi Jasmine.

"Nick suratına yumruk atıp onu bir çöp konteynerine fırlattı." Riley konuşurken kazağı göbek deliğinin altına çekiştirmeye çalışıyordu.

"İşte benim tanıdığım ve sevdiğim Nicky Santiago bu!" diye bağırdı Sesame.

Riley nefes almaya çalıştığı sırada yanlışlıkla kendi tükürüğüyle boğuldu.

Şampanyasını sertçe yere bırakarak, "Dur bakalım," dedi Jasmine. "Benim kızımın erkeğini sevdiğini söylersen, ben yatağını sahte böcekler ya da sürüngenlerle doldurmadan önce bunu açıklığa kavuşturman gerekir."

Jasmine biriyle dostluk kurarken aniden *gözlerini bir stiletto ile* oymaya geçebilirdi.

En yakın arkadaşına, "Büyüyünce sen olmak istiyorum," diye seslendi Riley.

"Yatağımda bir kertenkele bulma riskini göze alıp Nicky'yi sevdiğimi itiraf ediyorum. Hep sevdim."

Riley öksürürken dünyası yine altüst oluyordu. Tabii bu sefer durumun psişik görülerle bir ilgisi yoktu.

"Bir kardeş gibi," diye ekledi Sesame.

Jasmine kollarını kavuşturarak Sesame'ye dik dik bakmaya başladı. "Onunla hiç öpüşmediğini, senin evinde yatıya kaldığında 'yanlışlıkla' onu duşta basmadığını ya da Mezunlar Günü maçını kaybettikten sonra onu sarhoş edip hemşire odasında seks yapmadığını mı söylüyorsun?"

"Bunlar çok belirli örnekler ve bence bir ara bunu konuşmalıyız. Ama evet, Nicky'yi her zaman ağabeyimmiş gibi sevdim. O inatçı 'ben her şeyi bilirim' dış görünüşünün altında sadece sevdiği herkes için doğru olanı yapmak isteyen bir ayıcık yatıyor. Sadece..."

"Sadece ne?" diye sordu Riley çatallaşmış bir sesle.

Sesame kot bir tulum alarak üstüne tuttu. "Sadece o inatçı dış görünüş bir kilometre kalınlığında. Nick ve ben asla bu şekilde birlikte olamazdık. Onda beni eğlendiren şey, bir ilişkide tam da ondan nefret etmeme neden olacak şeydi." Dramatik bir şekilde ürperdi.

Savunmaya geçip, "Evet, inatçı ama o kadar da kötü değil," dedi Riley.

Sesame başını salladı ve ağır altın bukleleri sanki biri

vantilatör ve kamera açmış gibi omuzlarının etrafına döküldü.

"Evet. Kötü," diye karşı çıktı. "Bu yüzden ikiniz mükemmel bir eşleşmesiniz. Sen, hayatta tanıdığım 'Ben Nick Santiago'yum ve ben ne dersem o olur' tavrına katlanabilecek tek kişisin."

Bu, Nick'in gerçekten iyi bir taklidiydi. Jasmine alkışladı.

"Aynı zamanda onu dengeliyorsun," diye devam etti Sesame. "Onu zorluyorsun ve muhtemelen senin en sevdiği yönlerinden biri de bu. Kendi hayatını yaşayacak, gerektiğinde Nick Yasalarına karşı gelecek kadar güçlüsün. Ona kendi saçmalıklarını söylemekten korkmuyorsun. Onun eleştirileri kaldırabilecek kadar güçlü olduğunu *ve* ilişkinizin sarsıntıları atlatabilecek kadar sağlıklı olduğunu biliyorsun."

"Şey, *o* kadar ileri gitmezdim." Riley son zamanlarda ağzını açmadığı her şey için kendini suçlu hissetmeye başladı.

"İkiniz için işe yarıyor. Birlikte bir hayat kuracaksınız. İkinizin de ne istediğinizi bulduğunuz ve oradan devam ettiğiniz bir hayat. Diğer yandan ben ne istediğimi zaten biliyorum. Bilerek doğdum. Partnerimin beni zorlamasına gerek kalmadı. Benimle otomatik olarak aynı fikirde olmakta sorun yaşamayacak bir erkeğe ihtiyacım vardı. Bana güvenmesi ve hedeflerime odaklanması birçok sorunu kolaylaştırır."

"Bunun cesurca bir narsistlik mi, yoksa gerçekten zekice mi olduğuna karar veremiyorum," diye mırıldandı Jasmine.

Riley, Sesame'nin sanki partnerini çoktan bulmuş gibi

geçmiş zamana geçmesinin şüpheli olup olmadığına karar veremedi.

Sesame tulumu rafına geri koydu ve dantelli bir üst aldı. "Hayattan ne istediğimi biliyorum. Bunun için özür dilemeyeceğim ya da başka birinin beni desteklemesini beklemeyeceğim. Bunun için çalışacağım. Bir gün, karşılığını aldığımda ise her şeye değecek."

"Peki ne istiyorsun?" diye sordu Riley.

"Basit. Zengin, ünlü ve herkes tarafından sevilen biri olmak istiyorum."

"Kendi şoförünle kendi limuzinine biniyorsun. Bence bu iyi bir başlangıç," dedi Jasmine.

"Sözü açılmışken, Wilhelm neden köşede güç antrenmanı yapıyor?" Riley merakla sormuştu.

Kazara püskürttüğü *smoothie* için onu kesinlikle affetmeyen limuzin şoförü, bir futbol takımının parçasıymış gibi görünen başsız bir mankenin yanında şınav çekiyordu.

"Fiziği onun için çok önemlidir. Onunla ilgili en sevdiğim şeylerden biri bu."

"Onu ne zamandır tanıyorsun?" diye sordu Riley. Belki de Wilhelm, Sesame-Beth gizeminin anahtarını elinde tutuyordu.

"Dört gün. Harika biri değil mi?"

Riley gözlerini kırpıştırdı. "Onu bir haftadan daha az bir süredir tanıyorsun ve ona güveniyor musun? Yaşadığın onca şeyden sonra?"

"Amaçlar uyuştuktan sonra güvenmeyecek ne var?" Sesame açıklamaya devam etti. "Wilhelm ve ben, dışarıdan

nasıl göründüğümüzün dünya üzerinde bıraktığımız ilk izlenim olduğunu biliyoruz. Daha ağzınızı açmadan izleyicilerinize kim olduğunuzu söylüyorsunuz. Mesela erkek arkadaşının annesinin olduğu yoga dersine devasa bir tişört ve delikli bir taytla gittiğinde ne söylediğini sanıyorsun?"

Riley yüzünü buruşturdu. "Ah. Az bakım gerektiren biri olduğumu ve çamaşır yıkamam gerektiğini mi?"

Sesame pes edermiş gibi ellerini havaya kaldırdı. "Eğer dünya tarafından bu şekilde tanımlanmak istiyorsan o zaman bununla gurur duy."

Riley hemen karşı çıktı. "O kadar basit değil."

"Neden o kadar basit değil?" diye sordu Jasmine. Elindeki boş bardağı havaya kaldırdığında şık satış görevlisi koşarak arka odaya girdi.

Riley aynadaki görüntüsüne bir daha baktı. "Umursamadığımdan değil. İyi görünmek için özel şartlar vardır."

"Ne gibi?" Sesame ısrarla üsteledi.

"Limuzinle dolaşan ve deri evrak çantası benim ev kredimden daha pahalı olan bir kadının asla anlayamayacağı şartlar gibi."

"Bizden bahsediyor olabilir," diye fısıldadı Sesame.

Jasmine gözlerini devirdi. "Öyle mi dersin? Gerçekten mi, Riley? Konuş bizimle. Bu da ne demek?"

Riley soyunma odasının dışındaki hasır sandalyeye çöktü. "Beş parasızdım, tamam mı? Griffin'le boşandığımızda aptal burnunu kırdığım için ona para ödemek zorunda kaldım. İşimi, evimi ve arabamı kaybettim. Hepsi yanlış adama oynadığım içindi. Belki çok güzel bir apartman dairesi olan

bir avukat ve harika ayakkabıları olan bir girişimci için elli dolarlık bir bluz almak hiçbir şeydir. Ama benim için her şey hâlâ çok taze."

"Ah, tatlım," dedi Jasmine başını sallayarak. "Tam bir aptalsın."

Riley gözlerini kırpıştırdı. "Anlamadım?"

Jasmine etkileyici bir kas gösterisiyle onu ve sandalyeyi döndürüp Riley'nin aynaya bakmasını sağladı. "Bir şeyi unuttun."

Riley'nin diğer omzunun üzerinden uzanırken, "Neymiş o?" diye sordu Sesame.

"Sen Riley Lanet Olası Thorn'sun. Ayrıca göbek adın gerçekten buysa çok memnun olurum ve Riley Lanet Olası Thorn kendi başının çaresine bakar. Kendini kötü bir evlilikten kurtarmak ve yeniden başlamak için yapman gerekeni yaptın. Tuvalet editörlüğü yapıyor, *Küçük Yetim Annie*• gibi *Cup O'Noodles* yiyerek geçimini sağlıyordun ve yükseldin."

"Çok ilham verici," dedi Sesame kısık sesle.

"Tuvalet değil, banyo bölme şemaları," diye düzeltti Riley.

"Her neyse. Demek istediğim sen Riley Lanet Olası Thorn'sun, bir daha asla oraya geri dönmeyeceksin. Zekisin, cesursun, çalışkansın, sadıksın... Ayrıca o bluz göğüslerini ve kıçını harika gösteriyor. Ne kadar güçlü olduğunun farkına varıp kendini şımart."

"Bu medyumluk işi yolunda gitmezse bile başka bir şey bulacaksın," dedi Sesame.

"Gerçek bir iş sayılmaz," diye düzeltti Riley.

• Amerikan çizgi romanıdır. (ç.n.)

"Eğer üzerinde çalışırsan eminim olabilir," dedi Sesame destekleyici bir şekilde.

"Ee, ne diyorsun, sert çocuk?" Jasmine kolunu Riley'nin omuzlarına atarak sordu. "Gerçekte ne kadar harika olduğundan korkan, beş parasız ve depresif bir duldan daha fazlası olduğunu kabul etmeye hazır mısın?"

"Umarım evet der," diye fısıldadı Sesame.

Riley bundan bir çıkış yolu göremeyince yüzüne bir gülümseme yapıştırdı. "Evet." Farkında olsunlar ya da olmasınlar, Jasmine ve Sesame onun henüz fark etmediği bir soruna ışık tutmuşlardı. Bir an önce başa çıkması gereken bir sorundu.

"Aferin kızıma. Şimdi gel bakalım," dedi Jasmine.

Sesame cıyakladı. "Grup sarılması mı yapıyoruz? O kadar uzun zamandır yapmadım ki!"

Jasmine onu kucaklamak için çekerken Riley inledi. "Pekâlâ. Gel bakalım."

"Wilhelm! Bir fotoğrafımızı çek!"

Riley poposunu gerçekten *Güzel Kızlar Dergisi* kapağına aitmiş gibi gösteren bir kot pantolon, topuklu ayakkabılarla kombinleyince bacaklarını milyonlarca metre uzunluğundaymış gibi gösteren bir kumaş pantolon ve bir değil iki tane *crop top* almaya ikna edilmesine izin verdi.

Kot tulum sınırlarını çizdiği şey oldu.

Limuzinin arka koltuğundan, "Kredi kartı bakiyemi görünce panik yapmayacağım," diye mırıldandı. Wilhelm'in

bardaklığa bıraktığı buz gibi lüks suyun kapağını çevirip açtı. Akıllı adam bu sefer renksiz bir sıvı seçmişti.

"Öğle yemeği benden, kızlar," diye duyurdu Sesame. "Nerede yiyelim?"

Jasmine ve Sesame öğle yemeği seçeneklerini tartışırken Riley mesajlarını kontrol etti.

Nick: *Nasıl hissediyorsun? Dinleniyor musun?*

Telefonundaki takip uygulamasını kontrol etti ve adamın sırf yalanını yakalamak için ona evden mesaj atmadığından emin oldu.

Riley: *Daha iyiyim, teşekkürler.*

Duraksayıp dudaklarını ısırdı. Sonra ikinci mesajı gönderdi.

Riley: *Akşam konuşmalıyız.*

"Mechanicsburg'da *en iyi* yosun salatasını yapan bir *suşi* mekânı var," dedi Jasmine.

Sesame yerinde zıplayarak ellerini çırptı. "Ooo! Deniz yosununa bayılırım! Ama bilirsin, yoga dersinden yeni çıkmış gibi görünerek *suşi* yemeye gidemeyiz."

"Defile! Defile!" diye bağırdı Jasmine.

Wilhelm özel bölmeyi kaldırıp *suşi*'ye doğru ilerlerken arka koltuktaki üç kadın alışveriş torbalarını karıştırarak yeni kıyafetlerine büründü.

Hiçbiri onları takip eden siyah *SUV* aracı fark etmemişti.

Wilhelm restoranın önünde durduğunda Riley kendini lisede ağır çekimde yürüyen havalı çocuklardan biri gibi hissediyordu.

"Göğüslerin seksi duruyor," dedi Jasmine.

"Gerçekten mi?" Riley elini yeni dekolteli kazağının ve yüksek belli kot pantolonunun üzerinde gezdirdi. Yolda Jasmine ve Sesame çantalarındaki kuru şampuan ve makyaj malzemelerini çıkarıp Riley'nin üzerinde sihirlerini konuşturmuşlardı. "Kendi özel uçağından yeni inmiş gibi görünen sensin."

Jasmine deri bir tayt ve safir mavisi huni yaka bir bluz giymişti. Saçları yüksek atkuyruğundan parlak bir şelale gibi sarkıyordu.

Altta kalmamak için Sesame de tişört yerine dantelli, yüksek yakalı bir sutyenle yeni bir toz pembe takım giymişti.

Kanagawa ana cadde üzerinde sıradan bir mekânda yer alan küçük bir *suşi* dükkânıydı. Ancak içeride bir *suşi* dehası, tabaklar üzerinde sanat eserleri yaratıyordu.

Restorandaki bütün başlar onlara doğru döndü.

"Aşırı giyinip kuşandık," diye fısıldadı Riley dehşet içinde.

"Öyle bir şey yoktur. Ruh haline ve kişiliğine uygun olarak giyinirsin. Eğer kıyafetin diğerlerinden daha iyiyse bu onların problemi, senin değil."

Riley, Sesame'nin onlara bakakalan genç garsona doğru

kasıla kasıla yürümesini ve köşedeki masayı işaret etmesini izledi.

Jasmine'e doğru eğilip, "Söylediği her şeyin bir parça saçmalıkla bir parça tuhaf motivasyon posterinin karışımı olduğunu hissediyorum," diye fısıldadı Riley.

"Biliyorum. Bu harika," dedi arkadaşı koluna girerek.

Birkaç dakika sonra utanç verici miktarda *suşi* siparişi verilmişti. Jasmine çayını masaya bırakıp Sesame'ye baktı ve bir kız arkadaş sorgulayıcısına dönüştü. "Demek altı yıl boyunca bir yabancıyla evliymiş gibi davrandın. Nasıldı? Korkunç muydu? Ne yaptığını öğrendiğinde tüm eşyalarını bahçeye attın mı? Arabasını garaj kapısına doğru sürdün mü?"

"Arkadaşımın kusuruna bakma," dedi Riley. "Jasmine sadakati ve intikam duygusuyla bilinir."

"Riley'yi burnunu kırdığı için dava ettikten sonra Griffin 'Ben Gerçek Bir Erkeğim'in' arabasına yandan çarptım," diye açıkladı Jasmine.

Sesame *chopstick*'lerine bakarken Riley kadının ne hissettiğini anlayabilmeyi diledi.

"Bunların hiçbirini yapmadım."

"Seni kaçırdı ve altı yıl boyunca karısı olduğuna inandırdı. Bu sırada ailen öldüğünü düşünüyordu. Yani en azından iç çamaşırlarına kaşıntı tozu da mı atmadın?"

Riley cevabı duymakla Jasmine'nin, Sesame'nin üzerine gitmesini engellemek arasında kalmıştı. Tabii bugün biraz bağ kurmuşlardı. Fakat bu bağ gerçek şeyler hakkında konuşmak için yeter miydi?

"Hiç gerçekten âşık oldun mu?" diye sordu Sesame aniden.

"Tabii, elbette. Binlerce kez," diye cevap verirken Jasmine elini umursamazca salladı.

"Ben sadece bir kere oldum. Onun da beni sevdiğini düşünmüştüm. Ama zora düştüğümüzde seçim yapması gerekti ve benim yerime ailesini seçti."

"Bunu duyduğuma çok üzüldüm," dedi Riley.

"Onu üzmemizi ister misin?" diye önerdi Jasmine.

Sesame üzgün bir şekilde gülümseyerek hafifçe başını salladı. "Bazen ilerlemek, acının içinde debelenmekten daha iyidir. Ya da intikam almaktan."

"Eğer o adamın hayatının geri kalanında tiz sesle şarkı söylemesini istersen, bana ve Riley'e haber vermen yeter," dedi Jasmine.

Sesame tekrar hüzünle gülümsedi. "Veririm."

Suşi, masanın büyük bir kısmını kaplayan bir tabakta geldi.

Riley mükemmel bir parça somonlu avokadoyu tam ağzına attığı sırada, pencereden *onu* gördü. Antika dükkânındaki adamdı. Ama bu sefer yüzünü kapatan bir rafya yelpaze yoktu. Üstelik onu tanımıştı.

Aniden nefes alınca boğazına kaçan *wasabi* yüzünden şiddetle öksürmeye başladı.

"Olamaz," dedi Sesame. "Yine mi tükürüğün boğazına kaçtı?"

Riley başını salladı, yeşil *wasabi* ciğerlerine işlerken gözleri yaşardı. "Keçisakalı," diyebildi boğulurcasına.

"Keçi mi? *Suşi*'de keçi yok ki," dedi Jasmine.

"Buyurun." Garson büyük bir bardak suyla geldi. "Hep olur."

Riley başını sallamaya devam ederek suyu aldı ve içmeye başladı. Şiddetli öksürüklerle hırıltılı nefesler arasında yanma hissi yavaşça azalıyordu.

En sonunda başını kaldırabildiğinde adam gitmişti.

"Gitmemiz gerek. Şimdi." Sesi çatallaşmıştı.

"Ahh, hemen şimdi yeni bir sesli mesaj karşılama kaydı yapmalısın. Sesin *Mila Kunis* gibi seksi ve boğuk çıkıyor," dedi Jasmine.

Riley elini masaya vurdu. "Gitmemiz gerek."

"Üzgün görünüyor," derken Sesame aslında Jasmine'le konuşuyordu.

"Hawaii *suşi*'mi yemeden gitmiyorum," dedi Jasmine inatla.

Riley homurdanarak tabaktaki *suşi*'leri, Jasmine'in çantasına atmaya başladı.

"Hey! Bu yeniydi! Balık kokusunu asla çıkaramayacağım," diye yakındı arkadaşı.

"Sana yenisini alırım."

"Eh, o zaman..." Jasmine kalan *suşi*'leri de çantasına atıp her şeyin üzerine bir kâse deniz yosunu salatası ekledi.

İki kadını da masadan sürükleyerek, "Wilhelm'i ara ve bizimle arkada buluşmasım söyle," dedi Riley.

"Sen iyi misin, Riley? Bu kotun giymeye alıştığından biraz daha dar olduğunu biliyorum ama başını falan döndürmüyor, değil mi?" diye sordu Sesame.

"Sadece yürüyün!"

Suşi dolu bir çanta ve elinde Sesame'nin fişiyle onları ara sokakta kovalayan garsonla birlikte limuzine doğru koşmaya başladılar.

"Neden koşuyoruz?" Jasmine çantasını göğsüne bastırıyordu.

"Çünkü önceden gördüğüm birini fark ettim. Bence bizi takip ediyor."

"Gerçekten mi?" Sesame birden durdu. "Nasıl bir erkekti?"

"Kıvırcık siyah saçlar, çatık kaşlar."

Sesame tam limuzine binerken durdu. Riley'nin bileğini ölümcül bir şekilde kavradı. "Güzel bir poposu var mıydı?"

"Hayır! Hiç poposu yoktu." Riley, kadını arabanın içine sokup arkasından o da bindi. "Bas gaza, Wilhelm!"

18

26 Ekim Cumartesi, 12:31

"Bayan Basil-Thorn, soruyu anladığınızdan emin değilim." Kellen iyi gitmeyen bir sorgulamanın yedinci saatindeymiş gibi görünüyordu.

"Ben de cevabını anladığından emin değilim," dedi Blossom. Çay fincanını eline alarak buharına üflemeye başladı.

"Size kız kardeşimi, yani arkadaşımı bize ona neler olduğunu anlatması için nasıl konuşturabileceğimizi sordum. Siz ise desteden bir kart seçip bana budala olduğumu söylediniz."

"Hayır, kartın adı Budala. Ayrıca ters açtığımız için ya kötü bir kararı ya da endişe verici bulacağın yeni bir başlangıcı simgeleyebilir."

Nick masadaki karta sırıtarak baktı. Bir kez olsun olumsuz şeylerle karşılaşacak kişi olmamak güzeldi. Tabii eski ortağına öleceği ya da buna benzer bir şey söylenmemişti.

"Bunun benim kız kar... yani arkadaşımla ne alakası var?" diye sordu Kellen.

"Benim tavsiyelerim kişiye özeldir. Arkadaşının sana kendini açmasını nasıl sağlayacağın konusunda düzgün bir tavsiyede bulunmamı istiyorsan, onunla hiç tanışmadığım için onun hakkında bir okuma yapmam gerekir."

Roger, *iPad*'inin arkasından 1980'lerin TV şovları hakkında araştırma yaparken homurdandı. "Tanrı aşkına, kadın! Pancar suyunu fazla mı kaçırdın? Onunla tanıştın ya."

Blossom kocasına o kadar hızlı döndü ki, Nick boynunu kıracağından endişelendi. "Hayır. Hayır, Roger. Tanışmadım. Sen de tanışmadın. *Unuttun* mu?"

"O zaman bugün pembe giymiş, büyük..." Roger ellerini göğsünün önünde kaldırdı. "Yoga dersine Riley'yle gelen..."

Bu durum artık Nick için komikliğini kaybetmişti. "Riley bugün yogaya mı geldi?"

"Hayır. Riley mi? Ha! Hayır," dedi Blossom. "Bugün iyi hissetmiyordu ve evde kaldı. Sen geçen haftayı hatırlıyorsun herhalde, Roger."

"Ha?"

Blossom dramatik bir şekilde yerinden kalktı. "Duydunuz mu?"

"Neyi?"

"Daisy'nin sana ihtiyacı var. Möö'lemesi çok üzgün geliyor." Blossom koşup verandanın kapısını açtı.

Roger da koşarak onu takip etti. "Sorun ne, Daisy kızım? Yandaki yaşlı cadı tuhaf saçlarıyla seni yine korkuttu mu?"

Blossom kapıyı sürükleyip kapattı ve Nick onun, Roger'ın göğsüne bir şaplak indirdiğini gördü.

Tarot kartını incelemek için eline alarak, "Bir gün senin kaynanan ve kayınpederin olabilirler, biliyorsun," dedi Kellen.

Blossom ile Roger bir sürü el hareketi ve şaşkın bakışlı evcil bir inek içeren bir tür tartışmaya girmiş gibiydiler.

"Sanki konu ebeveynler olunca ikimiz de konuşabiliyoruz. Senin annen dindar bir sosyopat, benimki ise..."

"Annen bunca yıl sana ve kız kardeşine katlandığı için bir azize."

"Annemle randevulaşmayı kes. Uzun zamandır kayıp olan kızı dün ortaya çıktığından beri Constance'la konuştun mu?" diye sordu Nick.

"Annenle randevulaşmıyorum. Sadece bazen bir şey içip yemek için buluşuyoruz. Ayrıca hayır, konuşmadım. Neden? Konuşmalı mıyım?"

Santiagolar konuşurdu. Her şey hakkında, genellikle aşırı yüksek sesle ve öfkeli el hareketleriyle... Kellen'ın ailesinin buzdan dinamiği onu her zaman büyülemişti. Birinin bir sorunu varsa, yemek masasında patlayıp kimseye bir kâse karides fırlatmazdı. Bildiği kadarıyla hava durumu ve kilisenin bağış kampanyaları dışında başka bir şey hakkında konuşmuyorlardı.

"Oldukça büyük bir şoktu. Yani öğrendiğinde neredeyse bir domuz derisi cipsiyle boğuluyordun. Ama annen gözünü bile kırpmadı."

Tarot kartını tekrar masaya fırlatırken, "Annemde poker yüzü* var. Pokerin sekizinci ölümcül günah olduğunu düşünmeseydi, Şişko Tony'nin kumarhanesinde temizlik yapardı," dedi Kellen.

* İngilizce *poker face*, ifadesiz/tepkisiz yüz anlamlarında kullanılır (ç.n.)

Verandanın kapısı kayarak açıldı ve gülümseyen bir Blossom ile pişman görünen bir Roger geri döndü.

"Roger'ın söylemek istediği bir şey var. Değil mi, Roger?" diye dürtükledi eşini Blossom.

Adam derin bir nefes verdi. "Haftanın hangi gününde olduğumuzu karıştırdığım için özür dilerim. Sanırım Blossom'ın bana hayat tarzımı değiştirerek daha fazla ilerleme kaydedebileceğim için ihtiyacım olmadığını söylediği kolesterol ilacım yüzünden." Karttan okuyormuş gibi konuşuyordu.

"Ah. Özrünüz kabul edildi?" dedi Kellen.

"Güzel. Şimdi, nerede kalmıştık?"

"Beth'in, yani Sesame'nin bize açılmasını nasıl sağlayabileceğimizi anlatıyordun," diye hatırlattı Nick.

Blossom şiddetle başını salladı. "Evet, evet, doğru! Hatırladım."

Roger mırıldandı. "Kimmiş kolesterol ilacı kullanan?"

Blossom parmaklarını masanın üzerinde birleştirmişti. "Ona sormayı denediniz mi?"

"Bunu neden düşünemedim?" dedi Kellen kuru bir şekilde.

Blossom kıkırdadı. "Ah, seni şakacı. Ona *nasıl* sordun?"

Nick ve Kellen birbirlerine bakıp omuz silktiler. "Bilmiyorum. Ona sadece bize neler olduğunu anlatmasının çok önemli olduğunu söyledik, böylece bu insanları bir an önce bulabilir ve haklarında dava açabiliriz."

"Ya da onları çöle sürükleyerek cesetlerini çakallara yedirirız," diye ekledi Nick. Blossom'ın onlar için doldurduğu

bulanık yeşil çaydan bir yudum aldı. Tadı tuhaf bir şekilde meyan kökü ve limon gibiydi. Tam olarak nefret etmemişti ama Blossom bir daha odadan çıkarsa muhtemelen lavaboya dökecekti.

Blossom yüzünü buruşturdu. "Bunu büyük bir sevgiyle ve yargılamadan söylüyorum ama kulağa sanki onun duyguları sizinkilerden daha az önemliymiş de ona baskı yapıyormuşsunuz gibi geliyor."

Bardağını masaya bırakırken, "Adalet bir duygu değildir," diye çıkıştı Kellen. "Eğer bize bildiklerini anlatmazsa, bu insanları asla bulamayabiliriz. Yaptıklarının bedelini asla ödeyemeyebilirler."

Blossom avuçlarını kaldırdı. "Ne söylemek istediğini anlıyorum ve namaste."

Kellen ona ters ters baktı. "Ne?"

"Sadece sen de *namaste* de işte," dedi Nick.

"Namaste," diye tekrarladı Kellen.

Blossom ona gülümsedi. "Eğer kız-şüphelinin sana ihtiyacın olanı anlatmasını istiyorsan onunla olduğu yerde buluşmalısın."

"Bende kalıyor. Onu orada da konuşturamadım," dedi Kellen.

Blossom, Budala kartını eline alıp kendini yelpazeledi. "Duygusal olarak nerede olduğunu soruyorum? Ruhsal olarak? Korkmuşsa sana güvenmesini sağlamanın bir yolunu bulmalısın."

"Hey, Bloss! Neden ona kuzeninin sana yaptığı kırılganlık çayından getirmiyorsun?" diye önerdi Roger.

Kellen kan damarlarından birini patlatmak üzereymiş gibi göründüğünde Nick sırıttı.

"Harika bir fikir, Roger!" Blossom eşinin başının tepesine bir öpücük kondurdu ve zıplayarak bodrum kapısına doğru gitti.

Üç adam, birbirlerini iyi tanımayan ve eşleri ya da televizyonları olmadan bir odada sıkışıp kalmış üç adamın yapacağı şekilde davrandı. Sessizce oturdular.

Nick ayağa kalktı ve çayını lavaboya döktü.

"Şşt."

Nick ve Kellen dirseklerini mutfak masasına dayamış olan Roger'a baktılar. "Şimdi beni iyi dinleyin. Size bir kadını nasıl yumurta gibi kırarak konuşturacağınızı anlatacağım ama bunu asla karıma ya da kızlarıma karşı kullanmayacaksınız. Anlaştık mı?"

"Anlaştık," diye cevapladı Kellen.

"Buna söz veremem," dedi Nick.

"İşte yapmamz gerekenler," diye başladı Roger. "Önce bir şişe şarap açıp rahat bir tavırla ona bir kadeh dolduracaksın."

Kellen ceketinin cebinden not defterini çıkarıp yazmaya başladı. "Kırmızı mı, beyaz mı?"

Roger başını salladı. "Fark etmez."

"Şarap önemli mi? Bira ya da likör olabilir mi?" diye sordu Nick.

"En iyisi şarap. Likör bir kızı çok hızlı bir şekilde kafası güzelken zil zurna sarhoş edebilir. Bira daha çok seninle ilgiliymiş gibi hissettirir, ayrıca şişirir. Şarap onu havalı his-

settirir. Sadece onun için bir şey yapıyormuşsun gibi görünür."

"Sonra?" Kellen sabırsızlanmıştı.

"Sonra ona şarabı verirsin ve biraz stresli göründüğü için bunu hak ettiğini düşündüğünü söylersin. Ardından ilişkinize bağlı olarak ya ayaklarını ovarsın ya da ona atıştırmalık bir şeyler ikram edersin. Annenizin, patronunuzun ya da herhangi bir kadın akrabanızın veya iş arkadaşınızın ayaklarını ovmaya çalışmayın. Onlar için havalı çikolatalar alın."

Birden Nick de not almış olmayı diledi. "Notları senden alabilir miyim?" diye sordu Kellen'a.

"Kapa çeneni de adam konuşsun, Nicky."

"Şarap, ayak masajı ya da çikolataları hallettin. Sonra ona kolay bir soru sor. Son zamanlarda ne hakkında konuşuyorsa onunla ilgili bir şey. Bir film. Bir arkadaş. Muhasebedeki o salak. Onu dinlediğini ince bir şekilde hatırlatacak bir şey."

Kellen yazmaya devam ederken başını salladı.

Nick ise telefonundaki ses kaydedici uygulamasını açmaya çalışıyordu.

"Cevap verdiğinde gözlerinin içine bak ve söylediklerini ona geri anlatabilecek kadar dinle. Bana bak, duygularını fark edecek ve onlar hakkında konuşman için sana alan açacak kadar sana değer veriyorum. Ben buna SDGT diyorum. *Sor. Dinle. Göz teması kur. Tazele.*"

Nick ilişkilerde yeniydi ama bu kulağa işe yarayacak kadar çılgınca geliyordu.

"Şarabını tazele ve her şeyi baştan yap. Belki sen de gü-

nünle ilgili bir şeyler paylaşırsın. Önemsemediğin aptalca bir şey. Mesela kardeşin aradı, sen de ona aptallık ettiğini söyledin. Kadınlar böyle şeylere bayılır."

"Paylaşmak gibi şeylere mi?" Kellen daha net olması için sordu.

Roger bodrum kapısına bir bakış atıp kafasını salladı. "Evet. Sonra bunu yapmaya devam edersin. Yakınlık kurarsın. İkinci bardağının bitmesini beklersin ve sonra yine tazelersin, biraz yaklaşıp endişeli gibi görünürsün." Roger öne doğru eğildi.

Nick ve Kellen da yaklaştılar.

Roger'ın yüz ifadesi endişeli bir ifadeye dönüştü.

"Şu an ne oluyor?" diye fısıldadı Nick.

Kellen not defterinden başını kaldırdı. "Sonra?"

"Sonra, 'Hey, bir şeyler canını sıkıyor gibi. Konuşmak ister misin?' diye sorarsın."

"Ustaca," dedi Nick fısıldayarak.

"Ya yine konuşmazsa?" diye sordu Kellen.

"O zaman göz temasını korurken elini koluna koyarsın ve 'Bu konuda konuşmaya hazır hissetmiyorsan sorun değil. Sadece artık iyiliğine karşılık verebileceğimi ummuştum,' dersin."

"Ne iyiliği?" diye sordu Nick.

Roger, iki adamla aralarında sadece birkaç santim mesafe kalana kadar eğildi. "'Her zaman yanımda olduğun için sana minnettarım. Her zaman kendi saçmalıklarımdan bahsetmeme izin verdiğin için. Gerçekten ben de seni dinlemek isterim.'"

Kalemi masaya düşerken, "Vay canına," dedi Kellen fısıldayarak.

"Sana tüm hayat hikâyemi anlatmayı ve senin de beni dinlemeni istiyormuşum gibi hissediyorum," diye mırıldandı Nick.

"Demek işe yarıyor," dedi Roger gururla. "Bir şey daha."

"Evet, hocam?"

"Çözüm çok açık olsa, nasıl çözüleceğini çok kolay bir şekilde açıklayabilsen ve sorunu kendi başına halletmeyi ne kadar çok istesen de... yapma."

"Neyi yapma?" diye sordu Kellen.

"Çözme. Ona nasıl çözeceğini söyleme. Onun yerinde olsan ne yapacağmı söyleme. Sadece yapma."

Nick kaşlarım çattı. "Bekle biraz. Yani orada öylece oturup dinlememiz ve hiçbir şey yapmamamız gerektiğini mi söylüyorsun?"

"Aynen öyle söylüyorum, evlat. Bunun kulağa çılgınca geldiğinin farkındayım ama güven bana. İşe yarıyor. SD-GT'yi kullanarak bir yakınlık kurarsan, hiçbir koşulda bir çözümle gelemezsin."

Kellen ve Nick göz göze geldiler. Kellen'ın sorumlulara parmaklıklar ardında görmekten başka bir şey istemediği ve Nick'in hâlâ çöle birkaç ceset bırakmaya meyilli olduğu düşünülürse, bu davada sorun çözücü olmamak kolay olmayacaktı.

"İnanın bana," dedi Roger tekrar. "Söylediğim gibi yaparsanız, şarap ve dinleme işini hallettikten sonra sana bir çözüm sunman için fırsat verecektir."

Ninova

Nick şaşkınlıkla başını salladı. "Sen bir ilişki dâhisisin, Roger. Atölye çalışmaları yapmalısın."

"Bazen yapıyorum, çiftlik dükkânındaki yem odasında."

"İşte buldum!" Blossom zafer kazanmışçasına elinde iki tane tozlu karton kutuyla mutfağa döndü. Üç adam arkalarına yaslandılar. Samimi atölye çalışmaları sona ermişti.

"Nick, gözüne lapa yapman için sana bir şey getirdim. Bir Amazon paketini açarken gözünü morarttığına inanamıyorum." Onu azarladıktan sonra Kellen'a döndü. "Şimdi, Dedektif, bu demleme talimatlarını bir kenara yazın. Evde organik yabani çiçek balınız var mı?"

Nick'in telefonu cebinde titredi. "Thorn," diye cevap verdi.

"Hey, ah... sakın kızma."

19

26 Ekim Cumartesi, 13:02

"Açıklayabilirim," dedi Riley üçüncü defa.

Nick'in morarmış gözünün altında durmadan seğiren bir kas vardı. Bu iyiye işaret değildi. Bir elini kaldırdı. "Konuşmak yok." Homurdandıktan sonra Kellen'ın sade yemek odasındaki pencere kilitlerini incelemeye geri döndü.

Riley ve arkadaşlarının, kendilerini Kellen'ın evine kilitlemesinden beş dakika sonra adamlar da polis ışıklarını yakarak gelmişlerdi. *Suşi* takipçileri, Wilhelm'in agresif sürüşünden sonra onları takip etmeyi başardıysa bile artık çoktan gitmişti.

Riley insanları hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyordu. Özellikle bu insan Nick olduğunda ve ilişkileri hakkında zaten güvensiz hissediyorken daha çok nefret ediyordu. "Bak, onu rahat bırakmamı söylediğini biliyorum ama..."

Nick ona doğru döndü. "Thorn, emirlere neden itaat et-

Ninova

mediğini açıklamaya çalışma. Evi terk etmekle kalmayıp kendini, en iyi arkadaşını ve sana uzak durmanı söylediğim kadını tehlikeye attığın gerçeğini savunma çabasıyla bir kelime daha edersen ben..."

Sinirden tehdidi yarım kaldı. Bu çok kötüye işaretti.

Ancak Riley son iki günde temkinli davranmak için yeterince şey yaşamıştı. "*Emir* derken? Bunun ne olduğunu sanıyorsun? Aramızdaki şey bir hiyerarşi mi, yoksa bir ilişki mi?"

Nick kız arkadaşıyla burun buruna gelecek şekilde yürüdü. "Şu anda bu bir diktatörlük ve... bu yeni bir bluz mu?"

Memelerin gücü.

"Evet, öyle. Ayrıca seninle konuşmak istediğim şeyin bir parçası da bu."

"Yüzüme karşı yalan söyleyip evi terk ettikten ve tekrar takip edilmeye başladıktan önce mi, sonra mı?"

"Nicky, sakin ol artık." Kellen da onlara katılmıştı.

"Kız arkadaşım, iki gün içinde ikinci takipçisini bulduğu için neden sinirlenmemem gerektiğini açıkladığında sakinleşeceğim," diye tersledi onu Nick.

"İnsanların sürekli beni takip etmesi benim suçum değil," dedi Riley itiraz ederek. Kulağa aptalca geliyordu ama bazen gerçek tamamen bundan ibaret oluyordu.

"Hey, kim biraz şarap ister?" Kellen aniden araya girdi.

"Bunlar şimdiye kadar gördüğün en şirin vegan süet botlar, değil mi?" Sesame soluk mor bilek çizmeleriyle zıplayarak odaya girdi. Takipçi yüzünden aceleyle çıkmalarına aldırmadan bir randevuya hazırlanıyormuş gibi yeni aldıklarını gözden geçiriyordu.

Kız kardeşine, "İyi bir zaman değil, Beth...ame," dedi Kellen.

Nick ve Riley'nin çatık kaşlarını görünce gözlerini kocaman açıp, "Ahhh," diyebildi Sesame. "Ağabey, büyük dolaptaki tüm eşyalarını toplar mısın? Gardırobumu düzenlemem gerek."

"Off." Kellen evindeki kadınlar söz konusu olduğunda ne yapacağını biliyormuş gibi görünmüyordu.

"Biraz şarap ister misin?" diye sordu Riley ona.

"Adamın nasıl göründüğünü bir daha anlat," dedi Nick.

Sesame neşelendi. "Evet! Bir daha anlat."

Riley nefesini dışarı verdi. "Çok iyi göremediğimi söyledim."

"Bana ne gördüğünü söyle, Thorn. *Gördüğün* derken, seni beladan uzak tutma konusunda iyi bir iş çıkarmışa benzemeyen lanet olası ruh rehberlerinden gördüklerini, düşündüklerini ve duyduklarını kastediyorum."

Riley yüzünü buruşturdu. "Bu sabah yogaya gittiğimizde antika dükkânındaydı. Yani bence oydu. Biz yan kapıdan girdiğimizde kaldırımdaki bir tezgâhın arkasında saklanıyordu. Zihnini tam okuyamadım..."

"Sonra?" Sesame her kelimeyi dikkatle dinliyordu.

"Sonra yoga dersinde..." Riley, Sesame'ye baktı ve aniden gerçeği değiştirmeye karar verdi. "Bir görü daha gördüm ve o vardı. Önce genç ve mutluydu. Sadece bir anlıktı ama bir şey için heyecanlanmış gibiydi. Birini bekliyordu. Sonra değişti, kötü görünüşlü bir keçisakalı olan uğursuz birine dönüştü. Hâlâ bekliyordu, sonra birini yakaladı ve minibüsüne sürükledi."

Kendi kaçırılma hikâyesini fark etmemiş gibi görünen Sesame'ye bir bakış attı.

Mutfak tezgâhındaki postaları karıştırırken, "Keçisakallı adamlarla çıktım ve her dört tanesinden ikisi kesinlikle uğursuz," dedi Jasmine.

Nick yakışıklı yüzünde soğuk gibi bir ifadeyle Riley'ye bakıyordu. Gamzelerini ondan saklıyordu ve bu hiç adil değildi.

Anlatmaya devam etti. "Sonra onu tekrar gördüm. Biz Mechanicsburg'de *suşi* yerken dışarıda, kaldırımdaydı. Bu sabahki saçlarını ve görüdeki yüzünü hatırladım. Tabii şeytani bir keçisakalı yoktu. Pencereden bize doğru baktı. Tesadüf gibi gelmedi, biz de arka kapıdan çıktık ve seni aradım."

"Bu seni kaçıran adam mı?" Kellen buyurgan bir tavırla Sesame'ye baktı. "Eğer öyleyse, ciddi bir tehlike altında olabilirsin ve bunu bilmemiz gerekiyor."

Sesame üst üste birkaç kez gözlerini kırpıştırınca kirpikleri kelebek kanatları gibi uçuştu. "Ben... Ben... sanırım başım ağrıyacak. Biraz yatacağım." Elinin tersini alnına götürerek dramatik bir şekilde odadan çıktı.

Yüzünü ovuştururken, "Onlara şarap içirmeliydik," gibi bir şey mırıldandı Nick.

"Iyy. Kim böyle yaşar?" Jasmine, Kellen'ın mutfağındaki dolapları açıp kapatıyordu. Bir kutu sade mısır gevreği çıkardı. Riley dedektif için daha uygun bir kahvaltı düşünemiyordu.

Sinir olmuş bir şekilde, "Yaşamak için çalışan biri," diye seslendi Kellen. Bir eliyle kaburgalarını ovuştururken yüzünü buruşturdu.

"Ben bir avukatım, seni çekilmez herif. Benim yaşamak için çalışmadığımı mı söylüyorsun?"

"Sen Dauphin ve Cumberland'deki mağazaların yarısını satın alırken, benim bütün sabahı bir çöplükte geçirdiğimi söylüyorum." Kellen mutfakta Jasmine'le kavga etmek üzere yanlarından ayrıldı.

"Bak, kızdığını biliyorum," diye başladı Riley.

Nick'in eli bileğine dolandı ve onu mutfağa doğru sürükledi. "Eve gidiyoruz ve sen yüz tarama programına girebilmesi için Brian'a bu adamı anlatıyorsun." Mutfak eşyalarını yeniden düzenlemekte olan Jasmine'in elinden onları almaya çalışan Kellen'a baktı.

"*Feng shui* veya mutfak düzeni hakkında bildiğin bir şey var mı?" Jasmine'in sesi alaycıydı.

Eski ortağına bakarak, "Sen iyi misin?" diye sordu Nick.

Kellen erkeksi ızgara maşasım Jasmine'in elinden kaptıktan sonra kaburgalarım tuttu. "Evet," dedi hırıltılı bir sesle. "Hafta sonunun geri kalanmda kendime izin veriyorum. Yalnız kalmayacak."

"İyi. Jasmine, adamı rahat bırak. Eve geçerken seni bırakırız."

Nick yanında Riley'yi de sürükleyerek kapıdan çıktı.

"Çene hattı doğru değil gibi," dedi Riley. Brian'ın bilgisayarda oluşturduğu kötü adamın taslağını inceliyordu.

"Daha güçlü ve daha belirgin mi, yoksa daha zayıf ve daha az belirgin mi?" diye sordu Brian. Ekrandaki adamı bir

başrol oyuncusuna ya da ikinci bir karaktere dönüştürmek için tuşlara basıyordu.

"Bilmiyorum." Riley elleriyle yüzünü ovuşturdu. Yorulmuştu, acıkmıştı, canı sıkılmıştı ve zihninin arkasında bir şeyler gıdıklanıyordu. Odaklanamadığı bir şeydi. Ruh rehberlerinden yardım isteyemeyeceği bir şeydi çünkü onlar gitmişti. Eve geldiklerinde kendini banyoya kilitleyip Pamuk Şekeri Dünyası'na dalmaya çalışmıştı ama bulduğu tek şey karanlık, bulutsuz bir boşluktu.

"Neden ara vermiyoruz?" diye önerdi Brian.

"Kulağa iyi geliyor," dedi kabullenerek. "Josie nerede?"

Brian masanın altındaki gösterişli mini buzdolabını açıp iki bira çıkardı. "Bibloları gerçekten kayıp mı, yoksa yalnızca çok mu yaşlı diye görmek için yine Bayan Penny'nin arkadaşıyla görüşüyor." Biralardan birini açarak Riley'ye uzattı.

"Teşekkürler. Spor salonu dosyası nasıl gidiyor?"

Brian gözlüklerini düzeltip kendi birasını da açtı. "Ah, harika. Bu sabah *Muscles Muscles Muscles*'dan ömür boyu menedildim."

Riley birasını püskürttü. "Ciddi misin?"

"Görünüşe göre, soyunma odasında 'sadece *selfie*' gibi katı bir politikaları varmış. Fotoğraf bile çekmiyordum aslında."

"Ne yapıyordun?"

"*Brotein*•'in telefonunu *hack*'lemek için halka açık *Wi-Fi*'yi kullanıyordum."

• Protein ve İngilizce *brother* kelimesinin ilk harfleri kullanılarak gönderme yapmak için oluşturulan kelimedir. (ç.n.)

"Tabii ki."

"Senin 'dosya' nasıl gidiyor?"

Riley omuz silkti. "Daha başlamadım. Anlaşılan ev hapsindeyim."

Yemek odasından gelen "lanet olsun" sesini takip eden bir gürültü duyuldu.

"Nicky'nin keyfi yerinde değil gibi görünüyor," dedi Brian.

Riley iç çekti. "Emirleri takip etmediğim için bana kızgın."

Konuştukları konu Brian'ın odasının kapısında üstsüz bir şekilde belirdi. Tişörtü sol elinin etrafına sarılmıştı. "Sıktığımin ilk yardım çantası nerede?"

Riley ayağa fırladı. "Mutfakta. Ben getiririm."

"Gidip bir parmak falan bulmama gerek var mı?" diye sordu Brian.

Riley mutfaktaki boş Cadılar Bayramı şekeri kâsesinin yanında duran ilk yardım çantasını kaptı. *Lanet olsun.* Dışarıdayken daha fazla Cadılar Bayramı şekeri almayı unutmuştu.

Arkasında Nick'in varlığını hissederek döndü.

Dövmeli, üstsüz ve sinirli bir Nick Santiago'ya bakmak oldukça keyifliydi.

Sarılı elini işaret etti. "Ne kadar kötü?"

"Her şey yerli yerinde," diye güvence verdi Nick.

Riley dikkatlice tişörtü açtı. "Ne yapıyordun?"

"Kırılmış bir pencere kilidini tamir ediyordum."

Hayal mi ediyordu, yoksa Nick ona doğru eğiliyor muydu? Onu bu kadar yakınında hissetmeyi özlemişti. Aslında otuz altı saatten daha kısa süre önce seviştikleri düşünülür-

se, bu aptalcaydı. Ancak o otuz altı saat içinde çok fazla şey olmuştu.

Üç parmak ekleminde kötü yaralar olduğunu görünce burnunu kırıştırdı.

"Kazağına kan bulaştırma," diye uyardı Nick. Ses tonu yumuşaktı, üstelik Riley onun nefesini saçında hissedebiliyordu.

"Yeni," diyebildi sadece.

"Fark ettim."

Yukarı baktığında adamın bakışlarının göğüs dekoltesine sabitlendiğini gördü. En azından göğüslerine karşı aniden bağışıklık kazanmamıştı.

Kare bir gazlı bezi alkolle ıslatırken, "Biraz acıyacak," diye uyardı.

"Bebek değilim... Yüce İsa! Sikeyim!"

Nick'in kelime dağarcığı genişleyince Riley dudaklarının kıvrıldığını hissetti. "Kesinlikle bir bebeğin kelime dağarcığına sahip değilsin," derken yarayı hızla temizlemeye başladı.

"İlk kelimem 'bok' olmuş. Annemin hiç hoşuna gitmemiş."

Sırıtarak ilk bandajı yırtıp açtı ve bir ekleminin üzerine yerleştirdi. Ona bu kadar yakın olmak soyunmak istemesine neden oluyordu ve soyunmak bir seçenek olmadan önce konuşmaları gereken çok şey vardı. "Bu sabah anneni yogada gördüm."

"Sana karşı ne kadar kabaydı?"

"Çok fırsatı olmadı aslında. Sesame onu, senin eski sev-

gilin olduğuna ikna etti ve ben de seni kazara hamilelik planından kurtaran kadın oldum."

Nick gözlerini kapadı. "Nedenini bilmek istediğimden emin değilim."

"Beni annene iyi göstermeye çalışıyordu. Anlarsın ya, ona birlikte olabileceğin en kötü insan olmadığımı göstermek için. Aslında oldukça nazik bir davranıştı."

"Annem senin berbat olduğunu düşünüyorsa, züppenin teki olduğu içindir. Aklı başında olan herkes senin harika biri olduğunu görebilir."

Riley dudağını ısırdı ve hiç acele etmeden son bandajı yapıştırdı. "Bu bana artık kızgın olmadığın anlamına mı geliyor?"

Çenesini kaldırıp ona bakmasını sağlayarak, "Hâlâ çok öfkeliyim," dedi Nick. O fırtınalı ela gözlerin ardında çok şey oluyordu ve şu anda onu okuyabilmeyi diliyordu.

"Kimseyi tehlikeye atmaya çalışmıyordum. Tam tersini yapmaya çalışıyordum."

"Bundan sonra, Thorn, 'insanları güvende tutma' işini bana bırak."

"Kurtarmaya çalıştığın kişinin Sesame değil de ben olduğuma emin misin?"

"Neden ikisi aynı anda olmasın?"

Duzenleme
Ny.ozlem

20

27 Ekim Pazar, 00:27

Nick yatakta sırtüstü yatarken Riley de yanında sıkıntıyla uyuyordu. Yukarı geldiğinden beri birçok kez uykusunda mırıldanarak yuvarlanmıştı. Burt ekstra büyük köpek yatağından homurdandı.

Yatak odasının tavanına bakarken ellerini başının altına sıkıştırdı. Tavan eski su hasarı yüzünden lekelenmişti ve yeni bir kat boyaya ihtiyacı vardı, bu da Yapılacaklar Listesi'ndeki maddelerden biriydi.

Tüm bunlar geride kaldığında listeyi bitirmek için zamanı ve enerjisi olacaktı. Burayı Beth'i yeniden aramaya başladıkları sırada satın almışlardı. Uyanık olduğu her anı onu aramakla geçirmişti.

Artık onu bulmuştu, yine de sonuna kadar gitmesi gerekiyordu. Defteri resmen kapatması gerekiyordu. Ancak sorumlular hâlâ dışarıda olduğu sürece bunu yapamazdı.

Kellen'ın mesajı beyninde döndürüp duruyordu.

Kellen: *Bir buçuk şişe şarap içti ama sabah konuşmaya hazır olacağını söyledi.*

Sesame'yi sorgularken Nick de orada olmak istiyordu. Bu aile içinde bir konu değildi. Hiçbir zaman olmamıştı.

Riley ödünü koparacak kadar ani bir şekilde yanında dikleşerek oturdu. "Pencere!" diye bağırdı.

Nick komodinin üzerindeki silahını kaptığı gibi çıplak halde yataktan fırladı. Burt de sorgulayıcı bir havlamayla yatağından kalktı. Köpekle birlikte odanın içinde aceleyle pencereleri örten ağır perdelere doğru ilerlediler. Silahını önüne doğrulttu ve perdeleri sertçe çekti. Perdelerin kayarak açılması gerekirken perde demiri yerinden çıkıp yere düştü.

Camın diğer tarafında kimseyi bulamayınca omzunun üzerinden Riley'ye baktı. Gözleri açık olmasına rağmen görmüyordu, üstelik burnu seğiriyordu.

"Thorn! Ne görüyorsun?"

"Pencereden içeri girdi. Onun odasında," diye bağırdı tiz bir sesle.

Nick yatağa atlayarak Riley'nin yüzünü avuçlarının içine aldı. "Kim?"

Riley'nin gözleri netleşti ve ona odaklanana kadar gözlerini kırpıştırdı. "Bu sabahki adam. Sanırım onu Kellen'ın evinde Sesame'nin penceresine tırmanırken gördüm. En azından öyle düşünüyorum. Belki sadece bir rüyaydı?"

"Şimdi mi, yoksa geleceği mi görüyorsun?"

Riley örtüyü sıkıca kavradı. "Bilmiyorum. Bilemiyorum. Her şey hâlâ biraz karmakarışık."

Nick küfretti. Silahı yatağın üzerine bırakıp bir eliyle kot pantolonunu iç çamaşırsız giymeye çalışırken diğer eliyle Kellen'ın numarasını çevirdi.

"Seninle geliyorum," dedi Riley inatçı bir şekilde.

Arama sesli mesaja düştü.

"Lanet olsun. Tamam. Ama ben şimdi çıkıyorum," diyerek silahı pantolonunun arkasına sıkıştırdı.

"Ben hazırım." Balkabağı aroması kahve dükkânlarına düşer düşmez, tüm kadınların giydiği o tüylü botlarını yerden aldı.

Riley ve Burt onu koridorda takip ettiler, üçü merdivenleri koşar adımlarla indi. Mutfağın yanındaki küçük, işe yaramaz vestiyere yönelerek eğri raftan anahtarlarıyla bir el feneri aldı.

"Camı kim kırdı?" diye sorduktan sonra başım salladı. "Neyse. Ben sürerken Weber'ı aramaya devam et."

"Hâlâ açmıyor, Sesame de öyle," dedi Riley. "Ayakkabı reyonunda ayrılabileceğimiz için alışveriş yaparken bana numarasını vermişti."

"Kahretsin," diye mırıldandı Nick.

"Belki her şey yolundadır? Muhtemelen sadece bir rüyaydı. Son zamanlarda görülerim çok... doğru sayılmaz."

Nick cevap vermedi. Tüm bunların tekrar yaşanmaması gerekiyordu. Önlem almışlardı, dikkatli davranıyorlardı. Hangi aklı başında insan bir polisin evine zorla girerdi ki? Sadece gerçekten kötü niyetli biri olabilirdi. İşte o girerdi.

Tüm trafik kurallarını hiçe sayıp kırmızı ışıkta gaz pedalına bastı.

Riley arabanın *ah, kahretsin* kolunu sıkıca kavramış olsa da hiçbir şey söylemediği için Nick ona minnettardı. Burt de bunun ciddi bir sürüş olduğunu anlamış görünerek arka koltuğun ortasında sakince oturuyordu.

Kellen, Capitol kompleksinin diğer tarafındaki kişiliksiz bir apartmanda yaşıyordu. Genellikle trafikte oraya gitmek on beş dakika sürüyordu. Nick yedi dakikada gelmişti.

Binanın önünde ani bir frenle durur durmaz Riley'ye baktı. "Burada kal."

Emniyet kemerini çözerken, "Seninle gelmeliyim. Sana çoktan içeri girip girmediğini söyleyebilirim," diye ısrar etti Riley.

"Siktir. Tamam. Ama kendini yaralar, vurdurur ya da daha kötüsünü yaparsan seni asla affetmem, Thorn."

O fikrini değiştiremeden Riley arabadan atladı.

Burt arka koltuktan acınası bir şekilde sızlandı.

"Burt benimle koridorda bekleyebilir. Beni korur."

Kısık sesle, "Lanet olası bir sirk işletiyorum," diye mırıldandı Nick.

Riley'nin tartışmasına fırsat vermeden kapıyı çarparak ön kapıya yöneldi. Kapıda bir tuş takımı vardı. Her apartman sakininin kendi şifresi vardı ve Nick, Kellen'ın şifresini değiştirmemiş olması için dua etti. *0617*. Beth'in kaybolduğu tarihti.

Şifreyi girdi ve kapı kilidi açılınca rahatladı. "Gidelim."

Koşar adımlarla ikinci kata çıktılar.

Kellen'ın kapısı kırılmamıştı ama Riley şüpheliyi pencereden tırmanırken gördüğünü söylemişti, yani bu iyi haber sayılmazdı.

"Planın nedir?" diye fısıldadı Riley.

"Bilmiyorum. Düşüneyim." Kapıyı çalar veya kırarsa saldırgan paniğe kapılabilirdi. Ama hiçbir şey yapmadan da duramazlardı.

Koridorun karşısındaki kapı açıldı ve kırlaşmış yüzlü, yaşlı bir adam kaşlarını çatarak onlara baktı. Kareli bir bornoz giymişti, gözlükleri kafasındaydı. "*DoorDash** için saat biraz geç değil mi?"

"Yeğenim Esmeralda için *Nature Girl* kurabiyeleri satıyorum," dedi Nick.

"Saçmalık. Bir polisin kapısının önünde geziniyorsun. Kurabiye satmıyorsun. Parmaklarım seğirmeye başlamadan önce yüzüstü yere yatman için ona kadar sayacağım."

Adam bornozunun cebinden bir tabanca çıkardı.

Nick, Riley ile kovboyun arasına girerek ellerini kaldırdı. "Bakın, bayım. Kimseye delik açmaya gerek yok. Bu kapının ardında, arkadaşımın başı dertte ve benim oraya girmem gerekiyor."

Onu tişörtünün arkasından tutup, "Nick," diye fısıldadı Riley.

"Sorun yok, Thorn. Her şey kontrolüm altında."

"Thorn mu? Psişik Riley Thorn gibi mi?" Komşu gözlüklerini kafasından indirerek gözlerine taktı.

Nick'in arkasından bakmaya çalışırken, "Sizi tanıyor muyum?" diye sordu Riley.

* Bir Amerikan yemek dağıtım şirketidir. (ç.n.)

"Ben Bob. Fred Bogdanovich'le birlikte şair atışmalarına gidiyorum. Bütün maskaralıklarınızı haberlerden takip ediyorum. Başka bir kötü adamı yakalamak için mi buradasınız?"

"Deniyoruz," dedi Riley.

"Binayı havaya uçurmayacaksınız, değil mi?"

"Kesinlikle bundan kaçınmaya çalışacağız," derken Nick'in sesi duygusuzdu.

"O zaman yedek anahtarımı kullanabilirsiniz. Dikkatli olun. İçeride güzel bir kadın arkadaşı var, ayrıca Kellen çok iyi bir nişancı."

"Uyarı için teşekkürler," dedi Nick.

Bob evine girerek bir anahtarla geri döndü. "Sakıncası yoksa ben burada bekleyip gösteriyi izleyeceğim."

Kellen'ın kapısına doğru ilerlerken, "Bana uyar," diye mırıldandı Nick. Ardından Riley ve Burt'e baktı. "Siz ikiniz burada kalın."

"Dikkatli ol," dedi Riley.

Hızla derin bir nefes aldı ve kapının kilidini açtı.

Nick eğilerek içeri girmişti. Bir an sonra bunu yaptığı için şanslı olduğunu düşündü çünkü Kellen'ın ona fırlattığı kahve bardağı başının üzerinden uçup koridordaki duvara çarptı.

"Benim. Sakın ateş etme!" diye bağırdı.

"İçeri zorla girerek ne halt ediyorsun?" Kellen da bağırarak karşılık verdi.

Işıklar yandığı anda Nick hızla yanından geçti. Arkadaşının yalnızca siyah bir *boxer* şorttan başka bir şey giymediğini gördü. "Yatak odasında! Böyle mi uyuyorsun?"

"Kim?" diyen Kellen onun arkasından koşuyordu.

"Adam işte!" Nick koridorda hızla ilerlerken tersledi.

"Hangi adam?"

Sonra sesi duydu. Boğuşma sesini...

Nick durup düşünmeden içgüdüsel olarak gerekeni yaptı. Omzuyla kapıya vurdu ve kapının yerinden çıkmasıyla birlikte yere düştü.

Karanlıktı ama yatağın ayakucunda duran bir karaltıyı seçebiliyordu.

"Her şeyi açıklayabilirim," dedi adam.

Ancak Nick'in masal dinleyecek hali yoktu. Ayağa kalkıp adamın karnına vurdu. Yere düştüğü ana kadar davetsiz misafirin çıplak olduğunu fark etmemişti.

Yataktan kulak tırmalayan bir çığlık geldi ve Burt koridordan uluyarak cevap verdi.

"Ah, acıdı!" diye sızlandı şüpheli çıplak.

Kellen bağırarak emir verdi. "Yat yere! Ellerini başının arkasına koy."

"Zaten yerdeyim ve ellerimi hareket ettiremiyorum. Üzerimde biri oturuyor," dedi adam söylenerek.

Işıklar açılınca Sesame kulakları tırmalayan bir çığlık daha attı.

"Desteğe ihtiyacınız var mı, Dedektif?" Bob koridordan bağırdı.

"Sakın onu öldürme, Nicky!"

"Susma hakkın var," diye bağırdı Kellen.

"Kocamın üstünden kalk, Nicky Santiago!"

Nick'in davetsiz geldiği en tuhaf pijama partisi buydu.

Riley'nin üzerinde ekoseli bir kız *boxer* şortuyla *sweat-*

shirt vardı. Kellen en azından bir eşofman altı giyme nezaketini göstermişti ama hâlâ üstsüzdü. Sesame iç çamaşırının üzerine uyumlu bir bornoz geçirmişti. Kocası olduğunu iddia ettiği adam, pahalı bir kot pantolon ve düğmesiz bir gömlek giymişti. Anlaşılan Sesame heyecandan düğmeleri koparmıştı.

Eski ortağına dönerek, "En azından bir tişört giyer misin, dostum?" diye sordu Nick.

Kellen onun bu son derece makul isteğini dikkate almadı. Tommy'nin uzattığı sıcak çikolatayı alırken, "Demek evlisiniz," dedi Riley.

Adam, Bob da dahil olmak üzere herkes için ev yapımı sıcak çikolata yapmıştı.

"Bu doğru! Bu benim Tommy'm." Sesame, adamın kucağına oturup boynuna sarıldı.

Tommy bir seksenden bir iki santim kısa boyuyla zengin bir inek havası veriyordu. Uçları kıvrılan gür, siyah saçları vardı ve vücudunda fazla yağ ya da kas yoktu. Nick bunu onunla biraz fazla yakınlaştığı için biliyordu.

Sanki ikinci sınıftaki çocuklarla konuşurmuş gibi, "Eminim hepinizin bir sürü sorusu var," diye başladı Sesame.

"Ben başlarım." Nick hemen gönüllü oldu. "Bu pislik seni kaçırıp onunla evlenmen için zorladı mı? Bu, *Patty Hearst** gibi seni esir alan kişiye âşık olduğunu sandığın ama aslında sadece beyninin yıkandığı bir şey mi? Yasal olarak mı evlisiniz, yoksa 'bir sığınakta tarikat lideri ile çokeşlilik'

* 1974'te evinden kaçırılıp aylarca örgüt propagandasına maruz kaldıktan sonra örgütle birlikte bir banka soygununa karışan ve birkaç yıl hapiste kaldıktan sonra Amerikan Başkanı'nın affıyla hapisten çıkan Amerikalı oyuncudur. 1988'de kendisi hakkında bir film yapılmıştır. (ç.n.)

gibi bir şey mi? Gerçekten senin olduğunu sandığın dört çocuğu var mı ve sokağın aşağısında bir yerde bir minibüste mi bekliyorlar? Weber onu duymadan buraya nasıl girdi? Neden şimdi ortaya çıkıyor? Bir de kardeşin iyi içkileri nerede saklıyor?"

Sesame gergin bir şekilde güldü. "Pekâlâ, çok fazla soru var."

Kellen hiçbir şey söylemeden ayağa kalktı, çamaşır odasına doğru yürüdü ve elinde bir şişe viskiyle geri döndü.

Başını onaylarcasına sallayarak, "*Dalmore 12*. İyiymiş," dedi Tommy.

"Kapa çeneni," diye karşılık verdi Kellen.

Burt masanın altında horladı.

"Kayınbiraderinle böyle konuşamazsın." Sesame ağabeyini azarladı.

"Tanrım." Kellen şişenin kapağını açıp doğrudan içti.

Riley ayağa kalktı ve Kellen'ın bardaklarını bulana kadar dolapları karıştırdı.

Tommy'nin kucağında kıpırdayarak, "En baştan başlayayım," dedi Sesame. Adam aşktan büyülenmiş gibi görünüyordu ama sosyopatlar ve seri katiller oldukça iyi aktörler olabilirdi.

"Tommy'yle birkaç ay önce tanıştım. Şey... gitmeden birkaç ay önce," diye başladı Sesame. "Annemin onaylamayacağını biliyordum, ayrıca Tommy'nin kanunlarla ufak tefek minicik birkaç sorunu vardı. Yani senin de mutlu olmayacağını biliyordum, Kelly."

"Sarhoş üniversite öğrencilerine sahte *DEHB** ilaçları

* Dikkat eksikliği ve hiperaktivite bozukluğu kısaltmasıdır. (ç.n.)

satıyordum," dedi Tommy. "Aslında Kanada'dan gelen *Tic Tacs* şekerleriydi."

Riley elinde birkaç bardakla geri döndüğünde, "Kelly çıktığım her erkeği sistemden geçirirdi," diye açıkladı Sesame.

İki bardak viski doldururken, "Yani ilişkinizi bir sır olarak sakladınız," diye tahmin etti Riley. Birini Nick'e uzattı, diğerini Kellen'ın önüne bıraktı.

Sesame başını sallayarak onayladı. "*Olive Garden*'da ekmek çubuklarımız için ekstra sos sipariş ettiği anda, onun aradığım kişi olduğunu anlamıştım."

"Ah, lütfen," diye mırıldandı Kellen. Riley'nin önüne koyduğu bardağı görmezden geldi, onun yerine şişeyi aldı.

İkinci bardağa uzanırken, "Bunu kimse içmeyecekse," dedi Tommy.

"Bir gece bir partideydik ve küçük bir yanlış anlaşılma oldu."

"Depo," diye tahmin yürüttü Nick.

Sesame'nin yüzü buruştu. "Evet. *Tekno* partileri birkaç düşük seviyeli uyuşturucu satıcısı tarafından düzenlenirdi. Aslında oldukça zekiceydi. Giriş ücreti alıyorlar, sonra içeride sadece uyuşturucu satıyorlardı. Her neyse, birisi Tommy'nin banyoda bir adama yedi tane *Tic Tacs* verdiğini görmüş ve parti sahiplerinin bundan memnun olmadığını tahmin edebilirsiniz."

Burun kemerini sıkarak, "Harrisburg şehir merkezindeki bir grup torbacıya kazık attınız," diye durumu özetledi Kellen.

Onu yatıştırmak için, "Gerçek bir kazık değildi," dedi Sesame.

"Geriye dönüp baktığımda profesyonel açıdan akıllıca bir hareket olmadığını görebiliyorum," diye itiraf etti Tommy.

"Sen konuşma," dedi Kellen. Hâlâ ona bakmayı reddediyordu.

"Bu satıcılardan birinin adı Blight mıydı?" diye sordu Nick.

Sesame dudaklarını birbirine yapıştırıp tavana baktı. "Doğrusunu söylemek gerekirse, Nick. Çok uzun zaman oldu, yani hatırlamıyorum bile."

Kesinlikle yalan söylüyordu.

"Ondan korkmana gerek yok. Hapishanede. Kardeşin ve ben onu oraya soktuk. Yangını o çıkardıysa, orada kalmasını sağlamaya yardım edebilirsin," dedi Nick.

Sesame hafifçe omuz silkti. "Üzgünüm. Hatırlamıyorum. Sen hatırlıyor musun, tatlışkom?" diye sordu Tommy'ye.

Nick emin olamıyordu ama pembe tırnakları, adamın tenine batıyormuş gibi görünüyordu.

"Hayır, ayıcığım." Tommy karısının gözlerine bakmadan tiz bir sesle konuştu.

"Her neyse. Yangına dönelim. Bu korkunç suçluların kötü bir şey yapacağından korkuyordum."

"Parmaklarımı kesip kıçıma sokmaktan bahsediyorlardı," dedi Tommy neşeyle.

Kellen doğruca şişeden altı büyük yudum aldı.

"Tommy, gözlerim biraz kurudu. Banyodan göz damlamı getirir misin? Makyaj çantamın içinde."

"Senin için her şeyi yaparım, Ses."

Tommy'nin odadan çıkmasını bekledi. "Bakın, yangın tamamen bir kazaydı. O adamlar Tommy'yi tartaklıyorlardı ve onu tiki meşalesine doğru ittiler."

"Depoyu Tommy'nin yaktığını mı söylüyorsun?" Nick'in gözü yine seğirmeye başlamıştı.

"Kazaydı. Hem ikimiz de aşağıda propan tankları olduğunu bilmiyorduk."

Kellen aniden ayağa kalkınca sandalyesi geriye doğru devrildi.

"Kızma, Kelly," diye yalvardı Sesame.

"Kocan dokuz yüz metrekarelik bir depoyu havaya uçurdu!"

"Sesin kızgın geliyor. Kızdın mı?"

"Kızmak mı? *Kızmak* mı? Neden kızayım?"

Riley'ye bakıp, "İşte ona bu yüzden söylemedim," dedi Sesame.

"Sonra ne oldu?" diye sordu Nick.

"Tommy teslim olacaktı ama uyuşturucu satıcıları ona çok kızmıştı. Önce *Tic Tacs* sattığını yakalamışlardı, ardından da merkezlerini küle çevirmişti. Ben doğru olanı yaptım."

"Hangisiydi o?" diye sordu Riley.

"Polise yalan ifade verdim, eve gidip birkaç gerekli eşya aldım ve ertesi gün kasabadan ayrıldık."

"Yani kaçırılma falan olmadı? Hafıza kaybı?" Kellen düz bir sesle sordu.

"Dört çocuk da yok?" diye ekledi Nick.

Sesame kardeşinin yanına yaklaşarak eline uzandı. "Hayır," derken sesi yumuşamıştı. "Özür dilerim, Kelly. Gerçe-

ği öğrenirsen beni affetmeyeceğinden korktum ve zamanaşımı süresi dolana kadar uzak durmak zorunda kaldık. Tommy'nin hapse girmesine izin veremezdim. O parmaklıklar arkasındayken hayallerimizin hiçbiri gerçekleşmezdi."

Kellen elini yavaşça geri çekti. "Annem seni asla affetmeyecek," dedi sessizce.

Riley, Nick elini onunkinin üstüne koyana kadar erkek arkadaşının dizini sıktı.

Sesame derin bir nefes alıp ağabeyinin gözlerinin içine baktı. "Kelly, annem biliyordu."

Kellen ellerini masaya vurdu. "Neyi biliyordu?" diye bağırdı.

"Sakin ol, Weber. Burası sorgu odası değil," dedi Nick ona.

"Belki de öyle olmalı," diye tersledi Kellen. "Annem neyi biliyordu?"

"Ona gideceğimi söyledim. Âşık olduğumu ve artık onsuz olmak istemediğimi anlattım. Yangın hakkında hiçbir şey söylemedim ama yüzümdeki is ve saçlarımın babamın ızgara yaparken garajı ateşe verdiği zamanki gibi kokması nedeniyle zaten anlayacağını düşündüm.

"Bana onun için artık ölü olduğumu söyledi. Hiçbir Weber kadını günah içinde yaşayarak kendini rezil etmezdi. Ben bir hayal kırıklığıydım. Kendimi cehenneme mahkûm ediyordum, vesaire, vesaire, vesaire."

"Defol. Git." Kellen kelimeleri, gözlerini masadan ayırmadan söylemişti.

"Annem de aynen böyle söyledi!"

"Şimdi de ben söylüyorum. Evimden defol, Beth. Suçlu kocanı da yanında götür."

21

27 Ekim Pazar, 03:13

Nick üçüncü bavulu ve küçük valizi köşeye bıraktı. Bu sırada Sesame, Riley'yle konuşuyordu. "Sizinle kalmamıza izin verdiğiniz için tekrar teşekkür ederiz."

Çarşafı yatağın üzerine gererken, "Sorun değil," dedi Riley.

"Ahhh! Yatak takımının üzerindeki simlere bak. Tommy, simli yatak takımı almalıyız!" Sesame, *Ürpertici ve Kokuşmuş Dolap*'ın kapısını açıp içeri baktı. Burt onu iterek yanından geçti ve etrafı koklamaya başladı.

Riley gizemli kokunun artık daha az fark edilir olduğunu umuyordu.

"Hmm," diye mırıldandı Sesame. "Bunun yeterince büyük olacağından emin değilim. Ama merak etmeyin, ben hallederim."

Hızla odadan çıkarken, "Ben duşa giriyorum. Seni çıplakken hırpaladığım için üzgünüm, Tommy," dedi Nick.

Tommy arkasından, "Beni öldürmediğin için teşekkürler," diye seslendi.

Riley yüzünü buruşturdu. Kellen'dan dönerken yolda konuşma fırsatı bulamamışlardı. Zaten Sesame ve Tommy arka koltukta öpüştükleri için pek olası değildi.

Pembe gülleri göstererek, "Ona aldırmayın. Bu odanın duvar kâğıdı onu huysuzlaştırıyor," diye açıkladı Riley. Bir de kız arkadaşının ona yalan söylemesi konusu vardı. Sesame'yi kötü bir adamdan kurtarmak için koşup, onu varlığını bilmedikleri kocasıyla sevişirken bulduğunda ne hissettiği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Kendisi bile bu konuda ne hissettiğinden emin değildi. Uyanıkken kullanabileceği hiçbir gücü olmadığı için kendini başıboş hissediyordu.

"Bırak ben yapayım," diye teklif etti Tommy. Üst çarşafı açarak ustalıkla yatağın üzerine serdi.

"Teşekkürler," dedi Riley etkilenmiş bir şekilde. "Eğer acıktıysanız mutfakta ne isterseniz yiyebilirsiniz."

"Benim aç olduğum şey tam burada," dedi Sesame. Çarşafın köşelerine havalı ve profesyonel görünen bir şeyler yapan kocasını izliyordu.

Sesame ve Tommy'nin o yatakta uyumak yerine ne yapacaklarını tahmin etmesi için psişik olmasına gerek yoktu.

"Evet, bundan bahsetmişken... ben gidiyorum. Hadi, Burt."

Köpek dolaptan hafif bir homurtu çıkardı.

"Burt. Gel."

Sesame yatak yastıklarına karate hareketleri yapan Tommy'ye davetkâr bakışlar atmaya başlamıştı.

Riley isteksizce *Ürpertici ve Kokuşmuş Dolap*'a girdiğinde Burt'ü arkada, burnunu eski moda metal ızgaraya dayamış bir şekilde yatarken buldu. Kuyruğu zeminde bir ileri bir geri sallanıyordu ve hâlâ hırlıyordu.

Kokunun biraz daha iyi olduğu gerçeğiyle kendini rahatlattı. Daha fazla boya kokusu ve daha az çürümüş ceset kokuyordu.

Parmaklarını Burt'ün tasmasına geçirip, "Misafirlerimiz soyunmadan gidelim," diye fısıldadı.

Kırk kilo köpeği sürüklemek zorunda kalmıştı ama sonunda onu dolaptan çıkararak kapıyı kapatabilmişti.

Burt'ü koridora doğru çekiştirirken, "İyi geceler," diye seslendi.

Kapıyı yüzüne kapatmadan önce, "Tatlı rüyalar," dedi Sesame.

Köpeğe bakıp, "Neyin var senin?" diye sordu Riley.

Burt cevap vermeye niyetli görünmüyordu. Hatta bunun yerine, mutlu bir şekilde ikinci katın diğer tarafındaki yatak odalarına doğru koşturdu. Riley içeri girer girmez şüphelenmeye başladı.

Nick duştaydı... *Alicia Keys*'in "*Girl on Fire*" şarkısını söylüyordu.

"Pekâlâ, bu bir ilk."

Burt kendini yatağa atıp Nick'in yastığının üzerine uzandı.

Gecenin adrenali üzerinden gitmiş, kendini bitkin bir insan kabuğu gibi hissetmeye başlamıştı. Yatağın kendi tarafına geçti, tarafsız olmaya çalışarak odaya göz gezdirdi.

Potansiyeli vardı. Büyüklüğü yeterliydi. Doğal ışığı idare ederdi. Ayrıca en iyi nehir manzarası bu odadaydı. Yeni bir kat boya, yeni bir halı, sıcakla soğuğu daha iyi ileten kanallar ve belki de büyük büyükanneden miras kalmış gibi görünmeyen bazı mobilyalarla harika olurdu.

Ancak *potansiyelden harikaya* sıçramak için bile bir inanç sıçraması* gerekiyordu. Ciddi bir zaman, emek ve kaynak yatırımından henüz bahsetmemişti. İşleri daha da karmaşık hale getirmek gerekirse, potansiyelin gerçekten *harikaya* dönüşmesinin hiçbir garantisi yoktu. Özellikle de partneriniz her şeyi yapmaya istekli değilse...

Ancak bunu öğrenmenin tek yolu yatırım yapmaktı.

Onu korkutan da tam olarak buydu.

Burt onun artan endişesini hissetmiş gibi devasa başını omzuna koymak için yuvarlandı.

"Sana her zaman güvenebilirim, dostum."

Kuyruğu memnuniyetle yatağa çarpmaya başladı.

Bitişikteki banyoda su kesildi ve saniyeler sonra Nick hâlâ büyük ölçüde ıslak halde, üzerinde sadece bir havluyla ıslık çalarak odaya girdi.

Riley'nin kendisini beklediğini görünce kaşlarını imalı bir şekilde oynattı. "Buraya sık gelir misin, güzelim?"

"Şu an ciddi misin?" diye sordu Riley.

"Burt, ikile."

Köpek saçlarına doğru sahte bir horultu çıkardı.

"Burt, üç saniye içinde yataktan kalkmazsan sana nefret ettiğin o vegan köpek mamasından vermeye başlayacağım. Üç, iki..."

* Akla yatmayan bir şeye inanma ve kabul etme felsefesidir. (ç.n.)

Köpek yataktan sıyrılıp parmak uçlarında kendi yatağına doğru ilerledi ve zalim adama kederli bir bakış fırlattı.

Nick uçarcasına sıçrayarak Riley'nin yanına yerleşti. Başını elinin üzerine koyup üst bacağını dizinden büktü ve havlunun altındakileri gösterdi. "Ne diyordum? Buraya sık gelir misin?"

"Şu an benimle sevişmeye çalışıyor *olamazsın*."

"Ah, *kesinlikle* çalışıyorum."

"Nick."

"Thorn."

"Bu gece olanları sindirmen falan gerekmez mi?"

Parmaklarını uyku şortunun bel lastiğinin üzerinden görünen çıplak tenin üzerinde gezdirdi. "Hayır."

Riley elini itti. "Ama *benim* gerekiyor."

"Hadi ama, bebeğim. Ben elimi o şortun içine sokup kendi işimi görürken sen de kafamın içine girip kendi işini göremez misin?"

"Kulağa ne kadar romantik gelse de hayır."

Nick ona doğru eğilerek boynunu emmeye başladı. "Seni nasıl ikna edebilirim?"

"Nick, bulmayı saplantı haline getirdiğin kadın hayatına öylece geri döndü. Bunca zamandır nerede olduğu konusunda yalan söyledi, çok geçmeden seni kocasıyla tanıştırdı. Bu arada adamın onu kaçırıp ailesinin işinde hizmetçilik yapmaya zorlamadığını da öğrendik. Sense '*Girl on Fire*' söyleyip beni soymaya çalışıyorsun!"

Nick sırtüstü devrildi. "Sanırım bu, ilk önce konuşacağımız anlamına geliyor."

Riley yüzüne yastıkla vurdu. Son birkaç haftadır söylemediği kelimeler ağzından dökülürken ikinci bir adrenalin dalgasına kapılmıştı. "Hayır. Önce kavga edeceğimiz anlamına geliyor."

"Seks hâlâ listede olduğu sürece istediğin ön sevişmeye varım."

Yatağın kenarına doğru kaydı ama daha ayakları yere değmeden Nick onu güçlü, dövmeli bir kolla belinden yakaladı.

"Neyin var senin, Thorn?"

"Benim mi? *Benim* mi?"

"Bu yatakta başka Thorn mu var?"

"Son kırk sekiz saat içinde iki kez takip edildim, biriyle sokakta yüzleşip bayıldım ve kaçırıldım. Bir değil *iki* tane göbeği açık bluz aldım. Eski ortağının, kız kardeşinin ihaneti yüzünden aklını kaçırmasını izledim ve erkek arkadaşımın beni misafir odamızdaki kadın için terk edeceğinden endişelendim."

"Vay canına.

"Evet. Vay canına. Pislik."

"İki göbeği açık üst mü?"

Riley kendini arkaya doğru atınca kafası Nick'in yüzüne geldi. "Ah! Zaten bir gözüm mor. Diğerinin de morarmasına gerek yok, Thorn," diyerek onu sırtüstü yatırmaya çalıştı.

"Ayrıca! Eve hırpalanmış bir yüzle geliyorsun ve ne olduğunu bile söylemiyorsun. Morarmış bir gözle gelsem ve sana ne olduğunu söylemeyi reddetsem hoşuna gider miydi?"

"Pekâlâ. Sakin ol, şampiyon. Endişeli bir barut fıçısı ol-

duğunun farkında değildim. Fitilini ateşlemek istememiştim."

"Ne cüretle böyle iyi bir ruh halindesin! Haftalardır senin yanında konuşmadan önce durup iki kere düşünüyorum."

Nick kaşlarını çattı. "Ne halt etmeye böyle yaptın ki?"

"Aman Tanrım. Çekil üzerimden de seni öldüreyim."

"Sen o acayip öfke gücünü kaybedene kadar bu isteğini şimdilik reddedeceğim. Neden misafir odamızdaki sirk gösterisi için seni terk edeceğimi düşündüğünle ilgili kısımdan başlayalım ve sonra iki kere düşünmeye geri dönelim."

Riley rahatlatıcı bir nefes alarak yavaşça geri verdi.

"İşte benim kız arkadaşım."

Aldatıcı ses tonu, ayrıca ona fırlattığı aptal çifte gamzeler bedenindeki öfkenin bir kısmını söndürmüştü. Islak ve çıplak bedeninin onunkinin üstünde olması da fena değildi.

Aptal şehvet.

"Seni Beth için terk edeceğimi düşündüren şey neydi? Ya da Sesame. Yani, tabii ki Beth'den daha büyük göğüsleri var ama doğduğundan itibaren her şey hakkında yalan söylediğini itiraf ederken sen odada değil miydin?"

"Seninle tanıştığımdan beri ona kafayı takmış durumdasın."

Nick sanki haksızlığa uğrayan taraf kendisiymiş gibi tavana bakabilmek için yerini değiştirdi. "Şu an benimle dalga geçiyorsun, değil mi?"

"Dalga geçermiş gibi bir halim mi var?"

"Pek sayılmaz," diye kabul etti. "Onu *bulmayı* kafaya takmıştım. İkisi farklı şeyler."

"Bana bunu açıkla," dedi Riley. "Hazır açıklamaya başlamışken, yaşananlar Kellen'ı yıktığı halde senin neden 'az önce Süper Kupayı kazandım' tarzında mutlu olduğunu da anlatırsın."

"Çünkü işleri berbat etmedim."

"Bunun yalan ifade olduğundan oldukça eminim."

"Hayır, Thorn. İşleri berbat edip Beth'in kaçırılmasına, 'kaybolmasına' ya da öldürülmesine neden olmadım. Gitmesinin benimle hiçbir ilgisi yoktu. Bir depoyu yakan bir adamla tanıştı. Klasik hikâye."

"Evet. Gerçekten beklenmedik romantik bir tanışma," dedi kuru bir sesle.

"Hiçbir işareti kaçırmadım. Bir tehdidi görememezlik yapmadım. Onu tehlikeye atmadım. Her şeyi berbat *etmedim*."

"Bana tüm bu zamanı kendini suçlayarak geçirdiğini ve bunu telafi etmenin tek yolunun onu bulmak olduğunu düşündüğünü mü söylüyorsun? Ama şimdi gerçeği bildiğine göre, bunun zaten senin hatan olmadığını anlıyorsun."

"Bingo."

"Peki *neden daha önce söylemedin*, Santiago?" Vücudunun yeni duş almış adam tarafından sıkıştırılmamış tek parçası, yatağa şiddetle vurduğu ayaklarıydı.

"Neden yine sinirlendin? Az önce tüm hassaslığımı falan gösterdim."

"Sana nedenini söyleyim," diye kekeledi.

"Can kulağıyla dinliyorum, tatlım."

"Çünkü bana kendimi güvensiz hissettirdin."

Nick üzerinde kaskatı kesildi. "Ne?"

"Güvensiz hissettim. Üstelik sadece son kırk sekiz saatimi Sesame'yi benden korumaya çalıştığından endişelenerek geçirdiğim için değil, aynı zamanda ona ve onun itiraf ettiğin gibi muhteşem göğüslerine âşık olduğun için."

Nick hareketsiz ve ciddi kalmaya devam etti. "Bu ilişkide zihin okuyabilen kişi ben değilim. Açıkla."

"Griffin'den boşandığımda her şeyi kaybettim. İşimi, evimi ve arabam dahil, her şeyi... Sonra sana âşık oldum. Çözülmesi gereken cinayetler varken her şey harikaydı ama Beth'in ölmediğini öğrendiğin anda hepsini askıya aldın."

"Ne olduğunu öğrenmeliydim."

"Bunu biliyorum. Anlıyorum. Ama ben her şeyi senin üzerine oynadım. Senin için çalışıyorum. Seninle bir ev aldım. Bir hayat paylaşıyoruz ve sen bu hayatı benimle konuşmadan riske attın. Şimdi tek düşünebildiğim çok hızlı davrandığım ve her şeyin tekrar başıma yıkılacağı. Ayrıca..."

"Dahası da mı var?"

"Belki de Griffin'den öğrendiğim tüm dersleri bana unutturmak için aptal gamzelerinin yeterli olmasına biraz kızgınım. Hayır, çok kızgınım. Hatta şu an sana sinirli bile olmadığımı fark ettim. Ben kendime kızgınım."

Nick uzun bir süre sessiz kaldı.

"Kahretsin, Thorn. Bir erkeği nasıl belden aşağı vuracağını gerçekten iyi biliyorsun."

"Duygularım için özür dilemeyeceğim."

"Bir kadeh şarap ister misin?"

Ona bağırmak için ağzını açıp sonra hızla kapattı. "Aslında, evet. Bir kadeh şarap isterim," dedi sertçe.

"Hadi gel, bebeğim. Ben doldururum."

Nick bir eşofman altı giydi ve birlikte parmak uçlarında yürüyerek koridora çıktılar. Koridorun diğer ucundaki misafir odasından gelen sürekli gümbürtü Sesame'nin çığlığıyla noktalanınca tedbirli davranmanın gereksiz olduğunu anladılar. "Ah, Tommy! Evet! Evet!"

Riley'nin elini tutup onu merdivenlerden indirirken, "Sanırım o çarşafları yakacağız," dedi Nick.

Mutfakta onu kucağına alarak tezgâhın üzerine bıraktığında Riley midesinde kelebekler uçuştuğunu hissetti.

Nick, Sesame'nin şaraplarından bir şişe alıp boş gözlerle dolaplara bakmaya başladı.

Panoların üzerindeki dolabı işaret ederek, "Tirbuşon mutfak malzemelerinin yanındaki çekmecede. Şarap kadehleri de şurada," dedi Riley.

Nick söylediklerini izledi ve birbiriyle uyumsuz kadehleri çıkarıp şişeyi açtı.

"Kadehlerin nerede olduğunu biliyorsun." Bir kadeh doldurarak Riley'ye uzattı.

"Elbette."

"Bu odada kaç tane priz olduğunu biliyorsun. Seçmene yardım etmediğim şeylerle bu anıt mezarı bir eve çeviriyorsun. Cadılar Bayramı şekeri ve göbeği açık bluzlar aldın. Çimleri biçtin. Sanırım son birkaç haftadır iç çamaşırlarımın temiz olmasının, ayrıca Burt'ün akşam yemeğinde beni yemeye çalışmamasının nedeni de sensin."

"Ne söylemeye çalışıyorsun?" diye sordu yorgun bir şekilde. Şarap güzeldi, gerçekten güzeldi. 'Şaraptan anlayan zengin insanlar' tarzında güzeldi.

"Kafamı kendi kıçıma soktuğum ve seni tüm bunlarla tek başına uğraşmak zorunda bıraktığım için üzgün olduğumu söylemeye çalışıyorum."

Riley bardağına baktı.

"Sana o pislik Gentry'nin hissettirdiği gibi bir şey hissettirdiğim için daha da üzgünüm. Bunu asla tekrar yapmak istemiyorum. Bana nasıl daha iyisini yapabileceğimi söyle."

Riley başını iki yana salladı. "Ah, hayır. Buna kanmam. En son biri seni eleştirdiğinde ben de odadaydım ve hiçbirimiz için iyi *gitmedi*. Hem neden benimle bu kadar çok göz teması kuruyorsun?"

Nick omuz silkip karşısındaki tezgâha yaslandı. Hâlâ korkutucu bir şekilde göz temasını sürdürüyordu. "Bu bence gayet normal."

"Öyle mi?"

"Seni yanımda konuşmadan önce iki kere düşünmek zorunda bıraktığım için özür dilerim. Fark ettiğimde bir şey söylemediğim için de."

"Fark ettin mi?"

"Thorn, ofisim sanki üniversitedeki bir erkek öğrenci birliği bahar tatilini orada geçirmiş ve içlerinden biri öldürülmüş gibi görünüyor. Beni bir kez bile bu konuda uyarmadın."

"Sesame'yi bulmanın senin için önemli olduğunu biliyordum." Riley şarap kadehine bakmaya devam etti.

"Benim için senin daha önemli olduğunu biliyor musun?" Sesi oldukça ciddiydi.

Riley omuz silkti. "Yani, sanırım?"

"Seni gerçekten çok zorladım, değil mi?" diye sordu Nick.

"İsteyerek yapmadın."

"Hayır. Ama ihmalkârlık hâlâ cezalandırılabilir bir suç ve bunu sana çok sıkı bir şekilde telafi edeceğim."

Riley kadehine doğru gülümsedi. "Çok tatlısın."

"Sana sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu bilmediğimi bir an bile düşünme, Riley." Kelimelerinin yoğunluğu resmen hissediliyordu.

Sıcak ve içi ısınmış mı, yoksa tahrik olmuş bir tepki mi göstermeliydi karar veremiyordu. "Bana Riley dedin."

"Ah, önceden uyarmalıyım. Eğer bana bunun gerçek adın olmadığını ve rahatsızlık vermek istemediğin için herkesin sana yanlış isimle hitap etmesine izin verdiğini söylersen muhtemelen deliririm."

Esnemesini engellemeye çalıştı. "Bana sadece çok ciddi olduğun zamanlarda Riley diyorsun."

Nick uzanıp saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Konu sen olunca her zaman çok ciddi olacağım. Şimdi, yorgunluktan bayılmadan önce o seksi göğsünden atmak istediğin başka bir şey var mı?"

Riley derin bir nefes aldı ama sadece nefesini geri vermek yerine, bütün gün içinde biriken kelimeleri söyleyiverdi.

"Sanırım artık psişik değilim!" diye bağırdı. "Gabe beni uyarmıştı, yine de çok zorladım ve sonunda Pamuk Şekeri Dünyası'nı yok ettim. Ruh rehberlerimi öldürmüş bile olabilirim. Yani eğer bu mümkünse. Hep onların zaten ölü olduklarını düşünmüştüm ancak onlara sorma şansım olmayacak çünkü artık orada değiller. Psişik olmak istemediğim

konusunu çok büyüttüğümü bildiğim için kimseye söylemek istemedim ama buna bir şekilde alışmıştım. Hatta biraz hoşuma gitmeye başlamıştı. Şimdiyse hiç kendim gibi hissetmiyorum. Anlıyor musun?"

Yaşlarla dolu gözlerini kaldırıp Nick'e baktı.

Nick, eli hâlâ kulağının arkasındayken donakalmıştı. "Ahhh. Tamam. Vay canına. İçini dökecek çok şeyin varmış."

"Artık psişik değilsem ne yapacağım? Büyükannem beni evlatlıktan reddedecek. Annem hayal kırıklığına uğrayacak. Bir de Gabe... Aman Tanrım. Beni dikkatli olmam konusunda uyardıktan sonra kendi devrelerimi yaktığımı söylediğimde yüzündeki üzgün ifadeyi hayal etmek bile kusmak ve ağlamak istememe neden oluyor."

"Bunlar oldukça geçerli endişeler."

Riley burnunu çekti. "Öyle mi?"

"Bebeğim, bunlar senin duyguların. Tabii ki geçerliler. Yani, hepsi çok yeni. Belki benden daha aptal ve daha az harika biri aşırı tepki verdiğini söylemeye çalışırdı çünkü sonuçta uyurken Tommy'nin, Sesame'nin penceresine tırmandığını gördün."

Riley kaşlarını çattı. "Gördüm, değil mi?"

"Çok belirgin tesadüflere inanmıyorsan kesinlikle gördün. Ama bu konuda panik yapmak istersen seninleyim. Ailenden saklamak istersen yalan söylemene de yardım ederim."

"Çok naziksin." Riley ona uzanarak çenesindeki sakalları okşadı.

"Benim için yaptığın onca şey, bende katlandığın onca şey... Sana borçluyum, Thorn. Bir yolunu bulacağız. Birlikteden kastım, birimizin kendini kilitleyip uzunca bir süre bir

şeyi takıntı haline getirmesi şeklinde değil. Senin için buradayım. Psişik ol ya da olma. Seni çok seviyorum ve Burt üzerine yemin ederim, seni asla böyle terk edilmiş hissettirmeyeceğim. Seni endişelendirebilirim, zaman zaman erkekler konusundaki zevkinden şüphe etmene neden olabilirim ama sana asla o spreyle bronzlaşmış kuklayı hatırlatmak istemiyorum."

Böylece Riley'nin tüm siniri kayboldu. Nick geri çekildiğinde, "Ben de seni çok seviyorum. Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Kadehini dolduruyorum," dedi şişeye uzanırken.

Riley şok içinde bir nefes aldı. "Nick Santiago!"

"Ne?"

Şarap şişesini gösterdi. "Babamla konuşmuşsun! Şu an bana *SDGT* uyguluyorsun!"

"Sen *SDGT*'yi biliyor musun?"

"Tabii ki *SDGT*'yi biliyorum! Babamın bunu kendi başına bulduğunu mu sanıyorsun? Annem onu bu seviyeye getirmek için on iki yıl boyunca olumlu yönde telkin ettiğini söyledi."

"Burada ne yapmam gerektiğinden emin değilim. Baştan mı başlayayım, yoksa kadehini doldurmaya devam mı edeyim? Ayrıca, ayak masajı ve çikolata kısmını atladım. Onunla baştan başlayabilirim."

Riley dudağını ısırdı. "Bir sonraki adım pantolonunu çıkarman."

Nick neşelendi. "Gerçekten mi?"

"Bana *SDGT* uygulayacak kadar önemsiyorsun. Bu zaten olabilecek en iyi ön sevişme."

22

27 Ekim Pazar, 03:46

Riley'nin ağzı onunkine yapışmış, bacakları da beline dolanmıştı. O anda Nick yatak odalarına dönerek onca zamanı boşa harcamak için durmanın bir anlamı olmadığına karar verdi.

Öpüşmelerinin arasında, "Bunu mutfakta yapmayacağız," dedi.

Nick geri çekildi. "Şu an psişik olmadığına emin misin?"

"Çok komik. Her an sevişme sonrası bir şeyler atıştırmak için aşağıya gelebilecek misafirlerimiz var."

"Misafirlerden nefret ediyorum," diye mırıldanıp hızla kulak memesini dudaklarının arasında aldı.

Riley titredi. "Burası büyük bir ev. Eminim rahatsız edilmeden soyunabileceğimiz bir yer bulabiliriz."

"İşte bu," diyerek onu tezgâhtan kaldırdı.

Riley bacaklarının tutuşunu sıkılaştırıp Nick'e tutundu. Kısık sesle inlediğinde sertliğinin hareketlendiğini hissetti.

"Seni deli ederken çıkardığın sesler beni deli ediyor."

"Birbirimizi deli etmemize sevindim."

Öpüşerek karanlık girişe çıktılar ve Nick onları kapısı olan en yakın odaya soktu. *Ofisine.*

Kapıyı ayağıyla kapatıp masaya doğru ilerledi. Riley yetenekli diliyle onu baştan çıkarırken önüne çıkan her şeyi tekmeledi.

Masasına ulaştığında ışığı yaktı ve masadaki her şeyi yere attı.

"Tamam. Bu çok ateşliydi," diye fısıldadı Riley. Nick onu masaya oturtup kazağını çıkardı.

"Bunun ateşli olduğunu düşünüyorsan, bir de yarın tüm bu pisliği temizlediğimi hayal et," dedi Nick. Kız arkadaşının kazağının altına giydiği ince beyaz atlete hayranlıkla bakıyordu.

"Evet. Daha da ateşli."

Kan deli gibi akıyor, aleti zonkluyordu. Vücudu ısrarla onu almak istiyordu. Bunu nasıl bir kenara bırakmıştı? Bunu ne kadar çok istediğini nasıl unutmuştu? *Peki ya onu?*

"Lütfen bana bu masanın bizi taşıyacağını söyle," diye yalvardı Riley. Gözleri neredeyse ellerini ihtiyaçtan titretecek kadar buğuluydu.

"Taşır." Ona söz vererek atletinin yakasını göğüslerini ortaya çıkaracak şekilde aşağı çekti.

Hırlayarak ilkine doğru atıldı. Tam ağzı güzel pembe meme ucunun üzerinde kapanırken, Riley'nin elinin eşofmanının bel lastiğinden içeri kaydığını ve sertleşmiş aletinin etrafına dolandığını hissetti.

Gözlerinin önünde yıldızlar patladı. Bu şekilde birlikte olmalarının üzerinden çok uzun zaman geçmişti. Bu işkenceye dayanamıyordu. Hızlı ve kirli bir seks olacaktı.

"Dayanamıyorum. Sana şimdi ihtiyacım var," diye mırıldandı.

"Evet. Lütfen. Hay aksi. Prezervatif?"

Nick donup kaldı, sonra yumuşak göğsüne doğru bir dizi küfür mırıldandı.

"Bir saniye," diyerek isteksizce elini aletinden çekti.

Üst çekmeceyi açtı ve *C* harfindeki dosyalardan ilkini aldı. Havaya bir sürü prezervatif uçuştu.

"Prezervatiflerimizi dosyaladın mı?" Riley bir tanesini yerden alıp ambalajını dişleriyle açarken güldü.

"Düzenleme yeteneğimin hoşuna gideceğini düşündüm." Bir yandan Riley'nin şortunu yana çekerken bir eliyle de prezervatifi ustalıkla taktı.

"Gitgide seksileşiyorsun," dedi Riley.

Girişine doğru kendini hizalayarak elleriyle kalçalarını iki yanından kavradığında, parmakları kızının kıvrımlarına saplandı. "Sıkı tutun, bebeğim. Bu hızlı ve sert olacak."

"Benimle tatlı tatlı konuşmayı kes."

Hızlı bir hamleyle kendini içine gömdü.

Riley, Sesame'ninkiyle yarışan bir çığlık attı.

"İşte benim kızım," dedi yavaşça geri çekildiğinde. Kendisi ne kadar sertse Riley de o kadar ıslanmıştı. Dişlerini sıkıp Riley'nin içine tekrar girerken çim biçme yükseklik-lerini düşünmeye çalıştı. Ama Riley o kadar sıkı ve o kadar davetkârdı ki, başka hiçbir şeye odaklanamıyordu.

Topuklarını kıçına bastırarak onu hareket etmeye zorluyordu.

"Bebeğim, birkaç gel gitten daha fazla dayanmamı istiyorsan şu anda yüzde elli daha az seksi olman gerekiyor."

Ancak Riley çoktan etrafında titremeye başlamıştı. "Yavaşlarsan göğüslerimi bir hafta göremezsin," diye tehdit etti.

"Bu çok acımasızca."

Riley altı, Nick de altı buçuk hamleye dayanabildi. Kadınlığının onu bir mengene gibi sıktığını hissettiği anda işi bitmişti. Orgazmı içini parçaladı ve paylaştıkları zevk kabarıp paramparça olurken zafer dolu bir çığlık attı.

Başka hiç kimseyle bu kadar iyi olmamıştı. Birlikte inanılmaz bir şey paylaşıyorlardı. Üstelik bu sadece orgazm değildi.

Riley kollarında gevşeyerek dirseklerinin üzerine düştü. "Vay canına," dedi nefes nefese.

Dizleri titremeye devam ederken, "Evet. Bence de," diye katıldı.

Riley bir elini kaldırdı. "Bastır, takım."

Nick çak yapıp üzerine yığıldı. "Hey, Thorn?" Kulağının altındaki kalbinin gümbürtüsünü dinliyordu.

"Efendim?"

"Madem birbirimize dürüst davranıyoruz. Gamzelerimin gerçekten aptalca olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır ama doğum günün için sana yanlışlıkla sürpriz bir parti veriyorum."

Başını kaldırdı. "Ciddi misin?"

Riley sırıtarak bir elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Uzun hikâye ama artık bir sürü kişi dahil oldu. Küçük tuttuklarından emin olmaya çalışırım. Muhtemelen ne olduğunu bile anlamayacaksın."

"Senin için yaptığım şeyler, Riley Göbek Adı Bilinmiyor Thorn," diye mırıldandı.

"Geri dönmene sevindim," derken parmaklarını çıplak omuzlarında gezdirdi. "Yani yarın burayı kesinlikle temizleyeceksin, değil mi? Buradaki küflü pizza artıklarıyla vahşi yaşamı kendine çekmeye başlamandan korkuyorum."

Nick göğsüne doğru kıkırdadı. "Senin de dönmene sevindim, Thorn."

Uzun bir süre sessiz kaldı ve Nick ikinci raunt için onu yatağa götürmek arasında gidip gelirken Riley omzunu dürttü. "Sürgülü kapıyı sonuna kadar kapatmadın, değil mi?"

"Siktir."

23

27 Ekim Pazar, 12:29

Riley yeni şarap kadehlerini bulaşık makinesine yerleştirerek "Başlat" düğmesine bastı.

Ölümden yeni dönüp ağabeyi tarafından reddedilen bir kadına göre, Sesame bu sabah neşeli bir ruh halindeydi. Gözleri parlayan ürkütücü bir hayalet köpeğin, dolabından gizlice çıktığı rüyasını anlatarak hepsini eğlendirmişti. Tommy ona sabah gençleştirme çayım getirmek için aşağı indiğinde, Riley ve Nick'i hâlâ ofiste kilitli bulduğunu anlatırken gülmekten kırılmıştı.

Mutlu çift ve Wilhem, yeniden bir araya gelmelerini kutlamak için brunch'a gitmişlerdi. Üstelik limuzin şoförünün Harrisburg'lu olduğu, on dakika uzaklıkta bir evi olduğu ortaya çıkmıştı. Riley ve Nick de kendi kavuşmalarını alışverişe çıkarak kutlamışlardı.

Satın Alınacaklar Listesi'ndeki eşyalarla dolu bir arabayla eve dönmüşlerdi. Çok da hızlı olmayan bir hızlı seksten

sonra Nick, Burt'ün yardımıyla zehirli atık çöplüğü haline gelmiş ofisini toparlarken o da yeni eşyaları kaldırıyordu.

Mutfak tezgâhında kalan son eşyalara göz attı. Altı paket solucan jelibon hem Nick'in hem de kendisinin sevmediği bir şekerdi. Bu da jelibonların *şeker mi, şaka mı* gecesine kadar hayatta kalma şansını artırıyordu.

"Sizi nereye saklayabilirim?" diye düşünürken aklına gelen yerle sırıttı.

Şekerleri ofisine taşıdı ve masasının arkasındaki en alt çekmeceye yerleştirdi. Yaşlı komşularının hiçbiri eğilip bir şeyler almaktan hoşlanmıyordu, bu yüzden içlerinden birinin bu şekerli solucanları bulma ihtimali zayıftı.

Zulayı güvene aldı, ardından sandalyesini çekip oturdu. Nick'in ofisindeki kanepede geçirdikleri dört saatlik bölük pörçük uykuya rağmen kendini iyi hissediyordu. Mutlu ve sakindi. Alışveriş yapılan, ev düzenlemesiyle dolu güneşli bir sonbahar pazar günü mü? Bir kız daha ne isterdi?

Yani, psişik güçlerinden başka...

Yüzünü buruşturdu. Bu sabah iki kez ruh rehberi dünyasına gitmeye çalışmıştı ve her defasmda karanlık bir boşluktan başka bir şey bulamamıştı.

Dikkatini dağıtmak için e-postalarını açıp birkaçıyla ilgilendi. Yeni bir müşteriden bir gözetleme işi, ayrıca silahlı bir güvenlik işi talebi vardı. Her ikisini de hâlâ ofisinde gürültü patırtı çıkaran Nick'e iletti. İşini tamamladıktan sonra sosyal medyaya girerek yoga stüdyosunun Facebook ve Instagram hesaplarını karıştırdı.

Aklına ilginç bir fikir geldi. Ruh rehberi tarafından fi-

sıldanmış bir fikir değil, kendi bilincinden gelen bir fikirdi. Arama kısmına *Sesame Hemsworth* yazdı ve... hiçbir şey bulamadı.

Bu tuhaftı. Sosyal medya için yaratılmış biri varsa, o da Sesame'ydi. Geçmiş hayatını şimdiki hayatıyla birleştirme ihtimaline karşılık birkaç isim kombinasyonu daha denedi, yine de bir şey bulamadı. Tommy Hemsworth olarak arayınca da hiçbir şey çıkmıyordu. Tabii onun Sesame'den önceki adının ne olduğunu bilmiyordu.

Aklının derinliklerindeki bir şey onu rahatsız ederken parmaklarını klavyenin üzerinde gezdirdi.

Sesame'nin dün gece söylediği bir şeydi.

Zamanaşımı.

İşte buydu. Riley arama kısmına kelimeyi yazıp *kundaklama* ile birlikte aradı.

Hımm. Bu ilginçti.

"Ne yapıyorsun?"

Yerinde sıçrayarak hızla dizüstü bilgisayarının ekranını kapattı.

Nick odaya girip karşısındaki sandalyeye oturdu. "Bu kesinlikle seni suçlu göstermiyor, Thorn."

Riley burnunu kırıştırdı. "Pardon. Dikkatli davranmaya alışmışım."

Nick avuçlarını pantolonuna sildi. "Anlat bana, bebeğim."

Riley bilgisayarını tekrar açtı. "Sesame'nin dün gece söylediklerini düşünüyordum."

"Bize sahte bir kaybolma numarası yaptığını söylediği

kısmı mı, yoksa kocasının adını haykırarak misafir odasındaki duvarı deldiği kısmı mı?"

"Zamanaşımının dolmasını beklemek zorunda olduğunu söylediği kısım." Riley ekranı ona döndürdü. "Kundaklama için süre beş yıl. Ama eve gelmeden önce altı küsur yıl beklemiş."

"Yalan söylediğini düşünüyorsan..."

Riley kendini savunmak için ellerini kaldırdı. "Onun yalancı olduğunu söylemiyorum. Sadece bize anlatmadığı şeyler olduğunu düşünüyorum," diye ekledi hızlıca.

"Söylediğim gibi. Eğer yalan söylediğini düşünüyorsan büyük ihtimalle yalan söylüyordur. Ölü insanlarla ilgili olan bir şey varsa, o da yaşayanların onları romantikleştirme eğiliminde olmalarıdır. Kimse cenaze konuşmasında Ralph amcanın İrlandalılardan nefret eden bir cimri olduğundan bahsetmez. Belki Beth'le de bu olmuştur. Kaybolduğunda onunla birlikte ne kadar baş belası olabileceğine dair bazı anılar da yok oldu. Şimdi döndüğüne göre? Kızın soğukkanlı bir yalancı olduğu gerçeğini görmezden gelmek biraz zor."

Riley neşelendi. "Gerçekten mi?"

"Bebeğim, bu kız beden dersinden kurtulmak için ilkokuldaki fıskiyeleri çalıştırıp, suçu üstlensin diye bir dördüncü sınıf öğrencisine pudingle ödeme yapan biri. İşten paçayı sıyırmakta ustadır."

"Peki madem onu şiddetle savunmuyor ya da onu rahat bırakmam için beni uyarmıyorsun..."

"Hadi ama, Thorn. Bunu *seni* korumak için yapıyordum. Hâlâ kötü adamların hedefi olmadığını kesinleştirene kadar

onun karıştığı herhangi bir pisliğe senin de bulaşmanı istemedim. Tabii böyle bir kötü adam yokmuş. Bu yüzden, anlat bana. O güzel beyninin içinde neler dönüyor?"

Bunu o istemişti. "Çok şey. Sesame'nin neden hiç sosyal medya hesabı yok? Hemsworth, gerçek sahte kimliğini bulamamamız için bize verdiği başka bir sahte isim mi? Tommy neden onunla gelmedi? Eve onsuz geldi ve evli olduğundan hiç bahsetmedi. Bunun yerine *Overboard* filminin konusuna dayanan bir hikâye uydurdu."

"Bu filmi gerçekten izlemem gerekiyor."

"Sonra ben bir adam tarafından takip edildiğimizi söyler söylemez çok heyecanlandı, sanki takip edilmeyi umuyormuş gibiydi," diye devam etti Riley.

"Belki kavga etmişlerdir?"

"Ne tür bir kavga kocanı terk edip sahte ölümünü itiraf etmene neden olacak kadar kötü olabilir?"

"Weber'ın penceresini onun için açtığına göre, çok da kötü olamaz," dedi Nick.

"Bence de."

"Belki de tüm bunlar Bethame'ye yeni, parlak bir şey almak için yapılan görkemli bir planın parçasıdır. İnan bana asla bilemezsin."

Riley hepsini düşünmeye başladı. "Bence ailesiyle arasını düzeltmek dışında başka bir şey için şehre döndü. Sadece ne olduğunu bilmiyorum."

Nick bir elini seksi ve kirli sakallı çenesinde gezdirdi. "Elbette ona soramayız, yoksa *Robocop*•'un konusunu falan anlatmaya başlar. Onu ben de izledim."

• 1987 yapımı Amerikan bilimkurgu ve aksiyon filmidir. (ç.n.)

"Üstelik ne zaman onun kafasını kurcalamaya çalışsam, psişik baş dönmesi yaşadım."

"Bu hiçbir şey açıklamıyor."

Riley yüzünü buruşturdu. "Pardon. Bu kısmı dün gece anlatmak istiyordum ama aletin unutturdu."

"Aletime yaptığın iltifattan dolayı seni affediyorum."

Gamzeleri, Riley'nin sırıtmasına neden oldu.

Nick arkasına yaslanıp ellerini kafasmın arkasında birleştirdi. "Bir soru daha. Ne önemi var?"

"Bunların hiçbirinin senin suçun olmadığını bildiğine göre, neden geri döndüğünü hiç merak etmediğini mi söylemek istiyorsun? Neden dış görünümünü değiştirdiğini? Zorunlu köleliğe zorlanmadıysa, altı yıl boyunca gerçekten ne yaptığını?"

Nick başının arkasını kaşıyınca Riley kol kaslarının gerilmesini hayranlıkla izlemeden duramadı. "Bak. Merak etmediğimi söylemiyorum. İçgüdülerini dinlememen gerektiğini de öyle çünkü onların birkaç kez kıçımızı kurtardığını biliyoruz. Sadece bugünün güzel bir gün olduğunu *söylüyorum*. Yeni göbeği açık bluzlar almış seksi bir kız arkadaşım var. Buzdolabında akşam yemeği için birkaç biftek ve elektrikli aletler gerektiren bir ya da iki projem var. Şu anda her şey harika. Bugünü kendimize ayıralım, Beth Weber'ın nerede olduğu ya da Sesame Hemsworth'ün neyin peşinde olduğu konusunda gelecek hafta endişelenelim."

"Benimle birlikte endişelenecek misin?" Riley kaçamak konuşmuştu.

"Tabii ki."

"Onun kaybolmasından kendini sorumlu tuttuğun için çok fazla stres biriktirmiş olmalısın," diye gözlemledi Riley.

"Sanki dünyanın yükü omuzlarımdan kalkmış gibi hissediyorum, bebeğim. Maraton koşusuna katılabilir, hatta Gabe'le *bench press** yapabilirim. O kadar iyi hissediyorum ki, bana sürpriz bir parti vermeni engellemeye bile çalışmıyorum."

"Tanrıya şükür çünkü Gabe mahvolurdu."

Nick saatine baktı. "Şu an evin bize ait olduğunun farkında mısın? Senin masanın ne kadar sağlam olduğunu test edebiliriz."

Koşuşturan köpek patileri girişte yankılandı ve Burt klasik "Evime hoş geldiniz" havlamasını yaptı.

"Sikeyim, dalga mı geçiyorsun?" diye mırıldandı Nick.

"Ön kapının kilidini açık bırakan ben değildim," dedi Riley.

"Ben geldim." Wander bir çift pembe burun tıkacı takmıştı, elinde taşıdığı büyük bir plastik saklama kabıyla içeri girdi. Burt de en sevdiği oyuncağını taşıyarak onun peşinden koştu.

Öğle sonrası keyif beklentisi buharlaşınca Nick sandalyeye yığıldı. "Bir hendek, Thorn. Bizim bir hendeğe ihtiyacımız var."

Riley ona sırıtıp kız kardeşine döndü. "Sanırım hâlâ Larry'nin kokusunu alabiliyorsun?"

Wander yüzünü buruşturdu. "Sanki yan odada çürüyormuş gibi."

* Sırtüstü yatarak ağırlık kaldırma egzersizidir. (ç.n.)

Nick ayağa kalkarken, "Annene anma töreni için izin versen iyi olur," diye öneride bulundu.

Riley, ot dumanı ve Kötü Enerjiler Duman Temizleyicisinin keskin kokusunun ölü adamın psişik kalıntılarından daha iyi olacağından emin değildi.

"Bu arada, yeni ve harika bir balkabağı aromalı tütsü getirdim," dedi Wander.

"Çantada bu mu var?" diye sordu Nick.

Wander yırtıcı bir hayvanın kokusunu alan bir tavşan gibi hareketsiz kaldı. "Ah, evet," dedi cıyaklayarak. "Bu benim tütsü koleksiyonum."

"Pekâlâ, siz hanımlara tütsü koklarken iyi eğlenceler. Benim oynayacak elektrikli aletlerim var." Nick masanın etrafını dolaşıp Riley'ye *+17* bir öpücük verdi, Wander'ı başıyla selamladı ve Burt'ü peşine takarak odadan çıktı.

"Kızlar nerede?" diye sordu Riley kız kardeşine.

Wander çantayı masanın üzerine bıraktı. "Gabe'le birlikteler. Ona bir bahçe perisi çay partisi veriyorlar."

"Ah, bu çok sevimli. Umarım tütülü ve kanatlı fotoğraflarını çekersin."

"Çekerim," diye söz verdi Wander. "Parti planlama bahanesiyle, Sesame'den sonra iyi olup olmadığına bakmaya geldim. Zaten sana yalan söylediğim için gergindim. Nick de içinde ne var diye sorunca panikledim." Çantaya vurdu. Üzerinde *Cadılar Bayramı Süslemeleri* yazıyordu.

Kız kardeşi son derece düşünceliydi. Üç kızını çoğunlukla tek başına büyütmekle kalmıyor, aynı zamanda başarılı bir iş yürütüyor ve formunu koruyordu. Tüm bunlarla bir-

likte psişik koku güçlerini geliştirmeye zaman ayırıyordu, yine de darmadağın kız kardeşini kontrol etmek için ayrıca zaman ayırmayı başarıyordu.

Evin içinde bir yerde bir matkap çalışmaya başladı. "Sen harikasın. Çay içer misin?"

"Olur."

"Yani her şey gitti mi? Güzel bulutlar? Ruh rehberleri?" diye sordu Wander.

Kız kardeşinin burnunu Hayalet Parfümünden koruması gerekmemesi için çaylarını arka verandadaki masada içiyorlardı. Burt devasa kafasıyla yaprak topluyor, ardından o yaprak birikintisine atlıyordu.

Riley iç çekti. "Evet. Dün akşam gördüğüm rüya hariç, her şey gitti. Başı büyük belaya girmek üzere olan küçük bir çocuk gibi hissediyorum. Gabe çok zorlamamam konusunda beni uyarmıştı. Ama işte buradayım, güçlerim yok. Hâlâ Sesame'nin beni nasıl öyle hissettirdiğini bilmiyorum. Ya bu kalıcı bir şeyse?"

Birileriyle paylaşmak iyi gelmişti. Hem Nick'e hem de kız kardeşine anlatmak, hissettiği suçluluk ve utanç duygularını biraz azaltmıştı.

"Bu sorulara kimin cevap verebileceğini biliyorsun," dedi Wander.

Riley inledi. "Biliyorum. Bu her ne olursa olsun, tek başıma üstesinden gelemeyecek kadar zayıf olduğum için bana karşı kibirli ve yargılayıcı davranacak."

"Bu doğru. Ama büyükannem her konuda yargılayıcı davranıyor. Yargısının seni etkileyip etkilemediğine sen karar vermelisin."

"O kadar basit değil," diye karşı çıktıktan hemen sonra esnedi. Yorgundu, haftalardır uyuduğu berbat uyku kendini göstermeye başlamıştı.

"Basit ama kolay değil," dedi Wander. "Ne olursa olsun kararına saygı duyuyorum. Ancak güçlerinle ilgili ne yapman gerektiğine dair bir önerim olabilir."

Riley canlandı. "Çaresiz durumdayım. Eğer vegan *tofu* yememi ve dolunayın altında çıplak meditasyon yapmamı istiyorsan yaparım."

"Şu an seni oyuna getirmek ne kadar cazip gelse de bence cevap dinlenmek olabilir."

"Dinlenmek mi?" Riley tekrarladı.

"Son derece stresli bir yaz geçirdin. Geçtiğimiz birkaç haftayı hayat arkadaşın için endişelenerek geçirdin. Psişik baş dönmesi olmasa bile Sesame'nin geri dönmesi büyük bir şok yaratmış olmalı. Ayrıca iyi uyumuyorsun. Vücudun en hassas olduğu dönemde virüs ve enfeksiyonlara en yatkın hale gelmesi gibi olabilir. Bence bir çeşit psişik gribe yakalanmışsın."

"Sence güçlerim geri gelir mi?" diye sordu. İmkânsızı umut ediyormuş gibi görünmek istemiyordu.

"Bence bedenine ve zihnine iyi bakarsan neler olduğuna şaşarsın. Kendine karşı nazik ol. İyileşmek için zaman ver. Çok geçmeden eski haline dönmenin yolunu bulacaksın."

Riley dudağını ısırdı. "Bunu istememin haksızlık oldu-

ğunu biliyorum ama Gabe'e bahsetmesen olur mu? Benden duyması gerekiyormuş gibi hissediyorum."

"Elbette. Güvende hissettiğinde kırılgan olabilirsin. En iyisi olduğunu düşündüğün şeyi yap, ben de bu yolda seni desteklerim," diye söz verdi Wander.

Riley uzanarak elini sıktı. "Teşekkürler. Bir iyilik daha?"

Wander anlayışla gülümsedi. "Tabii ki."

"Marie ve Miguel Santiago'yu, Nick'in cumartesi günkü sürpriz partisine davet edebilir misin? Marie bana değilse bile, sana evet der gibi."

"Memnuniyetle," dedi Wander.

"Sen harika bir kız kardeşsin."

"Sen de olağanüstü bir kadınsın. Bunu unutma."

Burt'ün yeni bir yaprak birikintisine kafa üstü dalmasını ve devasa bacakları havada olacak şekilde sırtüstü yuvarlanmasını izlediler. "Olağanüstü demişken, Nick'le harika bir şekilde sevişmeye geri döndük."

"Ne güzel."

Eğitilmemiş bir gözlemci Wander'ın ses tonundaki ufacık iğnelemeyi duymazdı. Riley'nin gözleri açıldı. "Bu resmen 'hoş olmalı' demek gibi bir şey."

Wander gözlerini sıkıca kapattı. "Üzgünüm. Zehirli konuşmak istemedim."

"Zehir falan yok," diye temin etti Riley. "Sen beni düzeltin. Şimdi içini dökme sırası sende."

Wander ağaçlara bakmaya başladı. "Gabe harika biri. Kibar, cömert, şefkatli, akıllı, sakin, şu anda, barış dolu ve gerçekten yakışıklı."

"Çok yakışıklı," dedi Riley.

"İkinci aşamaya geçmek için bir hamle bile yapmadı ve ben cinsel olarak çok gerildim. Bu durum beni deli ediyor."

"Neyi bekliyor? Yani bir adamın tüm bunlara karşı koyabileceğini hayal edemiyorum," diyerek Wander'ın muhteşem vücudunu gösterdi. Tüm dolabı göbeği açık bluzlardan oluşuyordu.

"Tüm bedenler güzeldir ve sevilmeye layıktır," dedi Wander.

"Ah, özellikle de seninki. Dokuz aylık hamileydin ve hâlâ sekizli karın kasın vardı. Belli ki sorun sen değilsin. Kardeş olmasaydık seni çekici bulurdum. Hatta Nick'in annesi bile senin için takım değiştirmeye bir yoga dersi uzaklıkta."

"Belki de benimle bu yönde ilerlemekle ilgilenmiyordur."

"Belki de o sadece büyük, sevimli bir bâkiredir ve kendisinden yaşça büyük, seksi bir sevgilinin ona işin püf noktalarını göstermesine ihtiyacı vardır?"

Riley ve Wander arkalarını döndüklerinde Lily'nin verandada onlara katıldığını gördüler. Bayan Penny de elinde içki dükkânından alınmış alkol gibi kokan bir sürahiyle arkasından yürüyordu. Sürahiden bir pipet çıkıyordu.

"Gabe'le sevişmeyeceksin, Lily," dedi Riley.

Yaşlı kadın dudak büküp Wander'ın yanındaki boş sandalyeye oturdu. "Oyunbozan."

"Belki de aleti kullanamayacağı kadar büyüktür. Deniz piyadelerinde her tahrik olduğunda bayılan bir adam tanıyordum," dedi Bayan Penny.

"Sadece onu tutarken iki elini kullan," diye öneride bulundu Lily. "O şeyler kaygan olabiliyor."

"Evine drama getirdiğim için bu benim karmam," dedi Wander iç çekerek.

Bayan Penny araya girdi. "Ben sadece sarhoş olmak ve şeker yemek için geldim."

"Burada şeker yok," diye yalan söyledi Riley.

Bayan Penny ortopedik ayakkabısıyla masanın ayağını tekmeledi. "Ah, bugün gittikçe güzelleşiyor."

Wander nazikçe havayı koklayıp burnunu kırıştırdı. "Bu sek cin mi?"

"Evet. Kokteyl yapamayacak kadar mutsuzum. Ayrıca sert dedektiflerin her zaman içki problemi olur. En iyi işlerini böyle yaparlar." Pipetten uzun bir yudum daha aldı.

"Sanırım Burt'ün kakası, davanda yardımcı olmadı?" diye tahmin yürüttü Riley.

Bayan Penny kahverengi baklava desenli kazağının koluyla ağzını sildi. "Laboratuvardan edindiğim tek ipucu, köpeğini neyle beslediğin konusunda daha dikkatli olman gerektiği."

"*Benim* mi?"

Arkalarındaki kapı açıldı ve herkes dönüp başını dışarı uzatan Tommy'ye baktı. "Rahatsız ettiğim için özür dilerim ama birkaç çamaşır yıkıyorum. Sizinkileri de yıkamaktan mutluluk duyarım. Kendi deterjanımı yapıyorum."

"Sadece bana mı öyle geliyor, yoksa bu çok mu tahrik edici?" Lily yüksek bir fısıltıyla sordu.

"Kesinlikle çok tahrik edici," diye katıldı Riley.

"Burası biraz sıcak mı, bana mı öyle geldi?" Wander elleriyle kendini yelpazelemeye başladı.

Bayan Penny sadece pipetiyle höpürdetme sesi çıkardı.

24

28 Ekim Pazartesi, 09:08

"Bugün hepinizi buraya..."

"Kovmak için mi çağırdın?" Brian, Nick'in sözünü keserek tahminde bulundu.

"Ayaklarımıza kapanmak için mi?" Josie de şansını denedi. Kargo pantolonunda taşıdığı silahları çıkarıp yeniden düzenliyordu.

Hepsi yeni bir personel toplantısı için, artık eski dava dosyalarının ve küflü hazır yiyeceklerin depolandığı bir yer değil de tekrar bir ofise benzeyen Nick'in ofisinde toplanmışlardı.

"Bethame'nin hiçbir zaman kaçırılıp bir kimlik hırsızlığı çetesinde rehin tutulmadığını söylemek içinse Riley bize çoktan söyledi," dedi Brian.

Nick'e bakarak, "Bu bir sır mıydı?" diye sordu Riley.

Masanın köşesinde oturuyordu. Yedi saatlik kesintisiz bir uykudan sonra kendini canlı hissediyordu. Poposunu güzel-

Ninova

leştiren yeni kot pantolonu ve Tommy'nin yıkadığı, şimdi limon gibi kokan kapüşonlu *sweatshirt*'ü sayesinde kendini oldukça tatlı hissediyordu.

"Domuz pastırması yok mu?" Bayan Penny oturduğu koltuktan sordu. Boynunda bir oyuncu kulaklığı vardı.

Burt, "pastırma" kelimesini duyunca Riley'nin ayaklarının dibinde dikildi.

"Ne pastırması?" diye sordu Riley.

"Biri sabah dokuzda toplantıya çağırırsa pastırma ve *Bloody Mary* olmasını beklerim." Yaşlı kadın yanında getirdiği içki sürahisini salladı.

"Kim bir iş toplantısına *Bloody Mary* getirir ki?" diye yakındı Nick.

"Pastırma olmasını bekleyen biri. Herkese yetecek kadar getirdim. En azından gidip bir paket domuz pastırması kızartabilirsin. Ne biçim bir ortaksın."

Nick başını masaya vurdu. "Geçmiş hayatımda bunu hak edecek ne yaptım ben?" diye inledi.

Riley omuzlarını sıvazladı. "*Bloody Mary* sana kendini daha iyi hissettirir miydi?"

"Belki."

"İşte bu. Ben doldururum!" Bayan Penny koltuktan fırladı.

"Pastırma konusunda Stabby McGee'ye katılıyorum," dedi Brian.

"Ben de destekliyorum," diye ekledi Josie.

Riley sırıttı. "Öneri kabul edilmiştir. Ben pastırmaları hazırlamaya başlayayım."

Nick içini çekti. "Siktir et. Toplantıda ilk iş içki içip pastırma yiyemeyeceksen kendi işinin olmasının ne anlamı var?"

Riley girişe yöneldiğinde çiçekli bir elbise giymiş Sesame'yi ve yanındaki Tommy'yi, elinde kamera tutan bir yabancıyla derin bir sohbete dalmış halde buldu. Son derece harika bir deri ceket giyip rujuyla uyumlu kırmızı bir eşarp takmış kel, siyahi bir kadındı.

Merdivenlerin başında, tripod üzerinde bir kamerayla montaj aşamasında olan birkaç parça büyük ışık ekipmanı vardı.

Yaşı belirsiz ikinci bir yabancı oturma odasından aceleyle girişe geldi. Ayakkabıları ve şapkası dahil olmak üzere, baştan aşağı siyah giyinmişti. "Hey! Burada işe yarayabilecek bir kanepe ve çirkin bir sedir var. Aslında biraz seksi bile sayılır."

"Ah. Neler oluyor?" diye sordu Riley. Herkes dönüp ona baktı.

Sesame, bantlarında kürk olan platin sandaletleriyle ona doğru koştu. "Riley! Bu çok heyecanlı değil mi?"

"Hiçbir fikrim yok."

"Şey, umarım sakıncası yoktur ama büyük geri dönüş duyurum için bir fotoğraf çekimi yapacağız. Geri döndüğüm duyulduğunda çok fazla basın açıklaması yapmam gerekecek ve markayı kontrol etmek istiyorum," dedi sarı saçlarını savurarak.

"Burada bir fotoğraf çekimi mi yapıyorsunuz?" Riley evine dair hiçbir yanılsama yaşamıyordu. Elbette, en parlak

döneminde muhtemelen göz kamaştırıcı bir yerdi. Şimdiki haliyle hâlâ göz kamaştırıcı olsa da bu daha az zarif başka nedenler yüzündendi.

"Çekimi *Joplin Jones* yapıyor. İnanabiliyor musun?" Tiz çığlığı Burt'ün mutfağa doğru kaçmasına neden oldu.

"Gerçekten inanamıyorum," diye onayladı Riley. *Joplin Jones*'un kim olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. "Bekle. Ne dönüşü?"

"Hayatta ve iyi olduğum haberi yayıldığında medyada kopacak fırtına, beşinci kategoriye girecek. Haliyle halk içerik isteyecek. Yepyeni bir sosyal medya çalışması başlatmam gerekecek." Sesame girişteki iki yabancıya el sallamak için neşeli konuşmasına ara verdi. "Joplin, Fantasia, bu Riley. Evin sahibi."

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi Fantasia.

Joplin kamerayı kaldırarak Riley'nin bir fotoğrafını çektiğinde, flaş geçici olarak kör olmasına neden oldu.

"Evet. Tamam. Joplin'in endüstriyel bir vantilatöre ihtiyacı olacak. Ya da belki birkaç saç kurutma makinesine," dedi Fantasia.

"Aman Tanrım, evet! Buna *bayıldım*." Sesame ellerini çenesinin altında birleştirmişti.

"Ah, Nick? Bir gelebilir misin?" diye seslendi Riley.

Nick elinde iki *Bloody Mary*'yle kapıda belirir belirmez duraksadı. "Burada neler oluyor?"

Riley kaş göz işareti yaparak yanına gitti. "Sesame bir geri dönüş fotoğraf çekimi yapıyor ve bir rüzgâr makinesine ihtiyacı var." *Bloody Mary*'lerden birini elinden aldı.

"Saçım için," diye ekledi Sesame.

"Garajda bir yaprak üfleme makinem var."

Yirmi dakika sonra, Santiago Dedektiflik'in tüm çalışanları *Bloody Mary*'lerini, pastırmalarını ve tostlarını yemişlerdi. Sesame de yaprak üfleme makinesine kavuşmuştu.

Ne yazık ki, Nick içeride kilitli kalmamak için ofis kapısını açık tutmak zorundaydı. "Söylediğim gibi, bugün hepinizi buraya her konuda tamamen haklı olmama ve bu nedenle size bir özür borçlu olmamama rağmen, bugün itibariyle Santiago Dedektiflik'in yeniden ücretli iş aramaya başladığını bildirmek için çağırdım. Bu öğleden sonra Josie için silahlı bir güvenlik işi, bu gece Brian için bir gözetleme işi var ve az önce bir ton işi kabul ettim," diye bağırdı.

Yaprak üfleme makinesi durdu.

Josie başını eğdi. "Yani işimize resmen geri mi döndük?"

"Evet. Aslında hiçbir zaman terk etmemiştik zaten," diye ekledi hızla. "Ama kısa süre içinde normal işlere devam edeceğiz."

Riley odada uzun uzun bakışmaların olduğunu fark etti. Kimse mutlu görünmüyordu.

"Bu saçmalık!" Bayan Penny bağırdı.

Kız arkadaşına bakarak, "Beklediğim tepki bu değildi," dedi Nick.

Riley omuz silkti. "Al benden de o kadar."

Yaprak üfleme makinesi yeniden çalışmaya başladığında girişteki flaşlar da başladı.

"Köpek Kakası Haydudu'na yaklaşıyorum! Daha yeni bu lanet olası afişlerden iki yüz tane yaptırdım." Bayan Penny canlı pembe bir afişi havaya kaldırdı.

"'Kaka gören kaka desin'." Riley afişin üzerinde yazılanı yüksek sesle okudu. En altta da Santiago Dedektiflik'in numarası yazılıydı. "Ah, Tanrım."

"Tamam, peki. Sen Köpek Kakası Haydudu dosyasına devam et. Diğer herkes düzenli işlerine dönebilir, ben de telefon numaramızı değiştirmeye çalışacağım," diye bağırdı Nick.

Josie ve Brian tekrar birbirlerine baktılar. "Aslında patron, sanırım biz de kendi dosyalarımıza devam etmek istiyoruz," dedi Josie yüksek sesle.

"İntikam almak için benimle kafa buluyorsun, değil mi?"

Yaprak üfleme makinesinin sesi yine kesildi.

"Bu sefer değil," diye ısrar etti Brian. "Spor Salonu Tutkunu'nun flört uygulamasındaki hesabını sonunda çalabildim. Meğer eşleştiği kadınlara istenmeyen penis fotoğrafları gönderen yaramaz bir banka genel müdür yardımcısıymış. Ayrıca onu spor salonunda duşta görmüş biri olarak söylüyorum, bu onun aleti değil."

"Yanlış reklam!" Bayan Penny bardağına doğru bağırdı. "Doğrudan hapis cezası."

"Adalet sisteminin nasıl işlediği konusunda bir fikrin var mı?" diye sordu Nick sakince.

"*Her neyse*," dedi Brian. "LinkedIn hesabını ve iş e-postasını çalacak şekilde oldukça sağlam bir taktik üzerinde çalışıyorum."

"Biz de Esther'le bu akşam torunu için bir saldırı planladık," diye açıkladı Josie. "Onu suçüstü yakalayacağız. Esther, torununu istediğim kadar korkutabileceğimi söyledi. Benim insanları korkutmayı ne kadar çok sevdiğimi bilirsin."

"Bu senin dünyada sevdiğin beş şeyden biri," dedi Nick.

"Aynen öyle. Eğer silahlı güvenlik işini sen halledebilirsen ben de çocuğu duvara çivileyip istediğim kadar korkutabilirim."

Nick duyduklarına inanamıyordu. "Cidden yaşlı bir kadının palyaço koleksiyonunu kurtarmak için silah taşımanı gerektiren ücretli bir işi geri mi çeviriyorsun?"

"Ben sadece kimseyi gerçek anlamda duvara çivilemekten bahsetmediğinden emin olmak istiyorum. Öyle değil mi?" diye sordu Riley.

"Evet."

Riley nasıl yani dercesine elini salladı. "Evet, cidden para kazandıran bir işi geri mi çeviriyorsun, yoksa evet, kelimenin tam anlamıyla birini duvara çivilemekten mi bahsediyorsun?"

"Artık benimle dalga geçtiğinizden eminim," dedi Nick.

Riley, Nick'in morarmış gözünün tekrar seğirmeye başladığını fark etti.

"Bu davaları bize 'siktirin gidin' demek için verdiğini biliyorum. Ama kabul etmem gerekir ki, kanunsuz bir *hacker* rolünü oynamaktan keyif alıyorum."

Nick eliyle yüzünü ovuşturdu. "Pekâlâ. Ne halt isterseniz onu yapın. Kapatmak için ne kadar süreye ihtiyacınız var..."

Bayan Penny'ye bir bakış attı. "*Birinci sınıf* dosyalarınızı?"

"Benim her şeyi başlatmak için yirmi dört saate ihtiyacım var," dedi Brian.

Josie de başını salladı. "On iki saat içinde Junior'ın pantolonuna işemesini sağlayabilirim."

"Ben de Köpek Kakası Haydudu'na yaklaşıyorum."

Nick kalemini masaya fırlattı. "Siz başımın belaları hayır amaçlı davalarda çalışmaya devam ederseniz nasıl para kazanacağız?"

"Az önce işlerin yolunda olduğunu ve her konuda haklı olduğunu söyledin," diye belirtti Brian.

"Hay sikeyim. Tamam. Her neyse."

Ofis telefonu çaldı. "Santiago Dedektiflik." Nick kaşlarını çattı. Sonra ahizeyi Bayan Penny'ye uzatmadan önce biraz daha kaşlarını çattı. "Sana," dedi homurdanarak.

Bayan Penny koltuktan fırladı. Yarım dilim domuz pastırması kucağından aşağı kaydı ve daha yere düşmeden Burt tarafından yutuldu.

"Ben Penny, özel dedektif."

"Lisanslı değilsin. Bunu söyleyemezsin." Nick avucunu seğiren gözüne bastırıp tısladı.

Bayan Penny onu duymazlıktan gelerek masanın diğer köşesine geçti. "Kaka mı buldunuz? Ön bahçenizde mi? Hemen geliyorum."

Ahizeyi Nick'e doğru fırlattı. "Gitmeliyim. Kakam var!"

Masadan kayıp osurarak yere indi ve kapıya doğru koştu. Burt de üzerinden dökülen pastırma kırıntılarını toplamak için onun peşinden gitti.

Josie başparmağını kapıya doğru kıvırdı. "Ben de gidiyorum. Kiralamam gereken bir palyaço kostümü var."

"Evet, Nicky. Ben de gitmeliyim. Spor Salonu Tutkunu, *Hook Up* uygulamasına kuzeninin adıyla giren bir bölge savcı yardımcısıyla eşleşmek üzere."

Ekibi odadan çıkarken, "Resmen sirk işletiyorum," diye yakındı Nick.

"Sanırım karma tam olarak buna deniyor," dedi Riley masum bir tavırla.

"Kimse kendini beğenmiş bir kız arkadaş istemez, Thorn."

Riley masadan atlayıp *sweatshirt*'ünün fermuarını tuttu. "Peki göbeği açık bluz giyen bir kendini beğenmiş kız arkadaşa ne dersin?"

Fermuarı sonuna kadar açamadan Nick onu kucağına aldı. "Söylediklerimi gözden geçirmek isterim."

"Ben de öyle düşünmüştüm."

"Hu huuu!"

Riley döndüğünde Sesame'nin açık kapı eşiğinde durduğunu gördü. Önü kısa, arkası uzun ve payetli bir kuyruk şeklinde uzayan bir elbise giymişti. "Meşgul olmadığınıza göre, birinizi ödünç alabilir miyim? Kameraya görünmeden arkamda durup kuyruğumu havalandıracak birine ihtiyacım var."

"Tanrım. Üzgünüm, Sesame. Bir zorbayla görüşmek için okula gitmem gerekiyor," dedi Riley.

"Bana bunu yapma, Thorn," diye yalvardı Nick.

"Üzgünüm, bebeğim," dedi onu burnundan öperek. "Karmanın yoluna çıkamam."

25

28 Ekim Pazartesi, 15:25

Sheepford İlk/Ortaokulu yirmi yıl önce yenilenmesi gerekiyormuş gibi görünen alçak, tuğla bir binaydı. 15. otoyol ile bir endüstri kompleksi arasında sıkışıp kaldığı için günün her saatinde trafiğin yoğun olduğu bir bölgedeydi.

Riley açık pencerelerden ve kapılardan sarkan birkaç çocuğun olduğu bir minivanın arkasına doğru, ailelerin çocukları almak için oluşturduğu sıraya *Jeep*'ini çekti.

Arka koltuktan minivanı incelerken, "Bu kesin yasaldır," dedi Jasmine.

"Bu hiçbir şey. Bir keresinde bir arabanın bagaj kapağına asılı bir sekizinci sınıf öğrencisiyle uzaklaştığını görmüştüm," diye araya girdi Riley'nin diğer yolcusu.

Roz Cooper, altmışlı yaşlarının başındaydı. Diz hizasında çoraplar giyip yolcu koltuğunda protein içeceği içen cesur ve terli, esmer bir kadındı. Riley isteği üzerine onu spor salonundan almıştı.

"Arabayı sen kullandığın için teşekkür ederim, canım. Bacak gününden sonra araba sürecek kadar bacaklarımı yeniden kullanabilmem için genellikle bir veya iki saat beklemem gerekiyor."

"Sorun değil," dedi Riley.

Bayan Penny'nin şüpheli istihbaratına göre Roz, Zorba Lance'in kurbanı Kory Cooper'ın büyük teyzesiydi. Roz ve Kory, Bayan Penny ile bir aile ağacından çok bir aile çalısına benzeyen karmaşık bir şekilde akrabaydı.

Herkesin kendi davalarında çalışmaktan aldığı keyfi gören Riley de iyi bir çocuğu bir zorbadan kurtarabileceğine karar vermişti. Ancak Jimmy amca kafasının içinde gevezelik etmeden arabada olmak tuhaftı. Bu onu üzmüştü.

"Roz, bize yeğeninden bahset. Bu Lance denen çocukla ne tür bir sorunu varmış?"

"Kory oldukça inek bir çocuk ve bunu tüm sevgimle söylüyorum," diye açıkladı Roz. "Şu an yedinci sınıfta. Akıllı, yaşma göre biraz küçük. Bu Lance denen çocuk, senenin başında buraya taşındı ve birkaç ay boyunca Kory'yi ödevlerini yapması için zorladı. Kory de bundan sıkılıp ona bir İngilizce makalesinden geçmeyen bir not aldırdı. O zamandan beri Kory'nin hayatını cehenneme çeviriyor."

"Okulla konuşmayı denedin mi?" diye sordu Riley.

"Ailesi konuştu. Ben konuştum. Lance, bölgeyi demir yumrukla yöneten bir tür 'süper çift' gibi davranan müdür yardımcısıyla müzik grubunun baş belası başkanının ayrıcalıklı oğlu. Artık ne yapacağımızı bilemiyoruz. Bu çocuk tehlikeli ve onu bu okuldan çıkarmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım."

"Anlaşıldı. Bayan Penny ile akrabalığınız ne demiştin?" diye sordu Riley.

"Gelininin yeğeni benim kuzenim. Ah! İşte orada, benim küçük Kory'm!" Roz çimlerin üzerinden onlara doğru ilerleyen küçük bir kıza pencereden el salladı.

Kory özgürlük arayışı içinde binadan dışarı çıkan diğer öğrencilerin hemen hemen hepsinden daha kısaydı. Kahverengi cildi, kabarık bir şekilde topladığı gür siyah saçları ve mor gözlükleri vardı. Bol kapüşonlu *sweathirt*'le taytan oluşan standart öğrenci üniformasını giyiyordu. Karşılık olarak o da el sallayıp aşırı dolu sırt çantasını küçük omuzlarının üzerinde kaydırdı.

"Çok tatlı. Ona kim sataşır ki?" diye mırıldandı Jasmine.

"Lance'in hiç kardeşi yok, ayrıca hayatında hiç hayır kelimesini duymamış. Geçen ay, bir birinci sınıf öğrencisini kafeteryadaki buz makinesine sıkıştırdı ve herkes onu ispiyonlamaktan korktu. Zavallı çocuk morarmış, tir tir titriyormuş. Bekçi onu bulamadan iki dolgusunu kaybetmiş. Lance'in ailesi onu 'Ayın Öğrencisi' ilan ederken bir ay boyunca ceza alan o zavallı çocuk oldu."

"Sevimli bir çocukmuş," dedi Jasmine kuru bir sesle.

Sık sık gençleri korkutan bir profesyonel gibi görünmeye çalışarak, "Kory ile konuşarak biraz bilgi alırız. Ardından neden saldırdığını anlayıp zayıf yönlerini bulur ve hakkındaki tüm pislikleri ortaya çıkarırız. Sonra da onu anlamaya çalışırız," diye açıkladı Riley.

Roz huzursuzdu. "Peki bu işe yaramazsa?"

"Onu bir lades kemiği gibi ikiye ayırırız," dedi Jasmine.

"İnan bana. Sekiz yaşından on sekiz yaşına kadar genç oğlanları gözyaşlarına boğmak benim süper gücümdü. Artık çoğunlukla otuz yaş üstü erkekler üzerinde çalışıyorum ama köklerimize dönmek her zaman iyidir."

"İkinize ne kadar teşekkür etsem az," diye cevap verdi Roz. "Bu gerçekten ailem için dünyalara bedel."

Tam o sırada Kory birinin ayağına takılarak kafa üzeri çimlere yapıştı.

"Öğretmen az önce ona çelme mi taktı?" Riley gözlerine inanamıyordu.

"Bu Lance. Bıyığı ve öfkesi onu daha yaşlı gösteriyor," diye homurdandı Roz. "Şu anda yürüyebilseydim oraya gidip kasıklarına bir tane geçirirdim."

Arka koltuktan fırlayarak, "Bunu biz hallederiz," dedi Jasmine.

Riley de onu takip etti. "Bir gence saldıramayız, Jas. En azından okul bahçesinde tüm bu tanıkların gözü önündeyken."

"Bu serseriyle işim bittiğinde evde eğitim görmek için yalvaracak." Kory'nin başında durarak gülen aşırı büyümüş gence doğru hınçla yürümeye devam ediyordu.

"Tanrım! Kaç kere sınıfta kaldın? Hepsinde mi?" Jasmine, Lance'in suratına doğru sertçe konuştu. O sırada Riley, Kory'nin ayağa kalkmasına yardım ediyordu.

Lance sırıtarak ikisini de baştan aşağı süzdü. "Siz de kimsiniz? Birinin büyükanneleri mi?"

Artık dönüş yoktu. "Pislik Lance" ölü bir adamdı. Riley, en yakın arkadaşını omuzlarından tuttu. "Okul sınırları içinde olmaz. Unutma," diye fısıldadı.

"Evet, okul sınırları içinde olmaz." Lance'in arkadaşı, Vücut Kokulu Soluk Sıska Çocuk yüksek bir sesle araya girdi.

"Okuldan ne kadar nefret ettiğimi unutmuşum," dedi Riley.

"Dinozor çağında okul mu vardı?"

"Siz onu umursamayın." Kory, Riley'ye doğru dönmüştü. "Bu aptal, insanlar evrimleşmeden çok önce dinozorların neslinin tükendiğini bilmiyor."

"Evrim demişken, bu birkaç adımı atlamış," diye tısladı Jasmine. Lance'e bir çift *Ferragamos*•'ya yapışmış sakız gibi bakıyordu.

"Senin derdin ne, yaşlı hanımefendi? Bingoda mı kaybettin?" Lance alay etti. Bir elektronik sigara çıkarıp dumanı Jasmine'in yüzüne doğru üfledi.

Riley arkadaşım daha sıkı tutmaya başladı.

"Aynen, Lance. Söyle ona," diye bağırdı ikinci ahbabı. Bu çocuk 1.80'den biraz daha uzundu ve bir annenin bile sevemeyeceği bir yüzü vardı.

"Et ve süt ürünlerindeki büyüme hormonları bunu mu yapıyor?" dedi Riley mırıldanarak.

"Defalarca başının üstüne düşürüldüğüne dair bir teorim var," diye ekledi Kory.

"Yaşlı kaltak ne diyor?" Lance ellerini yumruk yapıp topuklarının üzerinde ileri geri sallanmaya başladı.

Yüzüne doğru yumruk atarmış gibi yapınca Riley sıçradı. "Geri çekil." Hissettiğinden çok daha sakin bir sesle konuşuyordu.

• İtalya merkezli giyim ve aksesuar odaklı lüks bir markadır. (ç.n.)

"Büyükannecik geri çekilmemizi istiyor," dedi Uzun Boylu Aptal.

Lance esintiyi hissetmesine yetecek kadar yakınından birkaç yumruk daha savurdu.

Jasmine aralarına girerek parmağını Lance'in göğsüne sapladı. "En sivri ayakkabılarımla aletine öyle bir tekme atacağım ki soyun seninle birlikte bitecek."

Lance kaşlarını çattı. "Ha?"

"Bebeklerin hâlâ leyleklerden geldiğini düşünüyor." Kory, Riley'nin arkasından cevapladı.

"Bunu yüzüme söylemek ister misin, küçük sürtük?" diye bağırdı Lance. "Ağzını bantlayıp seni bir günlüğüne yine hademenin dolabına kilitlememe ne dersin?"

"Üstdudağında altı kıl çıktığı için erkek olduğunu mu sanıyorsun?" Jasmine hırladı. "Sen aslında içten içe bir zavallıdan başka bir şey olmadığını bilen ufacık, küçücük bir çocuktan başka bir şey değilsin."

"Bir zavallı mı? *Zavallı?*" Vücut Kokulu Çocuk bağırdı. "Arkadaşım Lance düzenli olarak üniversiteli kızlarla sevişiyor, sürtük."

"Evet, öyle," diye başıyla onayladı Uzun Boylu Aptal. "Lance, *NBA* tarafından keşfedildi ve lise basketbol takımında bile değil."

"Bunların hepsi aptal," dedi Kory bıkkınlıkla. "Neden sadece beni yalnız bırakmıyorsun, Lance?"

Lance, Jasmine ve Riley'nin omuzları üzerinden ona ters ters baktı. "Çünkü beni alt etmeye çalıştın. Bunu ödeyeceksin."

Elektronik sigarasını cebine koyduktan sonra bir çakı çı-

kardı. "Belki buradaki arkadaşlarıma seni tutturup saçlarını keserim."

"Belki ben de polisi ararım çünkü arkadaşıma saldıracakmışsın gibi konuşuyorsun," dedi Riley.

"Kim benim yerime sana inanacak? Ha, sürtük?" Kör bıçağı yüzüne doğru salladı.

"Neden polisi aramıyorsun, Ry? Ben de onu aleti olmayan bir salak olduğu için dava ederim," diye önerdi Jasmine.

Lance tısladı. "Ölmek mi istiyorsun, büyükanne?"

"Bay Rhinehard, eğer okuldan uzaklaştırma alıp öğrenci danışmanlığına gönderilmek istemiyorsan derhal evine gitmeni öneririm." Bunu söyleyen buruşuk *Dockers* pantolon ve koyu bej bir kazak giymiş, bitkin görünümlü bir adamdı.

Lance alayla gülümsedi. "Gitmezsem ne yapacaksın? Babam bir parmağıyla görevine son verebilir." Parmaklarını şıklatmaya çalıştı ama başaramadı. Vücut Kokulu Çocuk onun yerine yapmak için öne çıktı.

"Olamaz. Bay Volch'un yine gözleri dönmüş," diye gözlemledi Kory. "Gitsek iyi olur."

Bay Volch tüm okulu göstererek kollarını salladı. "Bu işte kalmayı önemsiyormuşum gibi mi görünüyorum? Bütün gün vücut kokularınızın içinde senin gibi küçük bezelye beyinlere bilgi tıkıştırmaya çalışmak benim hayalim mi sanıyorsun? Bir kez olsun deodorant sür, Troy." Öğretmen ellerini zaten karışmış olan saçlarına sokup dik durana kadar uçlarından çekiştirdi.

Kory ve Jasmine'i arabaya doğru çekerek, "Hadi gidelim buradan," dedi Riley.

"Bu arada siz kimsiniz?" diye sordu Kory.

"Biz senin... şey... Bayan Penny'yle akrabalığın neydi?" diye sordu Riley.

"Kim?"

"Boş ver."

"Senin için Lance'in kıçını tekmeleyecek 'hiç de yaşlı olmayan' kadınlar olduğumuzu düşün," dedi Jasmine sertçe.

26

28 Ekim Pazartesi, 16:05

Nick aradığında Riley, Roz ve Kory'yi eve bırakmış, Jasmine'le öğleden sonra bir şeyler atıştırmak için seçenekleri tartışıyordu.

"Ne haber? Bu arada düzgün konuş, hoparlördesin."

"Bir sorunum var. Yardımına ihtiyacım var," dedi Nick.

"Sesame'nin fotoğraf çekimiyle bir alakası yok, değil mi?"

"Tanrıya şükürler olsun ki o bitti. Ama Weber ailesiyle ilgili bir sorun var. Az önce *Dockside Willy's*'den bir telefon aldım. Weber kör kütük sarhoşmuş ve birinin onu almasını istiyorlar. Ben silahlı güvenlik işindeyim. Sen alabilir misin? Belki ona bakıcılık yapar ve aptalca bir şey yapmayacağından emin olursun?"

Jasmine, Riley'nin kolunu tutup koltuğunda zıpladı. "Aman Tanrım! Evet! Yirmi dolarına bahse girerim ki, ona bir kalemle bıyık çizmek için bana izin vermesini sağlayabilirim."

Riley arkadaşına, "Sana karşı bahse girmiyorum," diye-

rek Nick'e döndü. "Kellen ne zamandan beri sarhoş olup aptalca şeyler yapıyor?"

"Sadece özel hayatı boka sardığında. Boşandıktan sonra bir hafta boyunca kafayı çekti, sonunda dünyanın en kötü dövmesini yaptırdı."

"Ne peki? Nerede?" diye sordu Jasmine.

"Onu alırsanız eminim sana göstermesi çok zor olmaz," dedi Nick.

"Alırız," diye söz verdi Riley.

"Sana borçluyum, Thorn."

"Elinden geliyorsa kimseyi vurma," dedikten sonra telefonu kapattı.

Jasmine avuçlarını birbirine sürttü. "Dedektif Kendini Beğenmiş Bok'un zil zurna sarhoş olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum. Eminim ağlıyordur."

"Kibar ol. Şu an çok şeyle uğraşıyor."

"Belki de kıçına bu kadar büyük bir sopa sokmasaydı, ailesi ona karşı dürüst olmak konusunda kendini rahat hissederdi."

"Daha önce hiç bu kadar sevimli birinden hoşlanmadığını görmemiştim."

"Onun *sevimli* olduğunu mu düşünüyorsun? O dik kafalı, yargılayıcı, her zaman haklı ve takım elbiseli bir canavar."

"Açıkçası, senin için mükemmel birine benziyor," diye alay etti Riley.

Dedektif Kellen Weber gerçekten kör kütük sarhoştu.

Onu *Dockside Willy's*'deki barmenin dikkatli bakışları

altında ağzına fıstık tıkıştırırken buldular. Cadılar Bayramı için her yer iskelet ve balkabağıyla süslenmişti. Bar kalabalık olmasına rağmen dedektifin iki yanındaki tabureler boştu.

"Bir şey daha," diye geveledi barın geneline doğru. "Annemin İsa sabununu yanlışlıkla küvete düşürdüğünde suçu üstlenen kimdi? Ben. Onu koruduğum için ehliyet aldığım yazın tamamını evde cezalı geçirdim."

"O size mi ait?" Barmenin sesi umut doluydu.

Öğürürken ağzını kapatarak, "Iyy. İğrenç," dedi Jasmine.

Riley iç çekti. "Evet. Bizim. Kim hakkında konuştuğunu biliyor musun?" Kayıtsız görünmeye çalışıyordu. Sesame artık tehlikede olmasa bile, büyük geri dönüş açıklamasından önce *spoiler* vermekten hoşlanmayabilirdi.

"Her zaman bir kadındır," dedi barmen bıkkınlıkla.

"Hemcinslerim adına özür dilerim. Hesabını ödedi mi?" diye sordu Riley.

"Hesabımı ödemek istemiyorum. Hiçbir şey hissetmeyene kadar içmek istiyorum," dedi Kellen.

"Bir şeyler hissetmek çok abartılıyor," diye onayladı onu Riley. "Hislerimiz gidene kadar başka bir yerde içmeye devam etmeye ne dersin?"

Bir gözü açık, bir gözü kapalı ona baktı. "Beni kandırmıyorsun, değil mi?"

Taburesinden kalkmasına yardım ederken, "Duruma göre değişir," dedi Riley. Takım elbisesinin ceketi yoktu ve kravatı gevşemiş, iki açık gömlek düğmesi ortaya çıkmıştı. Dedektif Kellen Weber ancak bu kadar dağınık olabilirdi.

"Hangi duruma?"

"Jasmine ve ben *taco* istiyorduk. Bir süreliğine *margarita* ya da biraya geçebilir misin?"

"Jasmine mi?" Kellen güldü, hemen ardından hıçkırdı. "Çok kaba bir kadın."

"Çünkü sen gergin bir pisliksin," dedi Jasmine.

"Gördün mü?" Kellen, Riley'ye dönmeye çalıştığında neredeyse yere düşüyordu. "Kaba."

"Biraz yardım mı etsen?" Riley, Kellen'ın ağırlığım taşımakta zorlanarak Jasmine'e yalvardı.

Bir kolunu adamın beline dolarken, "Off. Tamam. Ama bana borçlusun," dedi arkadaşı.

"Cüzdanını al."

"Ceplerini karıştıramam. Orası penis bölgesi," diye tıslad Jasmine.

"Ne zamandan beri penis bölgesinden korkuyorsun?"

"Riley Göbek Adı Thorn!"

"Özür dilerim, Jas. Öyle demek istemedim. Genç bir sosyopat tarafından saldırıya uğrayıp, sarhoş bir cinayet masası dedektifinin ağırlığı altında ezildikten sonra nasıl olduğumu bilirsin."

"Özrün kabul edildi," dedi Jasmine. Kellen'ın ağırlığını daha fazla üzerine aldı. "Dinle, Dedektif Göt Surat. Elimi cebine sokup cüzdanını bulmam gerekiyor. Ama bunu yapmadan önce iznini alırsam, kendimi daha iyi hissederim çünkü orada yanlışlıkla ne tutabileceğimi bilmiyorum. Anladın mı?"

"Pantolonumu çıkarmaya çalışıyorsun," diye kıs kıs güldü Kellen.

"Berbat birisin."

"Herkes böyle söylüyor. Rıza göstereceğime söz veriyorum."

Jasmine gözlerini sıkıca kapatıp elini ön cebine soktu. "Off. Bunu gerçekten yapmak istemiyorum."

"Bir de şu açıdan bak. Cüzdanı ne kadar çabuk bulursan buradan o kadar çabuk çıkarız ve sen de o bıyığı çizebilirsin," dedi Riley.

"Buldum! Ah. Hay aksi. Hayır. Bu *kesinlikle* cüzdanı değil. Hoş bir sürpriz oldu."

Kellen kıkırdamaya yakın bir ses çıkardı. "Gıdıklanıyorum!"

"Elimi hemen çekiyorum," dedi Jasmine hareketlerini anlatarak. "Hayır. Bu hâlâ kesinlikle cüzdan değil. Vay canına, burada gerçekten cüzdan için fazla yerin yok, değil mi?"

Riley'den daha kısa boylu bir adam kasıla kasıla yanlarına geldi. Üzerinde *Federal Bikini İnceleme** yazılı bir tişört vardı. "İkinizden biri benim cüzdanımı bulmak ister mi?" diye gülerek kot şortunun üzerinden kasıklarını avuçladı.

"Erkekler domuzdur," dedi Kellen.

"Aynen öyle, kardeşim," diye katıldı ona barmen.

"Dinle beni, Kısa Duruş. Eğer o var olmayan kıçını iki saniye içinde yolumdan çekmezsen, bir daha asla dik duramayacağından emin olurum," dedi Jasmine.

Ufak tefek adam hızla sıvışırken, "Ağırlığının bir kısmını taşımak için bacaklarını kullanamazsın herhalde, değil mi Kellen?" diye sordu Riley dişlerini sıkarak.

---

* *Federal Bureau of Investigation* (Federal Soruşturma Bürosu) baş harflerine gönderme. (ç.n.)

"Hey! Şu işe bakın. Bacaklarım çalışıyor." Kellen olduğu yerde dikilmişti.

Riley rahat bir nefes aldı. "Bu bir mucize."

"Aha!" Jasmine zaferle cüzdanı havaya kaldırdı. Cüzdanı Riley'ye uzatınca o da bardaki hesabı kapattı ve biraz bahşiş bıraktı.

Kapıya doğru yürürlerken, "Hey, millet. Hadi bir *smelfie* çekelim," diye önerdi Kellen. "Bunu Bethame'ye gönderip ona benim süper eğlenceli ve harika olduğumu, her şey için kendini bir sersem gibi hissetmesi gerektiğini gösterebiliriz."

Ona kapıya kadar destek olarak, "Bu harika bir fikir. Ama önce seni daha eğlenceli göstermem gerekiyor," dedi Jasmine.

"Bana Hawaii gömleği giydirmeyeceksin, değil mi?"

"Hayır. Sadece yüzüne kalıcı kalemle bir bıyık çizeceğim."

"Tamam."

Tres Hermanos, Doğu Yakası'ndaki Cameron Caddesi'nde en iyi *tacos al pastor*•'u yapan otantik bir Meksika restoranıydı. Restoranın hostesi, Kellen'ın sarhoş durumuna... ya da sol tarafta zarif bir şekilde aşağıya kıvrılan ama zamanlaması iyi olmayan bir hapşırık nedeniyle sağ tarafında, kulağına doğru çapraz bir şekilde yukarı kavislenen yeni bıyıklarına bakmamıştı.

• Meksika mutfağına ait bir *taco* çeşididir. (ç.n.)

"*Margarita*'mda çıkardığım baloncukları görmek ister misiniz?" Kellen ağzıyla pipeti bulmaya çalışıyordu.

Jasmine eliyle vurarak pipeti çıkardı.

"Hey! Ondan içecektim," diye yakındı.

"İçtiğin bir galon viskiyi emmek için bu *taco*'lardan bir ya da on tane yemeye ne dersin?" Riley tabağı adamın önüne itti.

Kellen eline bir *taco* alıp tekrar tabağa bıraktı. "Ayrıca... kız kardeşim ortadan kaybolmuş gibi yapmakla kalmayıp bir de onun bir yerlerde ölü olduğunu düşünmemi sağladı. Ama annem, onun aptal erkek arkadaş kocasıyla birlikte şehirden ayrıldığını biliyordu ve onun bir yerlerde ölü olduğunu düşünmeme izin verdi. Neden biliyor musun?"

Riley başını salladı ama ağzı *taco* dolu olduğu için konuşmadı.

"Neden?" Jasmine sorusuyla onu kışkırttı.

"Çünkü o hoşgörüsüz, merhametsiz, asık suratlı bir pislik ve sabundan oyulmuş İsaları kendi ailesinden daha çok önemsiyor."

Riley yutkundu. "Kellen, tüm bunlarla uğraştığın için çok üzgünüm. Ancak yarın hem bununla *hem de* akşamdan kalmalıkla uğraşmak istemezsin. Lütfen bir şeyler ye."

"Sorumluluk sahibi bir yetişkin olduğum için ben hiç akşamdan kalmam çünkü asla çok fazla içmem."

"Göz alıcı bir bıyığı olan sorumluluk sahibi bir yetişkin," dedi Jasmine.

"İkisi de bana gerçeği söylemedi. Beth bir kez daha ahmakça ve aptalca davranışlarının sonuçlarıyla yüzleşmek

istemedi. Annem ise Sabun İsa'nın önünde küçük düşmek istemiyordu. Yani ikisi de kız kardeşimin öldüğünü düşünmeme izin verdi!"

Kellen son cümlesini gereğinden birkaç desibel daha yüksek bir sesle bitirmişti.

Restorandaki herkes dönüp onlara baktı. "İzlediği pembe diziden bahsediyor," diye açıkladı Riley.

"*Bir Annenin Yalanları* mı, yoksa *İhanete Uğramış Bir Aile* mi?" Yan masadaki müşterilerden biri seslendi.

"Hayır. Bu bence *El Corazón*'un son sezonu," dedi arka köşedeki masadan bir adam.

Yemek yiyenlerin geri kalanı en sevdikleri Latin dramaları ve pembe dizilerle sohbete katıldılar.

"Kız kardeşimin ölümüne sebep olduğumu düşündüm," dedi Kellen üzgün bir şekilde. "Üstelik buna inanmama izin verdiler. Bu doğru değil. Bu doğrunun tam zıttı. Bu... eğri."

"Bu senin kadar sinir bozucu biri için bile oldukça berbat bir durum," diye kabul etti Jasmine.

Kellen iç çekerek *margarita*'sına gömüldü ve pipetine üflemeye başladı. İçeceği bardağın kenarlarından taşarak her yere sıçradı.

"Pipetini ne zaman geri aldın?" Riley bunu sorduğu anda kendi pipetinin yok olduğunu gördü.

"Onunla yüzleşmelisin," dedi Jasmine.

Kellen kaşlarını çattı. "Kiminle?"

"Annenle."

"Ah, onunla. Berbat biri."

"Jas, Kellen'dan hoşlanmadığını biliyorum ama onun ha-

yatını bu şekilde mahvetmesine izin vermek hiç de komik değil," diye uyardı Riley.

"Hayır, komik değil. Şu suratına bak." Jasmine masanın üzerinden uzanıp yüzünü ellerinin arasına aldı.

Ezilmiş yanaklarının arasından, "Ahh," dedi Kellen.

"Canı yanıyor."

"Çünkü suratını eziyorsun."

"Hayır. Canı yanıyor çünkü annesi ve kız kardeşi gerçeği söyleyecek kadar ona güvenmedi. Bu çok boktan. Öyle değil mi, Dedektif Kıçı Sopalı?"

Jasmine yüzünü rahat bıraktığında Kellen başını salladı. "Çok kaba ve güzelsin. Bu kafa karıştırıcı."

"Annene kaba davranmana yardım etmemi ister misin?"

"Bunu yapar mısın?"

"Sadece Riley'nin arabasına kusmamak için o lanet *taco*'larını yersen."

Hemen eline bir *taco* aldı ve çoğunu ağzına attı. Gerisi olduğu gibi gömleğine düştü.

"Uslu çocuk," dedi Jasmine.

"Güçlerini iyilik için kullandığında korkutucu oluyorsun," diye belirtti Riley.

"Güç demişken, Lance'in fıstık büyüklüğündeki beynini kazıp, onun Kory'ye ve okulun geri kalanına işkence etmeyi bırakmasını sağlamanın bir yolunu bulmalısın," dedi Jasmine. "Mutlaka korktuğu bir şey vardır."

"Küçük bir sorun var," diye başladı Riley.

"Sakın bana psişik etik saçmalıklarından bahsetme." Jasmine'in sesi uyarı doluydu.

Riley başını salladı. "Yok, o değil. Güçlerimi kaybettim sayılır."

"Artık psişik değil misin?" Arkadaşı resmen bağırmıştı.

"Kesinlikle *El Corazón*'dan bahsediyorlar," dedi kasadaki kadın.

"Uzun hikâye. Sonra anlatırım." Kellen yüksek sesle horlayınca Riley ürktü. "Ah, şuna bak."

Jasmine derin uykuya dalmış Kellen'a baktı. "Evet, uyurken çok tatlı. Uyanık ve ayıkken tam bir pislik olması çok yazık."

"Hemen bir fotoğraf çekeyim," dedi Riley telefonunu çıkararak.

Fotoğrafı Nick'e gönderdi.

Nick: *Tanrım. Onu çoktan vurdunuz mu?*

Riley: *Daha değil. Sadece salsa, taco ve çilekli margarita. Bir sorum var. Bayan Weber ne kadar kötü biri?*

Nick: *Onun yanında büyükannen çocuklardan nefret etmeyen bir anaokulu öğretmeni gibi kalır.*

Riley: *Ah, güzel. Yani Sarhoş Kellen'ın onunla yüzleşmesi için oraya gidersek hayatını mahvetmiş olmayız, değil mi?*

Nick: *Ona iyilik yapmış olursunuz.*

Kellen kendi horlamasına uyandı. "Ayrıca," derken avucunu bir kâse salsa sosunun içine soktu.

"Ah, Tanrım. Çok büyük bir bahşiş bırakmamız gerekecek," dedi Riley.

"Bu arada büyük demişken. Bu adamın cüzdanını ararken..."

Riley hemen kulaklarını tıkadı. "Duymak istemiyorum."

Riley, Bayan Weber'ın evinin önünde durduğunda dikiz aynasından Kellen'a baktı. "Bunu yapmak istediğine emin misin?"

"Yüzde bin eminim."

"Kravatını düzeltmek isteyebilirsin," diye önerdi Riley.

Kravatına ustalıktan çok coşkuyla saldırdı. "Aptal kravat!" Kafasının üzerinden çektiği gibi *Jeep*'in camından dışarı attı.

Jasmine emniyet kemerini çıkarıp kapıyı açtı. "Sanırım gitme zamanı geldi."

"Haydi yapalım şunu," dedi Kellen. Burun delikleri agresif bir şekilde genişlemişti.

"Annenin silahı falan yoktur, değil mi?" Riley ön kapıya doğru ilerlerken huzursuzlanmıştı.

"Sadece daimi küçümsemesi var," dedi Kellen.

"Pekâlâ."

Kellen kapıya ilk ulaşan oldu ve kapıyı yumruklamaya başladı. "Aç kapıyı, anne!"

"On dolara bahse girerim, annesi kapıyı açtığında ağaç gibi üzerine devrilecek," diye fısıldadı Jasmine.

"Varım," dedi Riley.

Yüzü buruşmuş bir kadın kapıyı hızla açtı. "Ne demek oluyor bu, Kellen?"

"Beth'i biliyordun. Hayatta olduğunu biliyordun ve altı yıl boyunca onun öldüğünü düşünmeme izin verdin. Benim hatam olduğunu düşünmeme göz yumdun."

Bayan Weber bir dizi inciymiş gibi haç kolyesine yapıştı. "Hangi cüretle bir fıçı kutsal şarap gibi kokarak evime geliyorsun!"

"*Hangi* cüretle mi? Asıl *sen* nasıl cüret edersin, anne?"

"Evime gelip benimle bu şekilde konuşmaya hakkın yok. Ben iyi bir Hıristiyan kadınım!"

Kellen alaydan iki büklüm oldu. "Hayır! Hayır değilsin! Kaba ve bencil bir kadınsın, ayrıca herkesten nefret ediyorsun!"

"Bu gösterin çok utanç verici."

"Utanç verici olan, kız kardeşimin öldürüldüğüne inanmama izin vermen, anne. Biliyordun. En başından beri."

Yüzü çirkin bir maskeye bürünürken, "Elizabeth benim için ölmüştü," diye hırladı kadın.

"Neden?" Kellen'ın sorusu Riley'nin kalbini acıtan kederli bir yakarıştı.

"Beni küçük düşürdü! Tıpkı şu an senin yaptığın gibi! İkiniz de hiçbir zaman yeterince iyi olmadmız. Babanız da öyle. Bu hayatı olması gerektiği gibi yaşayan tek kişi benim. Kurallara uyuyorum. Doğru olanı yapıyorum. O kadınla günah içinde yaşadın, ardından boşandın! Evlilikten kaçmamalısın! O kadar işlenmiş etin babanı yakalamasını sabırla beklemek zorunda kalmışken olmaz. Elizabeth'e gelince..." Bayan Weber acı acı güldü. "Kız kardeşin bir fahişe gibi giyinerek eve geldi ve hayatının aşkıyla kaçacağını söyledi."

"Aşk" kelimesini zehir gibi tükürmüştü.

"İkiniz de bana söylemeyi düşünmediniz." Kellen ellerini kısa saçlarının arasına sokarak onları dikleştirdi.

"Ölmüş olduğunu düşünmen daha iyiydi," dedi Bayan Weber inatla.

Kellen aniden Riley ve Jasmine'e doğru döndü. "Halüsinasyon görmüyorum, değil mi? O gerçekten korkunç bir insan, değil mi?"

"Evet, berbat biri," diye onayladı Riley.

"En kötüsü! Daha berbat durumda olmamana şaşırdım," dedi Jasmine. Kollarını kavuşturmuş, Kellen'ın annesine bakıyordu.

Bayan Weber oğluna dönmeden önce, "Diline dikkat et, genç hanım," diye tısladı. "Fahişelerini evime getirmeye nasıl cüret edersin? Komşular görebilir."

"Fahişe mi?" diye tekrarladı Riley.

"Bu fahişenin diline dikkat etmesini mi istiyorsun?" dedi Jasmine. "O zaman bunu izle!"

Jasmine, Kellen'ı gömleğinden yakalayıp sert bir öpücük için kendine doğru çekerken Constance ve Riley onu izledi.

"İğrenç! Bir daha asla burada istenmiyorsunuz." Bayan Weber kapıyı öyle sert çarptı ki, Jasmine'in saçları Sesame'nin rüzgâr makinesinin önünde duruyormuş gibi geriye savruldu.

Jasmine öpüşmeyi bitirdi ve rujunu tazeledi. Kellen birkaç kez gözlerini kırpıştırdıktan sonra kapıya vurmak için döndü.

"Şunu sakın unutma, anne. Herkese öldüğümü söyleyemeyeceksin. Hepsi gerçeği bilecek. *Boktan bir insan olduğun için* iki çocuğunu da kaybettiğini herkes bilecek!"

Jeep'e bindiklerinde kuru bir sesle, "İyi gitti," diye teselli etti Riley.

"Bu negatiflikten kurtulmak için en az bir saat duş almam gerekiyormuş gibi hissediyorum," dedi Jasmine.

"Ailem yok. Ben bir yetimim. Şu sürekli şarkı söyleyen kızıl saçlı kız gibi." Kellen arka koltukta asık suratıyla oturuyordu.

Riley dikiz aynasından ona baktı. "Annenin berbat olması, Sesame'nin sana söylememek için sebepleri olmadığı anlamına gelmez."

"Çok uzun cümle." Üç yaşında huysuz bir çocuk gibi kollarını kavuşturdu.

"Harika. O öpücükle beynini erittin," dedi Riley arkadaşına.

"İlk kez olmuyor."

"Daha önce de mi öpüştünüz?"

"Iyy! Hayır. Diğer erkekleri kastettim. Arkadaki Yetim Annie'yi değil."

Riley tekrar Kellen'a baktı. "Belki de kız kardeşinin sana söylememek için önemli bir nedeni vardı."

"Belki o da berbattır," dedi Kellen.

"Hey, kim içki ister?" diye sordu Riley.

"Ben," dedi hepsi aynı anda.

27

28 Ekim Pazartesi, 21:21

Nick önündeki binayı inceledi. İzlediği ev, küçük bir şehir gibi tasarlanmış mahallelerden birinin ortasında yer alıyordu. Genellikle böyle bir yerde bir aracın içinde gizlenmek kolay değildi. Çok fazla yaya trafiği, çok fazla meraklı komşu olurdu. Ancak şans ondan yanaydı ve caddenin karşısındaki mahallede bulunan bira fabrikasının otoparkına yerleşmişti.

Sonbaharın serin havasının tadını çıkarabilmek ve *SUV*'sinde saatler önce güvenlik işinden dönerken yediği berbat hamburgerle patates kızartması gibi kokmamak için camları aralamıştı.

Bir cinayet *podcast*'inin üçüncü bölümünü dinliyordu, üstelik bacakları esnemek için can atıyordu.

Gözetleme işi çok sıkıcıydı. İşin büyük bir kısmı çok sıkıcıydı. Evrak işleri, beklemek, izlemek...

Fakat terk edilmiş bir evde bir cesedin izini sürmek ya

da diz boyu suda katil bir politikacıyla silahlı çatışmaya girmek gibi kısımlar onun sevdiği türden bir denge sağlıyordu. Sonunda hayatta kaldığı ve kötü adam hak ettiğini bulduğu sürece birkaç macera karşılığında sıkıcı olanı kabul ederdi.

Ancak şimdi silahlı çatışmalar ve eli bombalı seri katillerin elinden rehineleri kurtarmak konusunda eskiden olduğundan biraz daha az hevesliydi.

Bunun için Riley'yi suçluyordu.

Kendini ateş hattına atması bir şeydi. Ama Riley her tehlikeli olaya karıştığında, kendini daha temkinli davranırken buluyordu.

Bardak tutucusundaki telefonu titreyince eline aldı.

Brian: *Spor Salonu Tutkunu az önce kendi kaderini belirledi ve Bayan Bölge Savcı Yardımcısına bir penis fotoğrafı gönderdi. Ben lanet olası bir kahramanım.*

Nick: *Sana bir pelerin alırım. Bu haber, öğleden sonra gelen kimlik kontrollerine başlayabileceğin anlamına mı geliyor?*

Brian: *Ne yani, kanunsuz adaletten vaz mı geçeyim?*

Nick: *Kontrol yaparken pelerinini giyebilirsin.*

Brian: *Anlaştık.*

Josie: *Sessiz olun. Pusuya yattım.*

Nick, Josie'nin mesajına eklediği fotoğrafı görünce yerinden sıçradı. Aynı zamanda cıyaklamış olmalıydı çünkü yanındaki arabanın yolcu koltuğunda oturan *Rottweiler* cinsi köpek ona şüpheli bir bakış fırlattı.

"Vuf," dedi köpek aralık camdan.

"Kusura bakma, dostum. Kuzenimin karısı cinayet palyaçosu gibi giyinmiş."

Köpek kocaman kafasını yana eğdi.

"Annen sana yabancılarla konuşmamayı öğretmedi mi?"

Nick ağzı kıpırdamayan köpeğe gözlerini kırpıştırdı. "Ahhhh."

Yolcu kapısı açıldı ve Riley sırıtarak arabaya bindi. "Halüsinasyon gördüğünü mü sandın, yoksa gerçekten seninle konuştuğunu mu düşündün?"

"Başından beri sen olduğunu biliyordum," diye yalan söyledi.

"Yalancı." Riley ona doğru eğilip bir öpücük verdi.

"Ne güzel bir sürpriz. Burada ne yapıyorsun?" diye sordu onu süzerek. Kasketi, taytı ve mevsimin diğer kız kıyafeti olan şişme yeleğiyle çok şirindi.

Elinde büyük, saplı bir kâğıt torba tutuyordu. "Akşam yemeğine ihtiyacın olabileceğini düşündüm ve dün bütün *suşi*'ler Jasmine'in çantasında parçalandığı için yenilerini aldım."

"Sen bir tanrıçasın." En sevdiğin *suşi* çeşitlerini hatırlayan bir kadına âşık olmanın hiç de kötü olmayan bir yanı vardı. "Artık kesin. Seni gerçekten seviyorum." *Chopstick*'e uzandı.

"Annem her zaman bir erkeğin kalbine giden yolun dev bir *wasabi* parçasından geçtiğini söylerdi."

"Neden geldin?" *Chopstick*'leri birbirinden ayırdı ve bir parça gökkuşağı *suşi*'yi ağzına attı.

Riley omuz silkerek bir parça *sashimi* yedi. "Kendimize

ayıracak çok vaktimiz olmadı. Gözetleme randevusu yapabileceğimizi düşündüm. Bu arada, kimi gözetliyoruz?"

Nick ön camdan ilerideki tuğla evi işaret etti. "Kırklı yaşlarında, sarı saçlı ve beyaz bir adam arıyoruz."

"Pekâlâ, bu seçenekleri daraltıyor sayılmaz. Ne yapmış bu sarışın beyaz adam?"

"Velayet anlaşması ihlali. Anlaşmaya göre, iki haftada bir velayet ondayken oğlu ve kızının geceyi burada, babasının evinde geçirmesi gerekiyormuş. Müşterimin çocuklarından duyduğuna göre, babaları biriyle çıkıyormuş ve on dokuz yaşındaki manken sevgilisiyle vakit geçirebilmek için çocukları büyükannelerinin evine bırakıyormuş."

"İğrenç."

"Sarhoş Weber'la işler nasıl gitti?"

Riley derin bir nefes verdi. "Komik, üzücü ve tuhaftı."

"Tam onluk gibi duruyor."

Ona Kellen'ın sarhoş halini ve annesiyle yüzleşmesini anlattı.

Jasmine'in, Kellen'ı ön merdivenlerde öptüğünü anlattığında, "Yaşlı Constance bununla nasıl başa çıktı?" diye sordu Nick.

"İyi sayılmaz. Constance ona herkesin Beth'in Batı Yakası'nda günah içinde yaşamaktansa öldüğünü düşünmesinin aile imajı için daha iyi olacağını söyledikten sonra karşılıklı olarak birbirlerini reddettiler."

Nick başını salladı. "Bu çok boktan. Bethame geri döndüğünde *Kar Cadısı Frosty* rolünün onun için bile biraz fazla olduğunu biliyordum."

"Her zaman içgüdülerinizi dinleyin," dedi Riley. "Kellen'ı *happy hour* için Lily ve Fred'le bıraktım çünkü henüz yeterince sarhoş olmadığı konusunda ısrar etti. Yarın çok fena akşamdan kalma olacak. Senin günün nasıldı?"

"Güvenlik işi iyiydi. Kendini olduğundan daha önemli biri sanan bilmem ne başkan yardımcısı, iş toplantılarına silahlı güvenlikle gelip bir açıklama yapmayı seviyor."

"Vay canına! Sen bir göstermelik korumaydın," diye alay etti.

"Josie olmalıydı," dedi Nick homurdanarak.

"Bence yaşlı bir kadına ve palyaço koleksiyonuna bu kadar önem vermesi çok tatlı."

"Onun 'tatlı' olması, bütün işi benim yapmam anlamına geliyor." Nick yakınırken Riley'ye, Josie'nin fotoğrafını gösterdi.

"Bunun komik mi, yoksa korkunç mu olduğuna karar veremiyorum." Büyük kahverengi gözlerini ona dikti. "Davalarını tamamlamalarına izin vermen çok hoş."

"Evet. Evet. Ben *hayır* işlerinde çalışan elemanları olan iyi bir adamım."

"Sanırım hepimizin üzerinde anlaştığı kelime *birinci sınıf* dosyaydı. Ayrıca bunun kimin hatası olduğunu belirtmemeyi tercih ediyorum."

"Ben Penny'yi suçluyorum. O kadın akıl sağlığım için bir tehlike."

"Bayan Penny demişken. Onu otoparkta 'kanıtlarının' fotoğrafını çekerken gördüm çünkü Lily evin içinde tutmasına izin vermiyordu."

"Ne tür bir kanıt?"

"İki düzine torba kaka."

Nick alayla güldü.

"Ona komşuların kendisini ücretsiz köpek dışkısı temizleme servisi olarak kullandıklarını söylemeye yüreğim elvermedi. Bu konuda çok heyecanlı."

"Tam da Santiago Dedektiflik'in ilişkilendirilmesi gereken şey: bok."

"Evet. Bundan sonra adını değiştirmen gerekebilir." Bir parça ton balıklı *suşi*'yi dikkatle ikiye böldü. "Bugün kendi birinci sınıf davama el attım."

"Bunu gerçekten yapmak zorunda değilsin, Thorn."

Riley omuz silkti. "Diğer herkes kendi davasıyla çok eğleniyordu. Hem Kanal 50'deki rehine olayı sayesinde zorbalığın nelere yol açabileceğini gördük. Bu yüzden öğleden sonra Jasmine'le neyle karşı karşıya olduğumuzu görmeye gittik."

"Bundan hoşlanmayacağım, değil mi?"

Riley ona Bokkafa Lance ile karşılaşmalarını anlattı.

Konuşması biter bitmez, "Suratına yumruk atabileceğim yaşta mı?" diye sordu Nick.

Riley başım iki yana salladı. "Ne yazık ki hayır. Otuz yaşında gibi duruyor ve dört yaşında şımarık bir çocuk gibi davranıyor. Ama sadece on yedi yaşında."

"Hmm, bu beni birinci derece kabahate itebilir."

"Kory'yle tanıştıktan ve bu Lance denen çocuğu iş başında gördükten sonra bu konuya dahil oldum. Çocuk tüm okulda terör estiriyor. Ancak palyaço gibi giyinip bir dolaba

saklanmanın onu empati kurmaya zorlamak için yeterli olacağını sanmıyorum. Bir fikrin var mı?"

"Düşmanını tanımaya ihtiyacın varmış gibi görünüyor. Onun hakkında ne kadar çok şey bilirsen, ona karşı kullanabileceğin o kadar çok silah bulursun."

"Evet ama güçlerim olmadan bunu eski yöntemlerle yapmak zorundayım. Ergen bir psikopatı gözetleyerek başımı ne kadar belaya sokabilirim?" diye sordu Riley.

"Orta miktarda."

"Hımm. Buna değebilir. Senin üzerimdeki etkin kesinlikle hissediliyor."

Nick sırıttı. "Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Etmeli ama şu anda umursamayacak kadar öfkeliyim."

"Josie bu çocuğun ödünü kopardıktan sonra onunla konuş. Bu onun uzmanlık alanı," diye önerdi Nick. "*Savaş Sanatı* onun göbek adıdır."

"Konuşurum. Teşekkürler."

"Göbek adından bahsetmişken..."

"Hayır. *Suşi*'ni ye."

Riley tekrar konuşana kadar birkaç dakika sessizlik içinde yemek yediler. "Daha iyi haber, hâlâ bir Cadılar Bayramı zulamız var. Komşularımız ya da ev arkadaşlarımızdan hiçbiri henüz jelibonları bulamadı."

"Nereye sakladın?"

"Ofisimdeki dosya dolabına."

"Güzel." Kırmızı bir sedan evin önündeki kaldırıma yanaştığında koltuğunda doğruldu. Ön koltukta iki kişi oturuyordu.

Nick eline bir dürbün alıp, "Gösteri zamanı," diye mırıldandı. "Evet. Adamımız bu. Bu şerefe nail olmak ister misin?"

"Ver onu bana." Nick, dijital kamerayı ona uzattı ve telefonunu videoya ayarladı.

"Bu çok heyecan verici!"

"Evet, Thorn. Üç saatlik kış uyuşturan can sıkıntısından sonra otuz saniyelik heyecan."

"Her şeyin bir ölçüsü var." Yanında yaşça kendisinden oldukça küçük bir kızla arabadan inen adamın fotoğraflarını çekmeye devam etti. "Hah. Kadının elleri güzelmiş."

Çift merdivenlerde ateşli bir şekilde öpüştükten sonra adam nihayet kapıyı açtı ve içeri girerek gözden kayboldular.

Nick günlüğüne saati not ederken, "Işıklar açıldı," diye mırıldandı.

"Bu adamın gerçekten perdeye yatırım yapması gerekiyor," dedi Riley. Büyük ön pencereden kıyafetler uçuşuyordu.

Süveter giymiş küçük bir köpeği gezdiren bir genç, kaldırımda durup içeride yaşanan sahneye aval aval baktı.

Çift neredeyse çıplak halde merdivenlere yöneldi. İlk kattaki ışıklar söndü ve ikinci kattakiler yandı.

Dokuz dakika sonra ev karanlığa gömüldü.

"Işıklar kapandı." Nick saati not ederken güldü. "Amatör."

"Herkes libido konusunda senin kadar yetenekli değil," diye hatırlattı Riley.

"Kesinlikle haklısın, değiller." Saati kontrol etti. "Gidip korkudan altına işeyen bir çocuğu izlemek ister misin?"

Riley karanlıkta ona sırıttı. "Bir kıza nasıl iyi vakit geçirteceğini biliyorsun."

28

29 Ekim Salı, 06:55

Geç saatlere kadar Josie ve Brian'la birlikte kutlama yapmışlardı. Buna rağmen Riley sürekli kendisini gösteren bir parmağıyla parlayan gözleri olan bir yaratıkla ilgili ürkütücü bir rüya sayesinde erkenden uyandı. Nick usulca horluyordu ve sıcak, sert, çıplak bir seksilik yumağı halinde ona sarılmıştı.

Birkaç dakika öylece yatıp beyninin kafein istemesinden önceki sessizliğin tadını çıkardı.

Tekrar uyumanın boşuna olduğunu bilerek yataktan çıktı ve sessizce giyindi.

"Dışarı çıkmak ister misin?" diye fısıldadı büyük boy yatağında esneyen köpeğe. Burt ayağa kalktı ama onu kapıya kadar takip etmek yerine, yatakta ondan boşalan yere kıvrıldı.

"Pekâlâ. Siz ikiniz yatın. Benim kahveye ihtiyacım var."

Neyse ki, Sesame ve Tommy'nin odasından gelen herhangi bir yaşam ya da seks belirtisi yoktu.

Mutfağa girdiğinde ocağın pırıl pırıl parladığını, dolaplardaki tüm parmak izlerinin silinmiş olduğunu fark etti. Taze bir demlik kahve onu bekliyordu. Tommy Hemsworth mükemmel bir konuk olduğunu kanıtlıyordu. Sesame'nin bu adama âşık olmasına şaşmamalıydı. Mükemmel bir ev erkeğiydi.

Riley esneyerek dolaptan bir fincan aldı. Tam ilk bardağını doldurmak üzereyken, vestiyere açılan kapının kibarca çalındığını duydu.

Saat daha sabahın yedisiydi ve bu saatin ziyaret için uygun bir zaman olduğunu düşünen sadece bir avuç insan vardı. Üstelik bu insanlardan sadece biri kapıyı çalacak kadar kibardı.

"Günaydın, Gabe," dedi Riley. Kapıyı açtığında arkadaşını dışarıdaki verandada ayakta dikilirken buldu. Üzerinde sonbahar üniforması olduğunu düşündüğü siyah bir eşofman altı ve yine siyah, uzun kollu bir üst vardı.

Anında kendini suçlu hissetti çünkü arkadaşının birazdan hayal kırıklığına uğrayacağını biliyordu. Ancak hatalarını kabul etmesi gerekiyordu ve Gabe'in onu affetmekle kalmayıp güçlerini geri kazanmasına yardım edeceğini umuyordu.

"Günaydın, Riley. Çok üzgünüm."

Riley kaşlarını çattı. "Sen mi? Hayır, ben üzgünüm. Sen neden üzgünsün?"

"Bunun için." Telefonunu yukarı kaldırdı.

Riley'nin huysuz medyum büyükannesi Elanora Basil ekrandan ona kaşlarını çatarak bakıyordu.

"Ah, bu ne güzel bir... sürpriz?" Riley suçluluk duygusunu unutmuştu, şimdi sadece cezasına hazırlanıyordu.

"Görevini yerine getirmediğin konusunda uyarıldım," dedi Elanora.

Gabe telefonun arkasında güvenli bir şekilde kadrajın dışında durdu ve bunların Elanora'nın sözleri olduğunu, kendisine ait olmadığını bildirmek için başını salladı.

Riley iç çekip telefonu adamın elinden alarak mutfağa döndü.

"Ben de seni gördüğüme sevindim, büyükanne."

"Hoş sözleri bir kenara bırakabilirsin," diye tersledi büyükannesi. "Gabriel bana bir konuyu okuyamadığını söyledi."

Ya Gabe güçlerini yok ettiğini fark etmemişti ya da onu Elanora'nın gazabından koruyordu.

"Bir kişi," diye araya girdi Riley. "Birinin aklını okumakta zorlanıyordum ve başının belada olabileceğinden endişelendim."

Elanora buharlı gri sıvıyla dolu cam bir kupayı kaldırıp yudumladı. "Her şeyi anlat."

Riley onu kısaca psişik grip ve Sesame'nin durumu hakkında bilgilendirdi.

Bitirdiğinde Elanora cıkcıklamaya başladı. "Yaşadığın yere bakılırsa, şehrin her yerine kusmamış olmana şaşırdım."

Büyükannesi herhangi bir kişi, yer ve şeyle alay etme fırsatını asla kaçırmazdı. "Evet, evet. Harrisburg'u sevmiyorsun. Neden her yere kusayım ki?"

"Kentsel alanlar tanım gereği daha büyük nüfuslar içerir. Daha büyük nüfus, daha fazla suç anlamına gelir ve daha fazla çöple daha fazla kötü niyet demektir."

Riley'nin bunu tercüme etmesi bekleniyorsa, ikinci bir fincan kahveye ihtiyacı olacaktı.

"Anlattığın bu kadın bir yalancı."

"Yani, belli ki öyle."

Elanora başını sallayarak saçındaki siyah tüylerin uçuşmasına neden oldu. "Hayır, sadece yaşı hakkında yalan söyleyen ya da itibarını artırmak için tuhaf hikâyeler anlatan biri değil. Kendi yalanlarına inanabilen yetenekli bir yalancı. Kendine daha çok yakışacak bir şekilde gerçekliği tekrar yazıyor. Sen yeniden yazılmış gerçeğe tepki gösteriyorsun."

Riley gözlerini kırpıştırdı ve Mutlu Tommy'nin, Kötü Adam Tommy'ye dönüşmesini düşündü. Büyükannesinin söyledikleri tuhaf bir şekilde mantıklıydı. "Ama çok iyi biri. Gerçekten iyi."

"Ah, büyü artık, torunum. Herkes yalan söyler. Bazıları bunu kötü niyetle yapar. Bazıları ise kişisel nedenlerle. Kişinin kendi zihnini kontrol edebilmesi, yetenekli olmayan bir insanın arzulayabileceği en yüksek aydınlanmadır. Kontrollü, odaklanmış bir zihinle her şey mümkündür. Elbette sen kendi zihnini kontrol edemediğin için, benim söylediklerime güvenmek zorundasın."

"Peki aklına girebilmek için yalanlarla dolu bu atlıkarıncaya nasıl dayanabilirim?" Riley hakareti görmezden gelmeyi seçmişti.

"Daha çok çalış."

"Biraz daha spesifik olabilir misin? Gabe, annem ve Wander'dan oluşan psişik bir destek aldım, yine de yalanlarını aşamadım."

Büyükannesinin bakışları ekrandan dışarı kaydı. Başını buyurgan bir şekilde sallayıp dikkatini tekrar Riley'ye verdi. "O zaman aradığın cevapları yeniden yazamayacak birini ya da bir şeyi bul."

"Bu aslında... çok yardımcı oldu," diye mırıldandı Riley. Ya da ruh rehberleri ve psişik güçleri olsaydı öyle olurdu.

"Tabii olur."

"Hey, eğer Cadılar Bayramı için bir şey yapmayacaksan Nick'e sürpriz bir doğum günü partisi düzenliyorum. Fred seni sorup duruyordu," dedi Riley konuyu değiştirerek.

"Doğum günü partileri zaman kaybıdır. Ayrıca bir ilişki aramadığımı Fred'e açıkça belirttim."

"Bir kez iyi bir şarap içtikten sonra kötüye dönülmüyor sanırım," diye alay etti Riley.

"Gitmeliyim. Çok meşgul ve önemliyim, ayrıca bu konuşma önemsiz bir hal aldı."

"Ben de seni seviyorum, büyükanne. Yardımın için teşekkür ederim."

Büyükannesi duraksayıp ekrandan dik dik ona baktı. "Sanıyorum böyle komik bir unvanı kullanmayı bırakacak kadar büyüdün. Bana Elanora diyebilirsin." Bununla birlikte bağlantıyı kesti.

Riley telefonu Gabe'e geri verdi. "Güne başlamak için eğlenceli bir tercihti."

"Çok üzgünüm," dedi Gabe tekrar. "Sesame'nin zihninin içini neden net olarak göremediğimiz konusunda Elanora'ya danışmayı düşündüm. Derhal seninle konuşmak istedi."

"Sorun değil, Gabe. En azından Sesame'nin bir tür güç-

lü, şeytani psişik olduğu ihtimalini eleyebiliriz. Ayrıca büyükan... yani Elanora bana bir fikir verdi."

"Bana kızmadığın için rahatladım."

"O zaman bu duyguya tutun çünkü özür dileme sırası bende."

"Seni affediyorum."

"Beni affetmeden önce ne yaptığımı duymayı beklemeni tercih ederim. Bundan hoşlanacağını sanmıyorum."

Gabe başını salladı. "Affediciliğimi geçici olarak saklamaya çalışacağım."

Riley derin bir nefes aldı. "Seni dinlemedim ve Sesame konusunda kendimi çok zorladım. Bilmemiz gerekenleri bulmanın psişik sağlığımdan daha önemli olduğunu düşünerek çok yanıldım. Şimdi hem ruh rehberlerim hem de Pamuk Şekeri Dünyası gitti. Sadece uyuduğum zaman herhangi bir mesaj veya görü görüyorum. Üstelik bu bile bir kez oldu, tabii bugün biri ortaya çıkıp beni suçlamaya başlamazsa."

İtirafı bitmişti ve ayaklarına bakıp Gabe'in onu kınamasını bekledi.

"Seni affediyorum," dedi Gabe tekrar.

Riley başını kaldırarak ona baktı. Ağlayacakmış gibi görünmüyordu, bu da omuzlarındaki gerginliğin bir kısmını aldı. "Emin misin? Uyarılarını dinlemedim ve artık psişik değilim."

"Ben senin arkadaşınım. Bu yüzden seni desteklemek için buradayım, yargılamak için değil."

Gabe ve Wander, Doğru Olanı Yap Cenneti'nde yaratılmış bir çiftti.

Riley derin bir nefes verdi. "Seni dinlemediğim için gerçekten özür dilerim. Bununla başa çıkabileceğimi sanmıştım ama yanılmışım. Şimdi bedelini ödüyorum, güçlerimi geri alıp alamayacağımı da bilmiyorum."

Gabe devasa eliyle onun başını okşadı. "Ben sana inanıyorum, Riley Thorn. Bunun üstesinden birlikte geleceğiz."

"Sence tekrar psişik olabilir miyim?" diye sordu kısık ve acınası bir sesle.

"Bence doğru yolda ilerlersen istediğin her şeyi yapabilirsin."

"Şu an evet ya da hayır demeni gerçekten tercih ederim. Felsefe için oldukça hassasım."

"O zaman evet. Eğer yeniden psişik olmak istiyorsan olacaksın. Ben de sana yardım edeceğim."

Kendini Gabe'in taş gibi göğsüne atıp ona sarıldı. "Teşekkürler, Gabe. Sen iyi bir arkadaşsın."

Gabe de ona sarılarak Riley'nin sırtını baloncuklu naylonmuş gibi kütletti. "Arkadaşın olmaktan onur duyuyorum."

"Kahvaltı ister misin?"

Gabe onu tekrar ayaklarının üzerine bıraktı. "Davetin için teşekkür ederim ama üzülerek reddetmek zorundayım. Bütün güzel kek kremaları bitmeden Lily'yi markete götüreceğim."

"Sen iyi bir adamsın, Gabe. Hey, bu arada senin soyadın ne?"

Başını eğdi. "Benim soyadım yok."

"*Cher** gibi mi?"

"*Cher*'i tanımıyorum."

* Amerikalı şarkıcı ve oyuncudur. (ç.n.)

"Ah, dostum. Çok şey kaçırıyorsun." Riley arkadaşının telefonunu alarak müzik uygulamasını açtı. "Al. Artık marketa giderken dinleyebileceğin bir *Cher* çalma listen var."

Gabe'in gülümsemesi sabah güneşinden daha parlaktı. "Teşekkür ederim, Riley."

"Teşekkür ederim, Gabe."

Riley onu uğurladı ve Burt'ün bıraktığı kara mayınları arasından ustalıkla geçmesini izledi. Kadife eşofmanlı Lily onu park yerinde, aracının yanında bekliyordu.

Sesame'nin limuzini de garajın önündeki yerinde yoktu. Riley kaşlarını çattı. Sabahın bu erken saatinde nereye gitmiş olabilirdi? Endişelenmeli miydi? Eğer Sesame gerçekten tehlikede değilse, Riley onun yalan söylediğini umursamalı mıydı? Belki de bu dramaya bir ara vererek bozuk beynini dinlendirmeye odaklanmanın zamanı gelmişti.

Biraz daha kahve almak için mutfağa geri döndü.

"Günaydın!"

Bu neşeli karşılama Riley'nin neredeyse fincanındaki kahveyi dökmesine neden oluyordu. "Tanrım, Tommy! Beni korkuttun."

Buzdolabına güveç gibi görünen bir şeyi koyuyordu. "Pardon. Sesame de bana her zaman kedi tasması takacağını söyler."

"Eşin bu sabah nerede?" diye sordu Riley. "Limuzini göremedim."

Sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi, "Sesame Günü yapıyor," dedi Tommy.

Riley ona bir fincan uzattı. "Sesame Günü de ne?"

"Ne zaman çok çalışırsa bir günü kendine ayırır ve kendini şımartır. Bugün alışverişe gitti," diye açıkladı bardağına kahve doldururken.

Riley mutfak tezgâhına yaslandı. Daha önceki görülerinden birini anımsayınca, "Onunla alışveriş yapmak hoşuna gitmiyor mu?" diye sordu.

Tommy sırıtıp fincana şeker atmaya başladı. "Kesinlikle gidiyor. Ama yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu söylediğinde buna saygı duyuyorum."

Tommy sanki insan bir *Golden Retriever* gibiydi. Riley güçlerini yok etmemiş olsaydı, büyükannesinin tavsiyesine uyup aradığı tüm cevaplar için doğruca adamın kafasının içine atlayabilirdi.

"Nereye gitti?" Mağazaların açılması için henüz çok erkendi.

Coşkuyla kahvesini karıştırırken, "Günü *Hershey* mağazalarında geçirecek," dedi Tommy.

Mağazalar saat ona kadar açılmıyordu. Belki de Sesame önce kahvaltıya gidiyordur, diye düşündü Riley. Muhtemelen gayet makul bir açıklaması vardı. Bu işin peşini kesinlikle bırakmalıydı.

Cebindeki telefon çaldı. Akşam saat on ile sabah saat sekiz arasında gelen telefonlardan iyi bir şey çıkmazdı. Özellikle de arayan Bayan Penny ise...

"Alo?"

"Susamlı Tavuk Durumu söz konusu," diye bağırdı Bayan Penny tiz bir sesle.

"Yemek siparişi mi veriyorsun? Saat daha sekiz bile değil."

"Hayır! Gerçi şu an koca bir tabak sıcak pankeke hayır demezdim. İnsanları takip etmek beni acıktırıyor."

Riley kendini huzursuz hissederek Tommy'ye gülümsedi ve odadan çıktı. "Kimi takip ediyorsun?" diye fısıldadı.

"İri memeli arkadaşını ve limuzin şoförünü. Şimdi de Susamlı Tavuk Durumu söz konusu."

Yemek odasına doğru yürürken, "Daha fazla bilgiye ihtiyacım olacak," dedi Riley.

"Tanrı aşkına! Bunca soruşturma saçmalığı okudun ve hâlâ sana her şeyi tek tek anlatmam gerekiyor. O benim baş şüphelim," diye tersledi Bayan Penny.

"Ne için baş şüpheli?"

"Köpek Kakası Haydudu. Dikkatini topla! Bu Sesame, birileri atıştırmalıklar ve balkabakları çalıp verandalara kaka bırakırken öylece ortaya mı çıktı? Benim kitabımda bu bir tesadüf değil."

Riley bir eliyle alnına vurup sabır diledi. "Hı hı. Sesame'nin atıştırmalık çalan ve dışkıyla baş etmekte zorlanmayan biri olduğunu düşündün, bu yüzden onu alışverişe giderken takip mi ettin?"

Bayan Penny alayla güldü. "Kulaklarındaki pisliği temizle! Alışverişe gitmedi. Tabii tren bileti alıp eyaletten ayrılmayı alışveriş saymıyorsan."

Riley odada volta atmayı bıraktı. "Trene mi bindi?"

"Oyununu şehre taşıyacağını düşünmüyorsun, değil mi? New York'ta verandalara pislemeye başlarsa, bu benim yetki alanımın dışında kalır."

Riley, Bayan Penny'nin lisanslı bir özel dedektif ya da

kolluk kuvveti olmadığı için aslında bir yetki alanına sahip olmadığı gerçeğini görmezden gelerek önemli kısma odaklandı. "Trene bindiğinden emin misin?"

"Emin miyim? Tabii ki eminim. Ön tarafta arabayı yolun ortasına bırakıp bir ninja gibi arkalarından gizlice girdim, o ve yapılı limuzin şoförü raylara inene kadar bekledim. Ardından kapıdaki görevliye nereye gittiğini söylemesi için para ödedim. Bu arada, bana yüz altmış dolar borçlusun."

"Ah, Tanrım. Onu gerçekten trene kadar takip etmedin, değil mi?"

"Hayır! Yapacaktım ama birileri resmi olarak özel dedektiflik işindeyken yolun ortasına park ettiğim için olayı büyüttü ve park cezası yedim."

Riley, Parmak Uçlarında Gezinen Tommy'nin onu odaya kadar takip etmediğinden emin olmak için omzunun üzerinden baktı. "Ee, nereye gitti?"

"Kim?"

"Sesame. Nereye gidiyor?" diye sordu bıkkınlıkla.

"Ah. Evet. Penn istasyonu."

"Kahretsin," dedi Riley mırıldanarak.

"Orası New York'ta, bilirsin ya."

"Biliyorum, Bayan Penny."

"Sonraki trene atlayıp takip etmemi ister misin? Sanırım çantamda yedek kablo bağı var."

Uykulu görünen Nick odaya girdi ve kollarını kavuşturdu.

"Hayır! Tamamen yasadışı bir şekilde bir vatandaşı yakalamana gerek yok."

"Bayan Penny mi?" diye sordu Nick.

Riley başını salladı.

Nick gözlerini devirerek kahvesine uzandı.

"Bakın, Bayan Penny. İyi iş çıkardınız. Neden biletçiden Sesame'nin ne zaman döneceğini öğrenmeye çalışmıyorsunuz?" diye önerdi.

"Sesame'yi mi takip ediyor?" Nick'in tavrı buyurgandı.

"Evet ama nasıl olduysa bu iyi bir şey," dedi Riley fısıldayarak.

"Bu bir sorun olabilir," diye düzeltti Bayan Penny.

"Neden?"

"Şey, bastonumla bir güvenlik görevlisine vurduktan sonra istasyondan atıldım sayılır."

Nick elini uzattı. "Telefonu bana ver."

Riley başını iki yana salladı. "Pekâlâ, Bayan Penny. O zaman sadece eve gelmeye ne dersiniz? Derhal. Ayrıca başka kimseye bastonunuzla vurmayın. Nick için bulguların hakkında bir rapor yazabilirsin."

Bayan Penny heyecanla konuştu. "Öğlene kadar masasında olur. İkinci bir kahvaltıya ihtiyacım var. Bir şüpheliyi takip ederken hep iştahım kabarıyor."

Nick telefona uzanınca Riley dans ederek savuşturdu.

"Tamam. Öğlen görüşürüz..."

"Elbette bir öğle yemeği molasına da ihtiyacım olacak. Kahvaltı beni her zaman öğle yemeği için acıktırır. Öğle yemeğinden sonra da biraz kestirmeyi severim, böylece öğleden sonraya zinde başlayabilirim. Raporu yarın sabaha kadar ona ulaştırırım."

"Harika. Güle güle!" Riley, Nick telefonu ondan alamadan aramayı sonlandırdı.

"Ne oluyor, Thom? Sabahları ilk iş, çalışanlara bağırmayı sevdiğimi biliyorsun."

"Bayan Penny'ye bağırman için vaktimiz yok. Sesame, Tommy'ye bugün *Hershey*'e alışverişe gideceğini söylemiş. Bayan Penny de onu tren istasyonuna kadar takip etmiş, Wilhelm'le birlikte Manhattan'a giden trene binmişler."

"Belki de Wilhelm'le gizli bir ilişki yaşıyordur."

"Sanmıyorum." Sesame ve Tommy arasındaki sevgide gerçek bir şeyler vardı.

Nick canlanıp bir an için umutlu göründü. "Belki de bizim evden taşınabilmek için şehirde bir daire bakıyordur."

"Belki de hâlâ herkese yalan söylüyordur," diye belirtti Riley.

Nick homurdandı. "Tamam. Tommy'yle konuşurum ama eğer limuzin şoförüyle bir ilişkisi varsa, onun gözyaşlarını silmek zorunda olan sensin."

29

29 Ekim Salı, 08:00

Nick'in, Riley'yi yatağa dönmeye ikna edip tembel bir sabah seksi yapma planları suya düşmüştü.

Bunun için Bayan Penny'yi suçluyordu. Sesame'yi ve muhtemelen kendi karısının limuzin şoförüyle yattığını bilmeyecek kadar aptal olan Tommy'yi de...

Mutfağa dönerken kolunu Riley'nin omuzlarına doladı. "Biliyorsun ki, eninde sonunda herkes taşınacak ve ev bize kalacak."

Riley ona acıyan bir bakış atıp kolunu okşadı. "Evet, tabii."

"Ben ciddiyim, Thorn. Bu ikisi buradan çıktığında eve bir hendek ve sabah on birden önce kapı zilini çalmaya çalışan herkesi elektrikle öldürecek bir güvenlik sistemi kuracağım."

Kapı çaldığında hendekler, piranalar ve piranaların Pennsylvania kışında hayatta kalıp kalamayacağı hakkında dü-

Ninova

şünüyordu. "Gördün mü? Bu her kimse şu anda kızarmış ekmek olurdu."

Riley gözlerini devirerek kapıya yöneldi.

"Ben açarım," diye seslendi Tommy mutfaktan. Arkasında Burt'le birlikte girişte belirmişti.

Erkek arkadaşını Tommy'e doğru ittirirken, "Ben açarım. Nick seninle konuşmak istiyor," dedi Riley.

"Ah, tabii." Adam hevesle başını salladı. "*Eggs Benedict** ister misin? Az önce taze *hollandez* de yaptım."

Nick bu kahvaltıyı gerçekten severdi. Ancak Riley kapıyı açtığımda, ön verandadaki iri kıyım takım elbiseli adamı görünce durdu.

"Sesame ve Tommy Hemsworth'e bakmıştım," diye duyurdu yabancı.

Adam en az bir seksen boyundaydı ve omuzları takım elbisesinin ceketini bir defans oyuncusunun koruyucu dolgusunu giymiş gibi dolduruyordu. Kafası kazınmıştı, üstdudağını boydan boya geçen bir yara izi vardı.

Tommy'nin dizleri bir davulcunun ritim tutuşunu andıracak kadar yüksek sesle birbirine vurmaya başladı.

Nick, iriyarı ziyaretçileri onu fark etmeden onu geriye doğru itip sallanan mutfak kapısından içeri soktu.

"Ah, Nick?" Riley gergin bir sesle seslendi.

Burt'le birlikte ön kapıya yöneldiler ve Riley ile yabancının arasma girdiler.

"Sen kimsin?" diye sordu Nick.

"Sesame ve Tommy Hemsworth için bazı önemli evraklarım var."

* *Bagel*, yumurta, *hollandez* sos ve domuz pastırmasıyla hazırlanan yaygın bir Amerikan kahvaltısıdır. (ç.n.)

"Evrak memuru musun?"

Adam sırıttı. "Onun gibi bir şey."

Burt hırlamaya başlamıştı.

"Burada değiller." Nick yalan söyleyerek adamın devasa pençesinden kalın zarfı kaptı. Daha az tehdit edici başka koşullar altında adamın, Gabe'le yan yana durması eğlenceli olabilirdi. "Bunun onlara ulaşmasını sağlarım."

"Aynen öyle yap," dedi yabancı adam. Üç kısa kelimeyi tehditkâr bir şekilde söylemeyi başarmıştı.

"Makbuz imzalamamı ister misin?" diye sordu Nick.

Adam tekrar sırıttı. "Gerek yok. İşverenime mesajın iletildiğini söyleyeceğim."

Nick kapıyı adamın suratına çarpıp elindeki büyük zarfı inceledi. "Tommy? *Hollandez* sosu unut ve hemen buraya gel!"

"Bu da neydi böyle?" diye sordu Riley. "Geçit töreninde şeker dağıtırmış gibi kötü adam enerjisi veriyordu."

"Öğrenelim bakalım," dedi Nick. Tommy mutfaktan başını uzattığında pantolonunu ıslatacak kadar gergin görünüyordu. Elindeki maşayı bir silahmış gibi tutuyordu. "Sana bir zarf var, Tommy."

"Ben... ah, sonra açarım."

"Sanmıyorum. Şimdi açacaksın." Tommy onlara doğru birkaç tereddütlü adım attıktan sonra yine durdu. "*Hollandez* sosumun çökmesine izin veremem. Kahvaltı mahvolur."

"Peki. Ben açarım," dedi Nick.

"Hayır! Açma!" Nick zarfı yırtarak açarken Tommy çığlık attı.

Nick zarfın içindekileri Sesame'nin fotoğraf çekimi sırasında girişe sürüklediği masanın üzerine boşalttı. Masaya bir tomar kâğıtla birlikte uzun ve ince bir şey düştü.

Riley şoke olmuştu. "Aman Tanrım. Bu bir..."

Parmaklarını Tommy'ye doğru şıklatıp, "Şu maşayı bana ver," dedi Nick. Adam yanaklarındaki bütün rengi kaybetmişti. Sendeleyerek ilerledi ve maşayı uzattı.

Nick söz konusu nesneyi alıp havaya kaldırdı. "Evet, bu kesinlikle bir parmak."

Riley boğuk bir çığlık attı.

Parmağın annesini korkutan bir sosisli sandviç olduğuna ikna olan Burt havlamaya başladı.

"Sanırım kus..." Tommy yine Sesame'nin fotoğraf çekimlerinden kalma antika vazoya doğru atıldığı için cümlesini tamamlayamamıştı.

"Kim sana lanet olası bir parmak gönderir, Tommy? Ne haltlar çeviriyorsun?" Nick adamın kusmasını umursamadı.

"Bilmiyorum," diye inledi Tommy.

Nick adamın aracına bakmak için ön kapıya doğru yürüdü. Fakat kapıyı açtığında verandada başka birinin durduğunu gördü.

Sesame'nin fotoğraf çekimindeki fotoğrafçının elinde bir zarf vardı.

Nick maşayla tuttuğu parmağı omzunun üzerinden fırlattı ve Riley'nin, Burt'ün sosisli sandığı şeyin peşinden koşmasını engellemeye çalışırken köpeğin ayak tırnaklarının zeminde çıkardığı sesleri duymazdan geldi. Tommy bir çığlık atıp yüzüstü mutfak kapısına çarptı.

"Burada her şey yolunda mı?" diye sordu fotoğrafçı. "Sanki birinin başı dertte gibi."

"Tommy'nin *hollandez* sosu çökmüş ve bu konuda canı çok sıkkın," dedi Nick. "Öyle değil mi, Tommy?"

Arkasından Tommy yutkunarak bir nefes aldı, sonra başını salladı. "Evet. Öyle. Hı hı."

"Ah, Joplin, değil mi?" Riley, Burt'le güreşmeye devam ediyordu. "Ne için gelmiştin?"

"Sesame bir ön gösterim istemişti, ben de elden teslim etmeyi düşündüm." Kadın zarfı kaldırdığında bakışları bir şey ya da birini arıyormuş gibi girişte geziniyordu.

Burt'ü öne doğru sürüklerken, "Sesame şu an burada değil. Acil alışveriş gezisine çıkması gerekti," dedi Riley. "Eve gelir gelmez fotoğrafları almasını sağlarız."

"Bekleyebilirim," diye ısrar etti Joplin.

Nick, Tommy'ye sert bir bakış attı. "Tüm gün dönmeyeceğini söyledi. Değil mi, Tommy?"

Tommy boğuk bir şekilde öksürdü. "Ah. Evet. Tüm gün. Tüm gün alışverişte."

"Herkesin iyi olduğundan emin misiniz?" Joplin açıklamalarının tek kelimesine bile inanmamıştı.

Kadını kapıya doğru yönlendirirken, "*Hollandez* sos hariç herkes," diye güldü Nick.

"Yine de kontrol ettiğin için teşekkürler," dedi Riley.

Joplin kapı eşiğinden seslendi. "Sesame döndüğünde beni arasın."

"Olur." Nick kapıyı kadının yüzüne kapattı.

"Aman Tanrım! Parmak nerede?" diye tısladı Riley.

Burt titriyordu. Tommy titriyordu. "İkiniz de sakın kıpırdamayın," dedi Nick. Mermer zemine hızlıca bir göz attı. Ne yazık ki, görünüşe göre gri ve kopmuş bir parmak mermerin gümüş renkteki damarlarıyla iyi uyum sağlamıştı.

Tommy'ye bakıp, "Nereye düştüğünü gördün mü?" diye sordu Riley.

Titrek bir parmakla merdivenin olduğu yönü işaret etti.

"Thorn, sen kuzey tarafı al. Ben güneye bakarım."

"Bugün yataktan hiç çıkmamalıydım," dedi Riley mırıldanarak.

Elleriyle dizleri üzerinde sürünürken, "Sen de konuşmaya hazır olsan iyi olur, Tommy. Çünkü bir insan devinin neden benim lanet evimde sana bir parmak teslim ettiğini anlatmadan buradan gitmiyorsun," diye uyardı Nick.

Tommy inledi. "Sanırım tekrar kusacağım."

"Git, kus ve buraya geri dön."

Tommy tuvalete doğru koştu.

"Aha! Buldum," dedi Riley. "Maşayı bana ver."

Onu elleriyle dizleri üzerinde durmuş, yüzünü yere bastırarak Jasmine'in taşındıklarında hediye ettiği konsol masasının altına bakarken buldu.

Nick maşayı uzatıp onun arkasına geçtiğinde, "Jasmine'e ev hediyesine kopmuş bir parmak bulaştırdığımızı *sakın* söyleme," dedi Riley.

"Dudaklarım mühürlü."

Ön kapı açıldı, komşuları Fred içeri girdi. Bu sabah sarı bir peruk takmıştı ve elinde bir mezura vardı. "Ah, merhaba! Henüz uyanık olacağınızı düşünmemiştim. N'abersiniz? Neyse. Belli ki seviş..."

"Şimdi olmaz, Fred!" Riley masanın altına uzanırken söylendi.

"Çık dışarı!" diye bağırdı Nick de.

"Tanrım! Gidiyorum. Gidiyorum." Adam sabah huysuzlukları hakkında mırıldanarak gitti.

"Aldım!" Riley zafer kazanmış bir edayla maşayı ve parmağı havaya kaldırdı.

"Sen harika bir kadmsın, Thorn. Bunun doğru parmak olduğuna emin misin?" Nick alayla takıldı.

Riley'nin ağzı açıldı. "Birden fazla mı var?"

"Şaka yapıyorum," diyen Nick maşayla parmağı ondan aldı. "Bana bir buzdolabı poşetiyle eldiven getirebilir misin?"

"Kanıtları kirletme konusunda endişelenmek için biraz geç değil mi?" diye sordu Riley kuru bir sesle.

"Çok komik," dedi Nick arkasından.

Burt çekingen bir tavırla yaklaşıp parmağa bakmaya başladı.

"Aklından bile geçirme, dostum," diye uyardı onu Nick.

Riley elinde birkaç farklı büyüklükte poşet ve iki çift eldivenle döndü. Eldivenlerden birini çekti. "Bir sorunumuz olabilir."

"Evet. Biri evimize lanet olası bir parmak gönderdi."

"Ayrıca. Tommy gitmiş. Banyodaki camdan çıkmış."

Nick sessizce küfrederek parmağı poşete koydu.

Sonra banyoyu kontrol etmeye gitti. Birisi tüm alanı yerden tavana kadar Kurabiye Canavarı mavisi fayanslarla döşemişti. Aynı kişi, odanın tam da ihtiyacı olan şeyin bezelye çorbası yeşili bir lavabo ve tuvalet olduğuna karar vermişti. Tuvaletin üstündeki pencere ise gerçekten açıktı.

"Kahretsin." Mırıldanarak pencereyi kapattı ve kilitledi.

Girişe döndüğünde Riley'yi, parmakla birlikte gelen evrakları okurken buldu. "Kesinlikle gitmiş. Onlar ne?"

"Gizlilik anlaşması gibi bir şeye benziyor. Sesame tarafından ve Tommy tarafından imzalanmış birer kopya var."

"Harika. Yani birisi ispiyoncuların cezasız kalmayacağını, parmaklarının kesileceği mesajını vermek istemiş."

Riley ürperdi. "Üstelik bizim nerede yaşadığımızı biliyorlar. Ben polisleri ararken sen de tüm kapı ve pencereleri kilitlemek ister misin?"

Nick başını salladı. "Polisi arayamayız."

"Nick, *buzdolabı poşetinde bir parmak* var."

"Evet, ölmüş olması gereken bir kadına gönderilmiş bir parmak," dedi Nick.

"Bence Sesame'ye büyük geri dönüş partisini planlamak için yeterince zaman verdik. Parmak partiden üstündür."

"Weber'ın kariyeri ne olacak? Kayıp kız kardeşi hayata döndü, bazı tehlikeli işlere karışmış gibi görünüyor ve bunu işyerindeki kimseye söyleme zahmetine girmedi. Açığa alınabilir. Hatta daha kötüsü."

Riley elini Burt'ün başının üzerinde ve uzun omurgasında gezdirdi. "Hay aksi. Zaten kız kardeşine çok öfkeli. Bir de onun yüzünden kovulursa Kellen onu asla affetmez."

"Bingo, bebeğim. Ayrıca kovulursa o kasıntıyı ben işe almak zorunda kalacağım. Beni delirteceği için sonunda onu öldürüp annenin akrabalarının komününe gömmek zorunda kalacağım."

"Güzel felaket tellallığı," dedi Riley etkilenmiş bir sesle.

"Teşekkür ederim."

"O zaman ne yapıyoruz?"

"Weber'ı arıyoruz ve o karar veriyor."

Riley yüzünü buruşturdu. "Evet. Parmağı alan bendim. Akşamdan kalma Kellen'ı sen arıyorsun."

30

29 Ekim Salı, 08:10

Telefonunu kapatırken, "Haklıymışsın," dedi Nick. "Weber'ın sesi, sarhoş bir kampçının kış uykusundan erken uyandırdığı akşamdan kalma bir ayıya benziyor."

"Peki bu sarhoş ayı arkadaşımız ne zaman burada olur?" Aynı anda Riley de kendi telefonunu kapatmıştı.

"Kusmayı bitirir bitirmez." Nick tabancasını pantolonunun beline sıkıştırdı. "Brian'a ulaşabildin mi?"

"Kuzenin onu bu kadar erken uyandırmamdan çok memnun olmadı ama şu anda gizlilik anlaşmalarından şirketi araştırıyor," diye bilgilendirdi. "Kellen gelene kadar ne yapacağız?"

İlk kattaki tüm kapılarla pencereleri kapatmışlar ve surat asmayı bırakması için Burt'e sosisli sandviç vermişlerdi. Köpek şimdi birinci katta bir yerde dört ayaklı bir oduncu gibi horluyordu.

"Parmağı dondurmalı mıyız, yoksa buzdolabına mı koy-

malıyız onu bulacağız." Nick çatık kaşlarıyla dizüstü bilgisayarının ekranına bakıyordu. "Hah. Sebzeliğe koymalıymışız. Kim bilebilirdi?"

"Hayatımız çok tuhaf," dedi Riley.

"Ama asla sıkıcı değil. Hadi." Nick ayağa kalkıp elini uzattı.

"Nereye gidiyoruz?"

"Yukarı," diyerek onu kapıya yönlendirdi.

"O parmak bu evden çıkana ve ikimiz de en az iki kez duş alana kadar bir daha *sevişemeyiz*."

"Sakin ol, Thorn. Sesame'nin odasını araştıracağız."

"Ah. Tamam. Bu bana Dickie'nin dairesini aradığımız zamanları hatırlattı..."

"O kendini öldürttükten, sen de katilin ben olduğumu düşünüp beni merdivenlerden yuvarladıktan sonrasını mı?"

"Evet. Güzel zamanlardı. Hey. Her yerde ceset bulamayan çiftler sence ne hakkında konuşuyorlardır?" diye merakla sordu Riley. İkinci kata çıkmış, Sesame ve Tommy'nin odasına doğru ilerliyorlardı.

"Hiçbir fikrim yok."

"Hay aksi! Ne olmuş burada böyle?" Nick kapıyı açtığında Riley bakakalmıştı.

Sesame ve kocası taşınmadan birkaç gün önce misafir odası Riley'nin "yaşanabilir" olarak tanımlayacağı bir yerdi. Bir tarafta küçük ve basık bir yatak vardı. Soluk pembe halı yıpranmıştı ama çok da iğrenç değildi. Duvarlar Nick'i anlaşılmaz bir şekilde öfkelendiren, baş döndürücü bir çiçek yaprağı deseniyle kaplanmıştı.

Duvar kâğıdı hâlâ yerindeydi. Fakat odanın geri kalanı tanınmaz haldeydi.

"Ne zaman büyük boy bir yatak almış? Bu halı gerçek kürk mü?" diye sordu Riley. Ayak bileklerine kadar kalın, mandalina rengi halının içine gömülmüştü.

"Sanki bir *Muppet*'ın derisini yüzmüş gibi görünüyor," dedi Nick homurdanarak.

Yeni şifoniyerle uyumlu aynalı komodinlerin üzerinde uzun, gümüş lambalar vardı.

Bir duvarın tamamı Sesame'nin giysileriyle dolu şık bir dolap sistemiyle, açık bir gardıroba dönüştürülmüştü. Tommy'nin bavulu köşedeki Hollywood tarzı makyaj masasının yanına sıkıştırılmıştı.

"Bunları iki günde nasıl yaptı? Benim bir sepet çamaşırı kaldırmam bile üç günümü alıyor," dedi Riley hayretle.

"Odaklan, Thom. Parmakla bağlantılı bir şeylere bakıyoruz."

"El gibi mi yani?"

Nick onun hazırcevaplığından etkilenmek yerine, duvar kâğıdına kaşlarını çatmakla meşguldü.

"Duvarlara bakmayı kes."

"Bu duvar kâğıdından o kadar nefret ediyorum ki."

"Tamam. Sen zemine ve mobilyalara odaklan. Ben yıldızların gardırobuyla başlayacağım." Riley sadece Sesame'nin ayakkabılarından bazılarını denemek istiyordu.

Sistemli bir şekilde çalıştılar. Kadının alışveriş yapmayı sevdiği ve Riley'nin adını bile telaffuz edemediği tasarımcıları satın alacak kadar parası olduğu belliydi. Neyse ki, şu ana kadar ceplerinde başka kesik vücut parçası bulamamıştı.

Makyaj masasından, "Bir şey buldum," diye seslendi Nick.

"Lütfen bana bunun başka bir vücut parçası olduğunu söyleme."

"Vücut parçası değil." Püsküllü bankta oturmuş, ışıltılı bir klasörün içindekileri inceliyordu.

Riley, Nick'in omzunun üzerinden bir göz attı. İçinde ellili yaşlarının ortalarında görünen, bronz tenli sarışın bir kadının bir dizi fotoğrafı vardı. Ellili yaşlarının ortasında olsa da ona bakanların kırkından bir gün bile fazla göstermediğini söyleyeceği türdendi. Fotoğraflardan birinde, büyük bir güneş gözlüğü ve içinde küçük bir köpek taşıdığı tasarım çanta takıyordu. Bir diğerinde, içinde terleyemeyeceği kadar pahalı kıyafetlerle bir tür spor salonundan çıkarken telefonla konuşuyordu. Sonrakinde ise bir yatta, bir elinde mimoza diğer elinin parmaklarında kilolarca değerli taşla duruyordu.

"Bu Valencia Van den Verk," dedi Riley.

"Kim?"

"Bilirsin. *Gerçek Patronlar: Çetenin Ardındaki Kadınlar* isimli programdan. Kendine ait atletik giysiler, alkolsüz karışımlar ve makyaj malzemeleri markası var. Ayrıca İngiltere'deki bir futbol takımının dörtte birine sahip."

"Van den Verk derken, Franco Van den Verk gibi mi?" diye sordu.

"Evet. Eski kocası. Şu an hapiste..."

"Yolsuzluk, haraç ve vergi kaçakçılığı yüzünden."

"Sesame'de neden bir mafya babasının eski karısının fotoğrafları olsun ki?" Riley merak etmişti.

"Sadece fotoğraflar da değil." Nick sayfayı çevirdi. "Röportajlar, emlak listeleri, ürün tanıtımları... Tanrım. Dudaklarına bulaşacak bok için kim bu kadar para öder?"

"Kadın resmen bir imparator. Manikür salonları ve kumarhaneler aracılığıyla kocasının milyonlar akladığı zamanlardan daha değerli." Gizliden gizliye zevk aldığı izleme alışkanlıklarının gerçekten işe yaradığını görmek Riley'yi rahatlatmıştı.

Sayfaları incelemeyi sürdürürken, "Üstelik Sesame'nin elinde kadın hakkında eksiksiz bir dosya var. Mafya bağlantılarını sevmiyorum," diye itiraf etti Nick.

Kopmuş bir parmak, ortadan kaybolma numarası ve bir mafya babasının eski karısı... Riley tüm bunların ne anlama geldiğini bilmiyordu ama iyi bir şey olmadığından emindi.

"Örümcek hislerin bir şeyler seziyor mu?"

"Hâlâ çalışmıyorlar."

"Muhtemelen bu aptal duvar kâğıdı yüzündendir, duvarı yumruklamak istiyorum."

Riley omuzlarını sıvazladı. "Hey, bak. Burada bir *espresso* makinesi ve bir mini buzdolabı var."

Nick kırık beyaz, retro buzdolabına baktı. "Bu şeylerin fiyatı bin dolar falan."

Halının üzerinden buzdolabına doğru yürürken, "Şu kaşmir yastıklar da öyle," dedi Riley.

Dolabı açıp küçük bir gazlı su seçkisi, pahalı görünümlü bir peynir ve dört küçük isimsiz tüp buldu. "Sence bunlar ne?"

Nick yanına gelerek tüplerden birini plastik standından

çıkardı. "Laboratuvar tüplerinde isimsiz berrak sıvılar. Eğlenceli." Tüpü ışığa doğru tuttu.

"Belki bir tür tuhaf kozmetiktir ya da şu pahalı yüz soyma solüsyonlarından biridir."

"Ya da belki uğruna parmak kaybetmeye değecek bir şeydir," diye tahmin yürüttü Nick.

O sırada kapı çaldı.

Riley tüplerin geri kalanını topladı ve birlikte merdivenlerden aşağı indiler.

Nick silahını kot pantolonunun arkasından çıkardı. Kapıya doğru ilerlerken, "Mutfağa git ve o tüpleri silahın olmadığı çekmeceye koy," diye emretti.

"Kellen'a bunlardan bahsetmeyecek misin?"

"Önceliğimiz parmak. Duruma göre tüpleri çıkarırız."

Riley tartışmadı. Bunun yerine tüpleri alıp peynir çekmecesine koydu ve bir torba rendelenmiş *cheddar* peynirinin altına sakladı.

Bir dakika sonra Nick, Kellen ve Burt mutfağa girdiler. Dedektif berbat görünüyordu.

"Araban nerede?" diye sordu Nick.

"Dün akşam nerede bıraktıysam."

"Buraya nasıl geldin?"

Kellen gözlerini kapadı. "Yürüdüm."

"Nereden?" diye sordu Riley.

"Belli ki yan evden."

"Dün gece yandaki *happy hour* sonrasında eve gitmedin mi? Ah, Tanrım. Lily'nin odasında uyumadın, değil mi? Yanındakilere dokunmayı seviyor."

"Gabe'in üç bin şınav çektiği bir odada, bir kanepede uyandım. Bu iyi olsa iyi olur," dedi Kellen homurdanarak.

Riley ona bir bardak su ve bir şişe aspirin uzattı.

"Kız kardeşinle ilgili bir sorunumuz var," diye söze başladı Nick.

"Her ne ise, umurumda değil."

"Tekrar kayboldu," dedi Riley.

Kellen aspirinin kapağını açıp hapları doğrudan ağzına attı. "Hâlâ umurumda değil."

"Öyle mi? Peki şimdi?" Nick buzdolabına doğru ilerledi. "Sesame bu sabah erkenden kocasına alışverişe gideceğini söyledi ve ortadan kayboldu. Ama alışverişe gitmedi. Penn İstasyonu'na giden bir trene atladı."

"Aferin ona." Kellen usulca yerine oturmuş, başını ellerinin arasına almıştı.

"O gittikten kısa bir süre sonra takım elbiseli bir herif elinde Sesame ve Tommy için bir teslimatla çıkageldi," diye devam etti Nick.

Riley yasal belgeleri Kellen'a doğru uzattı.

"Bak, hâlâ çift görüyorum. Bunun bir Çin yemeği menüsü mü, yoksa dünyanın en kötü kız kardeşi olduğuna dair imzalı bir itiraf mı olduğu konusunda hiçbir fikrim yok."

"Bunu tanıyor musun?" Nick poşetlenmiş parmağı belgelerin üzerine fırlattı.

"Bu da ne..." Kellen poşeti almak gibi bir hata yaptı. "Tanrım. Az önce bana bir parmak mı fırlattın? Ah, Tanrım. Yapmışsın. Çöp kutusu."

Erkek arkadaşı tam zamanında çöp kutusunu Kellen'ın suratının altına gönderecek şekilde tekmelemeyi başardı.

Kellen muhtemelen sek alkol olan şeyi çöpe boşaltırken, "Bu sabah bu evde çok fazla kusuluyor," dedi Riley.

Kaburgalarını tutarak, "Ah," diye inledi dedektif.

"Hah! Bir parmak yüzünden kustun. Tam bir vücut bile değildi!" Nick o anı telefonuna kaydedip böbürlendi.

"Nick, ciddi misin?" Riley bir bulaşık bezini ıslatarak solgun ve terli Kellen'a uzattı.

"Ne? Bir keresinde bir ceset yüzünden kusmuştum, bunu unutmama asla izin vermedi. İntikam acıtır."

Kellen'a bakıp, "Daha iyi hissediyor musun?" diye sordu Riley.

"Biraz daha az ölü gibi hissediyorum."

"Reenkarnasyon konusunda acele et çünkü dost canlısı teslimatçımız kız kardeşin için bazı gizlilik belgeleri ve kesik bir parmak getirdi. Ayrıca kayınbiraderin, midesini dışarı çıkardıktan sonra pijamalarıyla banyo penceresinden dışarı tırmandı."

"Benim kız kardeşim yok. Kayınbiraderim yok. Ailem yok. Tüm bu insanlar bana yabancı."

"O zaman polisleri arayıp her şeyi anlatmamız umurunda olmaz, değil mi? Uzun süredir kayıp olan eski kız kardeşinin ve çözülmemiş bir suçun kilit tanığının eve ölmeden geldiği, senin onu doğrudan sorguya götürmediğin kısım da dahil. Şimdi kesik vücut parçalarıyla tehdit ediliyor, telefonuna cevap vermiyor ve odasında bir mafya babasının karısı hakkında bir dosya var," diye devam etti Nick.

Kellen başını tezgâhın üzerine koydu. "Herkesten nefret ediyorum."

"Şunu sebzeliğe geri koyalım, ben de sana kahvaltı hazırlayayım, ne dersin?" Ocaktaki *hollandez* sos umutsuz vakaydı ama Riley en azından biraz ekmek kızartabilirdi.

"Yemek yemenin ne anlamı var ki? On yıldan uzun süredir kendimi adadığım kariyerim ile bana haber vermeden kendi kaçırılma ve/veya ölüm numarasını yapan kız kardeşim arasında seçim yapmak zorundayım."

"Bunun iyi bir seçim olduğunu söylemedim," dedi Nick.

Riley bir fincan kahveyi Kellen'ın görüş alanına doğru kaydırdı.

Nick arkasından yaklaşarak kollarını ona doladı.

"Dün gerçekten annemi terk mi ettim?" diye sordu Kellen.

"Evet," dedi Riley acısını paylaşarak. "Başka bir şey hatırlıyor musun?"

"Yaşlı bir kadının piyanoda gösteri müziği çalmak için kucağıma oturmaya çalıştığını hatırlıyorum. Diğeri de sürekli silahımı görmek istiyordu."

Gözleri panikle kocaman açıldı ve ceplerini yokladıktan sonra sakinleşti.

"Biriyle öpüştüğünü hatırlıyor musun?"

Nick arkasında gerildi. "Bu pislik seni öptü mü?"

"Beni öpmedi."

"Ah, Tanrım. Yaşlı bir kadını öptüm, değil mi?"

"Bu mümkün," dedi Riley. "Sen ve Lil, '*Moon River*' düeti yaptıktan sonra ayrıldım."

"Seksenlik bir ihtiyar ya da sen değilsen başka kimi öpmüş olabilirim ki?" diye sordu Kellen.

Riley, dedektifin yavaşça farkına varmasını izledi.

"Hayır. Bu hiç iyi değil."

Nick meraklanmıştı. "Kimi öptü? Annesini mi?"

"Daha kötü," dedi Kellen inleyerek.

31

29 Ekim Salı, 09:01

Riley, Burt'ü sabah tuvaletine götürürken Nick ve Kellen mutfakta baş başa kalmışlardı.

Eski ortağı telefonunu çıkarırken, "Ne yapıyorsun?" diye sordu Nick.

"Ne yapıyormuş gibi görünüyorum? Arayıp durumu bildireceğim."

Nick arkadaşının elinden telefonu kaptı. "Bildirmeyeceksin."

"Bunun benim seçimim olduğunu söyledin."

"Evet ama 'kariyerini mahvet' seçeneğine karar vereceğini düşünmemiştim."

Kellen'ın kan çanağına dönmüş gözleri parladı. "Elinde evine elden teslim edilmiş, buzdolabı poşetine konmuş bir parmak tutuyorsun, Santiago. Bunu bildireceğiz."

Nick tanıdık bir hayal kırıklığının büyüdüğünü hissetti çünkü onunla her zaman ters düşmüşlerdi. Kellen'ın hâlâ

yönetmelikler ve prosedürlerle boğuşan bir polis olmasının, Nick'in ise kendi kurallarını koymak için ayrılmasının nedenleri vardı. "Bak. Boktan bir durum olduğunu biliyorum. Ama bana yirmi dört saat ver, ben de bu işi yoluna koyayım."

"Yirmi dört saat içinde ne yapabilirsin, Nicky? Beth'i, Sesame'yi ya da o her kimse onu bulup sorgu odasına mı götüreceksin? Altı yıl boyunca onu aradık. Eğer yine kayıplara karışırsa, kahretsin ki onu bulamayız." Kellen elleriyle yüzünü kapattı. "Şu anda başım çok ağrıyor."

"Onu bulacağız," diye üsteledi Nick. "Ya da Tommy'yi. Ya da bu parmağı getiren iri herifi. Bana yirmi dört saat ver. O zamana kadar onlardan birini bulamazsam, kefaretini ya da kurallara uyan kıçın bunu her nasıl adlandırıyorsa onu yapabilmen için seni şehir merkezine kendim götürürüm."

"Sen ve senin bu 'ben en iyisini bilirim' tavırların." Eski ortağına çıkışırken Kellen'ın sesi yükselmişti.

"Ben en iyisini bilirim," diye karşı çıktı Nick. "Her şey siyah ve beyaz değildir. Hayatın büyük bir kısmı griden ibarettir. Griyi hesaba katmayan genel geçer bir kural kitabına göre yaşayamazsın."

"Neyi dikkate almıyorum, Nicky? Manipüle edilmeye izin verdim. Patronlarıma Beth'in geri döndüğünü söylemedim. Onu karakola sürükleyerek ifade vermeye zorlamadım. Onu cevaplar için bile zorlamadım. Bunu temizlemenin tek yolu ihbar edip sonuçlarına katlanmak."

"Muhtemelen en başta sana güvenmemesinin nedeni de buydu," dedi Nick. Belden aşağı vurduğunu biliyordu ama kendini engelleyememişti.

Omuz silkerek, "Olabilir," dedi Kellen. "Tahmin et ne oldu? Sana da güvenmedi. Bu yüzden şu kanunsuz kahraman saçmalığını kesebilirsin."

"Bak, gerçekte ne olduğunu bilmiyoruz..."

Kellen ellerini tezgâha vurdu. "Sorun bu zaten. Neler olduğunu asla bilmeyeceğiz. O zaman bize anlatacak kadar güvenmiyordu, şimdi de dürüst olmadığı kesin. Beni üzen ne biliyor musun? Gittiğinde herkesin onun kayıp olduğunu düşündüğünü biliyordu, yine de bize ulaşıp en azından hayatta ve güvende olduğunu bildirmedi. O seçimini yaptı. O zaman benimle işi bitmişti, şimdi benim de onunla işimin bitmesi adil olur."

"Geri döndü, dostum," diye belirtti Nick. "Yani belki dürüst olmayı beceremedi ama başı belaya girip işler sarpa sardığında eve, sana geldi."

Kellen dişlerini sıktı. "İşte bu yüzden her şeyi doğru şekilde yapmam gerekiyor. Doğru olanı yapmalıyım. Her şeyi berbat ettim. Onu içeri almakta ısrar etmeli, kasabaya gelir gelmez ifadesini almalıydım. Bu benim hatamdı ve bedelini ödeyeceğim."

Nick çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Saçma sapan bir kural kitabı yüzünden kariyerini tehlikeye atmaya hazırsın. Uğruna çalıştığın her şeye, sırf prosedürlere uymadığın için veda mı edeceksin?"

"Kuralların koyulmasının bir nedeni vardır. Ayrıca sadece eğlenmek için çiğneyeceğin bir şey de değildir," dedi Kellen bıkkınlıkla.

Nick sinirle ensesini ovuşturdu. Altı uzun yıl önce de aynı

lanet tartışmayı yapmışlardı. Nick, Harrisburg uyuşturucu ticaretiyle bağlantılı olan kundaklama davasında Beth'in tanık olmasını istememişti. Tamamen gereksiz olduğu halde onu tehlikeye atmak için bir neden görememişti. Kellen ise "doğru olanı yapması" ve ifade vermesi gerektiği konusunda aynı derecede ısrarcıydı. Onlar inatla karşıt taraflarda yer alırken Beth ortadan kaybolmuştu.

Nick bu yüzden işini ve ortağını kaybetmişti.

Bunu kimseye itiraf etmezdi ama Kellen'ı özlemişti. Arkadaşlıklarını, şakalaşmalarını ve birbirlerine karşı muhalefet olmalarını özlemişti. Tam yeniden anlaşmaya başladıkları sırada aynı eski boku yaşamaya başlıyorlardı.

Asıl soru şuydu; ikisi de bundan ders almış mıydı?

"İyi," dedi Nick sessizce.

"İyi, ne?"

"İyi, lanet olası rozetlileri çağır ve yapman gerekeni yap."

Kellen uzun bir süre ona baktıktan sonra başını salladı. "Teşekkürler, Nicky."

"Evet, pekâlâ. Bu konuda mutlu olmamı bekleme. Ayrıca bu işin dışında kalmamı da bekleme. Kötü giyimli Hulk'un teki, değer verdiğim insanları kendi kapımın önünde tehdit etti. Polisler her şeyin içine ederken arkama yaslanıp örgü örmeye başlamayacağım. Sen ister ol ister olma, ben bu işin peşindeyim."

Telefonunun rehberinde gezinirken, "Daha azını beklemezdim," dedi Kellen.

"Yoluma çıkma, Weber," diye uyardı Nick.

Kellen'ın donuk bakışları ona döndü. "Aynı takımdayız, Santiago."

Dedektif Teddy Wu, kot pantolon, kovboy çizmeleri ve buruşuk kadife *blazer* ceket giymiş iriyarı bir adamdı. Nick'in görev süresi boyunca teşkilatta bulunmamıştı, bu da muhtemelen iyi bir şeydi.

Riley büyük ihtimalle dostça davranmak umuduyla onu oturma odasına davet etmekte ısrarcıydı ama oturan tek kişi o oldu. Adamlar bir tür yüzleşmedeymiş gibi ayakta kaldılar.

Ağır bir Güneyli aksanıyla, "Neden 911 yerine Dedektif Weber'ı aradın?" diye sordu Nick'e. O sırada üniformalı bir polis memuru, parmağı ve gizlilik anlaşmasını torbaya koyuyordu.

Kollarını göğsünde kavuşturarak, "Sizin kirli çocuklarınızdan birkaçı kız arkadaşımı öldürmeye çalışıp işyerimi yaktıktan sonra Harrisburg Polis Departmanı'nı sevdiğim söylenemez," dedi Nick.

"Şimdi, doğru anlamış mıyım?" Wu defterinde bir sayfa geriye giderek Kellen'a baktı. "Kız kardeşin altı yıl önce hiçbir iz bırakmadan ortadan kayboldu. Hiçbir haber vermeden yeniden ortaya çıkıp hafıza kaybı yaşadığını ve kaçırıldığını iddia etti. Bunca zamandır ne yaptığı konusunda dürüst olmadığını düşünüyorsun. Ardından sen," derken Riley'yi işaret etti. "Onun zihnini okumaya çalıştığın için 'psişik gribe' yakalandın."

"Doğru." Riley bir sorgu odasındaki spot ışıklarının altındaymış gibi görünüyordu.

Nick, kız arkadaşının sandalyesine yaklaştı. "Psişiklerle bir sorunun mu var, Dedektif?"

Wu onu görmezden gelerek defterinde bir sayfa daha çevirdi. "Sonrasında eski bir polisten özel dedektifliğe geçen sen... Dedektif Weber'ın kız kardeşiyle kocasına, onları yatakta birlikte bulduktan ve kadının kaçırılmayıp aslında kendi isteğiyle ayrıldığını öğrendiğin halde kalacak bir yer verdin."

"Evet, ne olmuş?" diye çıkıştı Nick.

Riley imalı bir şekilde boğazını temizledi.

"Bu sabah söz konusu kız kardeşin yine ortadan kaybolduğunu fark ettiniz. Kapıyı açtığınızda 'kötü takım elbiseli' bir adam size içinde gizlilik anlaşmasının iki imzalı nüshası ve kesik bir parmak bulunan bir zarf uzattı."

"Evet," dedi Kellen.

Wu not defterini kapatıp Kellen'a dik dik baktı. "Merak ettiğim şey, Harrisburg Polis Departmanı'nda cinayet masası dedektifi olarak görev yapan biri neden şimdiye kadar amirinin durumdan haberdar edilmesi gerektiğini düşünmez."

"Tanrım. Siz beyler ya megaloman kötü adamlar için çalışıyorsunuz ya da kurallar kitabını kıçınıza öyle bir sokmuşsunuz ki, öksürdüğünüzde gıdıklanıyorsunuz. Siktiğimin orta yolu nerede?" Nick gürledi.

Kellen bir elini kaldırdı. "Kapa çeneni, Nicky. Dedektif, kişisel duygularımın araya girmesine izin verdim. Kız kardeşimin öldüğünü sanıyordum. Ama bu bir kanun insanı olarak görevimi ihmal etmemin mazereti olamaz."

"Peki kız kardeşin, bir parmak ve yasal belgelerin teslim edilmesini içeren neye bulaştı?" Wu, Kellen'ın insani duyguları olduğunu kabul etmesinden etkilenmiş görünmüyordu.

"Bilmiyoruz. Açık konuşmuyor," dedi Kellen.

Wu dikkatini tekrar Nick'e çevirdi ve uzun uzun onu değerlendirdi. "Gözün nasıl morardı?"

"Yüzümü 'Bu Davayla İlgisi Olmayan Bir Yere' çarptım."

Wu not defterini ceketinin cebine soktu. "Madem buradayız, şu Sesame'nin odasına bir göz atmamızın sakıncası var mı?"

"Arama izni olmadan olmaz," dedi Nick.

"Ciddi misin, Nicky?" diye fısıldadı Kellen.

"Parmağı alıp götürebilirsiniz. Ama bu işi kitabına göre yapmak istiyorsanız, o zaman lanet olası bir arama izni çıkarın."

Sesame'nin odasında buldukları tüplerden Kellen ya da Wu'ya bilerek bahsetmemişti. İçlerinde ne olduğunu tam olarak öğrenmeden evini yasal bir aramaya açmayacaktı.

"Bazı telefon görüşmeleri yapmam gerekiyor," diye açıkladı Wu.

"O zaman başka yerde yap," dedi Nick.

"Benim ofisimi kullanabilirsiniz." Riley, Dedektif Wu'ya kapıya kadar eşlik etti ve dudaklarını kıpırdatarak, "*Uslu dur*," derken Nick'e sert bir bakış fırlattı.

"Kahveye ihtiyacım var." Kellen mutfağa doğru gitti.

Nick telefonunu çıkarıp bir arama yaptı.

Bayan Penny ağzı dolu bir şekilde, "Penny'yi aradınız, özel dedektif," diyerek açtı.

"Laboratuvardaki bağlantma ihtiyacım var."

"Sana da merhaba, ortak. Soruşturmam gayet iyi gidiyor. Sorduğun için teşekkürler. Verandasında altı farklı çeşit patates cipsi bulunan bir dubleksin önünde duruyorum."

Nick burun kemiğini sıktı. "Ben de evimde kopmuş bir parmak ve bir grup polisle birlikteyim."

"Polisler parmağını mı kesti?"

"Hayır, lanet olsun! Başkasının parmağı."

"Polisler zavallı bir ahmağın parmağını kesip sana mı getirdiler?"

Nick'in gözleri seğirmeye başlamıştı. "Beni dinle, Penny. Laboratuvardaki bağlantına ihtiyacım var. Hemen."

"Peki tamam. Ama onun bir parmakla ne yapmasını istediğini anlamıyorum."

"Ondan bir organı incelemesini istemiyorum. Benim için bir sıvıyı tanımlaması gerekiyor."

"Köpek Kakası Haydudu ishal mi olmuş?" diye sordu Bayan Penny. "Bir *Tupperware* kabına koymayı deneyin, hemen geliyorum."

"İshal falan yok," dedi Nick sertçe. "Bana iletişim bilgilerini mesaj at yeter."

"Bana güvenebilirsin. Bu cips paketiyle işim biter bitmez yapacağım. Parmaklarım ekrana dokunamayacak kadar yağlı."

Wu odaya geri dönünce Nick telefonu kapattı. "Kimliği belirsiz şüphelinin arabası için arama bülteni çıkardık. Eğer bana Hemsworthlerin yeni çekilmiş bir fotoğrafını bulabilirsen onları aramaya başlayabiliriz."

Kahve arayışından dönerek, "Tommy'nin fotoğrafı yok ama kız kardeşimin bir fotoğrafını sana mesaj atarım," dedi Kellen.

Wu başıyla onayladı. "Teşekkürler. Bir şey daha. Amir, bu soruşturma tamamlanana kadar izinli olduğunu söyledi."

Kellen'ın yüzü değişmemişti ama Nick arkadaşının omuzlarındaki gerginliği fark etti.

"Anlaşıldı."

Wu başını salladı. "İçinizden biri Beth'i, kocasını ya da teslimat yapan adamı bir daha görürse hemen beni aramasını istiyorum."

Doğuştan gelen yalakalığıyla, "Arayacağız," diye onayladı Kellen.

Wu, Nick'e bir bakış attı. "Bu şehirde yeterince kanunsuzluk var. Polis işini bize bırak."

"Evet, tabii. Konuşmanı kötü adamlara sakla."

"Hepinize beladan uzak durmanızı tavsiye ederim," dedikten sonra kapıya yöneldi Wu.

32

29 Ekim Salı, 20:29

"İşte sonra, dolaptan dışarı fırladım ve 'Hırr! Bana palyaço bebeğimi geri ver' dedim." Josie kıkırdayarak anlatmaya devam etti.

Nick, Kellen ve Brian, Nick'in ofisine kapanmışlardı. Lucore Laboratuarları'nın kamuya açık olan ve çok da olmayan kayıtlarını inceliyor, pijamalı bir ahmakla göğüs dekolteli karısının aranması için sokaklara haber salıyorlardı.

Josie ve Riley tüplerden birini Bayan Penny'nin laboratuvar bağlantısına götürmekle görevlendirilmişlerdi. Harrisburg Üniversitesi'nin laboratuvar binasının arkasındaki geri dönüşüm kutularının yanında adli bilimler öğrencisi Delilah ile buluşmuşlardı. Şişeyi, iki yüz doları ve *McDonald's*'tan aldıkları bir diyet kolayla birlikte bir numaralı menüyü teslim etmişlerdi.

İşlerini tamamladıktan sonra Tommy'yi bulmak için şehirde dolaşmaya karar vermişlerdi.

Ninova

Sonuçsuz geçen birkaç saatin ardından dondurma almış, Sesame'nin dönüşünü yakalama umuduyla *Jeep*'i tren istasyonuna park etmişlerdi. Elbette hiçbir şey Sesame'nin geri döneceğini göstermiyordu. Belki de kesin olarak şehre taşınmıştı.

Bu da Sesame'nin ayakkabılarının artık Riley'nin ayakkabıları olabileceği anlamına geliyordu.

Josie dün geceki palyaço terörünü yeniden yaşarken, Riley'nin bunun çok da kötü bir sonuç olmadığını düşünecek kadar zamanı olmuştu.

Birinin cama vurmasıyla ikisi de yerinden sıçradı.

Canımı açarak, "Tanrım, Jas! Ödümüzü kopardın," dedi Riley.

"Sen kendi adına konuş." Josie çektiği küçük ama ölümcül bıçağı cebine geri koydu.

Jasmine baştan aşağı siyahlar giymiş, seksi ve baştan çıkarıcı bir kadın gibi görünüyordu. Ayrıca kendini beğenmiş bir hali vardı. "Ben de bineyim."

Talepkâr tavrıyla, "Atıştırmalık bir şeyler getirdin mi?" diye sordu Josie.

"Tabii ki getirdim." Riley kapıların kilidini açınca Jasmine arka koltuğa geçti. "Ayrıca Lance Rhinehard'ın ev adresini de getirdim."

"Lance Rhinehard kim ve ne tür atıştırmalıklar getirdin?"

Jasmine bir torba dolusu atıştırmalığı Josie'nin kucağına attı.

"Lance, 'birinci sınıf' müşterimiz. Bayan Penny'nin büyük teyzesinin briç partneri ya da onun gibi bir şey de dahil olmak üzere tüm Sheepford Ortaokul ve Lisesine işkence eden dengesiz bir zorba," diye açıkladı Riley.

Josie bir paket *Jelly Krimpets*•'i yırtarak açtı.

"Oraya gidip biraz keşif yapalım derim. Bilirsin işte, o aptal herifin şeytani küçük beynine girelim. Bakalım onu alt etmenin bir yolunu bulabilecek miyiz?" dedi Jasmine.

Josie'ye bakarak, "Bize yaşlı dedi," diye açıklamaya devam etti Riley.

"Hangi boy ceset torbasına ihtiyacımız var? Büyük boylar yeni bitti." Josie bir ağız dolusu *Krimpet* yerken cevap vermişti.

"Genç bir çocuğu öldürmeyi planlamıyoruz. Ne kadar berbat bir insan olursa olsun." Riley en "Mantığın Sesi" tonuyla konuşuyordu.

"Sakin ol, Ry. Sadece oraya gideceğiz, o küçük pisliği gözetleyeceğiz ve onu Kory'nin hayatından çıkarmanın yolları üzerine beyin fırtınası yapacağız."

"Ben evet diyorum," dedi Josie. "Oturup Dev Göğüslü Kız'ın geri gelmesini beklemekten iyidir."

"Peki. Ama yasadışı bir şey yapmak *yok*," diye ısrar etti Riley. "Bugün polis başımı belaya sokmamam konusunda beni bizzat uyardı."

"O Harrisburg polisiydi. Biz Camp Hill'deyiz," dedi Josie.

Lance'in evi Floribunda Tepeleri'nde, çitlerle çevrili bir köşe arsa üzerine inşa edilmiş büyük ve beyaz bir evdi. Nick'in ailesinin evine o kadar yakındı ki, Riley kurdeşen dökmekten korkuyordu.

• *Tastykake* adlı Amerikan markasının meşhur bir ürünü olan, üzerinde meyveli jöle katmanıyla yumuşak, dikdörtgen küçük kek çeşididir. (e.n.)

"Lance'in ailesinin, tüm öğretmenlerin terapi görmesi ya da onun gibi bir şey için fakültede bağış toplama etkinliğinde olduğunu duydum," dedi Jasmine.

"Bu bilgiye nasıl ulaştın?" Josie'nin sesi etkilenmiş gibiydi.

"Okulun yönetici asistanlarından birine rüşvet verdim. Ayak fetişi vardı. Ben de Lance'in öğrenci kayıtları, ailesinin maaş bordroları ve bölgedeki tüm güncel dedikodular karşılığında benimkilerin fotoğraflarını çekmesine izin verdim," diye açıkladı Jasmine.

"Bazen senin için endişeleniyorum," dedi Riley arkadaşına.

"Ben etkilendim," diyerek onayladı Josie.

"Bu gece için içimde kötü bir his var." Riley daha çok kendi kendine mırıldanmıştı.

Sokağın karşısındaki tuğla bungalovun önüne park etmeden önce bloğu iki kez turladılar. "Tanrım, sanırım hangi odanın ona ait olduğunu biliyorum," dedi Jasmine kuru bir sesle.

İkinci katın sağ ön köşesindeki pencere, perde yerine amatörce çizilmiş bir penis resminin üzerinde "*Benimkini Em*" yazan bir çarşafla kaplıydı.

"Ceset torbası konusunda emin miyiz?" diye sordu Josie.

Riley arabanın motorunu durdurdu. "Buradan gelip gidenleri görebilir... Jasmine! Nereye gidiyorsun?"

Arkadaşı çoktan kaldırıma çıkmış, atkuyruğunu şapkasının arkasından geçiriyordu.

Josie de arabadan indi.

"Millet, bu mahallede dolaşamayız. Şüpheli her hareket için polisi arıyorlar." Riley pencereden fısıltıyla bağırdı.

Jasmine şok içinde bir nefes aldı. "Bekle. Nick'le pis işler yaparken yakalandığınız yer *burası* mı?"

"Buradan ailesinin evini görebiliyorum," dedi Josie.

"Mahalle güvenlikleri var ve ben yine gazetenin baş sayfasına çıkmak istemiyorum," diye yakındı Riley. "Özel mülke öylece izinsiz giremeyiz." Arkalarından seslendi ama ikisi de çoktan sokağın karşısına geçmişti.

Riley başını iki kez koltuğa vurdu. Sonra inleyerek araçtan indi ve arkadaşlarının peşinden karşıya geçti. "İstediğiniz zaman tekrar çevrimiçi olabilirsiniz, ruh rehberleri."

Yolun yarısına geldiği sırada bir kol çalıların arasından uzanıp onu yakalayınca tiz bir sesle bağırdı.

"Şşt!" dedi Jasmine tıslayarak. "Bizi yakalatmaya mı çalışıyorsun?"

"Bizi tutuklatmaya mı çalışıyorsun?"

Josie bir Japon akçaağacının altında çömeldiği yerden, "Kimse tutuklanmayacak," diye güvence verdi. "Ben yakalanmam. Ama küçük Cookie'ye yardım etmek için biraz kirlenmeyecek kadar iyi bir kızsan..."

Riley hemen ismi düzeltti. "Kory."

"Her neyse. Sadece diyorum ki, yasalara saygılı bir toplumu bu ergen pislikten kurtarmak için gerekenleri yapacak miden yoksa belki de arabada beklemelisin."

"Hapse girecek midem yok... ya da ateşe."

"Ateşten bahseden kim?" diye sordu Jasmine.

Riley gözlerini kocaman açıp arka bahçeyi işaret etti. Bir

alev patlaması karanlığı aydınlatıyordu. Buna ürkütücü kahkahalar eşlik ediyordu.

"Kötü adam kahkahası gibi," dedi Josie.

"İşte adamımız bu," diye onayladı Jasmine.

Birlikte çalılıkların arasından arka bahçeye doğru süründüler.

Büyük bir ormangülünün yaprakları arasından bakarak, "Hah. Kesinlikle eğitim aşamasında bir kötü adam," dedi Josie.

Arka bahçenin ortasında, Lance sırtına plastik bir tank bağlamış ve elinde bir hortumla hoplayıp zıplıyordu.

"Delirmiş bir *Hayalet Avcısı* gibi görünüyor," diye fısıldadı Josie.

"Sana geri çekil dedim *Luke Skywalker!*" Lance görünmez bir düşmana hırladı. Hortumdan kocaman bir alev daha patlayıp en yakındaki ağacın yapraklarını kahverengiye çevirdi. Bahçe zaten yanık lekeleri ve ölmüş ya da ölmekte olan bitkilerle doluydu.

"Bu çocuğa kim bir alev makinesi vermiş böyle?" diye fısıldadı Jasmine.

"Kim *Luke Skywalker*'ı öldürmeyi hayal eder ki?" Josie de fısıltıyla karşılık verdi.

"O bir manolya ağacı! Burada yetişmesi çok zor," dedi Riley inleyerek.

Lance bahçeye yaptığı saldırıya ara verdi ve taktik kemerinden bir bira aldı. Bir dikişte içti, geğirdikten sonra yarısı boş tenekeyi havaya fırlatıp alev hortumunu açtı.

"Cehenneme kadar yolun var, Betty White!" Kükreyerek

alevleri Riley'nin ısıyı hissedebileceği kadar yakınına düşen tenekeye doğru tuttu.

Ayağa kalkarken, "Betty White mı? O kadın ulusal bir hazineydi! Bu çocuğun işi bitti," dedi Josie.

"Ah, kızlar. Çocuk sarhoş. Bence hâlâ kaşlarımız varken geri çekilmeliyiz," diye fısıldadı Riley. Josie'nin bileğini tutup onu geri çekti. Savaş botunun altından bir dal kırıldı ve donup kaldılar.

"Kim var orada?" Lance yalpalayarak onlara doğru yürürken geveledi ve elindeki alev makinesi hortumunu hazırladı.

Riley bir eliyle Josie'nin ağzını kapatıp onu yere sürükledi.

Üçü birlikte karanlıkta çalıların arasına uzandılar ve nefeslerini tuttular.

Ruh rehberlerini gerçekten özlemişti. En azından alev tutmayan giysiler giymesi konusunda onu uyarırlardı.

"Kaçsan iyi edersin çünkü seni bulursam yakarım," dedi Lance. Genellikle korkunç film katillerine özgü ürpertici bir ses tonu kullanıyordu. Tekrar geğirdi.

Josie kısık bir hırıltı çıkarınca Riley onu çimdikledi.

Lance çiçek yatağına doğru tepinerek yürüdükçe bitkileri eziyordu. "Dışarı çık ve oyn... Aaahhhhh!"

Tiz çığlığı ve çılgınca çırpınışları Riley'yi harekete geçirdi. Arkadaşlarını yakalayıp çit boyunca sokağa doğru sürünmeye başladı.

"Bu da neydi böyle?" diye sordu Jasmine.

"Örümceklerden nefret ediyorum!" Lance avazı çıktığı

kadar bağırdı. Çocuk alev makinesini bahçeye doğru fırlatınca arkalarında alevler patladı.

Ayağa kalkıp yolun geri kalanını koşarak geçerken, "Sanırım dost canlısı mahalle zorbamız az önce bir örümcek ağına girdi," dedi Riley.

"Öylece gitmeyeceğiz, değil mi?" Jasmine kaldırıma ulaştıklarında Riley'yi kolundan tutup durdurdu.

"Orada neredeyse iyi pişmiş kadın bifteğine dönüşüyorduk," diye hatırlattı Riley ona.

"Bu çocuk toplum için bir tehdit. Her şeyi yakıp yıkmasına izin veremeyiz." Josie ısrarcıydı.

Riley, Lance'in hâlâ bağırdığı ve eşyaları ateşe verdiği arka bahçeyi işaret etti. "Ne yapmamızı istiyorsun? Kendini kaybetmiş durumda."

"Bir fikrim var," dedi Josie.

Riley çoktan başını sallamaya başlamıştı. "Polisleri arayıp eve gitmeyi içermediği sürece bunu duymak istemiyorum."

"Pişşt!"

Üçü de yerinde zıpladı. Riley elini kalbinin üzerine götürdü. Ardından Josie'nin bir elinde bıçak, diğerinde biber gazı olduğunu fark etti. Jasmine açıklanamaz şekilde bir ayakkabıyı saldırı pozisyonunda tutuyordu.

Komşu bahçeden, "Bu tarafa," diye seslendi bedensiz bir ses.

Josie silahlarını hazır tutarak önden gitti.

Güneş enerjili peyzaj ışıklarının aydınlattığı yerde, pembe bir kazak içinde titreyen bir *Yorkie*'ye sarılmış iriyarı ve sakallı bir adam buldular. Bıçağı, biber gazını ve ayakkabı-

yı görünce adam köpeğe daha sıkı sarıldı. "Lütfen beni ve Prenses'i öldürmeyin."

"Sadece yürüyüş yapıyoruz," diye yalan söyledi Riley. "Kimse kimseyi öldürmüyor. Bıçağını kaldır, Josie."

"Adın, adresin ve buradaki işin ne?" Josie adama çıkıştı.

"Be...ben Jim. Burada yaşıyorum. Prenses'in işini görebilmesi için dışarıdayım. Yan tarafa o alev saçan müstakbel seri katil taşındığından beri artık arka bahçeye çıkmıyor."

Ayakkabısını tekrar giyerken, "Bizi gördüğünüzü unutun, Jim ve Prenses," diye öğüt verdi Jasmine.

Lance gecenin karanlığında ürkütücü bir şekilde yankılanan manyakça bir kahkaha attı.

Jim'in omuzları çöktü. "Ben sizin gerçekten *SWAT** ya da cinayet ninjası falan olmanızı umuyordum."

Jasmine ve Josie'yi geri çekmeye çalışarak, "Üzgünüm, biz sıradan bir gece yürüyüşüne çıkmış sıradan insanlarız," dedi Riley.

"Bu adam size sorun mu çıkarıyor?" Josie kollarını kavuşturup ayaklarını kaldırıma yapıştırmıştı.

"Tam bir kâbus. Buraya ilk taşındığında çitlere delikler açtı ve havai fişekleri zavallı tatlı köpeklerime doğrulttu. Sabahın üçünde hoparlörlerden Rus *death* metali çalıyor. Birkaç hafta önce Santiagoların çim biçme makinesini çalıp Priscilla'nın rahmetli kocasının diktiği gül fidanlarını biçmek için kullandı. *UPS* görevlisine dolu bira kutuları fırlattı, kadın neredeyse kamyonuyla üzerinden geçecekken onu dava etmekle tehdit etti. İki hafta önce de güvenlik görevli-

* Amerika'da Özel Silahlar ve Taktikler Biriminin kısaltmasıdır. (ç.n.)

mizi patates tabancasıyla vurdu. Zavallı adam o zamandan beri beyin sarsıntısıyla çalışıyor."

"Bütün bunlardan nasıl sıyrılıyor?" diye sordu Riley.

Jim omuz silkti. "Ben ailesini suçluyorum. Ayrıca annesinin birinci dereceden kuzeni polis müdürü. Eğer biri daha *erkekler böyledir* derse Prenses aklını kaçıracak. Zaten stres yüzünden kürkünün yüzde ellisini kaybetti. Onu bu mahalleden göndermek için her şeyi yaparım."

"Her şeyi mi?" diye sordu Josie.

Jim başıyla onayladı. "Her şeyi." Sonra Riley'ye döndü. "Hey, sen tanıdık geliyorsun."

Riley derin bir nefes verdi. "Birkaç hafta önce mahalle bülteninize çıkmış olabilirim."

"Aaaaahh. Şimdi hatırladım. Kıyafetlerin üzerinde olunca tanıyamadım."

"Hadi gidip konuşalım, Jim," dedi Jasmine.

Bir saat sonra Riley baş ağrısıyla birlikte Jim'in oturma odasında bir fincan yeşil çay içiyordu. Prenses ve kız kardeşi Majesteleri, kişiye özel oyuncak kutularının yanındaki uyumlu mini köpek kanepelerine yerleşmişlerdi.

Jasmine ve Josie, herkesin hapse girmesiyle sonuçlanacağı kesin olan bir toplantıya liderlik ediyorlardı.

Jim'in bodrum katındaki spor salonundan çıkardıkları beyaz tahtayı gösterip, "Buradan, buradan ya da buradan eve erişimimiz var," dedi Jasmine. Artık haftalık ağırlık kaldırma programı yerine, Lance'in yandaki evinin eski emlak

listesindeki fotoğraflarına dayanarak kabaca çizilmiş bir resmine bakıyorlardı. "Josie kapı zilini çalacak ve kaybolmuş bir pizza teslimatçısıymış gibi dikkat dağıtacak."

"Ben Lance'in dikkatini dağıttıktan sonra Jasmine açık garaj kapısından eve girip merdivenlerden ikinci kata çıkacak," dedi Josie. Elindeki kurutulmuş et çubuğuyla bir sonraki kat planını işaret ediyordu.

"Yukarı çıkarken sahte örümceklerden birkaç tane yerleştireceğim ve büyük kısmını yatağına bırakarak geldiğim yoldan çıkacağım," diye onayladı Jasmine.

"Bu arada ben de çevreyi gözetlemeye devam edeceğim. İşler kötüye gitmeye başlarsa, Jasmine'i çıkarmaya hazır olacağım," dedi Josie. "Riley, bu geceki şenliklerden çekindiğin için arabada bekleyebilirsin."

Riley elini kaldırdı.

Onu onaylayarak, "Sorusu olan?" dedi Jasmine.

"Evet, bir ya da on yedi tane falan. Nasıl oluyor da haneye tecavüzden hapse girmiyoruz? Güvenlik sistemleri yok mu? Neden polisi aramıyoruz?"

"Garaj kapısı zaten açıksa bu haneye tecavüz sayılmaz," diye ısrar etti Jasmine.

"Ayrıca güvenlik sistemi yok çünkü Lance'in ailesi davranışlarının kaydedilmesini istemiyor." Jim akşam yemeği için hindi sotelediği mutfaktan seslenmişti. Riley bunun kendi yemeği mi, yoksa köpeklerin yemeği mi olduğundan emin değildi.

"Ayrıca polisi *arayacağız*. Sadece şimdi değil," dedi Josie. "Lance'in yatağım örümceklerle dolu bulur bulmaz

odasını dağıtmaya başlamasını beklememiz gerekiyor. Sonra köpekleriyle yürüyüşe çıkmış olan endişeli komşusu Jim, 911'i arayacak."

"Bunun yine de yasadışı olduğuna eminim. Dürüst olmak gerekirse, kulağa hiç de iyi bir planmış gibi gelmiyor. Ya evi dağıtmazsa? Ya örümcekleri sessizce ezerse?" diye karşı çıktı Riley.

Josie'ye dönüp, "Ben hallederim," dedi Jasmine. "Riley. Ry-Ry. Rye Ekmeği. Sen iyi bir kızsın. Uslu bir kızsın. Josie ve ben, gençlik yıllarımızı her türlü boktan kurtulmak için ayrıntılı planlar hazırlayarak geçiren kızlarız. Seni sevdiğimi biliyorsun ama iyi bir intikam planının ne olduğunu bilemezsin, tabii eğer..."

"Cinayet palyaçosu gibi giyinip dolabına saklanırsa," diye araya girdi Josie.

Jasmine parmaklarını şıklattı. "Evet. Öyle."

"Bunun kötü bir plan olduğunu bilmek için ergenliğim boyunca disiplin sorunu yaşamış olmam gerekmiyor," dedi Riley itiraz ederek. "Jasmine, senden korkunç planlar beklerim. Bu senin cazibenin bir parçası. Fakat Josie, sen genelde şeytani planlar yaparsın. Sahte örümcekler mi? Sen bundan daha iyisin."

Jasmine uzanıp Riley'nin dudaklarını parmaklarıyla birbirine kenetledi. "Kes sesini. Lance'i hiçbir kanun uygulayıcının görmezden gelemeyeceği yasadışı bir eylemin ortasında yakalayarak topluma bir iyilik yapıyoruz. Bu sırada senin kenarda oturman ve başkalarının kahramanlık yapmasına izin vermek istemen konusunda tamamen hemfikiriz."

Riley hafifçe hareket edip Jasmine'in parmaklarından uzaklaştı. "Hey, senin kıçını katil belediye başkanından *ve* Kanal 50'deki rehineleri kurtardım. Ben buna kenarda oturmak demezdim."

Jim elinde tahta bir kaşıkla kapı aralığında belirdi. "Sen haberlerdeki psişik misin? Bu çok havalı! Hey, büyükannem iyi mi? Birkaç yıl önce öldü ve son yıllarında biraz acımasızdı, bu yüzden öbür dünyada hiç arkadaşı olmayacağından endişeleniyorum."

"Psişik güçlerim şu aralar biraz bozuk," diye açıkladı Riley. Jim hayal kırıklığına uğramış görününce kendini suçlu hissetti. "Ama onları tekrar çalışır hale getirir getirmez büyükanneni soracağım."

"Teşekkürler. Memnun olurum. Kızlar bana ondan miras kaldı."

"Plana dönelim," dedi Josie.

"Sonu kesinlikle hapse girmemizle bitecek bir şeyin parçası olmayacağım," diye çıkıştı Riley sertçe.

"Bunun yanlış gitmesine imkân yok," dedi Jasmine ısrarla.

33

29 Ekim Salı, 22:43

Tüm planın suya düşmesi beş dakikadan az sürmüştü.

Her şey güzel başlamıştı. Riley ve Jim, Jim'in evinin bahçesinde kalıp çitteki bir havai fişek deliğinden bakarken Josie'yle Jasmine yan kapıya gitmişlerdi.

Josie zili çalmıştı.

Jasmine de sahte örümceklerle dolu yedek çantasıyla garaja girmişti.

Ne yazık ki, hiçbiri Lance'in kapıyı alev makinesiyle açacağını tahmin etmemişti.

Josie daha "Merhaba" bile diyemeden sarhoş gencin ona doğru fırlattığı ateş bulutundan kaçmak için bir çalıya yanlamasına daldı.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Riley.

"Acaba o..." Jim yanındaki havai fişek deliğine doğru yere çökmüş, iki köpeğini de futbol topu gibi kollarının altında tutuyordu.

Lance geceye doğru geğirip kapıyı çarparak kapayınca Josie çalılıktan kafasını çıkardı.

"Ah, Tanrıya şükür," diye derin bir nefes aldı Jim.

Ancak minyon ve ölümcül kadın verandaya tekrar çıkarken Riley başını sallıyordu. "Josie onu öldürecek."

"Bak! Jasmine çocuğun odasında," dedi Jim.

Riley garajın köşesindeki pencereden Jasmine'in sahte örümcekleri konfeti gibi havaya fırlattığını görüp inledi. "Lance'in dikkati dağılmadı ki. Her an yukarı çıkabilir... lanet olsun."

Lance görüş alanlarına girmeden bir saniye önce, Jasmine'in havaya örümcek atmayı bırakarak pencereden kaybolmasını dehşet içinde izlediler.

"Kendimi *Rear Window* filmindeki *Jimmy Stewart* gibi hissediyorum," diye itiraf etti Jim.

"Alev makinesi hâlâ elinde mi?" Riley'nin sesi panikle iki oktav yükselmişti.

Majesteleri, Jim'in kolunun altında gergin bir havlama sesi çıkardı.

Tam o sırada Josie ön kapıyı tekmeledi. Ancak Lance yatağını yakmakla meşgul olduğu için bunu fark etmedi.

Riley ayağa fırladı. İyi bir kız olabilirdi ama *Jimmy Stewart* değildi. *Grace Lanet Olası Kelly*'ydi ve arkadaşlarıyla birlikte hapse girecekti.

Kendini çitin üzerinden atarken, "Beni kelepçeli görürsen Santiago Dedektiflik'i ara," dedi Jim'e.

"Çarşafların bu kadar yanıcı olduğunu bilmiyordum." Jasmine'in atkuyruğu dağılmış, her yerine kül bulaşmıştı.

"Sanırım sahte örümcekler yanıcı görevi gördü," diye mırıldandı Josie. Yanakları ve çenesi isle kaplanmıştı.

"Öyle mi dersin?" Riley arkadaşlarına çıkıştı. Jim'den ödünç aldığı, dizlerine kadar inen bir *sweatshirt* giymişti ve kucağında adamın *Yorkie* cinsi köpeklerinden biri vardı. Mahallenin geri kalanının çoğuyla kaldırımda dikiliyorlardı.

Riley'ye bakarak, "Onu saçlarından tutup evden dışarı sürüklediğine inanamıyorum," dedi Jim.

"Josie suratına yumruk attıktan sonra iyi yürüyemedi ve merdivenlerden düştü."

İki polis onu yarı kucaklayıp yarı sürükleyerek bekleyen devriye arabasına götürürken, kelepçeli ve boşa debelenen Lance örümcekler hakkında sızlanmaya devam ediyordu. Seyircilerin hiçbiri fazla üzgün görünmüyordu. Hemen arkasında, evinin ikinci katından alevler yükseliyordu.

Jim, Majesteleri'nin kürküyle bir damla gözyaşını silmek için duraksadı. "Çok güzel," dedi fısıldayarak.

Josie ateşe doğru başını salladı ve topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Bunu danışmanın için belgelemen gerekmiyor mu?" diye sordu Riley'e.

Riley sertçe başını salladı. "Kimse bir şey belgelemesin. Biz burada değildik. Biri bizi görüp sorular sormaya başlamadan önce gidelim."

"Riley Thorn, burada ne işin var?"

"Ah, kahretsin." Çavuş Mabel Jones uyarı şeridinin diğer tarafından onlara doğru yaklaşırken Riley, Jim'in kapüşonlu kazağının içine daha fazla gömülmeye çalıştı.

Kolunu Riley'ninkine dolayarak, "Sadece yürüyüşe çıkmıştık," dedi Jasmine.

"Evet," diye onayladı Josie. "Arkadaşımız Jim'in gece yürüyüşleri için güzel bir mahallesi var."

Jim elinde bir köpekle el salladı. "Bu Majesteleri."

"Yürüyüş..." Riley'nin sesi çatallaştı. "Yürüyüş yapmayı seviyoruz." Jasmine ve Josie ona iki yandan dirsek atınca homurdandı. Prenses bile ona aptalmış gibi bakıyordu. Bu cins köpekler çok yargılayıcı olabiliyordu. "Burada ne yapıyorsun? Burası nehrin yanlış tarafı değil mi?"

"Bu iki alarmlı bir yangın, bu yüzden ekstra birimler çağırdılar," diye açıkladı Mabel. "Ayrıca geceyi erkek arkadaşımda geçiriyordum." Yavru köpekli bir takvimden yeni çıkmış gibi görünen uzun boylu, yakışıklı bir yangın görevlisine doğru başını salladı. Rhinehardların araba yoluna bir hortum çekmeden önce ona bir öpücük gönderdi.

"Vay canına," dedi Jasmine. "İyi iş."

"Teşekkürler. Bir dakikan var mı?" Mabel'in sorusu Riley içindi.

"Şey, ah... Tabii." Riley köpeği Josie'ye uzattı ve kıvrımlı polisi olay yeri şeridinin ilerisine kadar takip etti. Bir yandan da tanıdığı tek avukatla birlikte tutuklanmak üzere olduğu için karakola hangi avukatı çağırması gerektiğini düşünüyordu.

"Pekâlâ. Bunu benden duymadın," diye başladı Mabel.

"Neyi?"

"Henüz söylemediğim şeyi."

"Ah, doğru." Riley başmı salladı ve kundakçı bir salak gibi davranmamak için kendini zor tuttu.

"Bugün evinize gelen şu kimliği belirsiz parmak var ya?

Parmak izini araştırmışlar. Wilson Trots adında bir *GİD* veri denetçisine aitmiş."

Riley kaşlarını çattı. "*GİD* derken Gıda ve İlaç Dairesi mi?"

Mabel kalabalığa göz gezdirip başını salladı. "Santiago ve Weber'ın bu bilgiyle ilgilenebileceğini düşündüm."

"Teşekkürler, Mabel. Yani, Çavuş. Mesajı ileteceğim."

"Weber'a benim söylediğimi söyleme. Doğru ve yanlış konusunda kıçına bir sopa girmiş gibi davranıyor."

"Aynı şekilde, sen de belki beni ve arkadaşlarımı burada gördüğünden bahsetmezsin," dedi Riley.

Mabel'ın kaşları alnına doğru kalktı. "Bana bu karışıklıkla bir ilgin olduğunu *söylemiyorsun*, değil mi?"

Riley sertçe başını salladı. "Hayır. Hayır. Kesinlikle yok. Sadece Kellen'ın bizim bu işle bir ilgimiz olduğunu düşünmesini istemiyorum. Ne kadar kuşkucu davrandığını biliyorsun."

Çavuş ona korkutucu gözlerle baktıktan sonra iç çekti. "Pekâlâ. Sadece yalnız, sarhoş ve hormonlu bir delinin sebep olduğu anlaşılan bu özel yangın hakkında bilmem gereken bir şey varsa nezaket icabı beni ararsanız sevinirim."

Tam bu sırada Lance, yakındaki bir polis aracının arka koltuğundan örümcekler hakkında feryat etmeye başladı.

"Tabii ki," dedi Riley. Gözlerini o kadar çok açmıştı ki, kafasından fırlayacaklarından korkuyordu.

"Kimse yanlış bir fikre kapılmadan buradan gitseniz iyi olur," diye ekledi Mabel.

Riley omzunun üzerinden *Jeep*'inin iki itfaiye aracı ve bir ambulans tarafından engellendiği yere baktı.

Lanet olsun.

Arkadaşlarına doğru dönüp yürümeye başladı, sonra durdu ve telefonunu çıkardı.

Riley: *Parmak Wilson Trots'a ait, GİD denetçisi.*

Nick: *Vay canına, Thorn! Doğaüstü güçlerin geri mi geldi?*

Riley: *Keşke. Camp Hill'deki bir yangında Mabel Jones'a rastladım. Hiç sorma.*

Telefonu anında çalarken Nick'in gamzeleri ekranda parlıyordu.

"Ah, merhaba," diye yanıtladı telefonu.

"*Yangın* derken, gerçek bir yangından değil de bir grup sarhoş üniversite öğrencisiyle bir şenlik ateşinde olduğunu kastetmiş olsan iyi olur," dedi Nick.

"Hiç sorma demiştim."

"Eve döndüğünde seni kesinlikle *Ürpertici ve Kokuşmuş Dolap*'a kilitleyeceğim."

"Bu biraz zaman alabilir. Cumberland'deki kurtarma araçlarının yarısının yanına park etmiş durumdayım."

"Gelip alayım mı? Burada mola verip on dakika içinde orada olabilirim."

"Hayır. Sen kendi tarafında çalışmaya devam et. Biz bir şekilde geliriz. Weber'a, parmakla ilgili bilgi kaynağının Mabel olduğundan ya da bir yangında olduğumuzdan bahsetme. Ne kadar kuşkucu olduğunu biliyorsun."

Nick'in iç çekişi üçüncü kategori bir kasırga gibiydi. "Pekâlâ."

"Lucore'u araştırmada bir ilerleme kaydedebildiniz mi?"

"Weber, Brian'ın şirket sunucularına yasak yollardan girmesi konusunda hıyarlık ettiği için yavaş ilerliyor. İşleri kitabına göre yapmak aptalca ve sinir bozucu."

"Zavallı bebek," diye alay etti Riley.

"Fazladan parmakları olan iri bir adam için gözünü dört aç. Sevgilimin kendini daha tehlikeli durumlara sokmasını istemiyorum."

İkinci kattaki bir pencere kırıldı ve garaj yoluna camlar yağdı. "Sorun yok. Gitsem iyi olur. Seni seviyorum."

"Ben de seni, Thorn," dedi sevgiyle. "Ama eve döndüğünde seni kesinlikle dolaba kilitleyeceğim."

Riley telefonu kapatıp arkadaşlarının yanma döndü. Jasmine bir itfaiyeciyle flört ediyordu, Jim ise hâlâ yaşlı gözlerle yangına bakıyordu.

"Bu da neydi?" diye sordu Josie.

Jim'e doğru başını sallayarak, "Hiçbir şey," dedi Riley. İşaretparmağını kaldırıp oynattığında Josie ipucunu anladı ve ona sakin bir baş hareketiyle karşılık verdi.

"Bu sefer çok ileri gitti," diye bağırdı tanıdık bir ses.

"Kahretsin." Nick'in babası Miguel Santiago ekose bornozu ve ev terlikleriyle sokakta hışımla ilerlerken Riley, Jim'in arkasına saklandı.

"Miguel, kendini rezil ediyorsun."

Nick'in annesi Marie siyah ipek pijamaları ve onlarla uyumlu bir sabahlıkla eşini takip ediyordu.

"Ha?" Miguel'in kulakları ağır işitiyordu ama bunu kabul etmeyi reddediyordu.

"Rezil!"

"Kim rezil?"

"Sen!" diye bağırdı Marie.

"Tanrım, kadın. Sokağın ortasında bağırmasana. İnsanlar bakıyor."

Jim sağa doğru adım atınca Riley sırtına yapıştı. "Kıpırdama."

"Jimmy, sen neler olduğunu biliyor musun?" diye sordu Miguel.

"Yangın gibi görünüyor, Bay Santiago," dedi Jim bariz olanı belirterek.

"Bunu görebiliyorum." Miguel homurdandı. "Kim çıkarmış yangını? O terbiyesiz serseri çocuk, değil mi?"

"Miguel," diye tısladı Marie.

"Ne? Onun turuncu tulum giymeye mahkûm bir serseri olduğunu söyleyen sendin."

"Josie! Burada ne işin var?" Marie'nin sesi fazlasıyla şaşırmış geliyordu.

Riley utançtan ölmek üzereydi.

"Selam, Marie. Selam, Miguel. Arkadaşımız Jim'le takılıyorduk," dedi Josie.

"Takılıyorduk derken? Yeğenim de burada mı?"

"Hayır. Brian bu akşam çalışıyor. Jasmine ve... Riley, ne yapıyorsun?"

Lanet olsun.

Riley büyük bir isteksizlikle Jim'in arkasından çıktı.

"Ah. Sen." Marie kolonoskopi için duyduğu heyecanın aynısını duyuyormuş gibi konuşmuştu.

Selam vermek yerine, "Sen ve Nicky restorana uğrayıp yeni *risotto*'mu denemelisiniz," dedi Miguel.

"Ah, tabii. Harika olur." Riley evin patlayarak herkesin dikkatini dağıtmasını umuyordu.

"Jim'le ne yapıyorsun?" Marie gözlerini şüpheyle kısmıştı.

"Santiagoları tanıyor musun?" diye sordu Jim.

"Onlar erkek arkadaşımın ailesi."

Marie "erkek arkadaş" kelimesini duyunca ürpermesini engellemeyi neredeyse başarmıştı.

"Vay canına! Nick Santiago'yu yuva kurmaya ikna eden kız sen misin? Bültenden sonra söylentiler duymuştum ama inanmamıştım. Aferin sana," dedi Jim.

"Teşekkürler.

Marie öfkeyle nefes aldı. "Evet, her neyse. Nereye kadar gidecek göreceğiz."

"Bu arada, sanırım gitme vaktimiz geldi," deyiverdi Riley. "Perşembe günü Nick'in sürpriz partisinde görüşürüz."

"Evet. Lütfen Wander'a davet için minnettar olduğumuzu ve onu görmeyi dört gözle beklediğimizi söyle," dedi Marie.

"Wander kim?" diye sordu Miguel.

Josie'ye dönüp, "Brian'a selam söyle, canım," dedi Marie.

"Bence iyi gitti." Jasmine sokağın ortasına doğru yürürlerken Riley'yi teselliye koyulmuştu.

34

30 Ekim Çarşamba, 05:46

"Pantolon giy, dostum."

Nick bir ayağın kaburgalarından dürttüğünü hissetti. "Off. Okula gitmek istemiyorum, anne," diye homurdandı.

"Annen değilim ve kesinlikle aletini görmek istemiyorum."

Nick tek gözünü açtığında, kendini yorgun görünen Kellen'la ofisinin tavanına bakarken buldu. Kıçındaki halı sert ve kaşındırıcıydı.

Kuzeni esneyerek görüş alanına girdi. Gözlükleri eğilmiş, çenesindeki kirli sakalı belirginleşmişti. "Hâlâ uykunda soyunuyor musun? Bildiğimiz Nicky."

"Saat kaç?" Nick yattığı yerden tüm vücudunu esnetirken sordu.

"Ciddi misin, dostum?" Kellen sızlanıp arkasını döndü.

"Güneş doğmak üzere. Lucore'un mali tablolarını karıştırırken uyuyakalmışız," diye bildirdi Brian.

Nick ayağa kalktı ve Burt'ün göğsüne bir günaydın şaplağı indirdi. "Selam, dostum."

"Santiago, pantolon giymezsen seni yumruklamaya başlayacağım," dedi Kellen.

Burt kısa, keskin bir havlama sesi çıkardı ve odadan dışarı fırladı.

"Vücudum konusunda çok rahatım. Eve geldiklerinde kızların bizi uyandırmadığına inanamıyorum." Nick telefonunu aramaya başladı.

Brian kendi telefonuna baktı. "Çünkü eve gelmediler."

"Ne?" diye gürledi Nick.

Tam o sırada Riley, Josie ve Jasmine, arkalarından onları mutlu bir şekilde takip eden Burt'le birlikte odaya girdiler. Nick geceyi üzerinde çalışarak geçirdikleri raporlardan biriyle üstünü örterken tam bir felaket gibi göründüklerini fark etti.

Üçü de kir içindeydi, yüzleri isle kaplanmıştı. Riley kendisine dört beden büyük gelen bir *sweatshirt* giymişti. Önünde "*Big Al's Spor Salonu*" yazıyordu ve bir çift şişkin kol kası vardı.

"Yine mi uykunda soyundun, Nicky? Yoksa bir çeşit seks partisine mi geldik?" diye sordu Josie. Brian'ı yanağından öpüp kucağına oturdu.

"Pankek ve yangın gibi kokuyorsun," dedi Brian.

Josie kocasının saçlarını karıştırdı. "Gözetim altında olduğunuzun farkında mısınız?"

"Ciddi misin?" diye tersledi Nick.

"Yan tarafta park etmiş, içinde dürbünlü bir çift kafanın bulunduğu plakasız bir araba var," diye açıkladı Josie.

"Ne bekliyordun, Nicky?" Kellen eski ortağına bakıyordu. "Sesame, Tommy ve parmak adamı arıyorlar. Ayrıca ikimize de güvenmiyorlar."

Riley esneyerek masanın altından Nick'in pantolonunu çıkardı ve ona uzattı. Nick pantolonunu giydikten sonra açık bir çekmecede bulduğu tişörtüyle Riley'nin yüzündeki lekeleri sildi.

Riley tekrar esnedi. "Hımm, çok tatlı."

"Hangi cehennemdeydin? Uyandığımdan ve Brian dün gece eve gelmediğinizi söylediğinden bu yana geçen on saniyede endişeden ölüyordum."

"Yangından sonra ailenle karşılaştığımız için rahatlatıcı yiyeceklere ihtiyacım vardı. Bu yüzden bir *Lyft* çağırdık ve yeni arkadaşımız Jim'i yemeğe götürdük. Altı pankek yedim. Bunlar şeker paketleri mi?" Bir yandan ofise göz gezdiriyordu.

"Ne yangını?" diye sordu Kellen.

"Annemin insanlar üzerinde böyle bir etkisi var," dedi Nick. Boş şeker torbalarından birini çöp kutusuna doğru tekmeledi.

Riley ellerini kalçalarına koydu. "Cadılar Bayramı şekerlerimizin hepsini yediniz mi? Bu gece *şeker mi, şaka mı* gecesi!"

"Beynimizi beslememiz gerekiyordu."

Brian araya girdi. "Bu arada merak eden varsa, bir paket parıltılı jelibonun tamamını yerseniz kör edici bir baş ağrınız olur."

"Ne yangını?" diye sordu Kellen tekrar. Saçları darmada-

ğınıktı. Çoğunlukla uykusuz geçen ikinci gecenin ardından gözleri kıpkırmızıydı. Biri görse vampir sanabilirdi.

"Bok gibi görünüyorsun," dedi Jasmine. "Hiç duş almaz mısın?"

Riley onaylamaz bir şekilde Nick'e başını salladı. "Dışarı çıkıp daha çok şeker almak zorunda olduğuma inanamıyorum. Yani başka bir şey... ne bileyim, sandviç falan yapamaz mıydın?"

"Pekâlâ. Herkes yorgun ve huysuz, o yüzden şöyle yapacağız," diye duyurdu Nick. "Herkesin açıklama yapması için beş dakika ayırıyoruz. Hepimiz kendi evlerimize gidip duş alıyor, biraz uyuyoruz. Saat beşte burada tekrar toplanarak bundan sonra ne yapacağımıza karar veriyoruz. Anlaştık mı?"

"Anlaştık," dedi herkes yorgun bir şekilde.

"Harika. Ben başlarım," diye gönüllü oldu Nick. Yerden bir çıktı alıp havaya kaldırdı. "Wilson Trots, Arizona'da klinik ilaç deneylerinden elde edilen verileri inceleyen bir Gıda ve İlaç Dairesi denetçisiydi. Öyleydi diyorum çünkü dün *Kambur Igor**'un teslim ettiği onun parmağıydı. Trots dün işe gelmeyince kayıp olduğu bildirildi. Yetkililer evini darmadağın bulmuş. Büyük ihtimalle öbür tarafa gitti bile. Sendeyiz, Brian."

Kuzeni kollarını başının üzerinde gerdi ve yüksek sesle esnedi. "Lucore Laboratuarı'nı araştırdık. Yasal olarak bulduklarımız..." Duraksayıp Kellen'a bir bakış attı. "İlaç sektöründe yeni bir şirket olduğu. Arizona'da kurulmuş. İnternette herhangi bir varlıkları yok gibi görünüyor ama

* Korku filmlerinde, kötü karakterin asistanlığını yapan karakter tiplemesinin adıdır. (ç.n.)

şirket çalışanlarının bir listesini buldum. Lurlene ve Royce Lionworth, Sesame ve Tommy Hemsworth."

"Lucore'un tüplerle bağlantılı olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Ne tüpü? Ne yangını?" diye sordu. Kısa bir süreliğine Jasmine'e baktı. "Biz öpüştük mü?"

"Biz öpüştük mü mü? Biz *öpüştük mü* mü?" diye tekrarladı Jasmine. "Anneni kızdırmak için sana üzgün hayatının en güzel öpücüğünü verdim ve sen öpüşüp öpüşmediğimizi soruyorsun."

"Sarhoştum! Ne tüpü? Ne yangını?"

"Tüp demişken..." Riley telefonunu *sweatshirt*'ünün cebinden çıkardı.

"Bu kimin *sweatshirt*'ü?" Nick, başka bir adamın kıyafetlerini giymesi fikrinden hiç hoşlanmamışı.

Sanki bu bir şeyleri açıklıyormuşçasına, "Jim'in," dedi Josie.

"Bayan Penny'nin laboratuvar teknisyeni hem kolayca rüşvet alabilen hem de işinde harika biri çıktı," diye devam etti Riley. "Gece boyunca çalıştı ve ona verdiğim tüpteki bileşenleri ayrıştırdı. Egzotik bitki özleri içeren organik bir bitkisel formül olduğunu söyledi. Piyasada bulunan bir şey değil. Ama sıvı kokain de değil."

Nick tekrar sordu. "Jim kim?"

"Annenlerin komşusu," dedi Riley. "Onunla tanıştık ve kesinlikle hiçbir şeyi ateşe vermedik."

"Tüpleri ve yangını bir kez daha soracağım ve eğer biri bana cevap vermezse, sizi tutuklamaya başlayacağım," diye diretti Kellen.

Ona bakmadan, "Görevden uzaklaştırıldın. Kimseyi tutuklayamazsın," dedi Nick. "Spor salonundaki iriyarı Jim mi? Hiç karbonhidrat yemeyen? İki küçük köpeği oyuncak ayı gibi yanında taşıyan?"

"Aynen o. Selamı var, bu arada. Ödünç bir *sweatshirt* almak zorunda kaldım çünkü Lance, onu evindeki yangından sürükleyerek çıkardıktan sonra üzerime kustu. Şimdiyse annen gizli bir ilişki yaşadığımı düşünüyor."

"Ama kesinlikle yaşamıyor," diye araya girdi Jasmine. "Yaşamıyorsun, değil mi?"

"Hiç geçmeyecek türden bir baş ağrım var." Kellen kanepeye çöküp başını ellerinin arasma aldı.

"Bir şişe *Ibuprofen* paylaşmak ister misin?" Riley, dedektifin yanma oturdu.

"Dünyada şu anda hayatım hakkında daha iyi hissetmemi sağlayacak kadar *ibuprofen* yok," diye yakındı Kellen.

"Pekâlâ. İspiyoncu olmadığını kamtlayana kadar gizli bilgileri öğrenemeyen Weber dışında, herkes her şeyi öğrendiğine göre eve gidip biraz uyuyun," dedi Nick.

Gitmek için ayağa kalkarken, "Uyumanın ne anlamı var ki? Yine boktan bir hayata uyanacağım," diye yakındı Weber.

"Uyumayacaksan bile en azından bir duş al. Cumartesi gecesinden sonra gece kulübünün zemini gibi kokuyorsun," dedi Jasmine yardımsever bir şekilde.

"Hadi gidip biraz uyuyalım ve sevişelim," dedi Josie kocasına.

Brian kapıya doğru giderken neredeyse tekerlekli sandalyesinin lastiklerini yakıyordu. "Görüşürüz, ezikler!"

"Ben eve gitmeyeceğim. Bu eğlenceyi kaçırmak istemiyorum," dedi Jasmine.

"Orayı kullanan herkes kaybolduğu için Sesame'nin odasında uyuyabilirsin," diye önerdi Riley.

Nick yanma giderek onu kanepeden kaldırdı. "İyi iş, Thorn. Bir laboratuvar teknisyenine rüşvet verdin, bir zorbayı yendin, birini yangından kurtardın ve bir gecede ailemle karşılaşman sonucunda hayatta kaldın. Etkilendim."

"Bu şartlar altında bu bir iltifat mı, emin değilim," dedi Riley.

Ön kapı şiddetle açıldı ve Lily içeri daldı. Saçında bigudiler vardı, pembe sabahlığı rüzgârla uçuşuyordu. Nick'e şöyle bir bakıp ayağını yere vurdu. "İki kere lanet olsun!"

"Bu saatte burada ne yapıyorsun?" diye sordu Riley. "Her şey yolunda mı?"

Telefonunu karıştırırken, "Josie, Çıplak Erkek Poposu şifresini mesaj attı," dedi Lily.

"Popo nerede?" Bayan Penny bastonuna sertçe yaslanmış bir şekilde göründü. Üzerinde erkek *boxer* şortu ve *Büyükanne Sarılmaları En İyi Sarılmalardır* yazan bir kazak vardı.

"Çok geç kaldık." Lily'nin sesi üzgündü.

"Daha çok kardiyo yapmalıyım," dedi Bayan Penny de hüzünle.

35

30 Ekim Çarşamba, 16:32

Riley yine parlayan gözleri olan yaratıkla ilgili gördüğü rüyadan irkilerek uyandı ve saate bakarak inledi. "Nick?"

Yüzü saçlarına gömülü bir halde, "Hmm?" diye mırıldandı.

"Kalkmalıyız. Herkes yarım saat içinde gelecek."

"Hımm. Umurumda değil. On beş saat daha uyuyalım ve sonra cinsel organlarımızı hissetmeyene kadar sevişelim."

Riley esnedi. "Kulağa ne kadar harika gelse de onları içeri almazsak kaç cam kıracaklarını bir düşün."

Nick inledi. "Buraya taşınmanın bize mahremiyet sağlayacağını sanıyordum. Çıplak Salılarımızın olması ve mutfak seksi yapmamız gerekiyordu."

Erkek arkadaşının tutuşundan kurtularak, "Bu senin gamzelerinin suçu. İnsanları içeri çekiyor," dedi Riley. "Hadi. Şu gizemi çözelim ve gidip biraz daha saçma şekerlerden alalım." Nick'in oldukça sert, fazlasıyla çıplak poposuna bir tokat attıktan sonra kıkırdadı.

"Popoma mı gülüyorsun?" Başının üzerine kapattığı yastık yüzünden sesi artık boğuk geliyordu.

"Burada da gamzelerinin olduğunu bilmiyordum," diye alay etti Riley. Nick popo kaslarını sıkıp ikiz gamzeleri daha da derinleştirdi ve bu onu tekrar güldürdü. "Bunu ayna karşısında çalıştın, değil mi?"

Nick bir dirseğinin üzerine yuvarlandı, uykulu ve seksi görünüyordu. "Kokuşmuş Dolap'taki cezandan sonra sahile gideceğiz, hatta nerede olduğumuzu kimseye söylemeyeceğiz."

Burt iri vücudunu gererken mutlu bir esneme sesi çıkardı.

Riley sırıttı. "Ben ve Burt buna varız."

Günün geri kalanının neler getireceğini bilmediğinden Riley her ihtimale karşı tamamen siyah giyindi. Alev geçirmeyen giysilere bakmayı da aklına not etmişti. Nick dolapta ona katıldı ve raftan temiz, düzgünce katlanmış bir kot pantolon çekti. "İtiraf etmeliyim ki Tommy'yi, Sesame'den daha çok özlüyorum. Temiz çamaşırlar, ev yemekleri, poker masamın sallanan ayağını bile o düzeltti."

"Gerçekten iyi bir ev erkeğiydi," diye itiraf etti Riley. Kollarını Nick'e arkadan dolayarak sıktı. "İyi tarafından bak. Bu karmaşa sona erdiğinde ve davaları çözmek için para almaya geri döndüğümüzde, belki kendi ev erkeğimizi işe alırız."

"Bu kulağa..."

Tiz bir çığlık konuşmalarını kesti.

Kapıya doğru koşarak, "Bu Jasmine," dedi Riley.

Nick onu belinden yakalayıp geri çekti. Silahını kılıfından çıkarken, "Arkamda kal, Thorn," diye emretti.

"Evin içinde bu kadar sık silah çekmek zorunda kalman çok saçma," dedi Riley. Merdivenlerden karşı kanada doğru koşuyorlardı.

Tam oraya ulaştıklarında Sesame'nin odasının kapısı açıldı ve Jasmine koşarak dışarı çıktı. Üzerinde Riley'den ödünç aldığı kıyafetler vardı, uyku maskesi yamuk bir şekilde alnına kaymıştı.

"Sorun ne?" diye sordu Riley.

"Be... ben bilmiyorum. Uyandım ve bir şey bana *bakıyordu!*"

"Ne demek 'bir şey' bakıyordu?" diye sordu Riley.

Nick yarı histerik Jasmine'in yanından geçip odayı taramak için içeri yöneldi.

Jasmine ellerini yüzüne kapatarak yavaşça kafasını salladı. "Bilmiyorum. Bir an mışıl mışıl uyuyordum ve rüyamda ateşli itfaiyecileri görüyordum. Sonra yatakta yanımda bir şey hissettim. Uyku maskemi çıkardım ama perdeler çekili olduğu için oda karanlıktı ve göz maskesi biraz sıkıydı, bu yüzden her şey bulanıktı..."

"Jasmine, ne gördün?" diye üsteledi Riley.

"Bilmiyorum. Büyük, beyazımsı bir karaltı gibi bir şey... sanırım."

"Hâlâ rüya görüyor olman mümkün mü?" Riley arkadaşını odadan uzaklaştırmaya başlamıştı. Nick'in odayı aradığını duyabiliyordu.

"Kahretsin, hâlâ kokuyor," dedi Nick dolabı açtığında.

"Olabilir mi? Sanırım..." diye kabul etti Jasmine.

Nick yanlarına dönerek başını salladı. Riley odada sak-

lanan beyaz bir şey bulamadığı için rahatlaması mı, yoksa Jasmine'in ruh sağlığı için endişelenmesi mi gerektiğini bilemiyordu.

"Hadi sana biraz kahve ve atıştırmalık bir şeyler verelim. Midene bir şeyler girerse, beyaz karaltı konusunda kendini daha iyi hissedersin."

"Biraz tekila içebilir miyim?" diye sızlandı Jasmine.

Riley arkadaşının elini okşadı. "Tabii."

Alt kata indiklerinde mutfakta taze bir demlik kahve buldular. Ayrıca Lily ve Fred dört tepsi *cupcake* için tartışıyorlardı. Her yerde krema vardı.

Riley şimdi Tommy'yi *gerçekten* özlemişti.

"Sana turuncunun çok turuncu olduğunu söylemiştim," diye yakındı Fred.

"Balkabağına benzemesi gerekiyordu," diye ısrar etti Lily.

Bay Willicott masada oturmuş, turuncu ve siyah renkli kurdeleleri örüyordu. Siyah melon şapkalı bir takım elbise giymişti, üstdudağına yapıştırılmış minik bir bıyığı vardı.

"Sizin yıkmanız gereken kendi eviniz yok mu?" diye sordu Nick.

"Ah, Nick, diri popolu komik adam," dedi Lily. "İşte. Bunu dene." Riley'ye dönüp ağzına bir *cupcake* tıkıştırdı.

"Hımm. Güzel," diyerek diğer yarısını Jasmine'e uzattı.

"Bizim ev çok esintili, çatısı da yok," diye açıkladı Fred. Peruğunun ortası koyu kahverengiydi ve yeşil krema bulaşmıştı.

"Dün bütün gece hayalet sesleri duydum. Gürültüler ve küfürler," dedi Lily. "Sanırım afacan bir hayalet. Bu çok heyecanlı değil mi?"

"Çok heyecanlı." Nick ve Jasmine'e kocaman birer fincan kahve verdikten sonra Riley kendisi için de bir fincan doldurdu.

"Çatıyı yaptıracağını sanıyordum," dedi Nick. "Sana üç saygın inşaatçının adını verdim."

"İlki işi bıraktı çünkü ekip gözetlenmekten hoşlanmadı," diye yanıtladı Fred.

"Gözetlenmek mi?" Riley bu soruyu sorduğuna pişman olacağını biliyordu.

"Evet. Lily ve Bayan Penny otoparkta çim sandalyelere oturdular ve işçileri numaralı levhalarla puanladılar."

"Lily, hatırlat da sana cinsel tacizin anlamını bir daha açıklayayım," dedi Riley esnerken.

"İkinci inşaatçı bizi dolandırmaya çalışıyordu," dedi Lily. Bir *cupcake*'in üzerine ve ocağın üstüne siyah krema fışkırttı. "Kirişler de dahil olmak üzere tüm çatının yeniden inşa edilmesi ve değiştirilmesi gerekiyormuş gibi davrandı. Bu saçmalığa inanabiliyor musunuz?"

"Evet, gerekiyordu," diye karşı çıktı Nick.

"O çatı üç kuşak boyunca ayakta kaldı. Neden şimdi birdenbire değiştirilmesi gerektiğini anlamıyorum." Lily düşüncesinde ısrarcıydı.

"Yetmiş yıl çok da birdenbire *sayılmaz*."

"Merak etme. Willicott'la birlikte bir göz attık, o kirişler sapasağlam," dedi Fred.

Nick gözlerini devirdi. "Eğer yaptırmazsanız bütün çatı çökecek ve hepiniz yürüyen pankekler olacaksınız."

Lily, Nick'in yanağını okşadı. "Bizim için endişelenecek kadar iyi bir çocuksun."

"Yarın buraya bir inşaatçı getireceğim ve onu korkutup kaçırmayacaksınız. Tamam mı?"

"Sadece sevimli olduklarından ve dolandırıcılık yapmadıklarından emin ol," dedi Lily isteğini vurgulayarak.

"Bu *cupcake*'ler ne için?" diye sordu Nick.

Lily gergin bir şekilde güldü.

"Şey, kesinlikle sürpriz bir parti için *değiller*," dedi Fred. Abartılı bir şekilde Riley'ye göz kırptı.

Bay Willicott sanki bir işaretmiş gibi elindeki süslemeleri yere bırakıp üzerinde "*Sürpriz*" yazan bir pankartı havaya kaldırdı.

Riley parmaklarını şıklattı. "*Charlie Chaplin!*"

Bay Willicott burnunu kırıştırdı. Sahte bıyığı üstdudağında aşağı yukarı hareket etti.

"Aaaaah," dedi Nick. "Ben de sivil *Hitler* sanmıştım."

Bay Willicott ona ortaparmağını gösterince Riley'nin içtiği kahve boğazına kaçtı.

Kapı zili çaldığında Riley ve Nick birbirlerine baktılar.

"Umarım başka bir vücut parçası değildir," diye fısıldadı Riley.

Nick kahvesini bırakarak yeniden silahını çıkardı. "Öğrenmenin tek bir yolu var."

Yaşlı dinleyicileri hiç oralı olmadılar.

Neyse ki, bir vücut parçası teslimatı değildi. Ön verandada Gabe, Wander ve Riley'nin yeğenlerini buldular. Nick silahını tekrar beline soktu.

"Şeker mi, şaka mı," dedi kızlar hep bir ağızdan. River ve Rain, *Wonder Woman* gibi giyinmişlerdi. Janet uzun bir

etek giyip gözlük takmış ve saçlarını topuz yapmıştı. Gabe ve Wander cinsiyet değiştirmiş, *Sonny* ve *Cher* gibi giyinmişlerdi.

Riley inledi. "Hay aksi! Şeker almayı unuttum. Acaba zamanında teslim edilir mi?"

"Hey, çocuklar. Kim güzel konserve yiyecekler ister?" diye önerdi Nick.

"Ben!" Janet yanından koşarak eve girdi.

"Onun kim olması gerekiyordu?" Riley başparmağıyla Janet'ı gösterdi.

"*Marie Curie*, radyumu keşfeden bilim insanı," diye cevap verdi Gabe. Uzun, siyah *Cher* saçlarını omzunun üzerinden savurdu.

Wander içeri girip Riley'nin yanağına bir öpücük kondurdu. "Raphael kızları *şeker mi, şaka mı* gecesine götürecek. Bu arada biz de size yardım edelim istedik." Sahte bıyığı yanağını gıdıkladı, üstelik okaliptüs gibi kokuyordu. Süet bir yeleğin altına şal desenli bir gömlekle İspanyol paça bir pantolon giymişti.

"Güzel bıyık," dedi Riley.

Wander sırıttı. "Teşekkürler. Burun tıkacı takmak zorunda kalmamak için uçucu yağlarla ıslattım."

"Çok naziksiniz ama şu anda bir işin ortasındayız," diye açıkladı Riley.

"O zaman *şeker mi, şaka mı* için gelenlerle biz ilgileniriz. Siz de ne yapmanız gerekiyorsa ona odaklanabilirsiniz," dedi kız kardeşi.

Nick'i işaret ederek, "Teşekkür ederim. Dağıtacak yiye-

cek bulma konusunda iyi şanslar. Biri bütün solucan jelibonları yemiş," dedi Riley.

Solucan jelibon hırsızı kapıyı kapattı ama kapı kendi kendine yeniden açıldı.

Yeni duş almış Kellen kot pantolonu ve kazağıyla içeri girdi. Riley onu daha önce hiç gündelik kıyafetlerle gördüğünü hatırlamıyordu. "Hâlâ yan taraftan evi izliyorlar," diye rapor verdi. "Kim olduğunu tam olarak göremedim."

"Şu haline bak, gerçek bir erkek gibi giyinmişsin," dedi Jasmine.

"Görüyorum ki, birkaç saatlik uyku seni başımın belası olmaktan kurtaramamış."

Brian ve Josie de Brian'ın ofisinden içeri girdiler.

Nick kapıyı tekrar kapattı. "Sanırım çalışma zamanı."

"Bizi besleyeceksiniz, değil mi?" diye sordu Josie.

Riley ona söz verdi. "Pizza söylerim."

"Yeşil biber ve siyah zeytin," dedi arkadaşı.

Nick ve Kellen ayı anda seslendi. "Et sevenler."

"Bizim için mantar ve ıspanak lütfen," dedi Wander.

Lily mutfak kapısından başını uzattı. "Benimkine fazladan sosis. Şunu sosis festivali yapalım!"

Bay Willicott'ın başı Lily'ninkinin üzerinde belirdi. Elinde "*Pepperoni*" yazan bir pankart tutuyordu.

"Bu pankartı öylesine mi yaptı, yoksa birinin pizza alma ihtimaline karşı gerçekten buraya bu tabelayla mı geldi?" diye sordu Nick.

Riley iç çekti. "Bunu muhtemelen asla öğrenemeyeceğiz."

"Yemek odasını toplantı için hazırlayayım. Hem oturacak daha çok yer var hem de senin şu tuhaf tipler mutfakta ne halt ediyorsa onlardan daha uzakta."

Bir kolunu Nick'in beline dolarken, "Sanırım *bizim* tuhaf tiplerimiz demek istiyorsun, bebeğim," dedi Riley. "En azından *şeker mi, şaka mı* gecesi olduğu için polisler eve kimin gelip gittiğinin izini süremez."

"Biz de süremeyeceğiz, Thorn," diye hatırlattı Nick.

"Ah." Olayın ciddiyetini bir anda kavramıştı. Bütün akşam kostümlü yabancılara kapıyı açmaları gerekiyordu. Kötü bir adamın Harrisburg'un geri kalan nüfusunun arasına karışması çok kolay olurdu. "Bu gerçekten hiç iyi değil."

"Kesinlikle."

Riley pizza siparişini verdi, birkaç sürahi su doldurdu ve yemek odasmda toplanan arkadaşlarına katıldı.

Nick kapıyı kapattı.

Hepsi masanın etrafına oturmuştu. Birisi ki büyük olasılıkla Tommy'ydi, birkaç gün önce düşen avizenin kırık parçalarım ve sıvaları temizlemişti.

Riley masanın etrafındaki arkadaşlarına baktı. Yorgunlukla mücadele ederken cevaplar arayan endişeli vatandaşların oluşturduğu bir orduya benziyorlardı.

Nick ve Kellen aynı anda konuşmaya başladılar, sonra durup birbirlerine baktılar.

"Sen başla," dedi Nick.

"Peki. Tamam. Departmandaki kaynaklarım Sesame, Tommy ve kimliği belirlenemeyen şüphelinin hâlâ kayıp olduğunu söylüyor," dedi Kellen. "Ama limuzin artık tren istasyonunda park halinde değilmiş."

"Yani ya çekildi ya da biri onu almak için geri geldi," dedi Nick.

"Wu'nun, Wilhelm'i ve limuzini arama bültenine eklediğine bakılırsa sanırım ikincisi," diye açıkladı Kellen.

"Önce onlardan birine ulaşmamız gerekiyor," dedi Nick. "Tommy'nin ailesi hâlâ bu bölgede. Josie, sen ve Weber gidip bilgi almak için onları sıkıştıracaksınız. Büyük ihtimalle kaçtığında gideceği yer orasıdır."

"Masum bir sivili sıkıştıramam," diye tersledi Kellen.

"Bunu iyi kötü adam ve kötü kötü adamı oynamak olarak düşün," dedi Josie. "Senin iyi kötü adam olmana izin veririm."

Nick kuzenine döndü. "Brian, Lionworthlerin nerede olduklarını bulmanı istiyorum. Boyunsuz Adam'la kasabaya gelmediklerinden emin olalım."

Brian başını sallayarak dizüstü bilgisayarını açtı. "Hallediyorum."

"Riley, sen ve Jasmine tren istasyonunu gözleyin. Sesame'nin kaçtığını sanmıyorum. Kocası ve dolabı hâlâ buradayken olmaz."

Jasmine alkış yaptı. "Yaşasın! Benim de bir işim var!"

Riley kendilerine verilen görev konusunda bu kadar heyecanlı değildi. Sesame'nin gittiği gibi geri gelme ihtimali çok düşüktü. Özellikle de Tommy onu parmak konusunda uyardıysa...

"Bu sefer bir şeyleri yakıp yıkmayın," dedi Nick sert bir sesle.

Kibirli bir tavırla, "Yangını biz başlatmadık," diye karşılık verdi Jasmine.

"Peki. O zaman kimseyi kundakçılığa teşvik etmeyin," dedi Nick.

"Ne yangını?" diye sordu Kellen.

"Konumuzla ilgisi yok. Bu konunun bizim uğraştığımız durumla hiçbir ilgisi yok, o yüzden endişelenmeyi bırak," dedi Nick ona.

"Peki sen ne yapacaksın, Santiago?" diye sordu Kellen.

"Davayla bağlantılı herhangi birinin bu eve geri dönüp neler olduğunu açıklama ihtimali olmadığına göre, birilerini kışkırtmaya başlayacağım. Bu şehirde birileri ne haltlar döndüğünü biliyor. Onları bulacağım ve konuşturacağım."

Jasmine elini kaldırdı. "Yine halüsinasyon mu görüyorum, yoksa *Dolly Parton* arka bahçeye pizza mı getiriyor?" diye sordu.

Gerçekten öğleden sonra ışığının azaldığı bir anda *Dolly Parton*'a benzeyen biri, iki pizza kutusu taşıyarak görüş alanlarına girmişti.

Josie, Riley'ye baktı. "Sadece iki pizza söylemedin herhalde, değil mi?"

"Hayır. Üstelik Dolly'den hiç söylemedim."

Nick ve Kellen silahlarını çektiler.

Sesszice bahçe kapısına doğru ilerlerken, "Herkes yere yatsın ve görünmesin," diye tısladı Nick.

Ellerinden geleni yaptılar ama ortasında tek bir masa olan pencerelerle dolu bir odada saklanacak çok fazla yer yoktu. Brian ağır perdelerden birinin kısmen gizlediği köşeye doğru gidip bir silah çıkardı.

Josie de diğerleriyle birlikte masanın altına girerek şok tabancasını hazırladı.

Nick, Kellen'a işaret edince o da başını sallayıp diğer tarafa geçti. Kellen kapı koluna uzanırken Nick üç parmağını havaya kaldırdı.

Riley'nin kalbi gümbürdeyerek atıyordu. Bu durumda tamamen işe yaramaz olduğu için kendini paralıyordu. Psişik avantajları yoktu. Davetsiz misafirin kim olduğunu ya da ne istediğini bilemezlerdi.

Üç. İki. Bir.

Dolly camdan içeri bakmak için adımını attığı sırada Kellen kapıyı açtı.

Nick önüne atlayıp silahını doğrulttu. "Kıpırdama!"

Dolly küçük bir çığlık atarak pizza kutularını yere düşürdü.

"Hayıır!" diye bağırdı Josie.

Dolly hızla kendine gelip ellerini kalçalarına koydu. "Nicky, bu hiç hoş değildi! Neredeyse tüm kostümüme yağ bulaşıyordu."

"Sesame?" Nick gürledi.

Burt bir anda ortaya çıktı ve ilk kutunun üzerine atladı.

"*Hayır!*" diye bağırdı Riley. "Ekstra sosisli olmaz!"

Kellen kız kardeşini kolundan tutarak onu içeri çekti. "Neler olduğunu açıklamak için beş saniyen var, yoksa polisi ararım ve her şeyi bir sorgu odasında açıklarsın."

Tehdidin etkisini artırmak için, "Yapar çünkü o bir ispiyoncu," dedi Nick.

"Neyi açıklayacağım?" diye sordu Sesame masumca. "Alışveriş yapıyordum ve geceyi *Hershey Otel*'de geçirmeye karar verdim. Tommy size söylemedi mi?"

Kellen her an patlayacakmış gibi bakıyordu.

"Hepimiz senin saçmalıklarından bıktık. Üç saniyen var. Nereye gittiğin konusunda neden yalan söylediğinle ve *tekrar* ortadan kaybolduktan kısa bir süre sonra bir eşkıyanın sana neden bir uyarı gönderdiğiyle başla. Ardından kocanın korkup hangi cehenneme kaçtığıyla devam edebilirsin. Ayrıca her şeyi, Lucore Laboratuvarları'nı ve adınızın neden bir şirket çalışanı olarak listelendiğini açıklamakla bitirmeye ne dersin?"

Sesame şok içinde bir nefes aldı. "Tommy kaçtı mı?"

"Alışverişe gitmek konusunda yalan söylediğini öğrenmesi, imzalı bir gizlilik sözleşmesi ve bir parmakla tehdit edilmesinin arasında bir yerde," diye açıkladı Riley.

Kadın çantasını karıştırıp telefonunu çıkardı. Bir numaraya dokunarak telefonu sabırsızca kulağına götürdü.

"İşe yaramayacak," dedi Nick. "Pijamalarıyla pencereden atlarken telefonunu burada unutmuş."

"Bu yüzden mi aramalarıma ya da mesajlarıma cevap vermiyordu?" Sesame artık telaşlı görünüyordu. "Ah, benim zavallı Tommy'm!"

Yüksek bir gümbürtü ve sanki yemek odasının duvarının içinden geliyormuş gibi bir küfür duyuldu.

"Dalga geçiyor olmalısın," diye inledi Nick.

Riley kaşlarını çattı. "Bir dakika. Bu ses gizli merdivenlerden geliyor."

"Adam orada öldürüldükten sonra kapandığını sanıyordum," dedi Jasmine.

"Yapılacaklar Listesi'nin o sayfasına henüz gelmedim, tamam mı?" Nick ters ters konuştu.

Brian tekerlekli sandalyesiyle ilerleyerek duvara vurdu. "Tommy? Orada mısın?"

Bir süre sessizlik oldu ve sonra belli belirsiz bir, "Hayır," sesi duyuldu.

Sesame duvara doğru ilerledi. "Tommy Hemsworth, o yakışıklı kıçını hemen buraya getir!"

"Sesame? Sen misin?" Tommy duvardan seslendi.

"*Tabii* ki benim! Duvarlarda saklanmış ne yapıyorsun?"

Nick yemek odasının kapısını açarken koridordaki dolap da açıldı. Tommy üzerinde hâlâ önceki günden kalma pijamalarıyla dışarı çıktı. Alnına ipeksi beyaz bir kumaştan yapılmış, üzerinde küçük kafataslarına benzeyen bir şey olan, özensiz bir bandaj sarmıştı.

"Hayalet olmadığını biliyordum!" dedi Jasmine. Kellen'ın göğsüne bir tokat atınca Kellen bir iniltiyle iki büklüm oldu. "Ah, doğru. Kaburgalarını unutup duruyorum."

"Başka nereye gideceğimi bilemedim. Nick ve Riley alışverişe gitmediğini söylediler, sonra da Gunther bir parmakla kapıya geldi."

Sesame şok içinde bir nefes aldı. "Gunther buraya mı geldi?"

Josie, Riley'nin yanına sokuldu. "Tahminim, Gunther eşkıya olan?"

Tommy karısının ellerini tutarak, "Paniğe kapıldım ve banyo penceresinden dışarı çıktım," diye devam etti. "Seni aramak istedim ama telefonum buradaydı ve numaran ezberimde yoktu. Ben de yandaki evin üçüncü katında saklandım ama çok soğuktu. Üstelik kafama birkaç çatı kiremidi düştü, bu yüzden saklanmak için buraya geri döndüm."

"Başındaki kadın iç çamaşırı mı?" diye sordu Josie.

"Tanıdık geldi. Bayan Penny'de de buna benzer bir tane var," dedi Riley.

"Bir bandaja ihtiyacım vardı ve bulabildiğim tek şey buydu," diye açıkladı Tommy.

Jasmine adama doğru döndü. "Ben uyurken yatağıma giren sen miydin?"

"Yemin ederim ben değildim! Bütün zaman boyunca gizli geçitte kaldım. Tuvalete gitmem ya da bir şeyler atıştırmam gerektiği zamanlar dışında."

"Şu güvenlik sistemini gerçekten kurmam gerekiyor," diye mırıldandı Nick.

Mırıltılı bir sesle, "Seni zavallı," dedi Sesame kocasına. Sonra omuzları gerildi. "Gunther'in bir *parmak* getirdiğini mi söyledin?"

Tommy şiddetle başını salladı. "Wilson'ın olduğunu düşündüm."

"Ah, olamaz! Dokuz parmakla ne yapacak?"

Kellen kardeşini tersledi. "Öldüğüne göre hiçbir şey."

Sesame'nin yüzünün rengi soldu. "N...ne demek öldü?"

"Onu gördüm. Lurlene teyze ve Royce amca. Onu vurdular. Sana söylemek istemedim," diye itiraf etti Tommy. "Olayların ardından suç ortağı olmanı istemedim."

"O zaman mı beni buraya kadar takip ettin?"

Tommy şiddetle başını salladı. "Onlara senin peşinden geleceğimi zaten söyleyecektim. Ama içeri girip ne yaptıklarını görünce haklı olduğunu anladım. Aptallık etmişim. Seni dinlemeliydim."

"Hayır. Aptallık eden *bendim*. Denemenin ilk sonuçlarını onlara söyledikten sonra onlara hiç güvenmedim. Seni de benimle gelmeye zorlamalıydım," dedi Sesame.

"Bu dokunaklı anı bölmek istemem," derken Kellen sesi alaycılıkla doluydu. "Ama ikiniz de cinayet kurbanını *ve* sizi tehdit etmek için vücudunun bir kısmını teslim eden adamı tanıyorsunuz, öyle mi?"

İkisi de başlarını salladılar.

Kapıya doğru ilerlemeye başlayarak, "Sikerler. Bu kadar yeter. Ben yokum. Birinin sizi ölü bir adamın parmağıyla tehdit etmek için neden ülkenin diğer ucuna uçtuğunu bilmek bile istemiyorum. Wu'yu arıyorum," dedi Kellen.

"Bekle! Kelly!" Sesame arkasından koşup kendini kapıya attı. "Açıklamama izin ver."

"Neyi açıklayacaksın? Gerçekler konusunda bana hiç güvenmediğini mi? Asla güvenmeyeceğini mi?"

"Seni korumaya çalışıyordum," dedi altdudağı titreyerek. Bakışları Tommy'ye kaydı. "Bir de seni. Tek istediğim ikinizi güvende tutmaktı."

"Tek istediğin bu değildi. Senin istediğin zengin ve ünlü olmaktı. Şimdiyse gurur duyabileceğim tek şey olan işimden uzaklaştırıldım. Ayrıca bir katili buraya yönlendirdiğin için artık bu çatı altındaki herkes sen ve yalanların yüzünden tehlikede," diye tersledi Kellen.

Ağabeyinin söylediklerinin gerçekliği, Sesame'ye karikatürlerdeki bir örs gibi çarptı.

"O haklı, ufaklık," dedi Nick sessizce. "Her neyin peşindeysen, onu evime getirdin. Riley'yi, beni ve arkadaşları-

mızı riske attın. Şimdi her hareketimizi izleyen polisler var. Seninle Tommy'yi burada yakalarlarsa hepimiz boku yeriz. Umarım buna değmiştir."

Sesame'nin gözleri yaşlarla doldu ve başını salladı. "Değmez. Öyle olacağını düşünmüştüm ama kimsenin zarar görmesini istememiştim."

Bununla birlikte gerçek gözyaşlarıyla ağlamaya başladı.

36

30 Ekim Çarşamba, 17:14

Nick, *Dolly Parton*'ın kocasının omzunda ağlamasını izlemekten hiç zevk almıyordu.

"Sorun yok, Ses. İyi olacağız. Sadece bu karmaşadan bir çıkış yolu bulmamız gerekiyor," dedi Tommy sırtını okşayarak.

Kellen hariç herkes, Wander'ın getirdiği pizzayı yiyordu. Dedektif çok kızgındı ve muhtemelen hâlâ yemek yiyemeyecek kadar akşamdan kalmaydı.

Sesame omuzlarını dikleştirerek ışıltılı *Dolly Parton* tulumunun fermuarını zorlayan derin bir nefes aldı. "Şimdi hazırım."

"En baştan başla," dedi Nick. "Sen ve Tommy depo yangınından sonra şehri terk ettiniz, böylece Tommy kundakçılıkla suçlanmayacaktı."

"Neden kundakçılıkla suçlanayım ki?" diye sordu Tommy.

Sesame onun elini tutup sıktı. "Evet, doğru."

Nick sorularına devam etti. "Ama kaçtığınızda ailesini küçük kasaba eczanesinde çalışmadın, değil mi?"

"Hayır, haklısın," diye kabul etti Sesame. "Aile şirketinde çalıştık ama eczane değildi."

"Teyzem ve amcam dolandırıcıydı. O zamanlar daha çok kimlik hırsızlığıyla uğraşıyorlardı," dedi Tommy.

"Tanrım," diye mırıldandı Kellen.

"Yeni kimliklerimizi böyle aldık. Ancak Sesame bu işi sevmiyordu."

"Çok kalitesiz bir iş olduğunu düşündüm. Yani, kim *ATM*'lere ve benzin pompalarına kaçakçılık cihazları yerleştiren insanlarla ilişkilendirilmek ister ki? Hiçbir inceliği yoktu ve kâr marjları çok düşüktü."

Yumuşak bir gülümsemeyle karısına bakıp, "Sesame değişmesi gereken bir şey gördüğünde onu değiştirmenin bir yolunu bulur," dedi Tommy.

"Reçeteli ilaçlarla ilgili bir haber izledim ve ilaç şirketlerinin fiyatları nasıl şişirdiğini, birçok hastayı ilaç ya da diğer ihtiyaçlar arasında seçim yapmaya zorladığını gördüm. Ben de bunu durdurmaya karar verdim."

"Pekâlâ. Nasıl?" Nick dinlemiyormuş gibi yapan Kellen'a bir bakış attı.

"Meksika, Kanada ve Avrupa'dan reçeteli ilaç ithal etmeye başladım. Dağıtımdan da Tommy'nin ailesini sorumlu tuttum."

Karısının elini sıkarak, "Gerçekten etkileyiciydi," dedi Tommy.

Sesame gülümsedi. "Teşekkürler, bebeğim. Bir yıl içinde,

doğrudan tüketicilere satış yapan ve on bir eyaleti kapsayan bir distribütör ağımız oldu. İki yıl içinde yaşlı nüfusun yoğun olduğu yirmi eyalete ulaştık, uluslararası ilaç şirketleri ürünlerini pazara sunmak için bize başvurmaya başladı."

"Yani uluslararası bir ilaç satıcısı olduğunu mu söylüyorsun?" Kellen artık ilgisizmiş gibi davranamıyordu.

"Yani eğer ince ayrıntıları görmezden gelmek istiyorsan," dedi Sesame.

Kellen ayağa kalktı. "Bir kelime daha duymak istemiyorum."

"Sana bu yüzden anlatmadım, Kelly. Yasalara o kadar bağlısın ki, iyi bir şey yaptığımızı bile göremiyorsun."

"Yasadışı reçeteli ilaç ithal ediyordunuz!"

"Hayır, yasadışı olarak reçeteli ilaç ithal ediyorduk," diye karşı çıktı.

Tommy karısını destekledi. "Bu önemli bir ayrım."

"Otur, Weber," dedi Nick. "Dinleyelim."

Sesame ona gülümsedi. "Teşekkürler, Nicky. Her şey harika gidiyordu. Artık ilaçlarını alabilen milyonlarca yaşlı Amerikalı vardı. İlaçlarını ABD'de yasal olarak dağıtamayan şirketlerin bunu yapabilecekleri bir kanalları vardı. Elbette gelirimiz de arttı."

Kellen alayla güldü. "Evet, özel uçaklara ve limuzin şoförlerine ulaşacak kadar. Ne kadar da hayırseversiniz."

"Kapa çeneni ve biraz pizza ye," diye emretti Nick.

"Hayır, o haklı," dedi Sesame. "Zengin olma arzum konusunda hiç yalan söylemedim ve hayatımda ilk kez gerçekten sınıf atlıyordum. İstediğim her şeyi satın alabilmek

iyi hissettirdi. Yeni bir ayakkabı ya da göğüs implantı için savurganlık yapabilmek beni çok... güçlü hissettirdi. Güvende hissettim. Tommy'nin teyzesiyle amcası da yeni buldukları finansal güvenceyi sevdiler."

"Royce amca golf topu toplamaktan vazgeçip kendine iki golf sahası satın aldı," dedi Tommy. "Lurlene teyze de cüzdan çalabilmek için bir golf kulübünde tuvalet temizlerken yönetim kurulu üyesi oldu."

"Her şey nasıl bozulmaya başladı?" diye sordu Riley.

Sesame masaya baktı. "Başka bir adım atma potansiyeli gördüm. Büyük bir adımdı. Birkaç yıldır diğer ülkelerde onaylanmış reçeteli ilaçları ithal ediyorduk, ardından Güney Amerikalı temsilcilerimizden biri bize heyecan duydukları yepyeni bir ilaç getirdi."

"Bu saçmalık," dedi Kellen mırıldanarak. "Kız kardeşim bir karteli yönetmek için kendi ölümünü tezgâhlamış."

"Bu özel şirket yeni ilaçlarının onaylanması için bizden yardım istedi. Tamamen doğaldı, mevcut diğer ilaçlardan daha iyi sonuç veriyordu ve hepsinden önemlisi, bunun için büyük bir pazar vardı. İtiraf edeyim, dolar işaretleri gözlerimi kamaştırdı," diye açıkladı Sesame.

Tommy elini sıktı. "Hepimiz öyleydik."

"Tommy'nin teyzesiyle amcasını bir ilaç şirketi kurmaya ikna ettim. Daha önceki suç kaynaklarımız sayesinde, klinik deneylerimizi hızlandırmamıza yardımcı olması için nasıl söylesem... rahatça etki altına alınabilecek bir Gıda ve İlaç yetkilisi bulabildik."

Kellen kulaklarını kapattı. "Bunları dinlememeliyim. Yetkilileri aramamız gerekiyor."

"Ne ilacıydı?" diye sordu Jasmine.

Tommy boğazını temizledi. "Bir çeşit... penis güçlendirme ilacıydı."

"Bunun için zaten ilaçlar var," dedi Brian. "Bildiğimden değil ya da üniversitede hiç denemedim."

"Eğlenceli bir geceydi," diye hatırlattı Josie sevgiyle.

Kellen araya girdi. "Demek yeni bir küçük mavi hap buldun. Hükümet yetkililerine rüşvet vermek ve yerel bir reçeteli ilaç karteli yönetmek dışında sorun neydi?"

"Ürünün markalaşması ve piyasaya sürülmesine ek olarak denemelerin izlenmesinden de sorumluydum," dedi Sesame. "Çok geçmeden bir sorun olduğu anlaşıldı."

"Bana yanlışlıkla bir grup hastayı öldürmediğini söyle," diye çıkıştı Kellen.

"Hayır! Yemin ederim. Kimse zarar görmedi. Sadece hani şu yan etkilerin listelendiği ilaç reklamları var ya?"

"Anal sızıntı ve ani ölüm gibi mi?" diye sordu Josie. "Bana seks ilacının anal sızıntıya neden olduğunu söyle."

Oturduğu yerde hafifçe hareketlenerek, "Keşke," dedi Tommy.

Sesame, Dolly peruğunun uçlarını örmeye başladı. "Bu formül benzersizdi çünkü testosteronu yükseltmenin yanı sıra vücuttaki herhangi bir östrojenin etkisini de artırıyordu. Yani denek sadece cinsel uyarılma yaşamakla kalmıyor, aynı zamanda kontrolsüz bir şekilde kıkırdıyordu."

"Görünüşe göre, kan damarlarının genişlemesiyle ilgili bir şey ses tellerini gevşetiyormuş," diye ekledi Tommy.

"Kıkırdama mı?" Riley tekrarladı.

"Basitçe gülme ya da kahkaha değil." Sesame açıklamaya devam etti. "Histerik kıkırdamalar."

"Kulağa çok da kötü gelmiyor," dedi Brian.

"Hiç de tehlikeli değil," diye güvence verdi Sesame. "Denemeler, ilacın yapması gerekeni yaptığını kanıtladı. Aynı zamanda hastaların partnerlerinin, gerçekten seks yapmak istemeyecek kadar rahatsız olduklarını da gösterdi."

"Bu da onu korkunç bir yan etki haline getirdi," dedi Riley.

"Aynen öyle."

"Yani erkekleri tahrik etmek, partnerlerini ise soğutmak için çok işe yarıyor," diye özetledi Josie.

Sesame peruğunu örmeye devam ederek başını salladı. "*GİD* onayı almayı başarsak bile davaların doğruca kapımıza bir soruşturma getireceğini fark ettim. Tommy'nin teyzesiyle amcasına bu şirketi kapatmamız gerektiğini, aksi takdirde inşa ettiğimiz her şeyi kaybetme riskiyle karşı karşıya kalacağımızı söyledim. Beni dinlemediler. Milyar dolar seviyesindeki fiyat onları risk almaya değer olduğuna ikna etti."

"Teyzem vizon kirpiklerini çok seviyor," dedi Tommy.

Gözlerini kocaman açıp, "*Milyar* mı dedin?" diye sordu Riley.

Sesame başını salladı. "Denemelere ve lansmana devam edeceklerini açıkça belirttiler. Tommy'ye yapabiliyorken kaçmamız gerektiğini söyledim. Sesame ve Tommy Hemsworth ortadan kaybolmak zorundaydı. Bana başka seçenek bırakmadılar. Batan bir gemideydik, eğer batarsa tüm suçu Tommy ve benim üzerime atmakta tereddüt etmeyeceklerini

biliyordum. İşte o zaman eve dönme zamanının geldiğini anladım."

"Bu yüzden mi gitmemizi istedin?" diye sordu Tommy.

Sesame başını salladı. "Teyzen ve amcan ayrılmak istediğim için çok kızdılar. Doğru şeyi yapacaklarına güvenmiyordum. Sen ayrılmakta direnince eve, ağabeyimin yanına geldim. Ayrıca sen ne düşünürse düşün, seni işten çıkarmak için bir plan yapmakta kararlıydım."

"Lurlene teyze beni, kazancı dörde bölmekten hoşlanmadığın için ayrıldığına ikna etti. Dışarıda evlenebileceğin milyarderler varken senin asla bir milyonerle yetinmeyeceğini söyledi."

"Ah, Tommy." Sesame iç çekti.

Nick, Tommy'e döndü. "Peki onu buraya kadar takip etmeye tam olarak ne zaman karar verdin?"

"Telefonlarıma cevap vermiyordun ve seni çok özlüyordum. Buraya gelmeye ve seni geri kazanmak için büyük bir jest yapmaya karar verdim. Haklıydın, aileme zaten verdiklerimizden fazlasını borçlu değildik. Onlara bir imparatorluk kurdun, onlar da bunu umursamazca kullandılar. Havaalanına giderken ayrıldığımı söylemek için evlerine uğradım. İçeri girdiğim anda silah sesini duydum. Hiç düşünmeden içeri koştuğumda olanları gördüm."

Tommy'nin yüzü bembeyazdı. Görüntüyü aklından çıkarmak istercesine başını salladı. "Gunther elinde bir silahla Wilson'ın cesedinin başında duruyordu. Fayans zeminde bir kan gölü vardı. Şok olmuştum. Başımı kaldırdığımda Royce amca yatırımımızı güvende tutmak için yarım kalmış işleri tamamladığını söyledi."

Kellen telefonuna uzandı. "Artık polisi arıyorum. Bu pisliği onlar çözebilir."

Sesame elini onun koluna koydu. "Polisi arayamazsın."

"Bana bunun için iyi bir neden söyle," diye ısrar etti. "Tüm bunları üstlerime rapor etmemem için beni ikna edecek tek bir dürüst gerçek."

Sesame ciddiyetle başını salladı. "Pekâlâ. Aslında alışverişe gitmedim."

"Hadi canım," dedi Josie dördüncü dilimini yerken.

"Bir avukatla görüşmek için Manhattan'a gittim ve..." Dramatik bir şekilde duraksadı. "Aynı zamanda *FBI* ile görüştüm."

Tommy'nin pizza dilimi elinden yere düştü. Burt üzerine atladı ve yalayıp yuttu.

"*FBI* mı?" Tommy tekrarladı.

"Bütün bu yasadışı işlere bulaşmış halde hayatımızın bir sonraki bölümüne başlayamazdık. Lionworthler de batan bir gemiydi."

"Lionworth kesinlikle uydurma bir isim, değil mi?" Jasmine tahmin yürüttü.

"Ah, kesinlikle," dedi Sesame. "Gerçek isimleri Klump."

Josie mırıldandı. "Değişiklik için onları suçladığımı söyleyemem."

"Her neyse, bir avukat bulup anlaşma yapmak için bir toplantı ayarladım. Benim ve Tommy'nin dokunulmazlığı karşılığında Lucore, *HardMax* ve ilaç işimizle ilgili her şeyden vazgeçecektim. *FBI* kabul etti. Onlara *HardMax* örneği de dahil olmak üzere, teyzen ve amcan için tutuklama emri

çıkarmalarına yetecek kadar kanıt verdim. Yarın harekete geçecekler. Birkaç saat içinde onlar için bir daha endişelenmemize gerek kalmayacak," diye söz verdi Sesame.

Tommy şaşkınlıkla Sesame'ye baktı.

Nick bile etkilendiğini itiraf etmek zorundaydı. Sesame hâlâ her zaman olduğu gibi şeytani bir dehaydı ama daha büyük bir ölçekteydi.

"*FBI*'dan teyzenle amcan tutuklanmadan önce başımızı belaya sokmamamız için kesin emir aldım. Polisle konuştuğumuza dair herhangi bir işaret, herkesi alarma geçirebilir. Bu yüzden her şeyi açıklamak için içeri girme konusunda yaratıcı olmak zorunda kaldım."

"Yani benimle yeniden iletişim kurmak için bile dönmedin. Kartel imparatorluğunu yönetmekten yorulduğun ve yaptıklarının bedelini ödemekten bir kez daha kaçabileceğini düşündüğün için geri döndün," dedi Kellen sert bir sesle.

"Kardeşçe öfkeni biraz askıya almanı istiyorum," diye çıkıştı Nick. "Çünkü şu anda hiç olmadıkları kadar tehlikedeler. Eğer Eşkıya Gunther ve Tommy'nin akrabaları Sesame'nin yaptığı bu anlaşmadan haberdar olurlarsa, onları tüm yarım kalmış işleri bitirmekten alıkoyacak hiçbir şey yok."

Kellen derin bir iç çekip yüzünü ovuşturdu. "Haklısın. Peki. Hemen avukatını ara," dedi Sesame'ye. "Ona *GİD*'deki adamın cinayeti hakkında bilgi vereceğim ve teyzenle amcan gözaltma alınana kadar sizi koruması için bir *FBI* güvenlik ekibine ihtiyacımız olduğunu söyleyeceğim."

Sesame'nin tekrar gözleri yaşardı. "Sana güvenebileceğimi biliyordum, Kelly. Bana kızgın olduğunda bile beni korumak için elinden geleni yapıyorsun."

Kellen bu iltifattan memnun olmuş gibi görünmüyordu ama Sesame ona telefonunu uzattığında ses çıkarmamıştı.

"Brian." Nick kuzenine doğru parmaklarını şıklattı. "Tüm kötü adamların fotoğraflarını çıkar da herkes iyice bakabilsin ve yüzlerini ezberleyebilsin."

"Hallediyorum." Brian bilgisayarını çıkardı.

Nick de Riley'ye döndü. "Thorn, sen ve Jasmine herkesi dışarı atmak zorunda kalacaksınız. Kendi evlerinde buradan daha güvende olurlar. *Şeker mi, şaka mı* ziyaretçileri de yok. Yaşlı misafirler de."

Riley başını sallarken Jasmine ona sahte bir selam verdi. "Bize güvenebilirsin."

"Zaten kolluk kuvvetlerinin gözleri üzerimizde, o yüzden bu gece burada saklansak da olur," dedi Nick. "Jos, sen benimlesin. Burayı yüksek güvenlikli *Fort Knox*'a çevireceğiz."*

Josie beşinci pizza dilimine uzanırken ona başparmağıyla onay verdi.

"İşte kötü adamlar galerimiz." Brian, fotoğrafları herkese göstermek için dizüstü bilgisayarını çevirdi.

Gunther'in ürkütücü ve yaralı yüzünün hemen yanında, *ne kadar zengin olduğumuza bakın* tarzındaki malikânenin önünde duran bir çiftin fotoğrafı vardı. Kadın orta uzunlukta doğal olmayan kızıl saçlara, soluk mavi gözlere ve bir yanağında büyük bir bene sahipti. Adamın boyu 1.80'e yakın görünüyordu. Geniş omuzları, kare bir yüzü ve boynunda bir örümcek dövmesi vardı. İkisi de ortalığı birbirine katmakta sorun yaşamayacakmış gibi görünüyorlardı.

* ABD Altın Deposu. Kentucky'deki *Fort Knox* Askeri Üssü'nün yanında, yüksek güvenlikli kasa binası olduğundan genellikle Fort Knox olarak bilinmektedir. (ç.n.)

"Royce amcanın boynunda iki örümcek dövmesi daha var ve artık saçları da daha fazla," dedi Tommy.

"Evet, Güney Amerikalı tedarikçilerimizden biri aracılığıyla saç ektirdi," diye açıkladı Sesame.

"Bu yüzleri ezberleyin. Bu insanların hiçbiri bu eve giremeyecek," dedi Nick.

Kellen, Sesame'nin telefonunu kapatarak başıyla işaret verince Nick kapıya yanına gitti. "Ne oldu?"

"Sesame'nin avukatıyla konuştum ve güvenlik için *FBI* ile konuşacak. Birkaç saat içinde gelebilirler."

Nick başını salladı. "Pekâlâ. O zamana kadar dayanabiliriz."

"Bir şey daha var." Kellen telefonunu çıkardı. "Christian Blight dün serbest bırakıldı."

"Kahretsin, şaka mı yapıyorsun? İlaç kartelinin tetikçisiyle uğraştığımız yetmiyormuş gibi bir de Blight'la mı uğraşacağız?"

"Adam altı yıldır hapisteydi. Umalım da özgürlüğünün ilk birkaç saatini intikam peşinde koşmaya değil, ailesiyle geçirmeye karar versin."

Nick şu lanet olası güvenlik sistemini kurmaya bir türlü fırsat bulamadığı için kendine kızıyordu.

"Ne yapıyoruz?" diye sordu. Canı sıkılmıştı.

Kellen onun tavsiye istemesine şaşırmış görünüyordu. "Birbirimizin arkasını kolluyoruz. Her zamanki gibi."

Nick başını salladı. "Teşekkürler, dostum."

"Şimdi, şu işi bitirelim de yarın akşamdan kalmalığımın ikinci gününü huzur içinde geçirebileyim," dedi Kellen.

"Pekâlâ, millet." Nick ellerini çırptı. "Herkes görevini öğrendi. Hadi iş başına. Unutmayın, bu eve kimse giremez!"

"Benden başka heyecanlanan var mı?" diye sordu Jasmine. "Bu yangın ve örümceklerden çok daha iyi."

Nick kapıyı açtığı anda donup kaldı.

"*Sürpriz!*"

"Siktir."

37

30 Ekim Çarşamba, 18:08

Riley ağzının açık kaldığını hissetti.

"Ne kadar zamandır buradayız?" Jasmine önlerindeki manzaraya bakarken yüksek sesle düşündü.

Evlerinde tüm hızıyla devam eden bir Cadılar Bayramı partisi vardı. Müzik gümbür gümbür çalıyor, canlı bir *DJ* eşliğinde *LED* ışıklardan oluşan bir gökkuşağı girişi aydınlatıyordu. Her yerde yiyecek ve içecekler vardı. İskeletler deniz kızlarıyla dans ediyor, korsanlar köpek balıklarıyla partiliyordu.

"Bu da ne, Thorn? Bize haber vermeyi düşünmedin mi?" diye sordu Kellen.

"Be...ben bilmiyordum," dedi Riley.

"Riley'ye karşı kibar ol. Olabileceği en iyi psişik olmaya çalışıyor." Sesame ağabeyinin kolunu okşadı.

Hâlâ şokta görünen Nick'e, "Benim kötü bir psişik olduğumu düşünüyor," diye açıkladı Riley.

Kalabalığı yararak yanına gelirken, "Nice yaşlara, Nick," dedi Blossom. Uzun, buruşuk siyah bir cübbe giymiş ve kalın gri bir peruk takmıştı.

"Teşekkürler?" Nick tekrar konuşma yetisini ancak kazanabilmişti.

Riley'nin annesine, "Cadı kostümünü beğendim," dedi Sesame.

"Ah, tatlım. Ben bir kocakarıyım, cadı değil. Gel. *Punch* içelim ve sana kocakarılar hakkında her şeyi anlatayım."

"Doğum günün kutlu olsun!" *Sonny* kostümlü Wander, *Cher* kostümlü Gabe'in kocaman kolu ona dolanmış halde yaklaştı.

"Umarım çok şaşırmışsındır," dedi Gabe hevesle.

"Şaşkına döndüm," diye itiraf etti Nick.

"Parti başlasın bakalım." Blossom kalabalığın içinde bir yerlerden bağırdı. "Kim biraz alkollü *kombucha* parti *punch*'ı ister?"

Riley'nin babası girişin karşısından onlara el salladı. Çiftçi gibi giyinmiş, tulum giymiş ve hasır şapka takmıştı. Riley onun inek Daisy'yi de yanında getirmeye karar vermediğinden emin olmak için etrafına bir göz attı.

"Yemin ederim, bunun Cadılar Bayramı'na kadar gerçekleşmemesi gerekiyordu," dedi Nick'e.

Kapı zili çaldı ve müzik eşliğinde bir "İçeri gel!" korosu duyuldu.

Kellen, Nick'in yanına geldi. "Lanet olsun, bu bir felaket. Herkes kostüm giymiş durumda ve kimse kapıyı gözetlemezken kötü adamları nasıl göreceğiz?"

"Bir de şu açıdan bak. Önemsediğimiz herkes tek bir yerde. Onlara göz kulak olmak çok daha kolay," dedi Riley. Olaya iyi tarafından bakmaya çalışıyordu.

"Nice yaşlara, Nicky!" Boğa güreşçisi kostümü giymiş Miguel Santiago kalabalığın arasından geçerken haykırdı.

Riley, Kaba Marie'nin çok geride olmayacağını bildiği için gerilmişti.

Nick hâlâ kalabalığa göz gezdiriyordu. "Teşekkürler, baba."

Üzerinde Kanada akçaağaç yaprağı olan bir tür atletik üniforma giymiş, asık suratlı Marie Santiago da kocasının yanına geldi. Riley kalabalığın arasma karışmaya çalıştı ama Nick onu belinden yakalayıp yanına sabitledi.

Riley'nin kıyafetine bakarak, "Kostümün nerede? Eğer o giyinmek zorunda değilse, ben de giyinmemeliyim," dedi Marie.

"Sen tam olarak kimsin, anne?" diye sordu Nick.

"Ben *Jocelyn Tremblay*, Kanada kadın *curling* takımının kaptanıyım."

Lily, *Bo Peep** kostümüyle onu yana doğru itti. "İşte buradasın! Oturma odasında bir yemek masası, girişte iki atıştırmalık ve içki masası, Riley'nin odasında bir bar var. Ayrıca Fred de vestiyere bir fotoğraf kabini kurdu."

"Bunun Nick'in gerçek doğum gününe kadar olmaması gerekiyordu. Ne oldu, Lily?" Riley tepsi taşıyan *Zorro*'dan plastik bir *punch* bardağı aldı.

Eliyle dans pistini işaret edip, "*Kleopatra*'ya sor," dedi Lily.

* "*Little Bo-Peep*" adlı ünlü İngiliz çocuk şiirinde geçen, kaybettiği koyunlarını arayan çoban kızı karakterdir. (ç.n.)

Riley gördüklerine inanamayarak birkaç kez gözlerini kırpıştırdı. Bayan Penny bir divana uzanmış üzüm yiyordu ve üzerinde birkaç beden küçük, tül gibi beyaz bir gecelik vardı.

"Hu huuu! Bayan Penny," diye seslendi Lily.

Kadın parmaklarını şıklattı ve maskeli dört üstsüz adam belirdi. Her biri divanın bir köşesini kaldırıp kadını Riley ve Lily'ye doğru taşıdı.

"Bayan Penny?" Riley hâlâ gördüklerine inanamıyordu. Maskeli, yağlı vücutlu adamlar divanı ayaklarının dibine bıraktılar ve yaşlı *Kleopatra* kıvrılarak oturur pozisyona geçti. Riley kumaşın yırtıldığını duyduğunu sandı.

"Eee, ne düşünüyorsunuz?" Bayan Penny ayağa kalkarken inlemişti.

"Nasıl... Neden... Ne?"

"Penny, bütün bu insanların evimizde ne bok işi var? Ayrıca sen ne giyiyorsun böyle?"

"Ben *Kleopatra*'yım, seni aptal! Gabe bir ahmağın sürprizi mahvetmesinden endişelendi, ben de partiyi yeniden planladım. Sürpriz. Bir şeyler iç. *Punch* oldukça iyi."

Zorro sihirli bir şekilde ortaya çıkıp Nick'e plastik bir bardak uzattı.

"İçmek istemiyorum. Ölü adamın parmağını evimize teslim eden pisliği bulmak istiyorum."

Zorro beklenti içinde Nick'in önünde dikiliyordu.

"Bu benim doğum günüm. Beni sinirlendirme, *Zorro*," diye uyardı Nick.

"Sanırım senin bir şeyler içmeni istiyor," dedi Bayan Penny.

Nick maskeli adama öfkeyle baktı.

"Hey, belki de doğum günü partinde bu kadar erkenden bir kavga başlatmasan?" diye önerdi Riley.

Nick gözlerini devirdi. "Peki. Kahrolası mutlu yıllar bana." İçkisini bir dikişte içti ve boş bardağı tepsiye geri koydu.

"Kim bu insanlar?" diye sordu Riley. *Guy Fawkes* maskeli biri, atıştırmalık ve içki masalarından birinin arkasından partiye katılanlardan oluşan hevesli bir sıraya *shot* bardakları dağıtıyordu. "Davetli listesinde yirmi kişi vardı."

Bayan Penny alayla güldü. "Davetli listen tam bir uyuklama kutlamasıydı. Birkaç arkadaşımı davet ettim, sonra da kaka avcısı afişleriyle haberi yaydım. Şüpheli kaka hakkında arayan her müşteri bir davetiye aldı."

Riley, Nick'in kendi alnını tokatlarken çıkardığı belirgin sesi duydu.

"Harika," diye iç çekti. "Maskeli yabancılarla dolu bir evimiz ve başıboş dolaşan açgözlü bir reçeteli ilaç kartelimiz var."

Bayan Penny geceliğinin içindeki hantal göğüslerini düzeltti. "Ah, gevşeyin. Güvenlik işini hallettim."

"Gerçekten mi?" Nick'in sesi çok da emin çıkmamıştı.

"Köpek Kakası Haydudu için tuzak kurdum ve beni taşıyan yağlanmış zıpır delikanlıları gördünüz mü? Hepsi bir karma dövüş sanatları salonunda çalışıyor. Onları bu gece için kiraladım, ödemeyi de nakit olarak yaptım. Bu arada afişler ve güvenlik yüzünden nakit paramız kalmadı."

"Ah, bu gece kesinlikle bir cinayet işlenecek." Nick, Bayan Penny'ye doğru tehditkâr bir adım attı.

Fakat o sadece parmaklarını ağzına götürüp ıslık çaldı.

Kişisel güvenliği hemen ortaya çıktı ve geçici işverenlerinin önünde bir kalkan oluşturdu.

"Dört dövüş sanatçısını yumruklayarak geçebileceğimi düşünmüyorsun değil mi, Penny?" Nick, kas duvarının üzerinden konuşuyordu.

"Bence denerdin. Ama üçüncüden sağ çıkabileceğini sanmam." Bununla birlikte Bayan Penny divanına geri döndü. Riley'yi işaret etti. "Kostümün yukarıda. Değişsen iyi olur. Beni *cupcake*'lere götürün, çocuklar."

Riley ve Nick, Bayan Penny'yle yardakçılarının *cupcake* kulesinin yanından geçerek oturma odasında kaybolmalarını izlediler.

"Hâlâ herkesi dışarı atmamı istiyor musun?" diye sordu Riley.

Nick başını salladı. "Düşünmeliyim. Belki bu bizim yararımızadır. Aslında kılık değiştirirsen kendimi daha iyi hissederim. Böylece bir kez olsun kimse seni kaçıramaz."

"Eh, bu senin doğum günü partin," diye şaka yaptı. "Ayrıca, bir ev dolusu şahidimiz olduğu için belki kimse bir şey yapmaya kalkışmaz."

"Evet. Belki. Git üstünü değiştir. Ben Weber ve Josie'yi bulayım da maskeleri çıkarmaya başlayalım."

Riley merdivenlere doğru yürümeye başladı.

"Hey, Thom?"

Nick'e baktı.

"Seksi bir şeyler giy."

Ona sırıttı. Krizin ortasında bile Nick Santiago'nun aklında seks vardı.

"Ne düşünüyorsun, Riley?" Tommy zırhını giymiş bir halde merdivenlerden iniyordu. Bir elinde kılıç, diğerinde parlak bir miğfer tutuyordu.

"Vay canına, Tommy. Sen gerçek anlamda beyaz zırhlı bir şövalyesin."

"Sence Sesame beğenir mi?" diye sordu umutla.

Öngörüde bulunarak, "Buna bayılacak," dedi Riley.

Tommy ona gülümseyip miğferini taktı ve parti kalabalığına karıştı.

Riley merdivenlerin başında öpüşen tek boynuzlu at ve futbolcuya yan gözle bakarak yukarı çıkmaya devam etti. Yatak odasına girip yatağın üzerindeki kostümü görünce olduğu yerde durdu.

"Ciddi olamazsın."

Yirmi dakika sonra kostümüyle aşağı indi. Peruk ağırdı ve biraz kaşındırıyordu, kot tulum da onu sıkıyordu. Tuvalete gitmesi gerektiğinde ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Fakat taşıması gereken bir gitarı olmasına aldırmıyordu. Gerekirse silah olarak kullanılabilirdi.

O yokken biri ışıkları kısmıştı. Seksi müzik ve gölgeli dans pisti sayesinde giriş bir gece kulübüne dönüşmüştü. Baktığı her yerde çiftler birbirlerine sürtünüyor ve öpüşüyorlardı.

Biri onu arkadan yakaladı. Tam vurmak için gitarını kaldırdığı anda Nick boynuna sokuldu.

"Ah, Tanrım. *Dolly Parton* fetişin mi var, yoksa kovboy kız fetişin mi?" diye sordu Riley nefes nefese.

Dişlerini açıkta kalan teninde gezdirirken, "Evet," dedi Nick.

"Bekle. Neden şu anda aşırı koruyucu huysuz bir adam olup insanları evden kovmuyorsun?"

"Çünkü o zaman burada sana mükemmel vücudunun her santimini nasıl ısırmak istediğimi anlatamazdım."

Biri Riley'nin omzuna dokundu. Parıltılı *Dolly* kostümü giymiş Sesame'ydi. "Böldüğüm için özür dilerim ama bir sorunumuz var."

Nick'in dudaklarını boynundan uzaklaştırmaya çalışırken, "Kostümümü ben seçmedim," dedi Riley.

"O değil. *Bu!*" Sesame önlerindeki sahneye işaret etti.

"Aklındakileri unutma." Riley hızla Nick'in tutuşundan kurtuldu.

"Sanki aklımda senden ve o tulumun fermuarını açmaktan başka bir şey varmış gibi," dedi yırtıcı bir şekilde.

Bakışları buğuluydu.

"Annem partiye yenilebilir uyuşturucu falan mı getirdi?" diye sordu Riley yüksek sesle.

"Annen değil, yenilebilir uyuşturucu da değil," dedi Sesame.

Jasmine bir kedi kostümü içinde dans ederek yanlarına geldi.

"Kostümü nereden buldun?" diye sordu Riley.

"Çantamda yedek bir tane vardı."

Kabaktan fener gibi giymiş bir adam ona dokunup dans etmeye başladı. Jasmine avucunu adamın kocaman balkabağı kafasına dayadı ve onu geri itti. "Şimdi olmaz, Balkabağı Çocuk."

Balkabağı geriye doğru tökezleyerek atıştırmalık masasına çarptı.

"Millet, neler oluyor bilmiyorum ama her yerde ereksiyonlar var," dedi Jasmine.

"Ne demek her yerde?" Riley sentetik sarı buklelerini gözlerinden uzaklaştırıp başını salladı. "Ah. *Ah*. Hayır, hayır, hayır, hayır."

Arkadaşı haklıydı. Herkesin bir şişe *Mad Dog** içtiği bir lise öpüşme partisine benziyordu.

Çarşafının altında perili bir ereksiyonu olan bir hayalet, *Scooby-Doo*'dan *Velma*'nın kulağına tatlı sözler fısıldıyordu. *Kırmızı Başlıklı Kız* ve *Büyük Kötü Kurt* bir çift iskelet ve bir vampirle edepsizce dans ediyordu. *Darth Vader*'ın, pantolonunun içinde duran şeyi düşününce ışın kılıcına ihtiyacı yoktu. Riley'nin anne ve babası *cupcake* masasının üzerinde cezalandırılmak üzere olan gençler gibi öpüşüyorlardı.

Brian'ın kucağındaki Josie'yi gördü. Evin arka tarafına doğru gözden kaybolurlarken ağızları birbirine yapışmıştı.

Gabe girişin ortasında diz çökmüş, Wander kıpkırmızı olurken kolundan yukarı doğru öpücükler konduruyordu. Riley, ruhsal rehberinin kemerinin altına bakmayı reddetti.

"Ben de bunu söylemeye çalışıyordum. Sanırım hepimiz *HardMax* aldık," dedi Sesame.

"Herkesin dikkatine!"

Riley, *DJ* hoparlörlerinden gelen Nick'in sesiyle kalabalığın geri kalanıyla birlikte ona döndü.

"Ahhhh, olamaaaz," diye inledi.

* Bir çeşit Amerikan şarabıdır. (ç.n.)

"Herkesin Riley Thorn'un dünyanın en seksi kadını olduğunu bilmesini istiyorum," dedi mikrofona doğru nefes nefese. "Beni her gün her şekilde tahrik ediyorsun."

"Ah, Tanrım."

"Vay canına, ne kadar şiirsel," dedi Sesame.

"Bir içkiye daha ihtiyacım var," diye seslendi Marie.

"Bana da bir tane getir." Miguel, karısının arkasından bağırdı. "Ayrıca yürürken o para makinesini salla."

"Ne oldu sana böyle?" Marie kocasını ayıpladı. Miguel, Marie yanından uzaklaşırken onun poposuna bir tokat attı. Riley, Nick'in annesinin kalçalarındaki abartılı salınımı hayal mi ediyordu, yoksa kadın gerçekten kocasıyla flört mü ediyordu anlayamadı.

"Aman. Tanrım." Jasmine her kelimeyi vurgulamıştı.

"Ne?" Riley arkasına döndüğü anda dönmemiş olmayı diledi. Kellen arkalarında, elleri belinde ve sinirli bir ifadeyle duruyordu. Ancak asıl dikkati çeken, kemerin altında gerçekleşen etkileyici aksiyondu. "Vay canına."

Tavana bakarken ağabeyinin kasıklarını işaret edip, "Kusura bakma, Kelly ama sen benim kardeşimsin ve ben sana öyle bakamam," dedi Sesame.

"Sana Dedektif Göt Surat yerine Dedektif Penis demeye başlamam gerekebilir," diye ekledi Jasmine takdirle.

Riley'nin yanakları alev alev yanıyordu. Pembe saçaklı kemerini çözerek Kellen'a uzattı. "Al."

Dedektif kemeri onun elinden kaptı ve kalçalarına geçirdi. "Bunu sen mi yaptın?" diye sordu kardeşine.

Sesame, *Dolly* peruğu titreyene kadar başını hızla iki yana salladı. "Hayır! Yemin ederim, Kelly!"

Nick mikrofona, "Bu şarkıyı bu gece çıplak kalmak için sabırsızlandığım kadına ithaf etmek istiyorum. Başla, *DJ*," diye bağırdı.

Christina Aguilera'nın "*Dirty*" şarkısı aşırı seks düşkünü kalabalıktan takdir dolu bir tezahürat aldı.

"Belki kazara olmuştur?" Riley müzikten duyulmaya çalışarak umutla sordu. "Nick tüplerin geri kalanını yandaki buzdolabına saklamıştı. Lily *cupcake*'lere koymuş olabilir."

"Hayır. Bu kadar insanı etkilemek için çok daha büyük bir miktar olmalı," diye ısrar etti Sesame.

Tommy zırhıyla yanlarına geldi. "Hizmete ihtiyacı olan güzel bir genç kız var mı?" Tommy'nin kalçaları Sesame'ye doğru müstehcen bir şekilde kıvrılırken Riley koruyucu kasıklık için teşekkür etti.

Jasmine'e dönerek, "Kasıklarıma bakmayı kes, Patel," dedi Kellen dişlerini sıkarak.

"Senin kasıkların *bana* bakıyor, Dedektif," diye karşılık verdi Jasmine.

Tahmini paylaşıp, "Bu *Lurlene* ve *Royce*'un ya da en azından adamlarının burada olduğu anlamına geliyor," dedi Riley.

Sesame kocasının göğsüne sokuldu. "Tommy, sanırım başımız gerçekten belada."

"Anlamıyorum. Neden bütün bir partiye ilaç versinler ki?" diye sordu karısının saçlarını koklayarak.

"Dikkat dağıtmak için," dedi Riley hüzünle. "Libidoları tavan yapmışken kimse karşılık veremez."

"Yüksek dozda *HardMax* aşırı bir iyi hissetme duygusuna yol açabilir," diye ekledi Sesame.

"Biri 'libido' mu dedi?" Nick, Riley'nin yanına geldi. Eli kalçasının kıvrımına yerleşti ve sıktı.

Riley çığlık attı. "Nick, odaklan! Lionworthler burada ve *punch*'a ilaç katmışlar."

"Tüm gece boyunca odaklanabilirim, bebeğim. Sert odaklanabilirim. Odağımm büyüklüğüne bayılacaksın."

Normal Libido Nick'e bile zar zor ayak uydurabiliyordu. Aşırı Yüklenmiş Nick onu öldürebilirdi.

Lily sallanan mutfak kapısmdan içeri daldı. "Çıplak Erkek Poposu," diye bağırdıktan sonra tekrar odaya döndü.

Bayan Penny bastonunu ve *cupcake* tabağını kaptığı gibi onun peşinden koştu. Çoğu kadın olan diğer birkaç davetli de onu takip etti.

Kleopatra yatağım boş bulan Fred kendini yatağa atıp bir dirseğinin üzerine müstehcen bir şekilde uzandı. Bacağını dizinden bükerek İskoç eteğinin altından fazlasıyla görüntü verdi. Yatağı okşadı ve doktor önlüğü giymiş yaşlı bir kadına göz süzdü. "Sen, stetoskopu olan. Kalp atışlarımı dinlemek ister misin?"

Tommy zırhlı elini Sesame'nin başının üstündeki duvara yasladı. "Neden bunu çıplak ve uzanarak konuşmuyoruz? Seninle ilgili en sevdiğim yüz şeyi *dilimle* heceleyeceğim."

"Nereye baksam bir seks partisi var," diye fısıldadı Riley.

"Bu doğum günü kutlamasını üst kata taşıyalım. Tüm vücuduna masaj yaptıktan sonra duşta seks, merdivenlerde seks ve yemek odasmda seks yapalım. Ardından ön bahçede sekse hazır olana kadar saçlarınla oynayayım," dedi Nick.

Elleri omuzlarında geziniyor, başparmakları gergin kaslarını ovuyordu.

"Ne yapacağız?" Sesame, Tommy'yi kendinden uzaklaştırdı.

Brian ve Josie dağınık saçları, yüzlerindeki memnun sırıtışlarla yeniden ortaya çıktılar. Josie kocasının kucağından kalkıp Nick'in ofisine gitmeden önce ona bir veda öpücüğü verdi.

Riley el sallayarak onu çağırdı.

Memnun bir ifadeyle, "Harika bir parti," dedi Josie.

Riley, Nick'e döndü ve yüzünü ellerinin arasına sıkıştırdı. "Sesame ve Tommy'yi hemen güvenli bir yere götürmeliyiz."

"Seni duyuyorum, Thorn. Çok net. Ama yapmak istediğim tek şey tüm vücudunu..."

Bir eliyle onun ağzını kapatıp Sesame'ye döndü. "Bunu halletmemiz gerekiyor. Hemen."

"Hesaplamalarıma göre yan etki her an devreye girebilir," diye uyardı Sesame. "İşte o zaman ortalık karışacak."

"Kahretsin." Riley mırıldanarak odaya göz gezdirdi. Bakışları Nick'in ofis kapısına takılınca sırıttı. "Bir fikrim var. Toplanın, hanımlar."

Riley, Sesame, Josie ve Jasmine bir daire oluşturdular.

"Erkekler kafalarına biraz kan girene kadar bizim işimize yaramazlar, değil mi?"

Josie'nin sorusuna Sesame hızlı bir baş sallamayla karşılık verdi. "Evet. Bu durum, otuz'la kırk beş dakika daha sürecek."

"Bu yüzden onları kilitlemekten, Sesame ve Tommy'yi saklamaktan, silahlarımızı kuşanmaktan, ayrıca bu pislikleri kendimiz bulmaktan başka çaremiz yok."

"Kalabalıktan kötü adamları seçmek zor olmasa gerek," dedi Jasmine. "Bir başkasını yatağa atmaya çalışmayanlar sadece onlar olacak."

"Mükemmel bir gözlem," diye vurguladı Riley.

"Saklanmaktan bıktım," dedi Sesame ateşli bir şekilde. "*Kocamın* peşinden geldiler. Sıfırdan kurduğum saygın karteli mahvediyorlar. Sizler benim pisliğimi temizlemek zorunda kalırken ben yine kaçıp saklanmayacağım."

"Sesame, o Gunther denen adam sanki iki metre boyundaydı," diye hatırlattı Riley. "Kendini bir saldırıya karşı savunmak, bir iş anlaşması yapmaktan çok daha farklıdır."

"*Taekwondo*'da ikinci derece kırmızı kuşağım var. Üstelik çığlıklarımın kulak zarlarını patlattığı biliniyor."

Josie başını salladı. "Saygı duyuyorum. Bence yeterince iyi."

"Ben de en keskin çizmelerimi giyiyorum," dedi Jasmine.

Josie, Riley'ye baktı. "Var mısın?"

"Erkek arkadaşımın sürpriz partisini mahvettiler ve bana kopmuş bir organ tutturdular," diyerek onayladı Riley. "Mahvolacaklar."

"Görünüşe göre, bu orospu çocukları yanlış *Dolly Parton*lara bulaşmışlar," dedi Josie.

38

30 Ekim Çarşamba, 18:31

Riley kollarını Nick'in boynuna dolayıp kalçalarını ereksiyonuna yasladı. Kirpiklerini hızla kırpıştırdı. "Benimle ofisinde buluş ve tüm doğum günü dileklerini gerçekleştireyim."

"Şimdi mi?" diye sordu boğuk bir sesle.

"Bir paket buz ve şu jokeyin kırbacını alıp seninle orada buluşacağım."

Nick'in yoğun ateşi karşısında henüz alev almadığına şaşırıyordu. "Şu anda nasıl tahrik olduysam, mutluluktan huysuz olmanın nasıl bir his olduğunu hatırlamıyorum bile," diye itiraf etti.

Onu ofisine doğru iterken, "Acele et," dedi Riley.

Nick kalabalığın içine doğru koştu ve havaya yumruklar attı. "En iyi doğum günü!"

Dans pistinde aktif olarak öpüşmeyen herkes alkışladı.

Sesame parmak uçlarında yükselerek Tommy'nin zırhlı kulağına bir şeyler fısıldadı.

Tommy siperliğini kaldırdı. "Saatimi istediğini mi söyledin, yoksa si..."

"İkinci." Sesame altdudağını baştan çıkarıcı bir şekilde ısırdı.

"Yaşasın!"

Sesame, Nick'in ofisini işaret etti ve Tommy'nin kalabalığın arasından hızla geçişini izlediler.

Kellen'ı işaret edip, "Sıra sende, Jas," dedi Riley.

Dedektif derin nefesler alıyor ve kendi kendine mırıldanıyordu. "10-56: alkollü yaya. 10-68: karayolunda canlı hayvan."

"Merhaba, Dedektif." Jasmine kedi gibi mırladı. Kedi kuyruğunu bir kırbaç gibi sallayarak ona doğru yürüdü. "Kuyruğumla oynamak ister misin?"

Kellen alarm kodlarını tekrarlamaktan vazgeçti ve ona doğru tehditkâr bir adım attı. "Konuşmayı kes. Bana bakmayı kes. Nefes almayı kes. Ayrıca bu kadar güzel kokmayı kes."

"Bana ne yapacağımı söyleyemezsin," diye çıkıştı Jasmine. Aralarındaki mesafeyi kapatırken gözleri ateş saçıyordu.

Kellen ilerleyip onu duvara yaslayana kadar burun buruna duruyorlardı. "Az önce söyledim."

"Sana öyle sert bir tokat atmak istiyorum ki, yüzün yerinden fırlayarak ters dönsün," diye tısladı Jasmine.

"Senden nefret ediyorum," dedi Kellen.

"Ben de senden, Dedektif *Penis*." Son kelimeye vurgu yapmıştı.

Kellen'ın burun delikleri açıldı ve Riley adamla bir daha göz göze gelme olasılığını düşünerek tavana bakmaya karar verdi.

"Pekâlâ. Bazı sapıkça şeyleri severim. Yine de bu benim için bile tuhaf," dedi Josie.

"Bize bir yangın hortumu gerekiyor," diye onayladı onu Riley.

Jasmine hiçbir uyarıda bulunmadan duvardan uzaklaşıp yürümeye başladı.

"Nereye gidiyorsun?" diye sordu Kellen.

Uzun siyah saçlarını omzunun üzerinden savurarak, "Mektuplarını açmak için Nick'in ofisine gidiyorum," dedi Jasmine.

"Bu yazışma ihlalidir." Yüzü aniden buruştu ve kıkırdadı.

"Az önce resmen kıkırdadı mı?" diye sordu Josie.

"Ah, bu gerçekten kötü," dedi Riley.

"Evet. Çok kötü," diye katıldı Sesame üzgün bir şekilde.

Jasmine etkilenmemiş gibiydi. "Bu konuda ne yapacaksın, polis bey?" Ona ortaparmakla biten bir öpücük gönderip kalabalığın içinde kayboldu. Kellen peşinden gitmeden önce yarım saniye kadar bekledi. Giderken kıkırdamalarını duyabiliyorlardı.

Riley, Josie ve Sesame olanları daha iyi görebilmek için ilk birkaç basamağı tırmandılar. Merdivenlerin dibindeki zebranın arka tarafı titremeye başladı.

"Ah, o çok iyi," dedi Sesame. Jasmine'in, Kellen'ı kravatından tutarak Nick'in ofisine çekişini izliyorlardı.

"Eğer bu bir olimpiyat sporu olsaydı, mükemmel puanları kaldırıyor olurduk," diye onayladı Josie. Jasmine, Kellen'ı kapı aralığında kendisi olacak şekilde döndürdü. Dedektifi itip odaya soktu ve kapıyı suratına kapattı.

"Bunun onları tutacağından emin misin?" diye sordu Sesame.

"Nick ve beni tuttu. Ayrıca pencereler boyayla kapatılmış. Eğer onlar da herkes kadar tahrik olmuş ve ateşli haldeyse, kapıyı kırmak akıllarına bile gelmeyecektir," dedi Riley.

Jasmine kollarını *V* şeklinde kaldırdı, sonra *Buzz Işıkyıllı*'nın eldivenli elinden bir *shot* bardağı kaparak kafaya dikti.

Riley başını salladı. "Onu ne zaman iş başında görsem kendimi bir yüceliğin huzurundaymışım gibi hissediyorum."

Jasmine zafer turunu tamamladı ve onu alkışladıkları merdivenlerde kızlara katıldı. "Teşekkürler. Teşekkürler," diyerek başıyla selam verdi.

Dans pistindeki biri son ses hıçkırıyordu.

"Pekâlâ. Plan şöyle. Sesame, Jasmine'le yan kapıya gidip destek için polisleri buraya çekin. Birlikte kalm ve maskeli kimseye güvenmeyin." Riley talimatları sıralamaya başladı. "Josie ve ben misafirler arasında Lionworthlere bakacağız."

"Bekle," dedi Josie ceplerini yoklayarak. "İşte. Seçin birini." İki bıçak, bir taktik kalem, küçük bir şok tabancası, üç fişek biber gazı ve yarım düzine kablo bağı çıkarmıştı.

"Ahhh! Aksesuarlara bayılıyorum." Sesame şok tabancasını seçti. Jasmine taktik kalemi ve biber gazını aldı.

Riley kot tulumunu yokladı. "Benim hiç cebim yok."

"İşte bu yüzden Tanrı, *Dolly*'ye göğüs dekoltesi vermiş." Sesame göğüslerini gösterdi.

"Sen oraya otomatik bir silah saklayabilirsin," diye yakındı Riley. "Benim sadece seyahat boy biber gazı için yerim var."

"Eller, hanımlar. Şu pisliklerin işini bitirelim." Josie elini uzattı.

Josie'nin elinin üstüne kendi elini koyarak, "Üç deyince 'kıç tekmelemeye'," dedi Jasmine.

Riley ve Sesame de ellerini uzattılar.

"Bir. İki. Üç. Kıç tekmelemeye!"

Jasmine ile Sesame kalabalık girişe doğru ilerlerken Riley de Josie'yle birlikte ayrılıp evin arka tarafına doğru onu takip etti. Karanlık ve kalabalıktı. Her yerde erkekler kıkırdıyor, kıs kıs gülüyordu.

"*Jonas Brothers* konserinin ön sıraları gibi," diye yakındı Josie.

"Birlikte hareket etsek iyi olur," dedi Riley. Gitarı savurmaya hazır olacak şekilde omzuna asmıştı. "Filmlerde herkes ayrılınca öldürülür."

"Doğru söylüyorsun. Kaybolma," diye onayladı Josie omzunun üzerinden. *Azrail*'e doğru yürürken kapüşonunu başına çekti.

"Hey! Bu kiralık ve eğer berbat edersen depozitomu geri alamam. Hihihihi!"

"Bizim adam değil."

Riley merdivenin altındaki küçük dolabın kapısının aralık olduğunu fark etti ve daha iyi görebilmek için yaklaştı. İçeride birbirlerine sarmaşık gibi sarılmış bir çift vardı.

"Ah, Miguel," dedi kadın soluk soluğa bir iç çekişle.

"Ne dedin, Marie?" diye bağırdı adam.

Riley yüzünü buruşturarak Nick'in anne babasını daha fazla göremeden arkasını döndü.

Mutfaktan histerik bir kahkaha kakofonisi yükseldi.

Ölümsüz damadına bakıp, "Neyin var senin, Albert?" diye sordu zombi gelin.

Albert onu korsesinin altından gıdıklamaya çalışırken kıkırdadı.

Riley omurgasında bir ürperti hissetti. Tam biber gazına uzanacakken siyah ve ipeksi bir şey önünde dönerek başının üzerinden gövdesine dolandı.

"Hey!" Saldırgana dirsek atmayı denedi ama kolları iki yanma sıkıştırılmıştı. Kendini kurtarmak için çabaladıysa da sert bir şekilde havaya kaldırıldı ve çok sert bir omuz olduğunu varsaydığı bir şeyin üzerine fırlatıldı. Josie'nin uzaktan ona seslendiğini duymasına rağmen nefesi kesilmiş gibiydi.

Hay aksi. Nick bunu unutmasına asla izin vermeyecekti.

39

30 Ekim Çarşamba, 18:44

Riley kabaca yere fırlatılır fırlatılmaz kurtulma mücadelesi vermeye başladı. Onu üst kata çıkarmışlardı. Müzik ve kıkırtı sesleri çok daha boğuk geliyordu.

Biri kafasındaki şeyi çıkardığında ciğerlerine derin bir nefes doldurmaya çalıştı.

Oda karanlıktı. Bu yüzden ilk önce burnuna dolan kokuyu aldı ve onu tam olarak nereye götürdüklerini anladı. *Ürpertici ve Kokuşmuş Dolap.*

Aklını başında tutması gerektiğini kendine hatırlattı. Her an Sesame ve Jasmine polislerle gelebilir, ayrıca ilacın etkisi de geçebilirdi. Nick ofisinden kaçıp onu kısa sürede bulacaktı. Eğer kötü adamları burada oyalayabilirse herkes güvende olurdu.

Tepedeki ışık yandı.

"Seni *aptal.*"

Riley gözlerini kırpıştırarak kadını daha net görmeye ça-

Ninova

lıştı. Kadında belli belirsiz bir güneyli aksanı vardı. *Tanrı seni korusun* türünden kibar bir hanımefendi konuşması değil, bataklıkta yaşayan *timsah güreşçileri* tarzında bir aksandı.

"Yine başlıyoruz," dedi onu yukarı çıkaran adam. "Sana Dolly'yi getirmemi istedin. Ben de sana Dolly'yi getirdim. Yaptığım hiçbir şeyden memnun olmuyorsun."

Kadın elinde tuttuğu silahla öfkeli bir şekilde Riley'yi işaret etti. "Bu kız sence doğru *Dolly Parton* mı? Aptal kıçını yıllar önce boşamalıydım."

Adam alay edercesine güldü. "O zaman sana iyi haberlerim var çünkü kuzenim Otis'e papazlık yetkisi hiç verilmemiş. Yani biz hiç evlenmedik." Adam *Zorro* gibi giyinmişti. *Punch* bardaklarını dağıtan misafir oydu.

Kadın *Guy Fawkes* maskesini çıkardı ve *Zorro*'ya ters ters baktı.

"Sanırım siz Lurlene ve Royce'sunuz, değil mi?" Riley dolabın arka duvarına yaslandı. Havalandırma ızgarasından bir tıslama sesi duyduğuna yemin edebilirdi.

"Harika." Lurlene kollarını savuşturdu. "İkinci Dolly isimlerimizi biliyor. Demek ki o sürtük ağzını kapalı tutmamış."

Şapkasını çıkarırken, "Ne olmuş yani?" diye sordu *Zorro* Royce.

Lurlene bu defa kollarını bıkkınlıkla savurdu. "Olan *şu*, şimdi hepsini öldürmek zorundayız."

"Ah, araya girebilir miyim?" Riley elini kaldırdı. "Eminim kimsenin ölmesine gerek kalmayacak şekilde bir çözüm bulabiliriz."

Royce'a bir rulo kâğıt bant atarak, "Kızın çenesini kapat, sonra da elleriyle ayaklarını bantla," diye emretti Lurlene.

"Bir yere gittiği yok ki." Royce karşı çıktı.

"Onu öldürürken bağırmasını ya da kaçmaya çalışmasını istemiyorum."

"Hep böyle kana susamış mıydın?"

"Evet! Otuz yıldır bana dikkat ettiğin bile yok!"

"Görünüşe göre ikiniz de çok stres altındasınız," dedi Riley. Onu esir tutan bu kişilerle bağ kurmanın bir yolunu arıyordu. En sevdiği program *Hayatta Kalmayı Başardı*'da hep böyle söylenirdi. Tabii kaçıran kişilerin bizi ikinci bir yere götürmelerine izin vermememiz gerektiği de söylenirdi ama bunu zaten beceremememişti. "Kendi işinin patronu olmak kolay değil."

"Tanrı aşkına. Her kimsen kapa şu lanet çeneni," diye hırladı Lurlene. Silahım Riley'nin yüzüne çevirmişti. "İyi bantla, Royce."

"Kendini bu kadar kaptırma."

"Eğer *bir an* için bile şehir kulübünün tuvaletlerini temizlemeye ya da daha kötüsüne geri döneceğimi düşünüyorsan, Tanrının beyin koyması gereken kafanda bir taş var demektir. Burada bir milyar dolardan bahsediyoruz. Yat parasını öylece bırakıp gitmeyeceğim."

"Pekâlâ. Tamam. Yine aklını kaçırmana gerek yok. Dolly'nin ölmesini istiyorsan Dolly ölür," dedi Royce mırıldanarak. Riley'nin ellerini sertçe tuttu ve bandı bileklerine birkaç kez doladı.

"Bekle." Riley seslendi ama bir sonraki bant parçası ağ-

zını kapatmıştı. Bağlı elleriyle uzanıp bandı çıkarabileceği düşünüldüğünde bu aptalca ve amatörce bir hataydı. Ancak kendi yararına kullanana kadar bu bilgiyi saklamaya karar verdi.

Izgaranın arkasından çok belirgin bir tıslama duyuldu.

Royce hızla ayak bileklerini de birbirine bantladı. "Şimdi mutlu musun?" Kâğıt bandı yere fırlattı. Bant zeminden sekti, ızgaraya çarparak yerinden oynattı.

"Henüz değil," dedi Lurlene. Kollarını birleştirip ayağını yere vurmaya başladı.

Royce çok sinirliymiş gibi bir şov sergileyerek kemerinden bir bıçak çıkardı ve Riley'nin yüzüne doğru tuttu. Riley irkilip duvara doğru geriledi.

Nick'in doğum günü partisi sırasında, kokmuş bir dolapta *ölmeyecekti*.

"Bekle," dedi Lurlene birden.

Riley arkasındaki alçı duvara yığılır gibi yaslanırken sırtından aşağı bir ter damlası süzüldü.

"Onu henüz öldürme. O sürtük Sesame'yi alıp buraya getireceğim, sonra İkinci Dolly'ye işkence ederek Sesame'nin bize kim bilir neler anlatmasını sağlayacağız. O buna dayanamayacak kadar iyi niyetli."

"Yani İkinci Dolly'yi henüz öldürmemi istemiyor musun?" Royce onaylamak için tekrar etti.

"Tanrı bana neden bir moron verdi asla bilemeyeceğim." Lurlene kendi kendine söylendi. "Hayır. Onu henüz öldürme. Benim Sesame ile dönmemi bekle."

Bıçağını kapatıp kemerine yerleştirirken, "Bu arada Tommy'yi aramamı ister misin?" diye sordu.

Riley burnundan rahat bir nefes aldı.

"Kuru temizlemeden kıyafetleri alma konusunda bile sana güvenmiyorum. Daha doğru Dolly'yi kaçıramıyorsun." Lurlene kendini toparlamaya çalışıyordu. "Burada kal ve kızın kıpırdamadığından emin ol. Sesame ile döneceğim, o zaman ikisini de öldürürüz."

"Emredersiniz."

"Dikkat çekmemeye çalış," diye emretti Lurlene.

Işığı ve kapıyı kapatıp çıktığında karanlığa gömüldüler.

"Dikkat çekmemeye çalış," diye mırıldandı Royce tiz bir sesle. "Bu kadın çok kötü. Bu anlaşmanın gerçekleşmesi ve *Ferrari*'sinin frenlerinin 'kazara' bozulması için sabırsızlanıyorum."

Riley adamın bir cevap beklemediğini düşünerek sessiz kaldı.

Hafif bir titreşim duydu, ardından Royce hareket etmeye başladı. Dolabın içi telefonunun mavi ekran ışığıyla aydınlandı.

"Merhaba," diye cevapladı.

Riley, adamın dikkatinin dağılmasını fırsat bilip bandın köşesini sıyırmaya başladı.

"Hayır, arabamın garantisini uzatmak istemiyorum, seni lanet robot. Yepyeni bir *Range Rover* kullanıyorum. Şimdi beni aramayı bırak!"

Bağlantıyı kestiğinde Riley de ellerini bıraktı.

"Bu dünya ne hale geldi bilmiyorum," diye yakındı. "Günün her saati robotlar arayıp duruyor. Beni kandırdıklarını mı sanıyorlar? Yirmi yıl boyunca bir kimlik hırsızı olarak

kıçımı yırttım ve beni kandıracaklarını mı sanıyorlar? Hah! Ben kandırılmazım."

Royce ona bir yanıt bekliyormuş gibi bakınca Riley ciddiyetle başını salladı.

Ardından tekrar telefonuna baktı ve bir oyun oynamaya başladı. "Bu arada tüm bu cinayet meselesi için özür dilerim. Kişisel bir şey değil ama bu işten çok para kazanıyoruz. Anlıyorsun, değil mi?"

Riley hızla başını öne arkaya salladı. Hayır, onun milyarder olabilmesi için kendisinin neden öldürülmesi gerektiğini hiç anlamıyordu.

Yeni bir ses dikkatini çekti. Kapının dışındaki köpek patilerinin tıkırtısıydı.

Riley canlandı. Bildiği kadarıyla bu evde sadece bir tane köpek vardı. Burt onu kurtarmaya geliyordu. Başparmağı ya da silahı olduğundan değildi ama havlayıp birinin... Josie gibi silahları ve *Zorro*'yu alt edebilecek imkânları olan birinin dikkatini çekebilirdi.

Kapının altındaki ışık sönükleşti ve Burt kapının altından içeriyi koklamaya çalışırken yüksek bir ses duydu.

"Tanrı aşkına bu da ne?" Royce telefonunu bırakıp ayağa kalktı, tekrar bıçağını çıkardı.

Riley bandı söktü. "Hayır! Kaç, Burt!" diye bağırdı. Aynı anda poposunun üzerinde öne doğru kaydı, iki dizini de bükerek Royce'un tam kıçına bir tekme attı.

Royce bunu beklemediği için duvara çarptı. Burt kapının diğer tarafından havlamaya başladı.

"Kaç, Burt!" dedi tekrar.

Royce ayağa kalkarak ona doğru ilerlemeye başladı. "Çok aptalca bir şey yaptın. Bana saygısızlık ettin ve Lurlene'in ne dediği umurumda değil, bu dünyada fazla kalmayacaksın."

Telefon ekranı karardı ve Riley arka duvara doğru yaslandı.

"Kaçamazsın, Dolly. Kıpırdamadan dursan ve bu işi bitirsen iyi olur."

"Nick! Josie!" diye bağırdı. "Yardım edin!"

Royce ona yaklaşıyordu. Bu durumda psişik güçlerinin bile yardımcı olamayacağını fark etti. Bu işi eski usullerle halletmesi gerekecekti.

Bantlı elleriyle tulumunun fermuarını buldu.

"Şimdi biraz terbiyeli ol, Dolly. Yaratıcınla buluşmaya böyle göğüs dekoltenle gitmene gerek yok."

Terli parmakları nihayet biber gazına temas edince onu çekip çıkardı.

Yanından bir şeyin tısladığını duydu ve içeriden ızgaraya bir şey vurdu.

"Yüce İsa. Bu lanet şey de ne?" Dolap karanlığa gömülürken Royce çığlık attı.

Riley bir an için parlayan sarı gözler gördüğünü sandı ama şu an daha önemli işleri vardı.

Teneke kutuyu Royce'a doğrulttuğu anda hızla tetiğe bastı.

İnleme ona hedefini vurduğunu söylüyordu. Ancak spreye olan yakınlığı, zarar görmeden kaçamayacağı anlamına geliyordu. Burnu gibi gözleri de yanıyordu.

"Seni sürtük!" Esintiyi hissetti ve adamın havayı çılgınca bıçakladığını fark etti.

Bacaklarıyla saldırarak adamı dizlerinden yakaladı.

Burt'ün bitmek bilmeyen havlaması gitgide şiddetleniyordu.

Biber gazı ve karanlık arasında bir şey seçmek imkânsızdı. Ta ki dolabın kapısı açılana kadar...

Ancak kapıyı açan, o anda birden parmakları büyüyen Burt değildi. Elinde gitar tutan bulanık bir yabancıydı.

Gitarı Royce'un başına indirmeden önce, "Kimse sana *Dolly Parton*'ı kaçırmanın hoş olmadığını söylemedi mi?" dedi adam.

Yabancı, gitarın askısını kullanıp Royce'u kendine çekti ve yüzüne bir yumruk indirdi.

Royce devrilmiş bir kızılağaç gibi yere yığılırken Burt dolaba fırladı. Neşeyle Riley'nin yüzünü yaladı, hemen ardından hapşırmaya başladı.

"Sen Riley olmalısın," dedi adam gitarı bir kenara fırlatarak.

Dolaba girip Burt'ü, Riley'nin üzerinden itti. "Bırak da nefes alsın, dostum."

Burt tekrar hapşırdı.

Boğuk bir sesle, "Biber gazı," diyebildi Riley.

Yabancı adam başını salladı. Onu kucağına aldı, Royce'un yüzüstü yatan bedeninin üzerinden geçirerek dolaptan çıkardı, ardından yavaşça yatağın kenarına bıraktı.

Riley yanan gözyaşlarının arasından gözlerini kırpıştırdı.

Adam *Batman* kostümü giymişti, maskesi kafasının üs-

tündeydi. Orta boylu, *haftanın yedi günü spor yapıyorum* türde bir yapıya sahipti. Kafası kazınmıştı ve her yerinde dövmeler vardı.

"Teşekkür ederim..."

Adam bir sustalı bıçak çıkardığında geri kalan kelimeler dudaklarında kayboldu.

Bir çığlık atıp onu engellemek için kollarını havaya kaldırdı.

"Sakin ol," dedi adam. Kollarını nazikçe kendine doğru çekmişti. Bıçağın ucunu bileklerini bağlayan banttan geçirdikten sonra ayak bileklerine doğru ilerledi. "Şimdi ödeştik."

"Ödeştik mi?" Riley tekrarladı.

"Beni şartlı tahliye ihlali yüzünden önemli bir hapis cezasından kurtardın," dedi çarpık bir sırıtışla.

"Ben mi?"

"Hapisten daha dün çıktım. İyi halden zaman aşımına uğradı." Göz kırptı ve dolaba döndü. "Büyükanneme bir merhaba öpücüğü verdikten ve tüm aileyle birlikte güveçte tavuk yemeği yedikten sonra yapmam gereken bir şey vardı."

Riley öksürdü. "Neymiş o?"

Adam, Royce'u ayak bileklerinden tutarak dolabın arkasına sürükledi. Gitardan arta kalanları üzerine fırlatıp kapıyı kapattı.

"Bir sorunu halletmem gerekiyordu ve sen benden önce davrandın. Üstelik çok daha iyi yaptın."

"Sanırım daha spesifik konuşman gerekiyor." Burt yatağa, yanına zıplayarak ona doğru eğildi.

Batman, Sesame'nin buzdolabını açıp içine bakmaya

başladı. Süslü sulardan birini aldı, ona uzatmadan önce açtı. Riley hevesle kabul etti ve açgözlülükle içti. "Ben de oradaydım. Seni ve arkadaşlarını gizlice içeri girerken izledim. Alevlerin ikinci kat pencerelerini patlatışını izledim. Ayrıca o aptal pislik herifi evinden çıkararak polislere götürüşünüzü izledim."

Riley gözlerini sıkıca kapattı. "Lance."

"Yüzüne biraz su çarp. Daha iyi hissedersin."

Batman'in söylediğini yaptı, anında gözlerinin daha az yandığını hissetti.

Batman bir su daha aldı. "O *DNA* israfı aylardır kuzenime işkence ediyordu ve ben bu konuda hiçbir şey yapamıyordum. Dışarı çıkar çıkmaz tekrar içeri gireceğimi biliyordum. Ama bu sorunu küçük Kory için kalıcı olarak çözmüş olacaktım."

Riley, "kalıcı olarak" kelimesini duyunca ürperdi.

"Bak, kimse benim aileme bulaşamaz. Anlıyor musun?"

"Anlıyorum." Riley başını sallayıp Burt'e doğru yaslandı.

"İyi. Çünkü artık o aile seni de kapsıyor. Beni koruyucu meleğin olarak düşün. Bir şeye ihtiyacın olursa beni bul."

Neredeyse öldürülmek üzereyken şartlı tahliye edilmiş bir mahkûmun ailesine katılmıştı. İşler kesinlikle doğru yönde ilerliyordu.

Ayağa kalkarken, "Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim," dedi zayıf bir sesle.

"Küçük kuzenimi kurtardığın ve beni hapisten uzak tuttuğun için teşekkürler."

"Ah, ne zaman istersen?"

"Santiago'ya, Christian Blight'ın selamı olduğunu söyle. Ayrıca ona Beth'le olan tek bağlantımın, erkek arkadaşını partimde uyuşturucu satarken yakaladığım ve tehditlerimi gerçekten yerine getireceğimi düşündüğü için Beth'in her yeri yaktığı zaman olduğunu söyleyebilirsin."

"Parmaklar ve kıç deliği?" diye hatırladı Riley.

Adam sırıttı. "Sadece o küçük pisliği korkutmaya çalışıyordum."

"Bekle. Yani yangını *Beth* mi çıkardı?"

"Yaptığı şeyi polislere anlatırsam, aynısını büyükannemin evine de yapacağını söyledi. Büyükannemi severim. Ayrıca şunu da söyleyeyim, Beth dediğini yapacak kadar çılgındı. Sanırım o da ailesine oldukça sadık."

"Sanırım," dedi Riley başını sallayarak.

"Neyse. Yapacak işlerim var. Seninle tanıştığıma sevindim, Thorn. Lance'i benim yerime mahvettiğin için teşekkürler."

"Rica ederim. *Zorro*'yu bayılttığın için teşekkürler."

Adam, Riley'ye küçük bir selam verip ikinci kattaki pencereden çıktı.

Riley, Burt'e baktı. "Pekâlâ. Gidip Lurlene'i bulalım ve bir karteli alaşağı edelim."

Burt havladı, ardından hapşırdı.

40

30 Ekim Çarşamba, 19:10

Nick hemen Riley'yi bulacak, onunla en az on iki saat boyunca sevişecekti. Sonra onu odasına kilitlediği için kıçını *Ürpertici ve Kokuşmuş Dolap*'a kilitleyecekti.

Tekrar aramayı denedi. Sonra Josie'yi aradı. İkisi de yine telesekretere düştü. Partide kimse telefonlarına cevap vermiyordu, bu yüzden kimse onları dışarı çıkarmaya gelmiyordu.

"Sanırım etkisini yitirmeye başlıyor," dedi Nick. "Sanki beynime biraz daha fazla kan gitmeye başladı."

"Benim de öfkem geri geliyor," diye onayladı Kellen.

Nick bir erkekti ve bir erkek olarak asla başka bir erkeğin kasıklarına bakmamayı alışkanlık haline getirmişti. Ancak aynı zamanda eğitimli bir gözlemciydi. Kataraktı olan miyop bir nine bile Kellen'ın pantolonundaki sirk çadırını gözden kaçırmazdı.

"Tommy neredeyse beş dakikadır sırtlan gibi gülmüyor," dedi Brian.

Ninova

"Kızlar neden geri gelmedi?" Tommy metal ayağıyla kanepeyi tekmeledi.

Ona cevabı Nick verdi. "Çünkü onlar şeytani."

"Ya da olabilecek en kötü anda işe yaramaz birer azgın köpeğe dönüştüğümüz için olabilir mi?" diye sordu Brian.

"Bu kadar memnun görünmeyi kes." Kellen arkadaşını tersledi.

Brian sırıttı. "Elimde değil. Seks harika bir şey."

Nick'in ereksiyonu kot pantolonunun içinde acıyla zonkluyordu.

Eski ortağına bakıp, "Durdur şunu," dedi Kellen.

"Bak. Aletlerimizle düşünmeyi bırakacak kadar sinirlenmeli ve buradan çıkmanın yolunu bulmalıyız," diye karşılık verdi Nick.

İçlerinden biri ne zaman kilitli kapıya doğru koşmaya çalışsa, kapıya birkaç santim kala aniden duruyordu. Sanki biyolojik sevişme dürtüleri her şeyin kontrolünü ele geçirmişti. Doğal saldırganlık da buna dahildi.

"Dışarıda kadınlarımızla birlikte bir çift lanet psikopat var. Birinin bizi kurtarmasını beklemeyeceğiz," dedi Nick kapıyı işaret ederek.

Tommy zırhlı elini kaldırdı. "Bir sorum var. Ya buradan kaçarsak ve sonra kızlar bizim için geri gelirse? Bizi nerede bulacaklarını bilemezler ve ben de Sesame'yle hemen sevişemem."

Nick iki büklüm oldu ve aletinin mantıklı düşünmesini diledi. "*S-e-k-s-i* unut," dedi sıkılı dişlerinin arasından.

"İmkânsız," diye sırıttı Brian.

Kellen inledi. "Kuzeninden nefret ediyorum."

Nick tekrar dik durdu. "Bizler erkeğiz. Şu anda o kapının diğer tarafında tehlikede olan kadınlarla birlikte olan erkekleriz. Burada işe yaramaz ve azgın bir halde yatarak, onların gelip bizimle seks yapmasını mı bekleyeceğiz? Yoksa o kapıyı aşacak ve onları kurtaracak mıyız?"

"Benim bir kadınım yok," dedi Kellen.

Nick gözlerini devirdi. "Sana da bir tane buluruz."

"İyi," diye kabul etti. "Ama otuz yaşını geçmiş, bekâr ve son bir ay içinde bütün bir kitabı okumuş olması gerekiyor."

Nick dişlerini sıkarak, "Standartlarını bu kapının diğer tarafında tartışırız," diye söz verdi.

"Ben hâlâ *burada bekle ve sonra seks yap* seçeneğine sıcak bakıyorum," dedi Tommy.

"Tommy, lanet olası parlak zırhlı bir şövalye gibi giyinmişsin. Bu senin masum kızını kurtarman için bir şans. Bu gece kahraman sen olacaksın. Benimle misin?"

Tommy'nin bunu düşünmesi çok uzun sürdü.

"Kahramanlar sevişir," diye vurguladı Nick.

Siperliğini indirirken, "Varım," dedi Tommy.

"Hadi şu işi bitirelim. Kimse penisiyle ilerlemesin. Burkulmalar böyle olur," diye hatırlattı Kellen.

"Omuzlarla yüklenin, penislerle değil," dedi Nick. "Üç deyince."

O, Kellen ve Tommy kapıdan birkaç adım ileride sıralandılar.

"Ben burada takılacağım." Brian tekerlekli sandalyesinden el salladı ve telefonunu havaya kaldırdı. "Ayrıca kaydedeceğim."

Nick kapıya dik dik baktı, öfkesinin libidosunu bir kenara itmesini istiyordu. Kendisiyle Riley'nin tatmini... şey, güvenliği arasında durmaya cüret eden tek bir engel vardı. Evet. Kesinlikle güvenliği. Onu yok edecekti. "Bir... İki... Üç!"

"Omuzlar, penisler değil," dedi Kellen ve Tommy aynı anda.

Nick başını eğip saldırdı. Kapının kendiliğinden kayarak açıldığını fark edecek zaman yoktu. Ya da devasa bir bedenin açık kapı aralığını doldurduğunu... Ancak Kellen ve Tommy, Nick'in kapı aralığındaki adama doğrudan çarpmasıyla birlikte geri *çekilebildiler.*

En azından ivmeleri onları girişe taşırken Nick onun bir adam olduğunu düşündü. Uzun siyah saçlar ve örümcek gibi takma kirpikler onu şaşırtmıştı. Tabii üst üste düştüklerinde kurtarıcısının anatomisi hakkında kesin bir fikre sahip oldu.

Parti hâlâ devam ediyordu. Müzik hâlâ gümbür gümbürdü. Işıklar parlıyordu. Artık dans pistinde daha az edepsiz dans yapılıyormuş gibi görünüyordu. Ayrıca daha az kıkırdama vardı.

"Gabe?" dedi Nick.

"Evet, Nick?"

"Lütfen bana *Cher* pantolonunun içine bir şemsiye soktuğunu söyle."

"Korkarım hayır. Şemsiyeye mi ihtiyacın var?"

"Hayır," diye sızlandı Nick.

Tekerlekli sandalyesiyle onlara yaklaşarak, "Ben bir ya da on tane falan fotoğraf çekeyim," dedi Brian.

Nick'in vücudundaki tüm kaslar gerildi ve Gabe'in üze-

rinden neredeyse uçarak kalktı. "Üzerine düştüğüm ve sonrasında temas eden tüm vücut parçalarım için özür dilerim. Bu konuyu bir daha hiç konuşmazsak beni çok mutlu edersin," derken Gabe *Cher* dışında her yere bakıyordu.

Nick onu devasa ayaklarının üzerine kalkması için çektiğinde, "Ben de özür dilerim. Öncelikle Wander'ın eşsiz güzelliği dikkatimi dağıttığı için," dedi Gabe.

"Bana kız arkadaşımın kız kardeşiyle seks yaptığını anlattığın kısmı geçelim."

"Bir centilmen asla üremez ve bu konu hakkında tartışmaz. Özrüme geçeyim. Cinsel organımla temasın seni rahatsız ettiği için de özür dilerim. Her insan vücudu bir mucizedir. Özellikle Wander'ınki."

"Aynen. Buraları hızla geçelim." Nick elleriyle dairesel hareketler yaparak Gabe'i daha hızlı konuşmaya teşvik etti.

"O zaman sana kapıyı açmamın nedeninin Riley'nin tehlikede olduğunu hissetmem olduğunu söyleyeceğim."

"Bununla başlamalıydın."

"Üzgünüm. Düzgün düşünmekte zorlanıyorum."

"Thorn kadınlarının, erkekler üzerinde böyle bir etkisi var. Şimdi Riley hangi cehennemde?"

"Nick!"

Arkasını dönünce onu merdivenlerde gördü. Ona doğru ilerlerken rahatlama ve uyarılma duyguları birbiriyle savaşıyordu. Peruğu ve gitarı kayıptı. Ama tek parça halindeydi, o tulumun içinde hâlâ çok güzel görünüyordu.

Ondan bir metre uzaktayken kıyamet koptu.

Mutfak kapısı hızla açılıp Nick'in aklından şüphe etme-

sine neden oldu. Josie onu başından atmaya kararlı görünen devasa bir ahtapotun omuzlarına yapışmıştı. Maskeyi çıkardı ve Gunther'in yüzü ortaya çıkınca zaferle bağırdı. "Yakaladım!"

Nick onlara doğru bir adım bile atamadan Gunther onu iyice kavradı ve Josie'yi omzunun üzerinden çekerek bir voleybol topu gibi ileri fırlattı. Josie bir top gibi yuvarlanarak iki kez takla attı. Brian'ın tekerlekli sandalyesinin yanında ayağa kalktı.

"O benim karım, seni orospu çocuğu!" Brian bir şok tabancası çıkarıp etkileyici bir isabetle adama doğrulttu.

Elektrikli şok tabancası adamın yüzüne ve göğsüne isabet etmişti. Düğmeye bir kez basılmasıyla adam dizlerinin üzerine çöktü.

"Kahramanım," dedi Josie. Brian'a bir öpücük verdikten sonra Gunther'in kıçını tekmelemek için yanma gitti.

Adam yuvarlanarak yere düştü.

"Nick!"

Döndü ve Riley kollarına atılırken onu yakaladı. Çenesini kapamasını ve tehlikeye odaklanmasını söylese bile sertleşmiş aleti bu sürtünmeden keyif alıyordu.

"Royce üst kattaki bir dolapta baygın halde. Lurlene buralarda bir yerde Sesame'yi arıyor. Onu... şey, aslmda herkesi öldürecek."

"Canını yaktılar mı?" diye hırladı.

Riley başını iki yana salladı. "Yeterince zamanları yoktu."

Büyük bir gürültünün ardından ön verandadan geliyormuş gibi tiz bir çığlık duyuldu. Bayan Penny, *Kleopatra*

yatağından fırlayarak bastonunu ön kapıya doğrulttu. "Yakalayın, çocuklar!"

Yağlanmış güvenlik ekibi kıkırdayıp gülüşerek kapıya doğru ilerledi.

"Paramı geri istiyorum," diye çıkıştı Nick. Riley'yi güvenli bir yere götürmek istiyordu ama buna zamanı yoktu. "Sen benimle kal. Kimsenin seni kaçırmasına, bayıltmasına ya da psişik grip bulaştırmasına izin verme."

Riley ona sulu bir şekilde güldü. "Elimden geleni yaparım. Ama önce..." Döndü ve ellerini ağzına götürdü. "Yemek odasmda Çıplak Erkek Poposu durumu var! Tekrar ediyorum! Çıplak Erkek Poposu!"

Lily herkesi evin arka tarafına yönlendirdi.

Josie ve Brian'a, "Onları evin önünden uzak tutun," diye bağırdı Riley.

"Tamamdır," dedi Josie.

"İyi iş, Thorn. Hadi gidelim." Nick bileğinden kavradı, silahını çıkarırken onu ön kapıya doğru çekti.

İkisi de ön verandada buldukları şeye hazırlıklı değildi.

V for Vendetta filmindeki adam gibi giyinmiş bir kadın, Nick'in bile daha önce hiç duymadığı küfürler ediyor ve devasa *şeker mi, şaka mı* kâsesinin yanındaki komik büyüklükteki bir ağın içinden çıkmaya çalışıyordu. Bayan Penny'nin güvenlik görevlileri, verandadaki kargaşadan habersiz bir şekilde araba yolunun kenarındaki çitlere işiyorlardı.

Tuzağa düşürülmüş kadın, Sesame ve Jasmine'e silah doğrultmasaydı bu komik olabilirdi.

Nick'in sırtına yapışırken, "Bu Lurlene," dedi Riley.

"Evet. Açıklama için sağ ol, Thorn."

"Bu anlaşmayı berbat etmene izin vermeyeceğim," diye gürledi Lurlene.

Sesame ışıltılı yüksek topuklu ayağını verandaya vurdu. "Haberin olsun, Lurlene, zaten berbat halde. Kimse ereksiyon olmuşken sırtlan kahkahası atan bir adam istemez!"

"Pişşt! Jas! Senden yapmanı istediğim şeyi yaptın mı?" diye tısladı Riley.

"Denedik ama araba boştu," dedi Jasmine. Hâlâ ellerini kaldırmış halde Lurlene'e dik dik bakıyordu. "Sonra bu deli sürtük bize silah doğrulttu."

"Sesame'le polisleri buraya çekmeye çalışacaklardı," diye Nick'e fısıldadı.

"Umalım da çoktan gelmiş olsunlar ve bu sadece beni kızdırmak için yapılmış bir tuzak araba olmasın."

"Tuzak araba mı?"

Lurlene, Jasmine'in söylediklerine alınmıştı. "Ben deli *değilim!* Ben geleceğin milyarderiyim. Hem *senin* burada ne işin var?" Silahını Riley'ye doğrulttu. "Dolapta bantlanmış olman gerekiyordu."

"Şartlı tahliye edilmiş biriyle bir şeyler oldu," dedi Riley.

"Ne?" diye çıkıştı Nick.

"Sonra konuşuruz." Erkek arkadaşının kolunu okşayarak söz verdi.

Riley haklıydı. Tuhaf milyarder özentisini etkisiz hale getirdikten sonra sevişirken, ona bağırmak için dünya kadar zamanı olacaktı.

"Dinle, hanımefendi. O silahı hemen çeksen iyi edersin

çünkü bu benim doğum günü partim. Eğer kadınımı ya da arkadaşlarından birini vurmaya kalkarsan, vücudunda binlerce delik açarım. Adli tabip önünü arkandan ayırt edemez," diye hırladı Nick.

Sesame tezahürat yapmaya başladı. "Kapak olsun!"

Jasmine ellerini başının üstünde alkış yapıyordu. "İşte havalı bir replik *böyle* söylenir."

Nick göz ucuyla Kellen'ın bahçeden verandaya doğru yaklaştığını gördü.

Lurlene sonunda kendini ağdan kurtardı ve tekmeleyerek yolundan çekti.

"Hey, selam. *Şeker mi, şaka mı* ya da her neyse," dedi bir genç. Kaplan çizgili tulum giyiyor ve elinde şeker dolu bir içki dükkânı poşeti tutuyordu.

Lurlene silahını ona çevirirken gölgeler arasında Kellen'ı gördü. "Gizlice bana yaklaşmaya mı çalışıyorsun? Beni asla yakalayamayacaksınız! İlk timsahımı dört yaşındayken vurdum."

"Vay canına! Çılgın kostüm. Hiç büyük boy çikolatanız var mı?" diye sordu çocuk.

Nick *şeker mi, şaka mı* kâsesinden bir kutu kızılcık sosu aldı ve gafil avlama planını bozduğu için çocuğa fırlattı. "Siktir git bahçemden!"

Kellen çocuğu yakalayıp verandadan uzaklaştırdı.

"Kaka nerede?" Bayan Penny kapıda belirmiş, Nick'i iterek geçmeye çalışıyordu.

Riley kadının geceliğinin askılarından tuttu. "Şimdi olmaz, Bayan Penny! Kadının bir silahı var!"

"Kimin? Benim mi?" Bayan Penny uzanıp Nick'in sadece uyluk kılıfı olduğunu tahmin edebileceği bir yerden kendi silahını çekti. "Tabii ki silahım var."

"Herkes eğilsin!" diye bağırdı Nick.

Lurlene dışındaki herkes yere yığıldı. Ne yazık ki, Riley verandaya çöktüğünde Bayan Penny'nin ödünç aldığı gecelik de onunla birlikte düştü.

"Vay canına," dedi genç çocuk.

Kellen onu kafasmdan bir çalıya doğru itti. "Seni kendim vurmadan önce defol git buradan."

"Mükemmel bir vücut pozitifliği, Bayan Penny," dedi Sesame. Veranda döşemesinden ona başparmaklarıyla onay işareti yaptı.

"Biliyor musun?" Lurlene kendi kendine konuşmaya başladı. Nick onu görüş alanında tutuyordu. "Kiminle başladığımın bir önemi yok. Hepinizi teker teker öldüreceğim, sonra da çöldeki malikâneme dönüp *GİD* onayımı bekleyeceğim."

"Öyle bir şey olmayacak, Lurlene," dedi Sesame ayağa kalkarak. "Artık çok geç. *FBI*'la çoktan konuştum ve seninle sohbet etmek istiyorlar."

"Ne yaptım dedin?"

Sesame sırıttı. "Doğru duydun. Şimdiden tutuklanman için emir çıkartıldı."

Lurlene öfkeyle kükreyip silahını Sesame'ye doğrulttu. "Seni öldüreceğim!"

Nick yerde kalmasını sağlamak için dizini Riley'nin sırtına koydu ve nişan aldı. Ama tetiği çekmesine gerek kalmadı çünkü Kellen verandaya atladı.

Lurlene arkasını dönerek silahı ona doğrulttu.

"Ağabeyimi rahat bırak!" Sesame güçlü bir çığlıkla kendini Lurlene'in sırtına attı, tam o sırada Lurlene tetiği çekti. Kurşun havaya yükselirken iki kadın yere düştü.

Aynı anda *Zorro* verandaya fırladı. "Neler oluyor?" Riley'nin gitarının bir parçası hâlâ boynundaydı.

"Bu Royce," dedi Riley.

"Onu da anladım, bebeğim," diye karşılık verdi Nick.

Sesame, Lurlene'in üzerine çıkmış yüzüne tokat atıyordu. "Bir daha asla ağabeyimi vurmaya çalışma."

Kellen hızla yanma koşup Sesame'yi kadının üzerinden çekti.

"Sen!" *Zorro*, hâlâ yerde yatan Riley'yi görünce hırladı. Burun delikleri genişlerken kılıcını çekti.

"Hadi bakalım, mankafa," dedi Nick. Ona nişan aldı.

Royce onlara doğru bir adım atamadan bir çarpışma sesi daha geldi.

Tommy hâlâ şövalye zırhı içinde, oturma odasının penceresinden verandaya düştü. Sanki bir süpermarkette konserve çorba vitrini çöküyormuş gibi ses çıktı.

Tommy'nin ayağa kalkması neredeyse on saniye sürdü. Ayağa kalktığında ise kılıcını çekmiş halde amcasına saldırdı.

Zorro ve beyaz şövalye birbirlerine beceriksizce kılıç savururken metalin çınlaması verandada yankılanıyordu. "Seni gerçekten öldürmeyecektim, Tommy. Elbette muhtemelen karını ve buradaki tüm arkadaşlarını öldürecektim. Ama biz aileyiz. Bunun bir anlamı olmalı."

"Ben seni öldürecektim. Seni hiçbir zaman sevmedim. Bebekken bile berbat biriydin," dedi Lurlene. Ellerini arkadan bağlayan Kellen'ın altından sesleniyordu.

"Yanılıyorsun, Lurlene teyze. Asıl siz berbatsınız! Siz dünyanın en kötü teyzesi ve amcasısınız. Sesame'ye minnettar olmalısınız. O size her şeyi verdi ama siz daha fazlasını istediniz!"

"Ahh! Beni takdir ettiğin için teşekkürler, bebeğim," diye cıvıldadı.

Sesame'nin övgüsü Tommy'ye ekstra güç vermiş gibiydi. Bir kükremeyle amcasının kılıcını bahçeye savurdu.

"Ah," dedi tulum giymiş moron.

Kellen omzunun üzerinden, "Sana buradan gitmeni söylemiştim," diye bağırdı.

İki el silah sesi duyuldu ve verandanın tavanından bir parça yere düşerken herkes donakaldı.

"Şimdi dikkatinizi çektiğime göre, bir kez daha soracağım! Kaka nerede?" diye bağırdı Bayan Penny.

"Ah, siktir et," dedi Royce. Belindeki kuşaktan bir silah çıkarıp neredeyse çıplak olan kadına doğrulttu.

"Nick!" Riley tiz bir çığlık attı.

Nick ant içerek takım için kendini feda etti ve *Zorro* silahını ateşlediği anda neredeyse çıplak olan partnerini yere yatırdı.

"Herkes yere yatsın!" diye bağırdı otoriter bir sesle. Uşak yeleği giymiş tanıdık görünümlü bir kadın verandaya adım attığında, ön bahçede yarım düzine el feneri yanıp sönüyordu.

"Joplin Jones?" Sesame gözlerini kısarak kadının parlak rozetine baktı.

"Narkotik şube! Herkes sakin olsun," diye bağırdı Joplin.

Lastik sesleri duyuldu ve iki siyah *SUV* Front Caddesi'nde kaldırım üzerinden bahçeye girdi. Kapılar açılıp takım elbiseli insanlar silahlarını çekerek dışarı fırladılar.

"*FBI!*"

"Off! Ne bu? Kaka mı? Bana dışkıyla mı saldırdınız?" Lurlene çığlık attı. "Avukatım size ulaşacak!"

41

31 Ekim Perşembe, 13:17

Riley mutlu bir sessizliğe, parlak sonbahar güneşine uyandı. Nick sırtüstü yatıyordu ve Riley onun üzerine yayılmış, başını göğsüne yaslamıştı. Ezbere bir şekilde arkasındaki telefonuna uzandı, gözlerini kısarak ekrandaki saate baktı. Saat öğleden sonra biri geçiyordu.

Tüm tutuklamalar yapıldıktan, parti misafirleri evlerine gönderildikten ve coşkulu bir erken doğum günü seksi turundan sonra on saatlik sağlam bir uyku çekmeyi başarmışlardı.

Burt'ün onları uyandırmaya çalışmadığına inanamıyordu. Kalktığında Burt'ün köpek yatağını boş buldu.

Kaçırılmasından, kaçışından, verandanın zeminine yatırılmasından ve o muhteşem seksten dolayı ağrısı vardı. Alt katta temizlenmesi gereken büyük bir dağınıklık da onları bekliyordu. Ayrıca muhtemelen onarılması gereken bazı kişisel ilişkiler vardı. Yine de şu anda kendini iyi hissediyordu. Hem de çok iyiydi.

O kadar iyiydi ki, pembe ve mavinin canlı tonlarında pofuduk bulutlarla çevrelenene kadar Pamuk Şekeri Dünyası'na girdiğini bile fark edemedi.

Karşı konulmaz bir hoş geldin duygusu hissederken sevinç gözyaşlarını bastırmak zorunda kaldı.

"*Bakın kim geri dönmüş*," dedi bulutlara.

Bulutlar daha da parlaklaştı. Neredeyse enerjiyle ışıldıyormuş gibi görünüyorlardı.

"*Evet, tabii. En sonunda ihtiyacımız olan dinlenmeyi sağladım. Gelecekte daha dikkatli olacağım.*"

Bulutlar tekrar titreşerek vedalaştı. "*Yakında döneceğim. Yapacak çok işimiz var. Çok iş ve çok dinlenme.*"

Kendini dokuz milyon kat daha iyi hissederek bedenine, şimdiki zamana geri döndü. İşleri yoluna koymanın ve öğle yemeği yemenin zamanı gelmişti.

Yataktan kalkmaya çalışırken Nick'in eli uzanarak onu yakaladı. "Çok erken," diye homurdandı yastığa doğru.

"Saat öğleden sonra biri geçiyor." Erkek arkadaşının saçlarını sevgiyle okşadı.

"Bugün doğum günüm," dedi Nick. Tüm çıplak muhteşemliğiyle yan dönmüş, uykulu bir gülümsemeyle ona bakıyordu.

Riley çok ama çok şanslı bir kızdı.

"Doğum günlerini önemsemeyen biri için buna iki elinle sarıldığın kesin," diye belirtti.

"Bu benim seninle ilk doğum günüm. Şimdiden en iyisi bu."

"Şiddet yanlısı suçlular evimize girdi, doğum günü par-

tindeki herkese ilaç verdi ve dün gece ikimizi de öldürmeye çalıştı. Bence çıtayı çok düşük tuttun." Riley'nin sesi alaycıydı.

"Yine de en iyisi," dedi Nick ısrarla.

"Hadi." Yanağına sesli bir öpücük kondurdu. "Sana bir demlik doğum günü kahvesi yapayım, sen de ön kapıdan çöpleri kürekle atarken beni izle."

Yataktan kalkıp bir eşofman altı giyerken, "Ah, hayır olmaz, Thorn. Biraz dinlenmeyi hak ettin. Dün gece ofisimde kilitli kaldığımda düşünmek için çok zamanım oldu," dedi Nick.

"Ne düşündün?" diye sordu Riley en yakın *sweathirt*'e uzanarak. Henüz geri vermediği Jim'in *sweathirt*'üydü. Nick onu elinden kaptı ve Santiago Dedektiflik kapüşonlularından birini uzattı.

Riley kapüşonluyu başından geçirirken gülümsemesini gizledi.

"Söylediğim gibi sürgülü kapıyı tamir etseydim ve pencere pervazlarının boyasını kazısaydım, beni oraya kilitleyemeyeceğini düşündüm."

"Ahh. Ne güzel sonuçlar," dedi Riley merdivenlere yöneldiklerinde.

"Takıntı yapmayı bıraktım." Kolunu Riley'nin omuzlarına attı. "Burayı evimiz yapmaya odaklanmanın zamanı geldi. İşimizi büyütmeye."

"Kayıp köpeğimizi bulmaya."

"Seninle biraz yalnız zaman geçirmeye," dedi merdivenlere ulaştıklarında.

"*Ürpertici ve Kokuşmuş Dolap*'ta ne tür bir iblisin yaşadığını bulmaya."

Nick esnedi. "Dolap demişken, dün gece şartlı tahliye edilmiş birinden söz etmiştin."

"Evet." Riley kelimeyi uzattı. "Söylemeyi unuttum. Christian Blight'ın selamı var."

Nick merdivenlerde öyle aniden durdu ki, Riley'nin neredeyse ayağı kayacaktı.

"Ne?"

"Kazınmış kafalı? Boynunda dövmeler var? Sanki onu tanıyormuşsun gibi konuştu."

"Tanıyorum. Ama *sen* nereden tanıyorsun?"

"Royce beni dilim dilim kesmeye çalışırken Christian onu bir gitarla bayılttı ve beni kurtardı."

"Christian Blight? Hapisten yeni çıkmış olan? İğrenç derecede çirkin ve beni kızdırmak için doğmuş adam?"

"İğrenç derecede çirkin olduğunu düşünmüyorum. Ya da belki de *Batman*'e karşı bir şeyler hissettiğim içindir," diye dalga geçti Riley. Nick'i çekiştirerek harekete geçirdi.

"Bunu gelecekte kullanmak için bir kenara koyuyorum. Seni neden kurtarsın ki? Benden nefret ediyor."

"Görünüşe göre ben ailedenmişim."

Nick tekrar donup kaldığında Riley kahkaha attı. "Gerçek anlamda değil. Yeğeninin zorbasını kundakçılıktan tutuklattığım için beni aileden sayıyor. Teknik olarak Bayan Penny'yle akraba olma ihtimali var."

"Dalga geçiyor olmalısın."

"Sürpriz!"

İkisi de sondan bir önceki basamakta donakaldılar. Riley'nin anne babasını, Wander'la Gabe'i, Josie ile Brian'ı pırıl pırıl temizlenen girişte durmuş pasta yerken buldular. Burt, Bayan Penny'nin oturma odasının dışındaki duvara dayadığı *Kleopatra* yatağına yayılmıştı.

"Neler oluyor?" Riley her yerde dün geceki cümbüşün izlerini arıyordu.

Blossom içinde tüten otlar olan bir kül tablasını iterek önünden çekti ve sandalyesinden kalktı. "Doğum günün kutlu olsun, Nick." Onu öpüp sıkıca sarıldı.

"Teşekkürler, Blossom."

Wander da bir dilim pasta uzattı. "Doğum gününde temizlik yapmaman gerektiğini düşündük."

"Ayrıca pastalı, sakin bir kutlamadan hoşlanacağım düşündük," dedi Gabe.

Nick doğrudan adama bakmaktan kaçınıyordu ve son derece rahatsız görünüyordu. "Ah, evet. Sağ ol, dostum."

"Bir sorun mu var?" diye sordu Riley ona.

"Dün akşam cinsel organlarımızın birbirine değmesinden utanıyor," dedi Gabe.

"Bu konuyu bir daha asla konuşmayacağımızı söylemiştik."

"Üzgünüm. Vücudumdan utanmaya alışkın değilim."

Adam mutluluktan neredeyse parlıyordu. Riley kız kardeşinin de her zamankinden daha ışıltılı olduğunu fark etti. Birbirlerine karşılıklı utangaç ve gülen bakışlar atıyorlardı. Görünüşe bakılırsa mutlu çift ilişkilerini ilerletmişti.

"Bu kadar şeker de neyin nesi?"

"Bayan Penny, Köpek Kakası Haydudu'na tuzak kurmak için mahalledeki tüm şekerleri çaldı," diye açıkladı Josie.

Ön kapı hızla açıldı ve Bayan Penny içeri fırladı. "Başardım! Davayı çözdüm!"

"Şeytanı anmışken," dedi Riley.

"Köpek Kakası Haydudu'nu mu yakaladın?" diye sordu Nick.

"Köpek Kakası Haydudu mu?" Bayan Penny alay etti. "Aptal gibi konuşuyorsun. Köpek Kakası Haydudu diye bir şey yok."

"Üzerinde iş telefon numaramın yazılı olduğu iki yüz tane afiş öyle söylemiyor."

"Dün gece konuklardan birinin araç kamerası görüntülerini aldım, ta ki biri ön camdan ateş edene kadar."

"Biri mi? *Biri* ön camdan ateş mi etti?" diye tekrarladı Nick.

"Şey, kurşun kameraya isabet ettiğinde görüntü sürekli kaydı. Sanırım kimin yaptığını asla öğrenemeyeceğiz," dedi Bayan Penny masum bir şekilde.

"Ama kakadan sorumlu kişiyi buldun, öyle mi?" diye sordu Riley.

"Kişi mi? Sindirim hakkında hiçbir şey bilmiyor musun?" Bayan Penny homurdandı.

"Köpek Kakası Haydudu'nun insan olmadığını mı söylüyorsun?"

"İnsan değil, köpek bile değil. Şuna bir bakın." Telefonunu Nick'e fırlatıp pastasını aldı.

Riley de omzunun üzerinden ekrana baktı ve evlerinin

önündeki görüntüleri izledi. "*Şeker mi, şaka mı* için gelen birkaç kişi var."

Pastayı ağzına tıkıştırıp, "İzlemeye devam et," dedi Bayan Penny.

İçeride parti devam ederken Riley verandanın çatısında beliren tüylü beyaz bir karaltının sütunlardan birinden aşağı kaymasını ve taşan şeker kâsesini karıştırmasını izledi. Avından memnun bir şekilde paytak paytak merdivenlere doğru yürüdü, çömelerek duraksadı ve sonra ikinci kata tırmanıp gözden kayboldu.

"Köpek Kakası Haydudu bir keseli sıçan," dedi Nick.

"Aman Tanrım. Nick, o keseli sıçan bizim ev arkadaşımız. *Ürpertici ve Kokuşmuş Dolap*'ın arkasındaki kanallarda yaşıyor. Dün gece parlayan gözleri olan bir şey Royce'a tısladı ve onu korkutarak dikkatini dağıttı."

Nick'in gözü yine seğirmeye başlamıştı. "Ben ereksiyon halinde odamda kilitli kalırken bir keseli sıçanla bir mahkûmun senin hayatını kurtardığına inanamıyorum. Bugün o lanet kapıyı söküp atacağım."

"İnsani bir tuzak kurarak arkadaşımızı yakaladıktan sonra, değil mi?" dedi Riley.

"Ödünç alabileceğin şu insaflı tuzaklardan bir tane bende var," dedi Roger. "Bunu bir doğum günü hediyesi olarak düşün."

"Teşekkürler, Roger."

"Dava kapandı," dedi Bayan Penny memnuniyetle. "Altı tane daha çözersek kapını aşındıran müşterilerim olacak."

Kapı yüksek sesle çalınca Bayan Penny sırıttı. "Gördün mü?"

Burt kapıya doğru koştu ve Nick'in hemen arkasından geldi.

Kellen yeni bir takım elbiseyle içeri girdi. Rozetiyle görev silahı kemerine takılıydı.

"Polisler bu partiye davetliyse ben kaçar," dedi Bayan Penny. Bir dilim pasta daha alıp mutfağa doğru ilerledi.

"Belli ki birileri işe geri dönmüş," diye belirtti Riley.

"Bu sabah," dedi Kellen.

"Tak tak!" Sesame açık ön kapıdan seslendi. "Ah, güzel! Hepiniz buradasınız!"

Şaşırtıcı derecede sade bir iş kıyafeti ve gümüş, ışıltılı topuklu ayakkabılarıyla girişe ilerledi. Tommy de takım elbisesiyle onun hemen arkasındaydı.

"İkiniz de çok şıksınız," dedi Josie.

"*FBI* ve narkotik şubeyle toplantımızdan geliyoruz. Artık her türlü kovuşturmadan muafız. Yaşasın!"

"Ah, Tanrım. Tamam." Riley, Sesame'nin parfüm kokulu sarılmasına hapsolmuştu. "Tebrikler."

"Teşekkür ederim, Riley. Gördün mü? Bu psişik şey üzerinde çalışmaya devam edersen, sonunda kendin için bir şeyler yapabilirsin."

Riley bir nefes aldı ve Sesame'yle göz teması kurdu. "Yedi yaşındayken Kellen'a bir doğum günü hediyesi almak istedin ama annen doğum günü hediyelerinin şeytanın işi olduğunu söyledi. Sen de kütüphaneye gidip polis olmak hakkında bir kitap çaldın. Barkodunu çıkardın ve onu bir pazar çizgi romanları kâğıdına sardın."

Sesame onu bıraktı. "Vay canına."

"Evet. İyi sayılırım. Şimdi diğer haberlerini de herkese anlatabilirsin."

Nick onu kendine çekerek kollarını bedenine doladı. "Gösteriş yaptığında çok seksi oluyorsun, Thorn."

Sesame izleyicilerine döndü. "Riley haklı. Bir haberim daha var. Tommy ve benim ilişkimizde bir sonraki adımı atmamızın zamanı geldi!"

Bu duyuru Tommy için de yeni bir şeymiş gibi görünüyordu. Kafası karışmış gibiydi ancak birden neşelendi. "Bir aile mi kuracağız?"

"Hayır, şapşal! Yani, belki. Reytinglere bağlı. New York'a taşınıyoruz ve kendi programımızı yapıyoruz!"

"New York'a bir avukatla konuşmaya gittiğini sanıyordum?" dedi Kellen.

"Evet. Bir *medya* avukatı. *HardMax*'in bir yere varamayacağını anladığımdan beri bu anlaşma üzerinde çalışıyorum. Hem kanalın hem de yapım şirketinin yasadışı girişimler konusunda oldukça güçlü hisleri vardı. Geçmişteki ve şimdiki hukuki tüm pürüzleri temizlemem gerekiyordu. Adı *Beth Geri Döndü*. Nasıl ıslah olmuş bir suç dehası olduğum ve yasalara saygılı bir hayata yeniden uyum sağladığımla ilgili olacak."

Sadece Sesame... şey, Beth gerçeği bu kadar kurguymuş gibi anlatabilirdi.

"Şimdiden bir meyve suyu şirketiyle sponsorluk anlaşmam var." Heyecanlı bir kuş gibi ellerini çırparak cıyakladı. "İnanabiliyor musun?"

Kellen alnını ovuşturdu. "Hayır. Hayır, inanamıyorum."

"Yani taşınıyor musunuz? Bu harika haber! Ne zaman? Bugün mü?" diye sordu Nick.

Riley ona bir dirsek attı.

"Taşınıyoruz. Wilhelm, New York'ta yeni dairemizi bizim için hazırlıyor. *Beth Geri Döndü*'de kamera karşısına geçeceği için çok heyecanlı."

"Bu tüm şınavları açıklıyor," dedi Josie.

"Toplanmanıza yardım ederim!" Nick koşarak merdivenlerden yukarı çıktı.

Kellen başını salladı. "Tekrar gittiğine inanamıyorum."

"Ah, Kelly." Beth, ağabeyinin zaten düz olan kravatını düzeltti. "Her zaman Harrisburg'un sunduklarından daha fazlasını istediğimi biliyorsun. Hem bu sefer her şey farklı olacak. Ölü olduğumu düşünmeyeceksin. Adresimi de bileceksin. Ayrıca New York sadece bir tren yolculuğu mesafesinde."

"Her zaman dört ayağının üzerine düşmeyi başarıyorsun, değil mi?" dedi Kellen hayıflanarak.

"Belki de ağabeyim düşüşümü yumuşatmak için her zaman yanımda olduğu içindir. Özel Ajan Joplin bana onu aradığını söyledi."

Kellen boğazını temizledi. "Birinin sana göz kulak olması gerekiyor. Oysa sanırım dün gece sen bana göz kulak oldun."

"Kimse ağabeyime bulaşamaz." Beth çantasını karıştırdı. "Sana uzun zaman önce verilmiş olması gereken bir şey aldım." Ona düz, beyaz bir zarf uzattı.

"Bu ne?"

"Gitmeden önce sana yazdığım mektup. Annem Cadılar Bayramı protestosundayken evine girip onu çaldım. Ayrıca sırf eğlence için tüm çarmıhlarını yeniden düzenledim."

Kellen elindeki zarfa baktı.

"O zaman olduğu gibi şimdi de benden gerçeği duymayı hak ediyorsun. Yine işleri berbat edebilirim. Fakat emin olduğum bir şey var ki, benden haber almadan bir gün daha geçirmeyeceksin. Hadi, oku."

İsteksizce zarfı açıp içindeki kâğıdı çıkardı.

Riley, Kellen'ın gözlerinin sayfayı tararken âdemelmasının hareket edişini izledi.

Bitirdiğinde duygularını gizlemek için erkekçe bir çaba gösterdi. "Seni özleyeceğim. Beni deli etsen bile," diye mırıldandı.

Yanağına bir öpücük kondurup, "Sadece bir tren yolculuğu uzaktayım. Ayrıca en sevdiğin viskiyle dolu bir misafir odamız var," dedi Sesame.

Nick, kol altlarına sıkıştırdığı dört valizle koşarak aşağı indi.

Giysiler fermuarsız bölümlerden dışarı sarkıyordu. "Sizin için birkaç şeyi topladım," dedi ön kapıya doğru ilerlerken. "İşte. Muhtemelen trafik olmadan yola çıkmalısınız." Çantaları Tommy'nin kollarına itti ve çifti ön kapıya doğru sürükledi.

"Nick! Saçmalıyorsun," dedi Riley.

"Bugün doğum günüm, Thorn."

"Ah, Nicky. Sen benzersiz birisin." Sesame yanağına sulu bir öpücük kondurdu.

"Tabii ki öyleyim."

"Ama kız arkadaşın senden de benzersiz. Bunu unutma."

"Unutmam."

Sesame ve Tommy ön tarafta duran siyah *SUV*'ye bindikleri sırada Riley de verandada Nick ve Kellen'a katılmıştı. Araba garaj yolunda geri geri giderek Front Caddesi'ne dönerken Riley el salladı. Burt dışarı çıktı ve verandanın merdivenlerinden bahçeye indi. Çitlere doğru bir hamle yaptı.

"Şeker yemek yok, Burt," diye seslendi Riley. Köpek omzunun üzerinden ona suratsız bir bakış fırlattıktan sonra evin içine doğru süzüldü.

"İyi misin, dostum?" Nick, araç gözden kaybolur kaybolmaz Kellen'a döndü.

"Bilmiyorum. Sanırım. Al bakalım."

Mektubu Nick'e uzattı ve o da sesli okudu.

SEVGİLİ KELLY,

Sonunda yapıyorum. Tavsiyeni dinliyorum ve kasabayı terk ediyorum. Dün gece tamamen kazara çıkan yangın, hayatın yapmak istemediğim şeyleri yaparak geçirmek için çok kısa olduğunu fark etmemi sağladı. Buna sevmediğim insanlarla çalışmak ve yaşamak da dahil (annemden bahsediyorum, senden değil).

Biriyle tanıştım ve gerçekten çok özel biri. Beni mutlu etmek onu da mutlu ediyor ve bence aradığım kişi o olabilir.

Anneme yüz yüze söyleyeceğim ve bu mektubu sana vermesi için ona vereceğim. Endişelenmemeni söylerdim ama ikimiz de ne olursa olsun endişeleneceğini biliyoruz.

Bir süre benden haber alamayabilirsin ancak nereye gittiğimi söyleyemem. Kendimce sebeplerim var ve bunlar benim kadar seni de korumak için. Söz veriyorum, sonra açıklayacağım. Seni sevdiğimi, ağabeyim olduğun için çok mutlu olduğumu bilmeni istiyorum.

Lütfen, git biraz eğlen. Dikkatli olmazsan sonunda işin için yaşamaya başlayacaksın. Nicky'yi de yanında götür O her zaman seni biraz gevşetiyor.

Ah ve itiraf zamanı; Gelinzilla'yla boşanmanıza sevindim. Onu hiç sevmemiştim. Bana çok fazla annemi hatırlatıyordu. Seni iyi anlamda delirtecek birini bul.

Sevgiler,

Beth

Nick boğazını temizleyerek mektubu Kellen'a geri verdi. "Demek ki en başından beri bilmeni istemiş."

"Demek ki," dedi Kellen.

"Onu ziyarete gidecek misin?" diye sordu Riley.

"Belki. Yine de kameraya çıkmayacağım kesin." Kederli bir şekilde başını salladı. "Bir televizyon programı. Annem nefret edecek." Ağzının kenarları yukarı kalktı. "Sanırım içeri dönüp biraz pasta yiyeceğim."

Kellen'ın içeri girişini izlediler. Daha doğrusu Riley izledi. Nick verandanın çatısında Bayan Penny'nin kurşunlarından birinin açtığı deliği inceliyordu.

"Bu mafya babasının eski karısıyla ilgili dosyayı açıklıyor," dedi Riley. "Sesame için bir hayal panosuymuş."

Nick kolunu Riley'nin omuzlarına attı. "Sanırım ona tekrar Beth dememiz gerekiyor."

"Harika bir ünlü olacak," diye mırıldandı Riley. "Depo yangınıyla ilgili nasıl bir hikâye anlatacağını merak ediyorum."

"Nasıl yani?"

Riley, Kellen'ın duymadığından emin olmak için açık olan ön kapıya baktı. "Christian bana, Beth'le aralarında nasıl bir bağlantı olduğunu anlattı."

Nick elini verandanın korkuluklarına vurdu. "Bir şeyler bildiğini *biliyordum!* O pisliğin hiç ağzını açmadığına inanamıyorum."

"Yangını Beth başlatmış. Görünüşe göre Tommy'yi tehdit edince sinirlenmiş, bu yüzden merkezini yakmış ve polise giderse büyükannesinin evini yakacağını söylemiş."

"O adam büyükannesini gerçekten seviyor."

Başını ön kapıdan uzatıp, "Hey! Buzdolabında bir şampanya zulası bulduk," dedi Blossom. Elinde iki şişe vardı. "İster misiniz?"

"Bugün doğum günüm. Kahvaltıda şampanya ve pasta istiyorum."

Blossom'm arkasından içeri girdiler.

"Başka kim pastasının yanında şampanya istiyor?" Wander bardakları dizmeye başlamıştı.

Herkes elini kaldırdı.

"Belli ki herkes istiyor," dedi Roger.

"Ben almayayım," dedi Josie. Yüz ifadesinden bir şey anlaşılmıyordu ama Riley öbür taraftan küçük bir dürtü aldı. Brian'ın yüzündeki sırıtış da bunu doğruluyordu.

"Hayır!" Riley ağzını kapadı.

"Ne hayır?" diye sordu Nick.

Josie umursamazmış gibi davranarak omuz silkti. "Evet. Görünüşe göre bir süre daha içmeyeceğim."

"Neden? Tuhaf bir diyete falan mı başladın?" diye sordu Nick.

"Eğer iki kişilik yemek tuhaf bir diyetse, o zaman evet," dedi Brian.

"İki kişilik... Yok artık? Gerçekten mi? Tebrikler!" Nick kuzeninin sırtına vurduktan sonra Josie'yi kucakladı. "Amca olacağım... ya da kuzenlerin çocukları için kuzen ne demekse işte."

"Birinci dereceden kuzen," dedi Roger araya girerek.

"Neyden çıkarılmış*?" diye sordu Brian.

Riley müstakbel anne babaya sarıldı. "Bu neden o korkunç sahte örümcek planını yaptığını açıklıyor," dedi Josie'ye. "Şimdiden bebek beynin var."

"En iyi taktik operasyonum olmadığını kabul ediyorum. Yine de sonuçta işi hallettik."

"Nick gibi konuşuyorsun."

Blossom kızına şampanya kadehini uzattı. "Nick demişken."

Riley kadehini havaya kaldırdı. "Asla yanılmayan ve her zaman arkamızı kollayan Nick Santiago'ya. İyi ki doğdun."

İki gamzesini de çıkarınca Riley midesinde uçuşan kelebekleri hissetti.

"İyi ki doğdun," dedi diğerleri.

---

* "*First cousin once removed*" ifadesindeki "*removed*" kelimesi, aile ilişkileri bağlamında bir nesil sonraki veya önceki kuzeni işaret etmektedir. Brian karakteri, kelimenin "*bir yerden çıkarılmak*" anlamını kullanarak kelime oyunu yapmaktadır. (ç.n.)

Ancak kimse kadeh tokuşturamadan yüksek bir gümbürtü duvarları sarstı.

"Aman Tanrım! Deprem mi oldu?" diye sordu Blossom.

"Sanmıyorum," dedi Riley. Hepsi verandaya koştu ve Bogdanovich Konağı'nın artık kayıp olan üçüncü katından yükselen toz bulutuna dehşet içinde baktı.

"Lanet olsun," dedi Nick.

Riley verandaya adım attı. "Aman Tanrım."

"Bir hareket görüyorum," diye belirtti Blossom.

Değerli eşyalarını taşıyan tozlu küçük karıncalar gibi teker teker arka kapıdan çıktılar.

Nick homurdandı. "Buraya geliyorlar. Çabuk herkes içeri girsin ve kapıları kilitleyin."

"Zavallı bebek. Hem de doğum gününde," dedi Riley sırtını sıvazlayarak.

Bayan Penny omzuna astığı çantasıyla verandanın basamaklarını hızla çıktı. Nick'in koluna bir yumruk attı. "Görünüşe göre, işe gidip gelmem yarı yarıya azaldı! Ebeveyn yatak odası benim!"

Lily de arkasından verandaya atladı. Bir pikabın üstünde dengede duran bir güveç taşıyordu. "Şu halimize bakın. Ev arkadaşları! Tıpkı eski günlerdeki gibi."

"Hayıııırr! Neden?" diye inledi Nick.

Fred başına dört peruk takmış halde içeri girerken Nick'e iki eliyle silah işareti yaparak selam verdi. Yoga matını bir omzuna asmıştı.

Bay Willicott elinde bir sepet ekmek ve dört ansiklopediyle içeri geçtiği sırada, "İyi tarafından bak," dedi Riley.

"En azından bu sefer Griffin'le uğraşmak zorunda kalmadık."

Tam o anda şık bir spor araba, lastikleri gıcırdayarak garaj yoluna girdi. Sürücü yeterince çabuk durmadı ve araba kapıya çarptı.

"Kapım olmaz!" diye sızlandı Nick.

Sürücü gaza bastı ve arabayı açıklıktan geçirip her iki tarafta da oyuklar açtı.

Griffin Gentry direksiyonun arkasından dışarı fırladı. "Bana yardım etmelisiniz! Beni minicik parçalara ayırıp öldürecekler!" Riley'nin ayaklarının dibine çöktü ve ona bacaklarından sarıldı.

"Seni tekrar görmek güzel, Griffin," dedi Blossom.

"Dostum, bu adamdan nefret ediyorum," diye mırıldandı Roger.

"Doğum günümde evreni neden böyle kışkırttın, Thorn?"

"Ne düşünüyordum bilmiyorum."

YAZARIN OKUYUCUYA NOTU

Değerli Okuyucu,

İtiraf zamanı! Riley Thorn'un ilk kitabını yazmaya başladığımda elimde güzel, düzgün bir üçleme olduğunu düşünmüştüm. Nick ve Riley birinci kitapta âşık olacak, ikinci kitapta nişanlanacak ve üçüncü kitapta evleneceklerdi. Gördüğünüz gibi böyle olmadı.

Nick ve Riley'nin çözmesi gereken bir düzineden fazla davanın olduğu bir defterim var. Evlerinin ilk katının planını çizdim. Riley'nin gerçekten berbat göbek adını hâlâ açıklamadım. Yani söylemek istediğim, umarım bu kitabı sevmişsinizdir ve ben de daha çok Riley Thorn yazabilirim!

Eğer *Geçmişten Gelen Öfke*'yi beğendiyseniz lütfen yorum bırakın ve kitap seven tüm arkadaşlarınıza seriye başlamaları için ısrar edin. Şimdi izin verirseniz, geç kaldığım duşumu alacağım!

Sevgiler,
Lucy

TEŞEKKÜRLER & İTİRAFLAR

- Büyük kalbin ve jakuzi suyu becerilerin için Tim.
- Tüm coşkulu desteğiniz için Joyce, Tammy, Dan ve Lucy Ekibi'nin geri kalanı.
- Editör gözleri için Mandi, Jessica, Heather ve Dawn.
- Bir yazarın isteyebileceği en iyi amigoluk için Erken Okuma Ekibi ve Sokak Takımı.
- Tüm hayallerimi gerçekleştirdikleri için keyifli okuyucularım.
- Bir başka muhteşem kapak için yetenekli *Kari March Designs*.
- Hem yazarken dikkatimi dağıttıkları hem de motivasyon sağladıkları için *ELOE* ve Tiki yazar dostlarım.
- *Tres Hermanos* Harrisburg'da gerçek bir Meksika restoranı ama alkol servisi yok.
- Kendi takvimimi oluşturdum. Birinci ve ikinci kitaplar 2020 tarihlerine dayanıyordu. Bunu yazarken haftanın belirli günlerinde belirli şeylerin olmasına ihtiyacım vardı ve takvim uymuyordu. Bu yüzden resmen yoldan çıkıp kendi zaman çizelgemi oluşturdum. KURGU YAZMAYA BAYILIYORUM!
- Bu arka metni korkunç bir alerji sorunu yaşarken yazdım. Soğuk algınlığı da olabilir (aradaki farkı anlayamıyorum)... Sanırım tıkalı burnumun neden olduğu oksijen eksikliği beni normalden daha az komik yaptı.

Ninova